

224

प्री. सं. २७१७

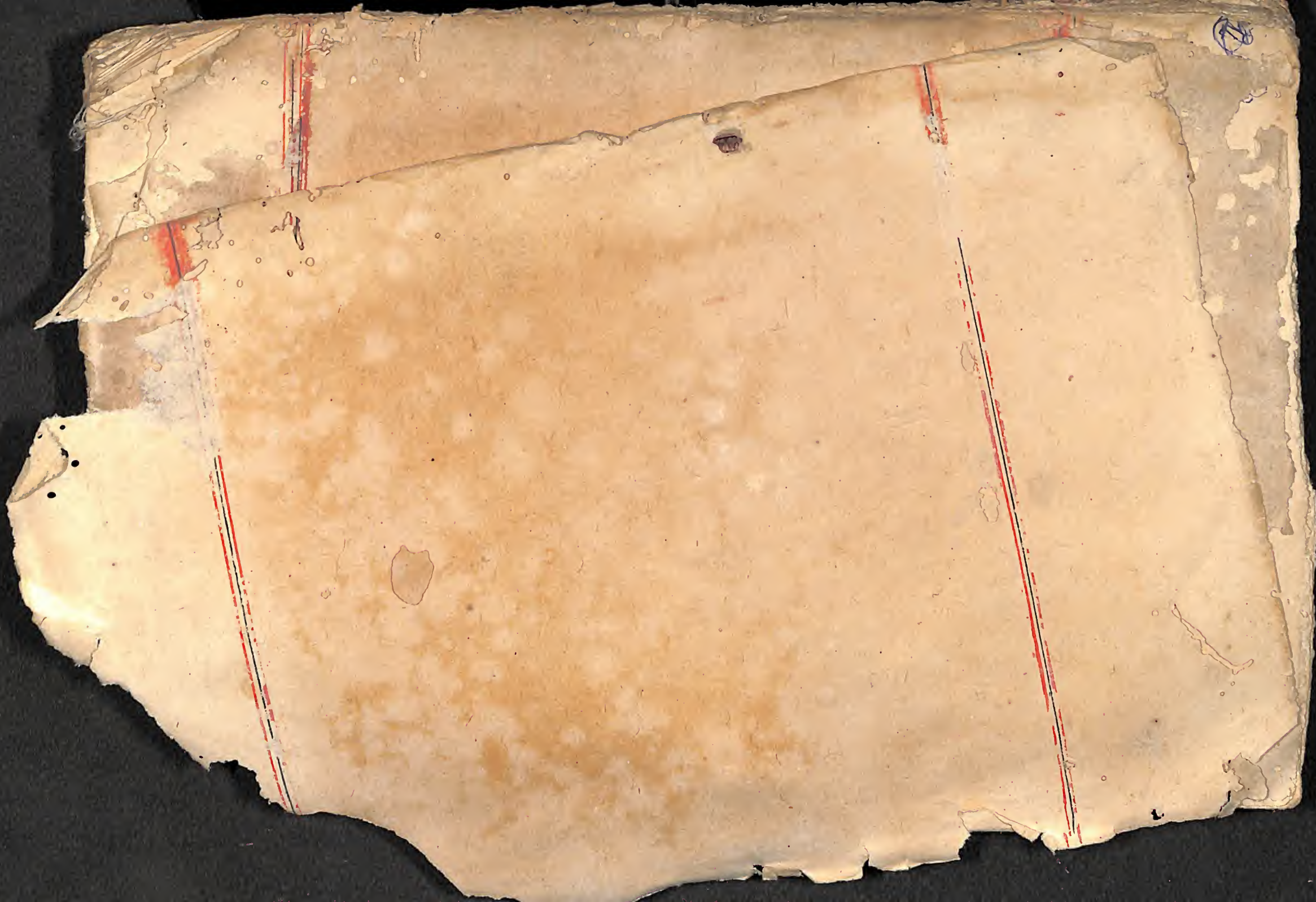
112

गुरुमुखी पाण्डुलिपि

२२५ - पूरा

खंडित







ॐ
२
५
६
॥ नमः ॥

ॐ
॥ नमः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥ ॥ ਅਦਿਸ ਚੁਗਾ ਦਿਸ ਚੁਪੈ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥

੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਹੀ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਗ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ

ਰਹਾਂ ਲਿਵਤਾਗ ॥ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀ ਅਭੁਗ ॥ ਸਹਸ

ਸਿਆਣਪ ॥ ਖੋਇ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਅਹ ਹੋਈ ਮੇ

ਕਿਵ ਕੂਟੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥

੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ

ਹੁਕਮੀ ਮਲੈ ਦਰਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ

ਆਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਾਇ ਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ ॥ ਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ

ਰਿਸ ਭਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕ

ਈ ॥

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਆਚਾਗਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਦਹਾਦੂਗਿਕਬਨਾਕਬੀਨਅ
ਵੈਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹੀ।
ਜੁਗਾਜੁਗਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਭਾਖਿਅਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਆਖਹਿਮੰਗਾਇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਾਗਾਟੋਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਪਰੇ
ਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਅਈਵੀਚਾਗਾਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਵੈਦੈਜਾਣੀਮੇਜਰੁਆਪੇ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਿਸੈਤਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਅਚਗਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਹਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੁਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਦਰਹਦੁਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਵੇਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟੀਕੋਟੀਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹੀ।
ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਰੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਅਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗ। ਟੋਹਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਕੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਅਈਵੀਚਗੁਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਹੀਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਮੇਜਰੁਮਾਪੇ

226

✓
पा. सं. २७१७

112

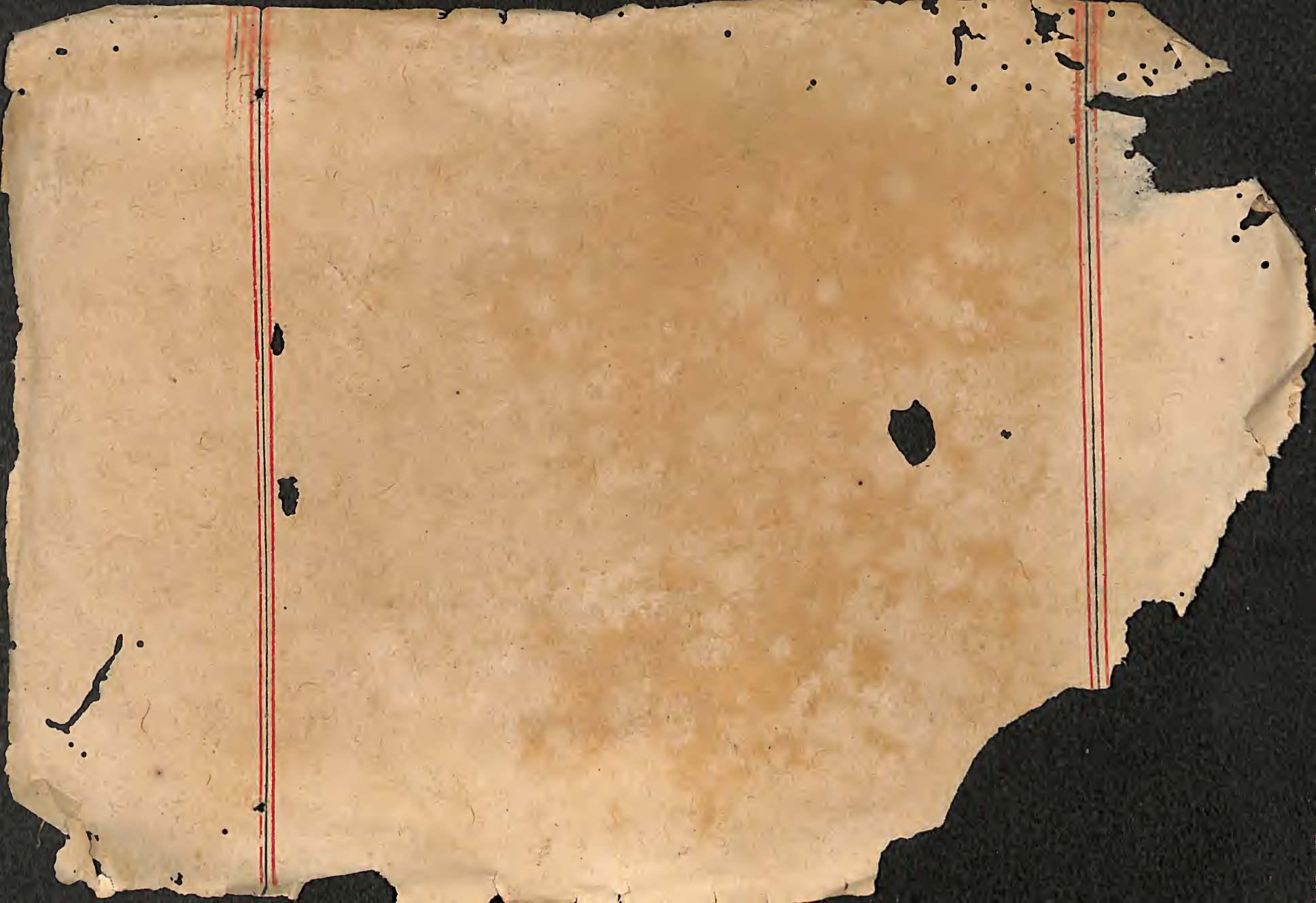
✓ गुग्गुली पाण्डुलिपि

२२५ = पूरा

खरिद











ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥ ॥ ਅਦਿਸ ਚੁਗਾ ਦਿਸ ਚੁਪੈ ਭੀਸ ਚੁਗਾ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀਸ ਚੁਗਾ ॥
੧ ॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਹੀ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਗਾ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ
ਹਜਾਂ ਲਿਖਤਾਗਾ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਗੀ ਅਭੁਗਾ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪਾ ਖੋਇਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰ ਹੋਈ ਮੇ
ਕਿਵ ਕੂਟੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥
੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਅਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮਾ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਈ
ਆਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਾਇ ਕਿਹੁ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ ਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਰਿਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੇਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨। ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤੁਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਕਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਆਚਗਾਗਾਵੈਕੋਦਿਦਿਆਦਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੁਗਿਗਾਵੈਕੋਦੇਖੈਹਦਹਾਦੁਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਦੇਤੁਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਧਾਹਿ।
ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਦੇਪਰਵਾਹੁ। ੩। ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਭੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰ
ਆਖਹਿਮੰਗਾਇਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੇਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਅਈਵੀਚਗੁਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪਤਾਨਦਹੀਮੇਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਮੇਜਗੁਆਪੇ

੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ॥ ॥ ਅਦਿਸਚੁਗਾਦਿਸਚੁਪੈਭੀਸਚੁ। ਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥
੧॥ ਜੇਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਹੀਜੇਸੋਚੀਲਖਦਾਗ। ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇ
ਗਗਲਿਦਤਾਗ। ਭੁਖਿਅਭੁਖਨਉਤਗੀਜੇਬੰਨਪੁਗੀਅਭੁਗ। ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪ। ਖਹੋਇਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ। ਕਿਵਸਚਿਆਹੋਈਅੰ
ਕਿਵਕੁਣੈਤੁਟੈਪਾਲਿ। ਹੁਕਮਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥
੧॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰਹੁਕਮਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅ
ਹੁਕਮੀਮਿਲੈਵਡਿਅਈ॥ ਹੁਕਮੀਉਤਮਨੀਚਹੁਕਮਾਲਿਖਿਦੁਖਸੁਖਪਈ
ਅਹਿ॥ ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸ। ਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਦਾਈਅਹਿ॥ ਹੁਕਮੇ
ਰਿਸਭਕੋਥਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਸੈਤੁਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਅਚਾਗਾਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਸੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੋਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੇਦਿਸੈਦੂਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਹਾਦੂਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਦੈਤੋਦਿ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਧਾਹਿ।
ਜੁਗਾਜੁਗਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ
ਅਖਹਿਮੰਗਾਇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੇਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਬੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਧਰੇ
ਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਅਈਵੀਚਾਗਾਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਹੀਮੇਖਦੁਅਗਾਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਮੇਜਭਾਮਾਪੇ

੧ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥

॥ ਅਦਿਸੁ ਚੁਗਾ ਦਿਸੁ ਚੁਪੈ ਭੀ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥

੧ ॥ ਜੇ ਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਹੀ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਦਾਗ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ
ਹਜਾਂ ਲਿਖਤਾਗ ॥ ਭੁਖਿ ਅਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨ ਪੁਰੀ ਅਭਾਗ ॥ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪ ਖੋਹੈ ਤਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵੇ ਸਚਿਆਰ ਹੋਈ ਮੇ
ਕਿਵੇ ਕੁਟੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥
੧ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਾਨਿ ਅਕਾਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਾਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀਚ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈ
ਆਹਿ ॥ ਇਕ ਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ ਸਾਇ ਕਿਹੁ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਈ ਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਦੀ ॥ ਰਿਸ ਭਕੇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੇਕ

ਪੈਨਕੋਇ। ੨॥ ਗਾਵੈਕੋਤੁਹੋਦੈਕਿਸੈਤੁਨਾਗਾਵੈਕੋਦਤਿਜਾਣੈਨੀਸ
ਨਾਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਅਈਅਚਗਾਗਾਵੈਕੋਦਿਦਿਅਦਿਖਮੁਵੀਚ
ਗਾਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨਖੇਗਾਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਟਿਰਿਦੇਹਾਗਾਵੈ
ਕੋਜਾਪੋਦਿਸੈਦੁਗਿਗਾਵੈਕੋਵੇਖੇਹਦਹਾਦੁਗਿਕਬਨਕਬੀਨਅ
ਵੈਤੋਇ। ਕਬਿਕਬਿਕਬੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ। ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਬਕਿਪਾਹੀ।
ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਿਖਾਹੀਖਾਇ। ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏ। ਜੇਗਾਨਾਨਕਦਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ। ੩॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਜਚੁਨਾਇਰਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰ
ਅਖਹਿਮੰਗਾਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਦਤਗਾਟੋਰਿਕੇਅਗੈਰਖੀ
ਮੇਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਗਾਮੁਹੋਕਿਕੋਲਣਬੋਲੀਮੇਜਿਤੁਸੁਣਪਰੇ
ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਣਾਸਚੁਨਾਉਦਰਿਅਈਵੀਚਾਗਾਕਰਮੀਆ
ਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋਖਦੁਆਗਾਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਮੇਜਭਾਮਾਪੋ

ਆਗੁ॥ ੪॥ ਬਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਜੋਇਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ २
ਸੋਇ॥ ਜਿਨਸੇਵਿਆਤਿਨਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁ
ਖਪਹਿਲੈਜਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰਮੁਖਿਦੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਗਹਿਅ
ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ ਜੇਹ
ਉਜਾਣਾਅੰਧਾ॥ ਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ ਗੁਰਾਂਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾ
ਈ॥ ਸਭਨਾਜੀਅਾਂਕਾਇਕੁਦਾਤਸੋਮੇਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ ੫॥ ਤੀਰ
ਥਨਾਦਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਦਿਨੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਗੀ॥ ਜੇਤੀਸਿਰਠਉਪ
ਈਵੇਖਾਵਿਨੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ ਮਤਿਦਿਚਰਤਨਜਦਾਹਰਿ
ਮਾਣਿਕਜੇਇਕੁਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ ਗੁਰਾਂਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ ਸ
ਦਾਦੀਅਕਾਇਕੁਦਾਤਸੋਮੇਵਿਸਾਰਿਨਜਾਈ॥ ੬॥ ਜੇਜੁਗਚਾ

ਰੇਅਰਜਹੋਰਦਸੁਣੀਹੋਇਨਵਖੰਡਾਦਿਚਜਣੀਮੇਨਲਿਚਲੇਸ
ਭੁਕੋਇ। ਚੰਗਾਨਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਹਤਿਜਗਿਲੇਇ। ਜੇਤਿਸੁਨ
ਦਰਿਨਅਵਈਤਵਤਨਪਛੈਕੋਇ। ਕੀਟਾਮੈਦਹਿਕੀਦੁਕਹਿਦੋਸੀ
ਦੋਸੁਧਗੇ। ਨਨਕਨਿਰਗੁਦੁਗੁਨੁਕਰੇਗੁਨਵੰਤਿਅਗੁਨਦੇਹਿ। ਤੇ
ਹਕੋਇਨਸੁਸੁਈਜਿਤਿਸੁਗੁਨੁਕੋਇਕਰੇ॥ ੧॥ ਸੁਣਿਮੈਸਿਧਧੀਰ
ਸੁਰਨਾਥ। ਸੁਣਿਮੈਧਰਤਿਧਵਲਾਮਾਕਾਸਾ। ਸੁਣਿਮੈਪਲੇਅ
ਪਾਤਾਲਾ। ਸੁਣਿਮੈਧੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲਾ। ਨਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗ
ਸੁ। ਸੁਣਿਮੈਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੮॥ ਸੁਣਿਮੈਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ
॥ ਸੁਣਿਮੈਮੁਖਿਸਲਾਹਣਮੰਦੁ। ਸੁਣਿਮੈਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੁ
ਦਾ। ਸੁਣਿਮੈਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਦੇਦਾ। ਨਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਣਿਮੈਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੯॥ ਸੁਣਿਮੈਸਤੁਸੀਤੋਖੁਰਿ

ਨੂ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੂ॥ ਸੁਣਿਐ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਪਾਦਹਿਮਾਨੁ ३
॥ ਸੁਣਿਐ ਲਗੇ ਸਹਜਿਧਿਅਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਗੁਣਾਂਕੇਗਾਹਿ॥ ਸੁ
ਣਿਐ ਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇਪਾਦਹਿਗਾਹੁ॥ ਸੁਣਿਐ
ਹਾਬੋਹੈ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਕੁਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੁਖ
ਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁ
ਤਾਇ॥ ਕਾਗਾਦਿਕਲਮਨਲਿਖਹਿਗਾਹੁ॥ ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਦੀਚਾਰੁ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੨॥
ਮੰਨੈਸੁਗਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਨਕੀਸਾਧਿ॥ ਮੰਨੈਮੁਖਿ
ਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਬਿਨਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥ ੧੩॥ ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਿਨਪ ०

ਇਹ ਅੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਅੰਨੈ ਪ
ਰਮ ਸੇਤੀ ਜਨ ਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨ ਮੁਨਿ ਰੰਜ ਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ
ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਨੈ ਪਦ ਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਗੁ ॥ ਅੰਨੈ ਪਰਵਾ ਹੈ ਸਾਧ
ਗੁ ॥ ਅੰਨੈ ਤਰੈ ਠਾਰੈ ਗੁਗ ਸਿਖੁ ॥ ਅੰਨੈ ਨ ਨ ਕਰੁ ਦਹਿ ਨ ਭਿਖੁ ॥ ਐਸਾ ਨ
ਮੁਨਿ ਰੰਜ ਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਚ ਪਰਵ
ਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਦ ਹਿ ਵਰਗ ਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋ ਹਰਿ ਦ
ਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾਕ ਗੁਰ ਏਕ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਵੀਚਾ
ਗੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੋ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਗ ॥ ਧੋਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਪੂਤਿ
॥ ਸੀਤੋ ਖੁਬ ਪਿਰਖਿ ਮਾਜਿ ਨ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿ ਮਾਰ
॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਭਾਰਤ ਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋ ਗੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗ ਕੇ ਨਾਵਾ ॥ ਸਭੁ ਨ

ਖਿਆਵੁ ਤ੍ਰੀਕਲਾਮੁ। ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ। ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ੪
ਅਕੇਤਾ ਹੋਇ। ਕੇਤਾ ਤਨੁ ਸੁਆਲਿ ਓਰੁ ਪਾਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕਉ
ਨਕੂਤੀ। ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ। ਤਿਸੇ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਹੀਆਉ।
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨੁ ਕਪੈ ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਧਰੁ
ਵੈਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰੁ। ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ੧੬। ਅਸੀਖ ਜ
ਪੁਅਸੀਖ ਓ। ਅਸੀਖ ਪੂਜਾ ਅਸੀਖ ਤਪਤਾਉ। ਅਸੀਖ ਗਰੰਥ ਮੁ
ਖਵੇਦ ਪਾਠਾ। ਅਸੀਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਿ ਉਦਾਸਾ। ਅਸੀਖ ਭਗਤਿ ਗੁਣ
ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੁ। ਅਸੀਖ ਸਤੀ। ਅਸੀਖ ਦਾਤਾਗਾ। ਅਸੀਖ ਸੁਰਮੁਹਿ
ਭਖਸਾਗ। ਅਸੀਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵਲਾਇਤਾਗ। ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨੁ ਕਪੈ
ਵੀਚਾਰੁ। ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕਵਾਰਾ ਜੋਤੁ ਧਰੁ ਵੈਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰੁ
ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ੧੭। ਅਸੀਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਗ।

ਅਸੀਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮ ਖੋਗਾ ਅਸੀਖ ਅਮਰਿਕ ਰਿਜਾ ਹਿਜੇਗਾ ਅਸੀਖ ਗਲ
ਵਢਹੁਤਿ ਮਾਕਮਾਹਿ। ਅਸੀਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁਕ ਰਿਜਾ ਹਿਜੇਗਾ ਅਸੀਖ
ਕੂਟੁਆਰ ਕੂਟੇ ਫਿਰਾਹਿ। ਅਸੀਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁਬੁਖ ਪਾਹਿ। ਅਸੀ
ਖ ਠੰਢਕ ਸਿਰਕ ਰਹਿਭੁਗਾ ਨਨਕਨੀ ਚੁਕ ਪੈਵੀ ਚਾਗਾ ਵਾਰਿਅ
ਨਜਾਵਾਏ ਕਵਾਗ ਜੇਤੁਧਰਾਵੈ ਸਾਈਭੁਲੀਕਾਗਾ ਤੂਸਰਾ ਸਲਾਮ
ਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ ॥੯॥ ਅਸੀਖ ਨਵਾ ਅਸੀਖ ਬਵਾਗ ਕੋਆਮ ਅਗੰਮ
ਅਸੀਖ ਏਤੋਆ ਅਸੀਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਭੁਰੁ ਹੋਇ। ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅ
ਖਰੀ ਸਾਲਾਗਾ ਅਖਰੀ ਗਿਆ ਨਗੀਤੁ ਗੁਣਗਾਗਾ ਅਖਰੀ ਲਿ
ਖਣ ਬੋਲਣ ਬਾਣਾ। ਅਖਰਾ ਸਿਰਸੀ ਜੋਗਵਖਾਣਿ। ਜਿਨਏਹ
ਲਿਖੇਤਿ ਸੁਸਿਰਿ ਨਾਹਿ। ਜਿਦਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵਤਿਦਪਾਹਿ। ਜੇ
ਤਕੀਤ ਤੇਤਾਨ ਚੁ। ਦਿਲੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋਥਾਉ। ਕੁਦਗਤਿ ਕਦਵਾ

ਲੁਵ

ਕਹਾਂ ਵੀ ਚਾਹੁ ਵਾਰਿ ਆਨ ਜਾਵਾ ਏ ਕਵਾਗਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਵੈ ਸਾਈ ਕੁਲੀ ५
ਕਗਾ ਤੁਸ ਦਾਸ ਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗੀਐ ਹੁਥੁ ਪੈਰ ਤਨੁ
ਦੇਹਾ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰ ਸਖੇਹਾ ਮੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ। ਦੇਸ
ਬੂਟ ਲਈਐ ਓਹੁ ਹੋਇ। ਭੁਗੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪ ਕੈ ਸੰਗਿ। ਓਹੁ ਪੈ
ਨਵ ਕੈਰੀਐ। ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਹੀ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ
ਲੈ ਜਾਹੁ। ਸਾਧੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੀ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ
ਜਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਤੀਰਥ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ। ਜੇ ਕੋ ਪਵੈ ਤਿਲਕ
ਮਾਨੁ। ਸੁਣਿ ਆਮੰਨਿ ਆਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ। ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥ
ਮਲਿ ਨਾਉ। ਸਤੁ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ। ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭੁਗ
ਤ ਨਹੋਇ। ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ। ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ
ਦੀਖਿ ਚਾਉ। ਕਵਣੁ ਸੁਵੇਲਾ ਵਖਤ ਕਵਣੁ ਕਵਣੁ। ਬਿਤ ਕਵਣੁ ਵਾ
ਨਿਦਾ

ਗਾਕਵਣਿਸਿਹੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਮਾਕਗਾਵੇਲਨਪਾਈ
ਪੰਡਤੀਜੇਹੋਵੈਲੇਖਪੁਰਾਣਾ। ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾਦੀਆਜਿਲਿ
ਖਾਨਿਲੇਖਕੁਰਾਣਾ। ਬਿਤਿਦਰਨਜੋਗਜਿਜੈਗੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ
ਜਾਂਕਰਤਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੈਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ। ਕਿਵਕਰਿਅ
ਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਉਦਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ। ਨਾਨਕਾਖਾਣਿ
ਸਭੁਕੋਆਪੇਇਕਦੁਇਕਸਿਆਣਾ। ਵਡਾਸਾਹਿਬੁੰਦਗੀਨਾਈ
ਕੀਤਾਜਾਕਹੋਵੈ। ਨਾਨਕਜੋਕੋਆਪੇਜਾਣੈਅਗੈਗਾਇਆਰ
ਸੋਹੈ। ੨੧। ਪਾਤਾਲਪਾਤਾਲਲਖਅਗਾਸਾਅਗਾਸਾਓ
ਤੁਕਓਤੁਕਠਾਇਬਕੇਵੇਦਕਹਨਇਕਿਵਤਾ। ਸਹਸਅਠਾਰ
ਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸਲੁਇਕਪਾਤਾਲੇਖਾਹੋਇਤਾਲਿਖੀ
ਅੰਲੇਖੋਹੋਇਦਿਣਾਜਾ। ਨਾਨਕਵਡਾਅਖੀਅੰਮਪੇਜਾ

ਆਪੁ॥ ੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿਏਤੁ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀ ੬
ਆਮਰੈ ਵਹਾ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦ ਨ ਜਾਣੀਆਹਿ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲ
ਤਾਨ ਗਿਰਹਾਂ ਸੇਤੀ ਆਲਧਨੁ॥ ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇਤਿ ਸੁ
ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਜਗਹਿ॥ ੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਾਇ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਕਰਵੈ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤੁ॥ ਅੰਤ ਨ ਦੇਖਾਇ ਸੁਣਾਇ ਨ ਅੰਤੁ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਆਖ ਨ ਮੰਤੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਹੁ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਵਾਹੁ॥ ਅੰਤ ਕਾਰਣ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ॥ ਤੁਕੇ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁ
ਤਾਹੋਇ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚਾਬਾਉ॥ ਊਚੇ ਊਚੇ ਪਹਿ ਊਚਾਨਾਉ॥
ਏਵਰੁ ਊਚਾਹੋਵੈ ਕੋਇ॥ ਤੇਜੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਜੇਵਰੁ ਅ
ਵਾਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰੀਕਰਮੀ ਦਾਤੀ॥ ੨੪॥ ਬਹੁ

ਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਜਾਇ। ਦਰੁਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ। ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿਜੇਧਅਪਗ। ਕੇਤਿਆਗਣੁਤਨਹੀਦੀਚਾਗ। ਕੇਤੇਖਪਿਤੁ
ਟਹਿਦੇਕਾਗ। ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰਪਾਹਿ। ਕੇਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ।
ਕੇਤਿਆਦੁਖਭੁਖਸਦਮਾਗ। ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਗੀਦਾਤਾਗ। ਬੰਦ
ਖਲਸੀਰੁਣੈਹੋਇ। ਹੋਰਮਾਖਿਨਸਕੈਕੋਇ। ਜੇਕੋਖੁਇਕੁਆਖਿ
ਇਪਾਇ। ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਮੁਹਿਖਾਹਿ। ਅਪੇਜਾਣੈਅਪੇਦੇਇ
। ਅਪਾਹਿਸਿਭਿਕੇਈਕੇਇ। ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਟਹਿਤਿਸਾਲਾਹਿ
। ਨਨਕਪਾਤਿਜਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ। ੨੫। ਅਮੁਲਗੁਣਾਮੁਲ
ਦਾਪਗ। ਅਮੁਲਦਾਪਗੀਏ। ਅਮੁਲਭੰਡਗ। ਅਮੁਲਆਦਹਿ
ਅਮੁਲਲੈਜਾਇ। ਅਮੁਲਗੁਣਾਇ। ਅਮੁਲਸਮਾਇ। ਅਮੁਲਧ
ਰਮੁਅਮੁਲਦੀਵਾਨੁ। ਅਮੁਲਗੁਣਾਮੁਲਪਰਦਾਨੁ।

ਕ
ਦਾਅਨੇਕ

ਲਬਖਸੀਸਾਮਮੁਲਨੀਸਾਨੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮਅਮੁਲਤੁਰਮਾਨੁ॥ ੭
ਅਮੁਲੋਅਮੁਲਮਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਅਖਿਆਖਿਰਹੋਲਿਵਲ
ਇ॥ਅਖਹਿਦੇਦੁਪਾਠਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਹਿਪੜੇਕਹਿਵਖਿਆਨ
॥ਅਖਹਿਬਰਮੇਅਖਹਿਇੰਦੁ॥ਅਖਹਿਗੋਪੀਤੇਗੋਇੰਦੁ॥ਅ
ਖਹਿਈਸਰੁਅਖਹਿਸਿਧਾ॥ਅਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬਾਧਿ॥ਅਖ
ਹਿਦਾਨਦੁਅਖਹਿਦੇਦੁ॥ਅਖਹਿਸੁਰਿਨਾਰਿ॥ਮੁਨਿਜਾਨਿਸੇਵ
॥ਕੇਤੇਅਖਹਿਅਖਣਿਪਾਠਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ
॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕਹੋਹਿ॥ਤੁਅਖਨਸਕਾਹਿਕੇਈਕੋਇ॥ਜੇਦਰੁ
ਭਵੇਤੇਦਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਅਖੇਬੋਲ
ਵਿਗਾਨੁ॥ਤੁਇਖਿਐਸਿਰਗਵਾਰਗਵਾਰ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇ
ਦਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਂਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ਵਜੇਨਾਦਅਨੇਕ

ਅਸੀਖਾਕੇਤੇਵਵਣਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਰਗਪਰੀਸਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗ
ਵਣਹਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਤੁਹਿਨੋਪਉਲੁਪਾਣੀਬੈਸੀਤੁਗਾਵੈਰਾਜਾਪ
ਰਮਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਹਿਚਿਤਿਗੁਪਤਿਲਿਖਿਜਾਣੈਲਿਖਿਲਿ
ਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਈਸੁਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾ
ਸਦਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਏੰਦਾਇੰਦਾਸਾਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਨਾਲੇ
।ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵੀਚਾਰੇ।ਗ
ਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਪੀਤੁ
ਤਪਤੁਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀ
ਅਮਠਮੋਹਨਿਚਰਗਾਮਛੁਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਹਿਰਤਨ
ਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਾਠਤੀਰਥਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਜੋਧਮਹਾਂਬ
ਲਿਸੁਰਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਤੀਸੋਆ
ਏਕੋਵੇਸੁ।

ਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਹਿਜੇਤੁਪਰਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਕੁਗ ੨
ਤਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਹੋਰੀ
ਹੋਸੀਜਾਇਨਾਜਾਸੀਰਚਨਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿ
ਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪ
ਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਦਰਿਅਈ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨ
ਕਰਣਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰ
ਜਾਈ। ੨੭। ਅੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਰੂਤਾ। ਖਿਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਤੰਡਾਪਰਤੀਤਿ। ਆ
ਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ। ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਦਾ। ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।

ਦੇਸੁਆਵਿਅਨੀਲੁਮਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥
ਇਕਦੂਜੀਭੁਓਲਖਿਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
ਆਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਰਾਹਿਪਤਿਪਵਤੀਅਚਤੀ
ਮੇਂਹੋਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਗੀਸੁ॥ਨਾਨ
ਕਨਦਰੀਪਾਈਮੇਕੁਤੀਕੁਤੀਠੀਸਾ॥੩੩॥ਆਖਦਿਜੇਰੁਚੁਪੇਨਹਜੇ
ਗੁ॥ਜੇਰੁਨਮੰਗਾਇਦੇਇਨਜੇਗੁ॥ਜੇਰੁਨਜੀਵਨਮਰਾਇਨਹਜੇਗੁ॥
ਜੇਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਾਨਿਜੇਗੁ॥ਜੇਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਗੁ॥
ਜੇਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੇਸੀਸਾਗੁ॥ਜਿਸਹਥਿਜੇਰੁਕਰਿਦੇਖੇਸੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਗੁ॥ਪਵਨੁਪਾ
ਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲੁ
ਦੁਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੋਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

੬

੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡੁਗਣਿਪਟਿਪਟਿਵਜਹਿਨਦ
ਆਪਿਨਬਨਾਬੀਸਭਜਕੀਰਿਧਸਿਧਅਦਰਸਧਾਸੀਜੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁਦਇਕਾਰਚਲਾਦਹਿਲੇਖੇਆਦਹਿਭੁਗਾਆਦੇਸੁਤਿ
ਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏ
ਕੋਦੇਸੁ॥ ੨੯॥ ਏਕਾਮਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਦਾ
ਨੁ॥ ਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡੁਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਨੁ॥ ਜਿਵਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਭੁਗਮਾਨੁ॥ ਓਹੁਦੇਖੇਓਨਨਦ
ਰਿਨਅਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਦਿਡੁਨੁ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਆਸਨੁ
ਲੇਇਲੇਇਭੰਡੁਗਾਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਦਾਗਾਕਰਿਕਰਿਦੈ
ਖੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਚੀਕਾਰਾ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ

ਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਗੇਸੇਈਤੁਪਨੇਗਾਵਹਿਜੇਤੁਧਰਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗੁਗ ੨
ਤਰਸਾਲੇ। ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਅਵਨਿਨਾਨਕਕਿਆ
ਦੀਚਾਗੇ। ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਹੋਰੀ
ਹੋਸੀਜਾਇਨਾਜਾਸੀਰਚਨਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿ
ਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪ
ਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਦਰਿਅਈ। ਜੋਤਿਸੁਰਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨ
ਕਰਣਾਜਾਈ। ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰ
ਜਾਈ। ੨। ਅੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤਿਝੁਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਰੂਤਾ। ਖਿਥਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਤੰਡੁਪਰਤੀਤਿ। ਅਪ
ਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤਿ। ਅਪਦੇਸੁਤਿਸੈਆ
ਣੇ। ਅਪਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ।

ਦੇਸ
ਨਿਰ

੨੮॥ ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡੁ ਗਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ
ਆਪਿਨਾਥਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਰਾਸਾਧਾਸੀਜੋਗੁ
ਦਿਜੋਗੁਦਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਦਹਿਭਾਗੁਆਦੇਸੁਤਿ
ਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏ
ਕੋਦੇਸੁ॥ ੨੯॥ ਏਕਾਮਈਜੁਗਤਿਦਿਆਈਤਿਨਿਚ੍ਯੇਲੇਪਰਦਾ
ਨੁ॥ ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡੁਰੀਇਕੁਲਾਏਵੀਬਾਨੁ॥ ਜਿਵਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਭਰਮਾਨੁ॥ ਓਹੁਵੈਖੇਓਨਾਨਦ
ਰਿਨਾਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਦਿਡਾਨੁ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥ ੩੦॥ ਆਸਨੁ
ਲੇਇਲੇਇਭੰਡੁਗਾਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਗਾਕਰਿਕਰਿਦੈ
ਖੇਸਿਰਜਨਹਾਰਾਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਚੀਕਾਗਾ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ

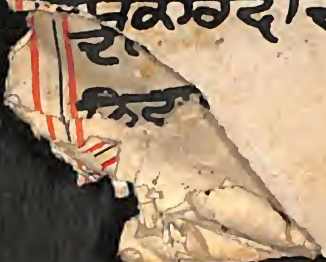
ਦੇਸੁਆਵਿਅਨੀਲੁਮਨਾਵਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥੩੧॥
 ਇਕਦੂਜੀਬੁਭਿਲਖਿਰੋਹਿਲਖਰੋਹਿਲਖਦੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
 ਅਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਰਾਹਿਪਤਿਪਦਤੀਅਚਤੀ
 ਮੋਹਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਅਈਰੀਸੁ॥ਨਾਨ
 ਕਨਦਰੀਪਾਈਮੇਕੂਤੀਕੂਤੀਠੀਸਾ॥੩੩॥ਆਖਹਿਜੋਰੁਚੁਪੇਨਹਜੋ
 ਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਾਇਦੇਇਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਨੁਮਰਾਇਨਹਜੋਰੁ॥
 ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਇਮਾਨਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਰਾ॥
 ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੇਸੀਸਾਗਾ॥ਜਿਸਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਦੇਖੇਸੋਇ॥ਨਾ
 ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਦਾਗਾ॥ਪਦਨੁਪਾ
 ਤੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲੁ
 ਦੇਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

ਦੇਸੁਆਮਾਦਿਅਨੀਲੁਮਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਦੇਸੁ॥੩੧॥
 ਇਕਦੂਜੀਬੁਓਲਖਿਹੋਹਿਲਖਹੋਦਹਿਲਖਦੀਸੁ॥ਲਖੁਲਖੁਗੇਤੁ
 ਆਖੀਅਹਿਏਕਨਾਮੁਜਗਦੀਸੁ॥ਏਤਰਾਹਿਪਤਿਪਦਤੀਅਚਤੀ
 ਮੋਹਇਇਕੀਸਾ॥ਸੁਹਿਗਲਾਅਕਾਸਕੀਕੀਟਾਅਈਰੀਸੁ॥ਨਾਨ
 ਕਨਦਰੀਪਾਈਮੇਕੂਤੀਕੂਤੀਠੀਸਾ॥੩੩॥ਆਖਇਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹਜੋ
 ਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਾਇਦੇਇਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਨੁਮਰਾਇਨਹਜੋਰੁ॥
 ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਾਨਿਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਦੀਚਾਗਾ॥
 ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੇਸੀਸਾਗਾ॥ਜਿਸਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਦੇਖੇਸੋਇ॥ਨਾ
 ਨਕਉਤਮਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਬਿਤੀਵਾਗਾ॥ਪਦਨੁਪਾ
 ਟੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲਾ॥ਤਿਸਦਿਚਧਰਤੀਬਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਭੁ
 ਦਸਦਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗਾ॥ਤਿਨਕੋਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤੁ

॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚ ਅਪੁਸਚਾਦ ਰਥਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋ
ਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਵਰੀ ਕਰਮੁ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓ
ਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਇਆ ਨ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਖੰਡੁ ਕਾ
ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਕਾ ॥ ਅਖਰੁ ਕਰਮ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੀ ਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨਮ ਹੋਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਪਾਤੁਤ ਪਤ੍ਰੀਆ ਹਿਰੁਪ
ਰੰਗ ਕੇਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂਓ ਪਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ
ਇੰਦਰੀ ਦਸੁ ਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਵੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਨ ਬਕੇਤੇ ਕੇ
ਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਦਾਨੁ ਦਮੁ ਨਿਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਤੀਆ
ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੀ ਪਾਤਨ ਰੰਤਾ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡੁ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਪਰਚੰਡੁ
॥ ਤਿਥੈ ਨ ਦਾ ਬਿਨੋਦ ਕੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥



ਬੈਘਾਤੁਤਪਤ੍ਰੀਐਬਹੁਤਮਨੁਪਾਤਾਕੀਮਾਗਲਾਂਕਥੀਆਨਜਾ ੧੦
 ਹਿ।ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਹਿ।ਤਿਬੈਘਾਤ੍ਰੀਐਸੁਗਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁ
 ਧਿ।ਤਿਬੈਘਾਤ੍ਰੀਐਸਿਰਾਂਸਿਧਾਂਕੀਸੁਧਿ।੩੬।ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਣੀ
 ਜੇਗੁ।ਤਿਬੈਯੋਰੁਨਕੋਈਹੋਗੁ।ਤਿਬੈਜੋਧਮਹਾਂਬਲਿਸੁਗ।ਤਿਨਮਹਿ
 ਰਾਮੁਗਹਿਅਤੁਰੁਪੁਰੁ।ਤਿਬੈਸੀਤੋਸੀਤਮਹਿਮਾਮਾਹਿ।ਤਾਕੇਰੁ
 ਪੁਨਕਥਨੇਜਾਹਿ।ਨਾਓਹਿਮਗਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ।ਜਿਨਕੋਰਾਮੁਬ
 ਸੈਮਨਿਮਾਹਿ।ਤਿਬੈਗੁਗਤਿਦਸਹਿਕੇਲੋਆਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾ
 ਮਨਿਸੋਇ।ਸਚਖੰਡੁਦਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾ
 ਲੁ।ਤਿਬੈਖੰਡੁਮੰਡਲਦਰਭੰਡੁ।ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤੁਨਅੰਤੁ।ਤਿਬੈਲੋ
 ਅਲੋਅਮਾਕਾਰੁ।ਜਿਦਜਿਦਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰੁ।ਵੇਖੇਵਿ
 ਵੈਕਰਿਦੀਚਾਰੁ।ਨਨਕਕਥਨਕਰੁਸਾਰੁ।੩੭।ਜਤੁਪਹਾਰੰ



ਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਗੁ ਅਹਿਰਾਮਤਿ ਦੇਵਹਥੀਆਗੁ ਭੁਉਖਲਾਂ
ਅਗਨਿਤਪਤਾਉ ਭਾਂਡਾਂ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਛਾਲਿ ਘੜੀਐ ਸ
ਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲੁ ॥ ਜਿਨਕਉ ਨਦਰਿਕਰਮਤਿ ਨਕਾਰਾ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਦਵੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿ
ਤਮਾਤਾਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁਰਾਤਿ ਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈ
ਸਗਲਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਦਾਚੈਧਰਮਹ
ਦੂਰਿ ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣਿਕੇਨੇਤ੍ਰੈਕੇਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਿਉਜਲੈਕੇਤੀ
ਛੁਟੀਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੋਦਰਗ
ਸੋਦਰਤੇਗਕੇਹਾਸੋਘਰਕੇਹਾ

ਜੋ



ਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੋ॥ ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਮਨੇਕਅਸੀਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਬਾਦਣਹ ੦੧੧
 ਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਗਪਰੀਸਿਉਕੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਦਣਹਾਰੇ॥ ਗ ੦
 ਵਨਿਤੁਧਨੇਪਦਣਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵ
 ਨਿਤੁਧਨੇਚਿਤਗੁਪਤਿਲਿਖਿਜਾਣਿਨਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਬੀ
 ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸਰਬੁਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਰੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਇੰਦਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਲੋ॥
 ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਾਧਵੀਚਾਰੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀਸਤੀਸੀਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ ਗ ੦
 ਵਨਿਤੁਧਨੇਪੰਡਤਪਤ੍ਨੀਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁਦੇਦਾਨਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧਨੇਸੋਹਣੀਅਮਨੁਸੋਹਣਿਸੁਰਗਾਮਛੁਪਇਅਲੋ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਵਲੋਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਿਸਾਠੀਤੀਰਥਨਲੋ॥ ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਜੋ
 ਨਿਦਾ

ਧਮਹਾਂਬਲਿਸੁਗਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਗੇ। ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡੁ
ਮੰਡਲਬ੍ਰਹਿਮੰਡਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਗੇ। ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋ
ਤੁਧਤੁਵਾਨਿਰਤੇਤੇਰੇਗੁਗਤਿਰਸਾਲੇ। ਪੌਰਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੇ
ਚਿਤਨਿਅਵਾਨਿਨਾਨਕਕਿਆਵੀਚਾਗੇ। ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁ
ਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ। ਪੈਰੁਹਿਐਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾ
ਜਿਨਿਰਚਾਈ। ਰੰਗੀਰੰਗੀਗੁੰਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਉਪਾਈ। ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੇਕੀਤਾਅਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਾਡਿ
ਆਈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਟਿਰਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।
ਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਗਹਿਣੁਰਜਾਈ॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ ॥ ਸੁਣਿਵਡਾਅਖੇਸਕੁਕੋਇ।
ਕੇਵਰੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ। ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਰਿਆਜਾਇ॥੨॥

ਵਾਲੇ ਤੇ ਰੇ ਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗਿ ਰਗੀਭੀ ਰਾਗੁਣੀ ੧੨
ਗਾਹਿਗ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤ ਕੇਵਰੁ ਚੀਗਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਸੁਰਤੀ
ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਅ
ਨੀਧਿਅਨੀ ਗੁਰਗੁਰਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਗੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਅ
ਈ ॥ ੨ ॥ ਸਭੁ ਸਤਿ ਸਭੁ ਤਪਿ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਖਾਂ
ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧਿ ਬਿਨੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਨ ਹੀਠਾ ਕਿਰਹਾਈਆ ॥ ੩ ॥ ਅਖਹਿ ਬਾਲਾ ਕਿਆ ਬੇਚ
ਗਾ ॥ ਸਿਟੁ ਤੀਭੁ ਰੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਜਿਸਤੁ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਵਾਰਨੁ ਹਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸਮ ਹਲਾ १ ॥ ਅਖਾਂ
ਜੀਵਾਂ ਦਿਸੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਅਖਾਣਿ ਮਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ
ਦੀ ॥ ਕੀਲਾ ਗੋਬੂਖਾ ॥ ਉਤਬੂਖੈ ਪਾਇ ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਸੋਕਿਉ

1
ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੇ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮੁ
ਕੀਤਿ ਲੁਕਾਇਆਈ ॥ ਆਖਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭੁ ਮਿਲੁ
ਕੈ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਵਡਾ ਨਹੈ ਵੈ ਘਾਟ ਨ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਨਾਉ ਹੁਮਰੈ ਨ
ਚੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਵਾਰੈ ਨਿਚੁ ਕੈਰੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਕੋਇ ਆਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਦਰੁ ਆਪਿ ਤੇ ਦਰੁ ਤੇਰੈ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨ ਦਿ
ਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਗਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾ ਰੈ ਤੇ ਕਮ ਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਵੈ
ਬਾਣੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪੨ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਾਧਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਪੁਰਖਾ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤੁ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਮੇਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਿਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮ ਗੀਰਹਿ ਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਤੇਉ

ਭਿਭਗਵਤੋਗੇਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਰਿਪਿਆਸਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ੧੩
ਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਿਗਾਸਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਿਪਾਇਆਤੇਭਗਹੀਨੁਜਮਪਾਸਿਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਨਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਾ ੩ ॥ ਜਿਨਹਰਿ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਜਨਨਨ
ਕਨਮੁਪਰਿਗਾਸਾ ੪ ॥ ਰਾਗੁਗੁਜਰੀਮਹਲਪ ॥ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿ
ਤਦਹਿਉਦਮਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆਸੈਲਪਥਰਿਮਹਿਜਿ
ਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਹਿਧਰਿਆਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਿਸੰਗ
ਤਿਮਿਲੈਸੁਤੁਰਿਆਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਗੁਇਆਸੁਕੇਕ
ਸਟਹਰਿਆ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿਪਿਤਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇ
ਕੁਕਿਸਕੀਧਰਿਆਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੀਬਾਹੇਠਾਕੁਰਕਹੇਮਨਿਭਉ

ਕਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਉਤ੍ਰੇ ਉਤ੍ਰਿਅਦੈ ਸੈਕੋਸਤਿ ਸੁਪ ਛੇ ਬਚੁ ਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ
ਕਵਣੁ ਖਿਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਭ
ਨਿਧਾਨੁ ਦਸ ਅਸੁ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁ ਰਿਕਰਿਤੁ ਲਿਧ ਰਿਆ ॥ ਜਨਨ ਨਕ
ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ਅੰਤੇ ਰਾਅੰਤੁ ਨਿਪਾਰਾਵ ਰਿਆ ॥ ੪ ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ॥ ਰਾਗੁ ਅਸਾਵਰੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਹਰਿਅਗਮ ਅਕਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਧਿਆਵ
ਹਿਤੁ ਪਜੀਹਰਿ ॥ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜੀਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀਤੁ
ਜੀਅੰਕਾਰ ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭੁ ਦੁਖ ਦਿਸਾਰ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਅਪੇਠਾ ਕੁਹਹਿ ਰਿਆਪੇ ਸੇਵਕ ਜੀ ਕੀਆਨ ਨਕੁ ਅੰਤ

ਜੀਤੁਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪਦਿਪਦਿਅੰਤਰਿ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀਹਰਿਏ
 ਕੋ ਜੀਤਾ ਦੁਰਪਸਮਾਨਾ ॥ ਇਕਦਤੇ ਇਕਭੇਖਾ ਗੀਜੀਸਭੁਤੇਰੇਚੋਜਦਿ
 ਭਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇਦਾਤਾ ਆਪੇਭੁਗਤਾ ਜੀਹਉਤੁਪਦਿਨੁ ਅਵਰਨਜਾਨਾ ॥
 ਤੁਪਰਿਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀਤੋਰੇਕਿਆ ਗੁਣਾ ॥ ਕਿਅਖਿਦਿਖਾਨਾ
 ॥ ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿ ਤੁਧਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਰਬਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਧਿ
 ਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧਜੀਜੇਜਨਜੁਗਮੇਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇਮੁਕ
 ਤਿਸੇਮੁਕਤਿਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਦੂਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ ॥
 ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਪਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉ
 ਸਭਗਵਾਸੀ ॥ ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿ
 ਰੁਪਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇਧੀਨੁਸੇਧੀਨੁ ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨਨਾਨਕਤਿ
 ਨੁਬਲਿਜਾਸੀ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਿਜੀਭਰੇਦਿਅੰਤ

ਬਿਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਨਿਤੁ ਪਾਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ
ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਅਨਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀਤ ਪੁਤਾ ਪਹਿਜ
ਪਹਿ ਬਿਅੰਤਾ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਤ੍ਰ ਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਘਿ ਤਿਸਾਸ
ਤ੍ਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ਸੇਰੁ ਗਤਿ ਸੇਰੁ ਗਤਿ ਜਨਨ
ਨਕ ਜੀ ਜੋਰੁ ਦਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅਪਰ
ਪਰ ਕਰਤਾ ਜੀਤੁ ਪਜੇ ਵਡੁ ਅਵਹੁ ਨਿਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ ਕੋ ਸਦਾ
ਦਾ ਜੀਤੁ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਜੁਹੋਈ ॥ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਭੁ ਉਪਾਈ ਜੀ
ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਰਜ ਸਭੁ ਗੋਈ ॥ ਜਨਨ ਨਕ ਗੁਣੁ ਗਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ
ਜੋ ਸਭੁ ਸੈਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥ ੧॥ ਅਸਾਮ ਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਕਰਤਾ ਸ
ਚਿਅਾਰ ਮੇਰਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੀਤਿ ਉਤੁ ਵੈਸੇਈ ਬੀਸੀ ਜੋਤੁ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉਪ
ਈ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਤੁਸਰੁ ਨੀਧਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸਨੇ ਵਿਸਰ

ਧਿਤੁ ਅ

ਰਪਾਕਰੇਤਿਨਨਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾ
 ਇਆਤੁਧਆਪਿਦਿਛੁਤ੍ਰਿਅਮਾਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉ
 ਸਭਤੁਭੁਯੀਮਾਹਿ।ਤੁਭੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੋਈਨਾਹਿ।ਜੀਅਜੀਤਸਭਤੇਰਾਖੇਲ
 ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਦਿਛੁਤ੍ਰਿਅਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੇਤੂੰਜਣਾਇਸੇ
 ਈਜਨੁਜਾਣੈ।ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਦਖਾਣੈ।ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿ
 ਆਤਿਨਜੁਖਪਾਇਆ।ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆ
 ਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀਅਸਭੁਜੋਇ।ਤੁਧਦਿਨੁਦੁਜਾਅਦਰਨਕੋਇ।ਤੂੰਕ
 ਰਿਕਰਿਦੇਖੇਜਾਣੈਸੋਇ।ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਜੋਇ॥੪॥
 ॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਤਿਤੁਸਰਬਰਤ੍ਰੇਭਈਲੇਨਿਦਾਸਾਪਾਣਿ
 ਪਾਵਕਤਿਨਹਿਕੀਆ।ਪੰਕਜੁਮੋਹੈਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈ।ਹਮਦੇਖਾਤ
 ਹਿਭੁਥੀਅਲੋ॥੧॥ਅਨਿਏਕਨਿਚੇਤਿਸਮੂਤ੍ਰਿਮਨਾ।ਹਰਿਬਿਸਰ
 ਏ।ਤੂੰਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਨਾਹਉਜਤੀਜਤੀਨਹੀਪਤ੍ਰਿਅ

॥ मुरख मुगया ज न द बु इ म ॥ पू ल द ति न न क ति न की स र द ज न तु
ना जी दी स रि म ॥ २३ ॥ आ स म ज ल प ॥ बु डी य र थ ति मा नु ख
दे ह री म ॥ गो धी द मि ल लु की इ पु ते गी धि री म ॥ अ द रि क ज
ते रे कि ते न क म ॥ मि ल स य सी ग ति उ च के द ल न म ॥ १ ॥ स री ज
म ल ग बु द ज लु त ग नि के ॥ ज न मु धि र थ ज त री ग म ॥ इ म के
॥ १ ॥ र ग उ ॥ ज पु त पु सी ज मु य र मु न क म ॥ इ म ॥ से द स य
नि ज नि म ॥ र री ग इ म ॥ क पु न न क र म नी च क री म ॥ स र न
प रे की र थ पु स र म ॥ २४ ॥ १ ॥

१ उ मी द ग गुरु जी की क ते ॥ १ ॥

पु नि र द मि क क टा सी सा मी म स के त ज ग ति के डी सा ॥ पु र प
न धि स री ग ग न ते बु डी ॥ स र ग न म न थ य डी द डी ॥ १ ॥ धी नि धी
नि लो ग न के र ज ॥ द स ट न द ॥ री ग री द नि द ज ॥ अ थ ल र द म

ਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ ਦਾਸਜਾਨਮੁਹਿਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ ੨॥ ਕਥਿਯੋਬਾਚਬੇਨਤੀ
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ਹਮਗੀਕਰੋਹਾਬਦੇਰਛਾ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਚਿੰਤਕੀਇਛਾ॥ ਤ੍ਵੈਚ
 ਰਨਨਮਨਹੋਹਮਾਰਾ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਿਤਪਾਰਾ॥ ੧॥ ਹਮਰੇਦੁ
 ਸਟਸਭੈਤੁਮਪਾਵਹੁ॥ ਅਪਹਾਬਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ ਸੁਖਦਸੈਮੋਹੇ
 ਪਰਦਾਰਾ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਸਭੈਕਰਤਾਰਾ॥ ੨॥ ਮੋਹਛਿਆਨਿਜਕਰਦੇ
 ਕਰੀਏ॥ ਸਭਬੈਰਨਕੋਆਜਸੀਪਰੀਏ॥ ਪੂਰਨਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ॥
 ਤੋਰਭੁਜਨਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥ ੩॥ ਤੁਮਹਿਛਾਡਿਕੇਈਅਵਰਨਪਿਆਊ
 ॥ ਜੋਬਰਚਾਹੈਸੋਤੁਮਤੇਪਾਊ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹੁ॥ ਚੁਨਿ
 ਚੁਨਿਸਤੁਹਮਾਰੇਮਾਰੀਆਹਿ॥ ੪॥ ਅਪਹਾਬਦੈਮੁਏਉਬਰੀਐ॥
 ਮਰਣਕਾਲਕਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰੀਐ॥ ਹੂਜੇਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾ॥ ਸੀਅਸ
 ਧੁਜਨਬਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥ ੫॥ ਰਾਖਲੇਹਮੋਹਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾ
 ਵੀਬਸੀਤਿਜਹਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਵੀਨਬੰਧਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ॥ ਤੁਮਹੋ

ਪੁਰੀਚਤਰਦਸਕੰਤਾ॥੬॥ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪੁਪਗਾਕਾਲਪਾਇ
ਸਿਦਯੀਅਵਤਗਾਕਾਲਪਾਇਕਰਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾਸਕਲਕਾਲ
ਕਾਕੀਅਤੁਮਾਸਾ॥੭॥ਜਦਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਦਕੀਓਥੇਦਰਾਜਬ੍ਰ
ਹਮਾਜੋਬੀਓਜਦਨਕਾਲਸਭੁਲੋਕਸਦਾਰਾਨਮਸਕਾਰਿਹੈਤਾਓ
ਹਮਾਰਾ॥੮॥ਜਦਨਕਾਲਸਭੁਜਗਤਬਨਯੋਦੇਵਦੈਤਜਛਨ
ਉਪਜਾਯੋਆਦਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾਸੋਈਗੁਰੂਸਮਣੀਅਹੁ
ਮਾਰਾ॥੯॥ਨਮਸਕਾਰਿਤਿਸਹੀਕੋਹਮਾਰੀਸਕਲਪਰਜਾਜਿਨ
ਆਪਸਦਾਰੀਸਿਦਕਨਕੋਸਿਦਗੁਨਸਿਖਦੀਯੋਸਤਨਕੋਪਲਮੇ
ਬਧਿਕੀਯੋ॥੧੦॥ਪਾਇਪਾਇਕੋਅੰਤਰਕੀਜਾਨਤਾਭੁਲੇਬੁਰੇਕੀਪਿ
ਰਪਛਾਨਤਾਚੀਟੀਤੇਕੁੰਚਰਾਮਸਬੁਲਾਸਭੁਪਰਕਿਰਪਾਇਸ
ਟਿਕਰਿਟੂਲਾ॥੧੧॥ਸੀਤਨਦੁਖਪਾਏਤੇਦੁਖੀਸੁਖਪਾਏਸਾਧਨਕੇ
ਸੁਖੀਏਕਏਕਕੀਪੀਰਪਛਾਨੈਪਾਇਪਾਇਕੋਪਟਪਟਕੀਜਾ॥੧੨॥

ਨੈ॥੧੨॥ਜਬਉਦਕਰਖਕਰਾਕਰਤਾਰਾ॥ਪਰਜਾਪਰਤਤਬਦੇਹਅ ੧੭
ਪਾਰਾ॥ਜਬਅਕਰਖਕਰਤਹੋਕਬਹੁ॥ਤੁਮਮੈਮਿਲਤਦੇਹਧਰਸਭੁਹੀ॥
੧੩॥ਜੇਤੇਬਦਨਸਿਸਟਿਸਰੁਪਾਰੈ॥ਅਪਅਪਨੀਬੂਝਉਚਗੈ॥ਤੁਮਸ
ਭਹੀਤੇਰਹਤੁਨਿਰਾਲਮ॥ਜਾਨਤਬੇਦਭੇਦਅਰੁਆਲਮ॥੧੪॥ਨਿਰੰ
ਕਾਰਨ੍ਰਿਬਕਾਰਨ੍ਰਿਲੰਭਾ॥ਅਦਿਅਨੀਲਮਨਾਦਿਅਸੰਭੁ॥ਤਾਕਾਮੂਤ੍ਰ
ਉਚਾਰਤਬੇਦਾ॥ਜਾਕਭੇਦਨਪਾਵਤਬੇਦਾ॥੧੫॥ਤਕੋਕਾਰਪਾਹਨਿਅਨ
ਮਾਨਤਾ॥ਮਹਾਂਮੂਤ੍ਰਕਛੁਭੇਦਨਜਾਨਤਾ॥ਮਹਾਂਦੇਵਕਉਕਹਤਸਦਾਸਿਦਾ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਕਾਚੀਨਤਨਹਾਉਦਾ॥੧੬॥ਅਪਅਪਨੀਬੂਝਿਹੋਜੇਤੀ॥ਬਰ
ਣਤਭੰਨਭੰਨਤੁਹਿਤੇਤੀ॥ਤੁਮਰਾਲਖਾਨਜਾਇਪਸਾਰਾ॥ਕਿਹਿਬਿਧ
ਸਜਾਪ੍ਰਬਮਸੰਸਾਰਾ॥੧੭॥ਇਕੋਰੂਪਅਨੂਪਸਰੂਪਾਰੀਕਭਯੋਰਾਵਕਕਿ
ਰੂਪਾ॥ਅੰਤਜਜੇਰਜਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ਉਤਭੁਜਿਬਹੁਰਿਰਚਦੀਨੀ॥੧੮॥
ਖਨ

ਕਹੁੰਦੁਲਗਜੈ ਬੈਠਾ ਕਹੁੰਦੁਲਗਜੈ ਸੰਕਰਇ ਕੈਠਾ ਸਗਗੀਸਿ
ਸਟਿਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵਾ ਅਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅ
ਬਰਛ ਮੇਰੀਤੁ ਮਕਰੇ ਸਿਖਿਯੋ ਉਬਾਰਾ ਅਜਿਖਿਯੋ ਜੀਘਰੇ ਦੁਸ
ਟਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਤਾ ਸਗਲ ਮਲੇਛ ਕਰੇ ਰਹਿ ਪਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥
ਜੇ ਅਸਧੁ ਜਤੁ ਸਗਣੀ ਪਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖ ਤਜੈ ਮਰੈ ਪੁਰਖ ਜ
ਵਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤੁਹਾਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭੁ ਟਾਰੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਕਲਿ
ਕੋਇ ਕਬਾਰਿ ਮੇਰੇ ਤੁਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਰਛ ਹੋਇ ਤੁ
ਹਿ ਸਭੁ ਕਾਲਾ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸਦਿ
ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਾਰਿਓ ਤੁਕੇ ਤਪਤ ਨਿਕਮ ਚਿਹਾਰਿਓ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਪਰ ਮੇਸਰੁ ਹੋਈ ਦੁਸਟ ਛਾਹੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ
ਤੁਮੇ ਸੰਭਰਾ ਕਾਲ ਟਾਸਤੇ ਤਹਿ ਉਬਾਰਾ ਜਿਨ ਨਰਨ ਮਤਿ ਹਰੇ ਕਾ

ਤੁਹਾਸੇ
ਏਵੇ ਏਵੇ

॥ ਦਰਿਦ੍ਰ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਖਤ੍ਰੁ ਗਕੇਤ ਮੇਸਰ ਨਿਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਆਪ ੧੮
 ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਥਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੇਰੇ ਹੁਸਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਿ
 ਚਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਸਪਰਜਗ ਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਥ ਕਰਾ ਪੂਰਣ ਸੁਤਰਾ
 ਤਾ ॥ ਕਿਲੁ ਵਿਖਸਕ ਲੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਅਨ ਕੋ ਪੈਛੋਂ ਕਰਤਾ ॥ ੨੬
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪੁ ਜਿਜਬ ਭਏ ਦਾਇਆ ਲਾ ॥ ਪੂਰਣ ਕਰਾ ਗ੍ਰਿਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਠ ਲਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਿ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥
 ਅਤ੍ਰਿਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੇਹੀ ਗਜੇਯਾ ਹਿਸਰ ਸਨਾਪਾਵਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੇਹੀ ਚਿਤ ਲਾਇ
 ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੋਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨ ਰਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋ ਜੋਯਾ ਕੀਏ
 ਕਥਾ ਹਰੋ ਪਈ ਕੋਕਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸੰਬਤ ਸਤ੍ਰੰਸੁ ਹਸਤੁ ਤਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ
 ਟੁ ਨਿਤੀ ਨਿਕਹਿ ਜੈ ॥ ਭਾਵਦ ਸੁਟੀ ਅਸਟ ਮੀਰ ਵਿਦਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤੁ ਰੁ
 ਰੁ ਗ੍ਰਿਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖਿਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾਚਰਿਤ੍ਰੇ ਕੁਪ

ਸਤਾਰਾ ਸੇ
 ਤ੍ਰਿਵੇਦ

ਮੰਤ੍ਰਿਸੰਬੰਧੇ ਚਰਿਸੈ ਚਰਿਚਰਿਤ੍ਰਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸ੍ਰੁਮਸਤੁ ॥ ੧ ॥ ਅਠ
ਜਾਇਹਰਾ ਦਾਸਜਾਨਕਰਿਦਾਸਪਰਿਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਅਪਗਾਅਪਿਹਾਬਿ
ਦੈਰਾਖਮੁਹਿਮਨਕ੍ਰਮਬਚਨਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ਮੈਨਗਨੇਸਹਿ
ਪ੍ਰਿਥੁ ਨਾਉ ॥ ਕਿਸਨਾਬਿਸਨਕਬਹੁੰਨਪਿਆਉ ॥ ਕਾਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾ
ਨਨਤਿਨਸੋ ॥ ਇਦਲਾਗੀਮੋਰੀਪਗਾਇਨਸੋ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾਂਕਾਣਰਖਵਾ
ਹਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾਂਏਹਮੇਕੀਕਰਬਾਰੋ ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਰਖਵਾਗ ॥
ਬਾਹਿਗਹੇਕੀਲਾਜਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨਾਜਾਨਕੁਏਪ੍ਰਿਤਪਗੀਐ ॥
ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਗੀਐ ॥ ਵੇਗਤੇਗਜਗਮੈਵਉਚਲੈ ॥ ਰਾਖਅ
ਪਿਮੁਹਿਅਵਰਨਦਲੈ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਤਪਾਗਾ ॥ ਤੁਮਸ
ਹਿਬਮੇਦਾਸਤਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨਾਪਨਾਮੁਏਨਿਵਾਜਾ ॥ ਅਪਕਰੋਹਮ
ਰੇਸੁਕਾਜਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁਮਹੋਸਭਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾ ॥ ਅਪੇਅਪੁਗਰੀਬਨਿ

ਵਾਜਾ ਵਾਸ ਜਾਨਕ ਗਛਿ ਪਾਕ ਰਿਸੇ ਹਿ। ਹਾਰ ਪਰ ਮੇ ਆਨ ਵਾਰ ਤੁਹਿ
 ॥੫॥ ਅਪਨ ਜਾਨਕ ਰੇ ਪ੍ਰਿਤ ਪਰਾ। ਤੁਮ ਸਾਹਿਬ ਮੇ ਕਿ ਕਰ ਬਾਰਾ। ਵਾ
 ਸ ਜਾਨ ਦੇ ਹਾਥ ਉਥਰੇ। ਹਮ ਰੇ ਸਰ ਬੈਰੀ ਅਨ ਸਿਧਾ ਰੇ। ੬॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮਧ
 ਰੇ ਰੁਗ ਵਤ ਕੋ ਪਿਆਨਾ। ਬਹੁ ਰੋਕ ਰੋਕ ਬਿਤਾ ਬਿਧਨ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਬ
 ਮਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੇ। ਚੁਕ ਹੋਇ ਕ ਬਿਲੇ ਹੁਸ ਪਾਰੇ। ੭॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ॥ ਗਗਨ ਉਤ੍ਰੀ ਦੀਪ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧॥
 ਸੋਹਿਲਾ। ॥ ਜੈ ਪਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਆਖੀ ਮੇ ਕਰ ਤੇ ਕਾਹੇ ਇਥੀ ਚਾਰੇ।
 ਉਤ੍ਰ ਪਰਿ ਗਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵ ਰਹੁ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੇ। ੧॥ ਤੁਮ ਗਵਹੁ
 ਮੇ ਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ਹਉ ਵਾਰੀ ਆਜਿ ਤੁਸੇ ਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ
 ਦੀਪਰ ਹਉ। ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਤ੍ਰੈ ਸਮਾਣੀ ਆਨਿ ਦੇਖੇ ਗਾਏ ਵਹਿ ਹਾ

ਗਾਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸਟਾਤੈਕਵਦੁਸੁਮਾਗੁ॥ ੨॥ ਸੀਮਤਿਸਾਹ
ਲਿਖਿਅਮਿਲਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲਾਦੇਹੁਸਜਣਸੀਸਤ੍ਰੀਅਜਿਹੋਵੈਸਾ
ਹਿਬਸਿਉਮੇਲਾ॥ ੩॥ ਪਰਿਪਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦਤ੍ਰੇਨਿਤਪਵੈਨਾ॥
ਸਦਵਿਹਰਾਸਿਮਹੀਐਨਾਨਕਸੇਦੇਹਿਮਾਵੈਨਿ॥ ੪॥ ਰਾਗੁਗੁਜ
ਗੀਮਹਲਾ१॥ ਛਿਅਪਰਿਛਿਅਗੁਰਿਛਿਅਉਪਦੇਸਾ॥ ਗੁਰਗੁ
ਰੁਏਕੋਵੈਸਅਨੇਕ॥ ੧॥ ਬਾਬਾਜੈਪਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ ਸੋਪਰਿ
ਅਖਿਵਡਾਈਠੋਇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਿਲੁਏਚਸਿਅਪਤ੍ਰੀਅਪ
ਨਿਰਬਿਤੀਦਾਗੀਮਾਹੁਹੋਅ॥ ਸੁਰਜੁਏਕੋਰੁਤਅਨੇਕ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੇਕੇਤੇਦੇਸਾ॥ ੨॥ ਰਾਗੁਪਨਾਸਗੀਮਹਲਾ१॥ ਚਾਗਨਿਮੇਥਾਲੁਗਵਿ
ਚੰਦਟੀਪਕਥਨੇਤਾਰਕਾਮੰਡਲਾਜਨਕਮੇਤੀ॥ ਧੁਪਮਲਿਅਨਲੇ
ਪਵਨਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਟੂਲੀਤਜੋਤੀ॥ ੧॥ ਕੈਸੀਲਹ

ਤੀਹੋਇਕੁਦਖੰਡੁਨਾਤੇਗੀਆਹਤੀਅਮਨਹਦਾਸਥਾਦਿਥਾਜੀਤਭੇਗੀ॥ ੨੦
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਿਪੈਤੋਹਿਕਉਸਹਸਿਮੁਗਤਿਨ
ਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਾਬਿਨੁਸਹਸਤ
ਵਗੰਧਾਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥ ੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਪੈਸੋਇ॥ ਤਿਸ
ਦੇਚਾਨਹਿਸਭਮਹਿਚਾਨਨੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟਿਹੋ
ਇ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹਾਰਤੀਹੋਇ॥ ੩॥ ਹਰਿਚਕਾਣਿਕਮਲਮਕਰੰ
ਦਲੋਭੁਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਆਈਪਿਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿ
ਨਾਨਕਸਾਰੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੇਨਾਇਵਾਸਾ॥ ੪॥ ੩॥ ਰਾਗੁਰਾਉ
੧੨੨ਪੁਰਬੀਮਹਲਾ੪॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਗਰਿਬਹੁਰੁਰਿਆਮਿਲਸਾ
ਪੁਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਘਾਇਆਮਨਹਾਰਿ
ਦੇਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥ ਕਾਰਿਸਿਧੁਅੰਤਲੀਖਿਲੁਦੁਗਾਹੇ॥ ਆਮਨਹ

ਭਿਲਿਵੰਡੁ ਮੰਡੁ ਹੋ ॥ ਕਾਰਿ ਭੁੰਡੁ ਉਚਿ ਭੁੰਡੁ ਪ੍ਰੰਸ ਵਡੁ ਹੋ ॥
ਭੁੰਡੁ ਮੰਡੁ ਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤਿ ਹਰਿ ਸੁਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ
ਤਿਨ ਅੰਤ ਰਿਹਉ ਮੇਕੰਡੁ ਹੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ
ਜਮੁ ਕਾ ਲੁਸਹੇ ਸਿਰ ਡੰਡੁ ਹੋ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਏ ਦੁਖ
ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਭੁਭੁ ਖੰਡੁ ਹੋ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ ਪਰਿ ਮੇ
ਸਰਬ ਹੁਜੇ ਭੁਖੰਡੁ ਭੁਖੰਡੁ ਹੋ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਹੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕੁ ਪੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤੁ ਖੰਡੁ ਹੋ ॥ ੪ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੁਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫
॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਸੁਣੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤੁ ਹਲਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ
ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਮਾਰੈ ਬਸ ਨੁਸੁ ਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅਉਧਾ
ਏ ਦਿਨ ਸੁਰੈਣੁ ਹੋ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਿਲ ਕਾ ਜਸ ਵਾਹੋ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ

ਇਹੁਸੀਸਾਹੁਬਿਕਾਰਸੀਸੇਮਾਹਿਤਰਿਥਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਿਸਹਿਜਗਾ
 ਇਪੀਆਵੈ॥ ਇਹੁਰਜੁਅਕਸੁਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਕਉਆਏਸੇ
 ਈਬਿਹਾਣੁਹੁਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹੁਦਿਸੇਗਾ॥ ਨਿਜਪਰਿਮਹਲੁਪਾਵ
 ਹਿਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਟੇਗਾ॥ ੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿ
 ਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਗੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖਮਾਗੈਮੋਕਉਕ
 ਰਿਸਿਤਨਕੀਪੁਗੇ॥ ੪॥ ੫॥

੧॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਮਕਲੀ

ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰੁ॥ ॥ ਓਅੰਕਾਰਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤ
 ॥ ਓਅੰਕਾਰਕੀਆਜਿਨਿਚਿਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗਭਏ॥ ਓਅੰ
 ਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਸਬਦਿਉਪਗੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁ
 ਫੁਲੇ॥ ਓਨਮਅਖਰਸੁਣੁਪਈਚਾਗ॥ ਓਨਮਅਖਰਤ੍ਰਿਭਵਨੁਸਾ

ਗੁ॥੧॥ਸੁਦਿਪੰਥੇਕਿਆਲਿਖਹੁਜੰਜਲਾ॥ਲਿਖਰਮੁਨਾਮੁਗੁਰ॥
ਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਸੈਸਰੁਜਗੁਸਹਜੁਉਪਾਇਆਤੀ॥
ਨਭਵਨਇਕਜੋਤੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਚੁਣਿਲੈਮਾਣ॥
ਕਮੋਤੀ॥ਸਮਝੈਸੁਝੈਪਵਿਪਵਿਝੁਝੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਮੁ॥
ਖਿਦੇਵੈਸਾਚੁਸਮਾਲੇਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ॥੨॥ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇ॥
ਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀਮਨੁਧੀਰਾ॥ਧਧੈਧੁਲਿਟਪਤ੍ਰੈਮੁਖਿਮਸਤ॥
ਕਿਕੰਚਨਭੁਏਮਨੁਗਾ॥ਧਨੁਧਰਣਿਧਰੁਅਪਿਅਜੇਨੀਤੋਲਿਬੋਲਿ॥
ਸਚੁਪੁਰਾ॥ਕਰਤੈਕੀਅਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰਚੁਰਾ॥੩॥
ਨਿਅਨੁਗਵਾਇਆਦੁਜਾਗੁਇਆਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇ॥
ਆਗੁਰਰਸੁਗੀਤਬਾਦਨੀਰੁਵੈਸੁਣਿਐਗਾਹਿਰੀਰੀਰੀਰਾ॥
ਵਾਇਆਗੁਰਿਸਚੁਕਹਿਮਾਮੀਮ੍ਰਤੁਲਹਿਮਾਮਨਿਤੁਹਿ॥
ਖਪਾ

ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਮਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ
 ਆਇਆ ॥ ੪ ॥ ਏਕੋ ਦੇਵੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉ ਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉਂ ਪਰਮਹੰਸੁ ਸਿਦਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਤ੍ਰੈ
 ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਹੁ ਨਹੀ
 ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵੁ ਸਮਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿਰਾਖਉ ਅ
 ਠਹਿਰਿ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵ ਨੇਪ੍ਰੈ ਨਿਛੁਠਿ ਠਗਉਗੀ
 ਪਾਈ ॥ ਲੁਭਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾ ਜਦਿ ਗੂੜੇ ਇਬਤ ਬਠਿ ਰਿਪਛੁਤਾਈ ॥
 ਏਕੁ ਸਰੋਵੈ ਤਾਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥ ੬ ॥ ਏਕੁ ਅਚਰੁ
 ਰੰਗਇ ਕਰੁ ਪਾਪਉ ਨੁਪਾਣੀ ॥ ਗਨੀ ਅਸਰੁ ਪਾਪੈ ਕੋ ਭਵਹੁ ਭਵੈ ਤਿਹ
 ਲਾਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਲੇਸ ਮਸਰਿ ਰਹੈ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਲਤੈ ॥ ਜਿਸਨੇ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾ

ਏ। ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਏ॥ ੧॥ ਉਹ ਮਧੁਰ ਮਜੇ ਤਿਉ ਜਾਲਾ ਤੀ
ਨਿਭੁ ਵਣਿ ਮਹਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਉਗਦਿਆ ਅਸਰੁ ਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿਆਵੈ॥ ਉਨ ਵਿਬਰਸੈ ਨਿਸ਼੍ਚਿਧਾਰਾ॥ ਉਤ
ਮਸ ਬਦਿਸਦਾ ਹਟਿ ਹਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾਜੈ ਭੇਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤ
ਆਪੇ ਦੇਉ॥ ੮॥ ਉਗਦੈ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਸੰਪਾਰੈ॥ ਉਚ ਉਦੇਖਿ ਸਬ
ਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਉਪਰਿਆ ਦਿਅੰਤਿ ਤਿਹ ਲੋਇ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਬੈ ਸੁਣੈ
ਜੋਇ॥ ਚਿਹ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਹ ਦੇਇ॥ ਚਿਹ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋ
ਇ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਗਨੀ ਦਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖਿ ਹੋਇ
॥ ੯॥ ਰਾਜ ਨਿਰਾਮਿਰਦੈ ਹਿਤ ਕਾਗਿ॥ ਕਣੁ ਮਹਿ ਲੂਏ ਮਨੁ ਆਮਾਕਿ॥
ਗਤਿ ਦਿਨਿ ਤਰਿ ਪੈਰੈ ਗਿਰਾਤਾ॥ ਤੀ ਨਿਭੁ ਵਣਿ ਜੁਗਿ ਚਾਰੈ ਜਾਤਾ॥ ਜਿ
ਨਿਜਾਤ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲ ਸੀਤੁ ਸਿਦੇਹਾ॥ ਰਬ
ਰਾਪਾ

ਸੀਰਾਮਰਿਦੈਇਕਭਾਇ। ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ ੧੧॥
ਰੋਸਨੁਕੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਦੁਨਹੀਸੰਸਾਰੇ। ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀ
ਰਹਦੁਆਇਜਾਇਜੁਗੁਚਾਗੇ। ਰਹਦੁਕਹਦੁਤੇਰਹੈਨਕੋਈ। ਕਿਸ
ਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ। ਏਕਸਬਦੁਰਾਮੁਨਮੁਨਿਰੋਪਰਗੁਰਦੇਵੈਪ
ਤਿਮੰਤੀ॥ ੧੨॥ ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਪ੍ਰੀਤਪਟਿਥੋਲਿਚਲੀ॥
ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਹੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ। ਪ੍ਰੇਮਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉ
ਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦਾ। ਲਾਲਰਤੀਲਾਲੀਭੁਈਗੁਰਮੁਖਿਭੁਈ
ਨਚੰਦਾ॥ ੧੩॥ ਲਾਹਾਨਮੁਰਤਨਜਪਿਸਾਗੁ। ਲਬੁਲੋਕੁਬੁਰਾਮ
ਹੰਕਾਗੁ। ਲਾਹੀਚਾਣੀਲਾਇਤਬਾਗੁ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗ
ਵਾਗੁ। ਲਾਹੇਕਾਗਇਆਇਆਜਗਿ। ਹੋਇਮਜੁਰਗਾਇਆਠ
ਦੁਇਠਗਿ। ਲਾਹਾਨਮੁਪ੍ਰੀਤੀਦੇਸਾਹੁ। ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾ

ਤਿਸਾਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇਦਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮੁਪਥਿ ॥ ਆਈਨਮੇਟਨਕੋਸ
ਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿਸੈਲਿਨੀਚਪਰਿਹੋਇ ॥ ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਦੈਜਿਸੁਦੇ
ਇ ॥ ਆਥਿਹੋਇਤੁਮੁਗਧਸਿਆਨਾ ॥ ਭੁਗਤਿਦਿਹੁਨਜਹਿਦਉਗ
ਨਾ ॥ ਸਭਮਹਿਦਰਤੈਏਕੋਜੇਇ ॥ ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੋਤਿਸੁਪਰਗਹਿ
ਚੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਚੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਗੁ ॥ ਜਨਮਿਮਰਣਿ
ਨਹੀਧਾਧੈਗੁ ॥ ਜੋਟੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ ॥ ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇ
ਪਟਿਥਾਪਿ ॥ ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੈਲੋਈ ॥ ਜੇਹਚੁਗਤਿਜਗਜੀ
ਵਨੁਸੋਈ ॥ ਕਹਿਅਚਾਰੁਸਚੁਖਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁਦਿਹੁਨਮੁਕਤਿਕਿ
ਵਹੋਈ ॥ ਦਿਨੁਨਵੈਦੇਰੋਧਸਹੀਗ ॥ ਕਿਉਨਮਿਲਾਹਿਕਾਟਹਿਮਨ
ਪੀਗ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜਾਇ ॥ ਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆ
ਪਲੈਪਾਇ ॥ ਦਿਨੁਨਵੈਤੋਟਸਭੁਥਾਇ ॥ ਲਾਹਮਿਲੈਜਾਦੇਇ ॥ ਨੀ

ਭਾਇ ॥ ਵਣਜੁ ਦਾ ਪਰਵਣ ਜੈ ਦਾ ਪਾਗੀ ॥ ਦਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੋ ਸੀ ਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥
 ੧੬ ॥ ਗੁਣੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣੁ ਮਾਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥
 ॥ ਗੁਣੁ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੀ ਸਾਗੀ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਈ ॥ ਤਮਿ ਲੀਐ ਜਲ ਏਮਿ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣੁ
 ਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਸਾਰੇ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਂਖ ਕ੍ਰੋ
 ਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਰਾ ਲੈ ॥ ਜਿਉ ਕੇਚਨ ਸੋ ਹਰਾ ਢਾਲੈ ॥ ਕਸਿ ਕਸਿ ਵਟੀ
 ਸੁਪੈ ਸੁਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਬਨੀਸ ਚੜ੍ਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਸੁ ਅਹੰਕਾਰ
 ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ
 ਪਾਈ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋ
 ਜਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਆਰਾ ਹੀਮਨੁ ਜਤਿ ਗੁਰਦੀਆ ॥ ਖਰਾਖਰਾ
 ਵੀ ॥ ਖੋਸਤੁ ਕੋਇ ॥ ਖਰਾਰਤ ਨੁਹ ਗਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਤ ਪੀਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹੀ

ਜਾਨਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਏ ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ਅਸ ਬਿਰਚੀ ਤਿ
ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪ ਤੇ ਨ ਮੁਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧੯ ॥
ਗਗਨ ਗੋਭੀ ਗਗਨੀ ਤੁਰਿ ਦਾਸੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਦਾਸੁ
ਗਾਇਆ ਨ ਆਵੈ ਅਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ
ਗਗਨ ਅਰੰਮੁ ਅਨ ਬੁਝੈ ਨੀ ॥ ਅਸਾ ਬਿਰਚੀ ਤਿ ਸਮਾਧਿ ਸ
ਗੰਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੋਤਿ ਟਿਰਿ ਪਦ ਹਿਨ ਜੂਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰ
ਨਾਮੁ ਦਿਹੁ ਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਪਰਿਦਰਿਹਿ ਰਿਖਾ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅ
ਸੀਖ ਅੰਤੁ ਨ ਯੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੋਲੇ ਟੁ
ਨਿਹੁਆ ॥ ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੂਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਹਿ ਦੁਹੈ ਕੁਸਮਾ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਲਿਖਾ ॥ ਦਹਿ ਦਿਸਿ ਛੁਟਿ ਪਾਰੇ
ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਲੁ ਭੁਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ

ਧਿਗਾਵੇਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲਾਗੁਰਮੁਖਿਆ ੨੫
ਵੇਜਾਇਨਿਸੰਗੁਪਰਹਰਿਮੇਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕਾਗੁਰਮੁਖਿਨਦਬੇਦ
ਬੀਚਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਜਨਮਚਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੈਸਾਗੁਨਾਨੁਸੰਗੁਰਮੁਖਿਪਦੈਪਾਗੁ ੨੩ਚੰਚਲੁਚੀਤਨਰਹਈ
ਠਾਇਚੋਰੀਮਿਹਗੁਅੰਗੁਗੀਖਾਇ।ਨਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤਿ।
ਚਿਹਨੀਦਨੁਚੇਤਨਨਿਤਨੀਤਿ।ਚਿਤਤਹੀਦਸੈਸਭੁਕੋਇ।ਚੇਤਹਿਏ
ਕੁਤਹੀਸੁਖਹੋਇ।ਚਿਤਿਦਸੈਰਾਚੇਹਰਿਨਾਇ।ਮੁਕਤਿਭਇਅਪਤਿ
ਸਿਉਪਾਰਿਜਾਇ।੨੩।ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੀਛੀਛੀਅਨਿਤ
ਦੇਖਹੁਜਗਿਹੀਛੀ।ਧੁਪਛਾਦਜੇਸਮਸਰਿਜਯੋ।ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁ
ਕਤਿਪਾਰਿਅਣੈ।ਛਾਇਅਛੁਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ।ਲਿਖਿਆਕਿ
ਹੁਤਪੁਰੇਪਰਦਾਨਾ।ਛੀਜੈਜੇਬੰਨੁਜਗੁਆਸਿਰਿਕਾਲਾ।ਕਾਇਅਛੀ
ਦੀਹ

ਜੈਰੁਈਸਿਬਲੁ॥ ੨੪॥ ਜਾਪੈਅਇਪ੍ਰਭੁਤਿਹੁਲੇਇ॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਜਿਉਰੁਵੈਤਿਉਰੁਖਦੁਗਧਾ॥ ਜਸੁਜਾਚਉ
ਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖਾ॥ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਪਥਵਾ॥ ਜਤੁਮੇਲਹਿਤਤੁ
ਏਸਮਾਵਾ॥ ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਮੇ
ਬੀਸਇਕੀਸ॥ ੨੫॥ ਭੁਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਦਾਦਾ॥ ਭੁਖਿ
ਮਰੇਦੇਖੇਪਰਮਾਦਾ॥ ਜਨਮਿਮੁਏਨਹੀਜੀਵਦਿਅਸਾ॥ ਅਏਚ
ਲੇਕੁਏਅਸਨਿਰਸਾ॥ ਭੁਰਿਭੁਰਿਭੁਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ॥ ਕਲਨ
ਚਾਪੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ ਪਈਨਵਿਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਹਸ
ਯੇਦੇਵੈਸਹਿਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੨੬॥ ਵਿਅਨੋਬੋਲੈਅਪੇਬੂਝੈ॥ ਅ
ਪੇਸਮਝੈਅਪੇਬੂਝੈ॥ ਗੁਰਕਾਕਹਿਅਮੀਕਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੁ
ਚੇਸਚੋਭਾਵੈ॥ ਗੁਰਸਾਗਰੁਤਨੀਨਹੀਤੋਟਾ॥ ਲਾਲੁਪਦਾਰਬੂਸ

ਚੁਅਖੋਟੁ। ਗੁਰਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ। ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਰੇ
ਧਾਵਹੁ। ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਸਮਾਵਹੁ। ੨੧। ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲ
ਹਿਸਹੀ। ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੁਦਿਸਗਹੀ। ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ। ਦੁ
ਰਮਾਤਿਪਰਗਰਿਛਾਡੀਚੋਲਿ। ਟੂਟੈਗੰਠਿਪਤ੍ਰੈਬੀਚਾਹੁ। ਗੁਰਸਬਦੀ
ਪਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ। ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਾਮਾਵੈਤੋਟਾ। ਤਿਭਵਦਿਠਕੁਰ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੇਟਾ। ੨੨। ਠਾਕਹੁਮਨੁਆਰਾਖਹੁਠਾਇ। ਠਹਕਿਮੁਈਅ
ਵਹੁਨੁਪਛੁਤਾਇ। ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈਨਾਗਿ। ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁ
ਤ੍ਰਿਆਹੁ। ਪਰਿਪਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਗਈ। ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾ
ਕਿਨਪਾਈ। ਸਬਦਿਸਦਾਹੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ। ਸਾਈਸੋਹਗਾਇ
ਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ। ੨੩। ਝੋਲਤੁਝੋਲਤਹੇਸਖੀਠਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰਾ।
ਝਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖਨਹੀਬਿਨੁਰਹੁਬਿਨੁਠੀਠਾਹੁ। ਝਰਪਿਮੁਈਪ

ਰਿਆਪਣੈ ਭੀ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਭਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿਆਪਣੈ ਨਿਰਭਉ
ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭੁਗਰਿਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਪਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਹੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਮੰਨਿ ਤੁਪੀਅ ਭਰਿ ਪੂਰਿ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿਆ ਖੋਜ
ਭੁਕੇਈ ਜੋ ਭਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵ ਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਹੈ ਜੋਇ ॥ ੩੦ ॥
॥ ਏਛੋ ਲਤਿ ਦੂਰਤ ਹਉ ਟਿਕੀ ਦੁਹਿ ਦੁਹਿ ਪਵ ਨਿਕਰਾਗਿ ॥
ਭਾਰੇ ਦੁਹਿ ਤੇ ਦੁਹਿ ॥ ਪਏ ਹਉ ਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਗਿ ॥ ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਟਿ ਅਪੁਲੀ ਮੇਸੀ
ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ
॥ ਜੋਇ ਸਾਹੇ ਸੋ ਦੁਹਿ ਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਤਿਸੁ ਸੀ ਮਲਾਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਏਕੇ ਮੇਰਾ ਕਿਸ ਗਹੀਣੁ

ਕੋਰੋਆਨਹੋਗਾ॥ ਅਵਤਿਜਾਣਿਦਿਗੁਰੀਐਦੁਬਿਧਾਦਿਆਪੋਰੋਗਾ॥
 ਨਾਮਦਿਪੁਣੇਅਦਿਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿ॥ ਦਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
 ਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਧੀ॥ ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁ
 ਸਾਚੁਸੋਇ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਾਹੈ
 ਇ॥ ਤੂਟੀਤਿਤਰਬਾਬਕੀਬਾਜੈਨਹੀਦਿਜੋਗਿ॥ ਦਿਛੂਤ੍ਰਿਅਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਜੀਜੋਗਾ॥ ੩੨॥ ਤਰਦਦੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਦ
 ਗਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਿਰੰਚ
 ॥ ਉਤੁਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ ਪੰਖਤੁਦੇਛਾਯੀ
 ਪਤ੍ਰੀਅਵਗਾਣਿਭੀਰੂਬਣੀ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁ
 ਣਿਕਥਮਿਮਣੀ॥ ਆਪਿਛੂਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਅਪਿਧਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਧਾਅਪਿਕਰੋਇ॥ ਅਪਣੈਹਬਿਦਗੁਈ

ਨਿਰੰਗ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ। ਧਨੁ ਗਇਆ ਤੁਝ ਦੇਹਿ ਜੇ ਹਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕਾ॥ ੨੮
ਮਨੁ ਦੀਜੇ ਸਿਰਸ ਉਪੀ ਮੇਰੀ ਕਰ ਤੇ ਕੀਟੇ ਕਾਈ ਧਾਧਾ ਵਤੁ ਰਹਿ ਗ
ਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦਾ। ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਜਾਨਨ ਭੁਏ ਭੁਏ ਗੁਰਗੋ
ਵਿਦਾ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਦੂਰੁ ਫੁਟੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਪਾਰਿ ਬਾਗਿ। ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੩੬॥ ਨਾ
ਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀ ਮੇਰੇ ਦਿਨੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓ
ਹੁ ਪੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਇ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨਾ ਧਿਆਨੁ
ਪੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਪਰਮੁ ਧਿਆਨੁ। ਦਿਨੁ ਨਾ ਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ
ਅਭਿਆਨੁ। ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪਤਾ ਹਾਥ ਨਹੀ ਨਾ ਪਾਹੁ। ਨਾ ਸਾ
ਜਨ ਜੇਰੀ ਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਾਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ। ਨਾ ਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ
ਦੇਖੇ ਮੇਲ ਨਹਾਹੁ। ਜਨਿ ਦਿਛੋ ਨੂੰ ਜੇ ਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅਪਾਰਿ

ਕੋਠੇ ਅਨਹੋਗੁਆਦਾਇਜਾਣਿਵੇਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੇਰੋਗਾ॥
 ਨਾਮਦਿਧੁਣੇਆਦਿਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿ॥ਵਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
 ਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਧੀ॥ਗਾਨੁਤਗਾਨਾਵੈਅਖਰੀਅਗੰਨੁਤੁ
 ਸਾਚੁਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਾਹੈ
 ਇ॥ਤੂਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀਬਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਜੀਜੋਗਾ॥੩੨॥ਤਰਵਦੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵ
 ਗਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਠਾਸਾਨਿਰੰਚੁ
 ਆਉਤੁਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਕਹਿਚੋਗਪਣੀ॥ਪੰਖਿਤੁਰੇਠਾਯੀ
 ਪਣੀਅਵਗਾਣਿਭੀਰੂਬਣੀ॥ਬਿਨੁਸਾਚੈਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁ
 ਣਿਕਥਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛੁਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆਪਿਪਣੀ॥ਗੁਰ
 ਵਾਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੋਇ॥ਅਪਣੈਹਬਿਦਗੁਈ

ਨਿਰ

ਕੋਰੋਆਨਹੋਗਾ॥ ਅਵਹਿਜਾਣਿਵਿਗੁਰੀਅੇਵਬਿਧਾਵਿਆਪੇਰੋਗਾ॥
 ਨਾਮਵਿਹੁਣੇਅਵਿਮੀਕਲਰਕੰਧਗਿਰੀਤਿ॥ ਵਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
 ਅੇਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਧੀ॥ ਗਣਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁ
 ਸਾਚਾਸੋਇ॥ ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਨੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੈ
 ਇ॥ ਤੂਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀਬਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ ਵਿਛੁਟਿਆਮੇਲੈ
 ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਜੀਜੋਗਾ॥ ੩੨॥ ਤਰਵਦੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵ
 ਰਿਪੰਖੀਪੰਚਾਤਤੁਚੁਗਾਹਿਮਿਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਿਰੰਚ
 ਆਉਤੁਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਪਣੀ॥ ਪੰਖਤੁਦੇਣਾਹੀ
 ਪਣੀਅਵਗੁਣਿਭੀਰੂਬਣੀ॥ ਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਅੇਹਰਿਗੁ
 ਣਿਕਥਮਿਮਣੀ॥ ਆਪਿਛੁਡਾਏਛੂਟੀਅੇਵਡਾਅਪਿਧਣੀ॥ ਗੁਰ
 ਵਸਾਦੀਛੂਟੀਅੇਕਿਰਪਾਅਪਿਕਰੋਇ॥ ਅਪਣੈਹਬਿਦਰੁਈ

ਨਿਰ

ਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੩੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੇਜੀਅਤ੍ਰਾਥਾਨਾਦਿਪੁਨਾਰ
ਇ॥ਥਾਨਿਮਾਨਿਜਚਿਏਕੁਪੈਕਾਜਨਟੀਵੈਕੋਇ॥ਬਿਰੁਨਾਰਾਇ
ਣੁਬਿਰੁਗੁਰੂਬਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਗ॥ਸੁਰਿਨਰਿਨਾਥਹਨਾਥਤੂਲਿਯਾ
ਰਾਅਧਾਗ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੁਦਾਤਾਦਾਤਾਗ॥ਜਹਦੇਖਾਤਾਹਿ
ਏਕਤੂਅੰਤੁਨਪਾਗਦਾਗ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਅਗੁਰਸਥ
ਦੀਵੀਚਾਗ॥ਅਵਿਮੰਗਿਅਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮੁਅਧਾਗ॥
੩੪॥ਦਾਇਆਦਾਨੁਦਾਇਆਲਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਾਇਹਾਗ॥ਦਾਇ
ਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮੋਹਿਦੁਹਿਉਸਾਗ॥ਦਾਨਾਤੂ
ਬੀਨਾਤੂਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨਾ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਨਦੁਖਦਲਾਇਗੁਰ
ਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੩੫॥ਧਾਨਿਗਾਇਅੰਬਹਿਧੁਰੀਅੰ
ਧਾਨਿਮਹਿਚੀਤਗਦਾਗ॥ਧਨੁਦਿਗਲੀਜਚਸੀਚਿਅਨੰਕੁਮਲੁ



ਕਿਪਤਤਉਕਉਰਹਕਉਬਚਸਸਕਲੁ॥ਕਉਸਦੇਨਦੇ
ਸਰੇਸੁਠਬੁਰਖੇਕਲੁ॥ਮਨਜੰਜਾਲੀਵੇਤ੍ਰਿਅਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾ
॥ਦਿਨੁਨਾਵੇਕਿਉਛੁਟੀਅੰਧਧੇਪਚਹਿਪਚਹਿ॥੩੮॥ਠਿਰਿ
ਠਿਰਿਠਾਹੀਠਾਸੈਕਉਆ॥ਠਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੁਆ
ਠਾਥਾਚੇਗਚੁਗੇਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਅਖਿਸੁਝੈ॥ਜਿਉ
ਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਲਾ॥ਦਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨਭਾਇ॥
ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿਰਿਠਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਰਚੇਰਹੈ॥
ਵਲਾਇ॥ਇਵਛੁਟੈਠਿਰਿਠਾਸਨਪਾਇ॥੩੯॥ਬੀਰਬੀਰ
ਕਰਿਹੀਬੀਰਭੁਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲਹਿਪਰਿਆਪਣੈਬਾ

ਨੁਬਿਗਹਿਜਲਿਜਾਇ। ਬਾਬਲਕੈਪਰਿਬੇਟਤ੍ਰੀਬਲੀਬਲੇਨੇਹਿ। ੨੯
ਜੇਲੋਤ੍ਰਹਿਦਰਕਮਣੀਸਤਿਗੁਰਸੇਦਹਿ ਤੇਹਿ। ਬਿਰਲੋਗਿਆਨੀ
ਬੂਝੈਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿਮਿਲੇਇ। ਠਕੁਰਹਾਬਦਤ੍ਰਾਅਈਆ
ਜੇਭਵੈਤੈਦੇਇ। ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
। ਏਹਿਬਾਣੀਮਹਾਂਪੁਰਖਕੀਨਿਜਪਰਿਦਾਸਾਹੋਇ। ੪੦। ਭੁਨਭੁ
ਨਪਤ੍ਰੀਐਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਭੁਜੈਦਹਿ ਉਸਾਰੇਉਸਰੇਦਹੈ। ਸਰਭਹਿ
ਸੇਖੇਭੀਪਰਿਪੇਖੇਸਾਮਰਬਦੇਪਰਦਾਹੈ। ਭੁਰਮਭੁਲਾਨੇਭੁਏਇ
ਵਾਨੇਵਿਦੁ ਭਾਗਾਕਿਆਪਈਐ। ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਡੇਰੀਪ੍ਰਭੁ
ਪਕਤ੍ਰੀਜਿਨਖਿਚੈਤਿਨਜਈਐ। ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਹੀਗਿਰਾ
ਤੇਬਹੁਤ੍ਰਿਨਪਛੋਤਈਐ। ਭੁਭੈਭੁਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਾਨਿਜ
ਪ੍ਰਮਾਦਿਦਾਸਾਪਈਐ। ਭੁਭੈਭੁਉਜਲੁਮਾਰਗੁਦਿਖਤ੍ਰਾਅਸਨਿਰਾਸ

ਤਰੀਐ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਧੇਚੀ ਨੈ ਜੀ ਦਿਤਿ ਮਾਇ ਦਿ ਮਹੀਐ ॥
੬੧॥ ਮਾਇ ਮਾਇ ਮਾਕਰਿ ਮੁਏ ਮਾਇ ਮਾਕਿ ਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਹੀ ਸੁਚ
ਲੇਉ ਠਿਠੁ ਮਟੁ ਮਾਇ ਮਾਭੁ ਲੀਆ ਬਿ ॥ ਮਨੁ ਬੂਠਾ ਜਮਿ ਜੋ ਰਿਆ
ਅਵਗੁਣਿ ਚਲਹਿ ਨਾ ਲਿ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੇ ਮਹੈ ਨੇ ਗੁਣ ਹੋਵ
ਹਿ ਨਾ ਲਿ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ਦਿਨੁ ਨਵੈ ਦੁਖ ਭਾਲਿ ॥ ਗਤੁ ਮੰਦ
ਰ ਮਹਿ ਲਾਕਹਾ ਜਿਉ ਬਜੀ ਦੀ ਬਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਦਿਨੁ ਬੂਠ
ਆਵਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਅਧੇਚਤੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਧੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੬੨॥
ਜੇ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਮਾਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਲਾਖ ਖਚਉਰ
ਸੀਹ ਮੇਦ ਨੀਘਟੈ ਨਦਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ ਸੇਜ ਨਉ ਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇ
ਆਪੀ ਧਾਮੁ ਮਾਇ ਗੁਤਿ ਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲੀ ਕਿਸ
ਕਉ ਮੀਤ ਕਰੇਉ ॥ ਜੀਉ ਸਮਝਿ ਪਉ ਅਪਣੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੁਧੁ ਏਹਿ ਭਿਸੀ ਕੀ ਮੇਓਟਾ ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਗੀ ਹਉਮੁ
 ਈਸਥਿਰਤਾ ਮਠਿ ਚੋਟਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਣਾ ਗਾਉ ਨ ਕੋਰਹੈ ਰੰਗ ਨ ਤੰਗ ਟ
 ਰੀਗ ॥ ਵਾਗੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੀਧੈ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੁਰਾ ਭੀ ਹਾਵ
 ਲਾ ਸਰਤੂ ਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥ ਮੇਤਨਿ ਅਵਗੁਣਿ ਭੂਰਿ ਮੁਈ ਦਿਨੁ ਗੁ
 ਣੁ ਕਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲ
 ਉਪਿ ਆਗਿ ॥ ਤਿਨ ਜੀਜੈ ਸੀ ਬੀਰਹਾਂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਹਾਰਿ ॥ ਅਵਗੁ
 ਣੀ ਭੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹੋਗੁ ਣੀ ਦਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ ਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾ
 ਪਣਿ ਜਿ ਚਹੁ ਸਥ ਦਿਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੪੪ ॥ ਲਸਕਰੀ ਆਪਰਿ ਸੀਮ
 ਲੇ ਆਇ ਵਜਰੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰਕ ਮਾਵਹਿ ਸਿਰਧਣੀ ਲਾਹ ਪਲੇ
 ਪਾਇ ॥ ਲਖੁ ਲੋਕੁ ਬੁਝਿ ਆਈ ਆਛੇ ॥ ਤੇਮ ਨਹੁ ਦਿਸਾਹਿ ॥ ਗਤਿ ਦੋਹੀ
 ਤਿਸਾਹ ਕੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਰੀ ਐਖ ਸਮਕਾਸ ਉਹੇ ਉ

ਨਿਦਾਹ

ਤਰਦੇਇ। ਦਨਦੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ। ਪ੍ਰੀਤਮਹ
ਬਿਵਸਿਅਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ। ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਮੇਅਵ
ਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ। ੪੫। ਬੀਜਉਸੁਏਕੋਨਹੀਬੈਦਲੀਚਾਪਾਇ। ਨਰ
ਕਿਨਿਦਾਰਨੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ। ਵਨੁਤ੍ਰਿਨੁਦੁਨੁਤ੍ਰਿਨੁ
ਰਹੀਮਨਮਾਹਿਕਰਉਬੀਚਾਹੁ। ਲਲਰਤਨਬਹੁਮਾਨੁਕੀਸਤਿਗੁਰ
ਹਾਬਿਭੰਡਾਹੁ। ਉਤਮਹੋਦਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਾਨਿਏਕੈਰੁਇ। ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰੀਤਮਗਜਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇ। ਰਚਨਾਰਚਿਭਿਨਿ
ਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਅਮਾਕਾਹੁ। ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਮੰਤੁਪਿਅਈਮੇ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਵਾਹੁ। ੪੬। ਨੂਨੈਰੂਨੁਹਰਿਜੀਉਸੇਈ। ਤਿਸੁਦਿਨੁ
ਰਾਜਅਵਰੁਨਕੋਈ। ਨੂਨੈਗਾਰਨੂਤਮਸੁਨੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾ
ਹਿ। ਗੁਰਪਰਸਾਈਹਰਿਪਾਈਮੇਮਤਕੋਰੁਗਮਿਭੁਲਾਹਿ। ਸੋ

ਸਾਚੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਥਾ ਸਿ ॥ ਰੂਪੁ
 ਏਹਿ ਰਿਪਾਇਆ ਗੁਰਸਥਦੀ ਵੀਚਰੁ ॥ ਅਪੁਗਾਇਆ ਦੁਖਕਟਿਅ
 ਹਰਿਦੁਪਾਇਆ ਨਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਇਨ ਰੂਪਾ ਸੰਚਿਅੇ ਧਨੁ ਕਾਚ ਬਿਖ
 ਛਗਾ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸੇ ਚਿਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇਖੁਆਗੁ ॥ ਸਚਿਅਾਰੀ
 ਸਚਿਸੰਚਿਅਾ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲ ਉਜਲੋਪਤਿ
 ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਜਾਨਨੀ ਤਸੁ ਜਾਣਤੁ ਤੁੰ ਸਰਵ ਰਤੁ ਹੀਨੁ ॥ ਸਾਚਉ
 ਠਾਕਹੁ ਮਨਿ ਦੇਸੈ ॥ ਉਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਜੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਿਣੀ
 ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪਰਖ ਜਾਣੁ
 ੪੮ ॥ ਖਿਮਾਦਿ ਹੁਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੁਹਣਿ ਲਖ ਅਸੀਖਾ ॥ ਗਣਤਨਆ
 ਵੇਕਿਉ ਗਣਿ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੀਖਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁ
 ਏਹੁ ਧਨ ਪਾਇਆ ਸਥਾਇ ਮਾਣੀ ਖਰਾਤੁ ॥ ਖਿਮਾਸਚੁ ਸੁਖ ਭਉਇਆ ਖ

ਨਿਦਾਹ

ਰਚੁਖਰਾਧਨੁਪਿਆਨੁਤੁਅਪੇਵਸਹਿਸਰੀਗਮਨਿਤੁਨਿਮੁਖਿਜਪੇ
ਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਗਾਹਉਮੈਖਪੇਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉਵਖੁਦਿ
ਕਾਗਾਜੀਤਉਪਾਇਦਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਗੁ॥੪੯॥
ਸਿਸਟੇਕੇਉਨਜਾਣੈਕੋਇਸਿਸਟਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇਸੀਪੇਕਉ
ਈਸਰੁਪਿਆਈਐਸੀਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐਸੀਪੈਕਾਹਣਿ
ਚਾਕਰਚੋਗਾਸੀਪੈਸਾਥਿਨਚਲੈਹੋਗਾਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਾਹਮਾ
ਨੁ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਦੈਦੁਟੈਨਿਦਾਨਿ॥੫॥ਹੋਰਤਹੋਰਤਹੋਸਖੀਹੋਇਹ
ਹੀਚੋਰਾਨਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਵੈਮਨਿਗਿਆਨੁ
॥ਹਾਰਡੋਰਕੰਕਨਘਟੇਕਰਿਥਾਕੀਸੀਗਾਗਾਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖ
ਪਾਇਆਸਗਲਗੁਣਗਲਿਹਾਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਗਾਹਰਿਬਿਨੁਕਿਨਿਸੁਖਪਾਇਆਚੇ

ਮਨਦੀਚਗਾਹਗਿਪੜਣਾਹਗਿਬੁਝਣਾਹਗਿਸਿਉਰਖਹੁਪਿਆਗਿ।
 ਹਰਿਜਪੀਐਹਰਿਪਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਧਗੁ। ੫੧॥ ਲੇਖਨ
 ਮਿਟਈਹੋਸਖੀਜੋਲਿਖਿਆਕਰਤਾਗਿ। ਅਪੇਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀ
 ਅਕਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਗਿ। ਕਰਤੇਹਬਿਵਡਿਅਈਅਬੂਝਹੁਗੁਰ
 ਬੀਚਗਿ। ਲਿਖਿਆਠੇਹਿਨਸਕਈਐਜਿਉਭਾਵੀਤਿਉਜਾਗਿ।
 ਨਦਰਿਤੇਰੀਸੁਖਪਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਦੀਚਗਿ। ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇ
 ਪਚਿਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਗਿ। ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸ
 ਕਾਕਿਅਕਰਿਕਹਿਅਜਾਇ। ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਣੈਜਿਨਿਹਿ
 ਰਵੈਦਿਤੁਦਿਖਾਇ। ੫੨॥ ਪਾਧਾਪਤ੍ਰਿਅਮਾਖੀਐਬਿਦਿਆ
 ਬਿਰਹੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ਬਿਦਿਆਸੋਧੈਤਤੁਲਪੈਰਾਮਨਾਮਲਿਦ
 ਦੀਰੰ। ਮਨਮੁਖਬਿਦਿਆਬਿਕੁਟਬਿਖੁਖਟੇਬਿਖੁਖਾਇ। ਮੁਰ
 ਨਿਦਾਰੀ।

ਖਸਬਦੁਨਚੀਨਈਸੁਬੁਬੁਨਹਕਾਇ॥੫੩॥ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ
ਐਚਾਟੁਆਮਤਿਦੇਇ॥ਨਾਮੁਸਮਾਲਹੁਨਾਮਸੰਗਰਹੁਲਾਹਾਜ
ਗਮਹਿਲੇਇ॥ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪਟੀਐਸਬਦਸੁਸਾਗਾਨਾਨ
ਕਸੋਪਟੁਆਸੋਪੰਤਿਤੁਬੀਨਾਜਿਸੁਗਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਗੁ॥੫੪॥

੧॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਸਿਧਿਗੋਸਟਿ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
॥ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਹਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਗੇ॥ਤਿਸੁਆਗੇ
ਰਹਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾਅਪਰਾਪਾਗੇ॥ਮਸਤਕਿਕਾਟਿਧਰੀਤਿ
ਸੁਆਗੇ॥ਤਨੁਮਨੁਆਗੇ॥ਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐ
ਸਪਸਤੁਇਜਸੁਲੇਉ॥੧॥ਕਿਆਭਵੀਐਸਾਚਿਸੁਚਾਹੋਇ॥ਸਾਚ
ਸਬਦਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿ ੨੩

ਉਤੁਮਾਰਾ। ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਉ। ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਣਾਸਿ ॥
 ਹਮਾਗੀਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ। ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹਹੀ ਐ ਬਾਲੇ ॥
 ਕਹ ਅਵਹੁ ਕਹ ਜਾਓ। ਨ ਨ ਕੁਬਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿ ਅਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਗਾਓ ॥ ੨ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੀ ਐ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰਗੁ ॥
 ਏ। ਸਹਜੇ ਅਏਹੁ ਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨ ਨ ਕਸਦਾ ਰਜਾਏ। ਅਸਟਿ ਬੈਸ ॥
 ਏ। ਬਿਰੁਨਾ ਗਇਨੁ ਐ ਸੀਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁਪ ॥
 ਛਟੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ॥
 ਕਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਰੋ। ਚਰਖੁ ਦੁਬਲੈ ਅਉਧੁਨ ਨ ਕਦੇ ਹੁਸ ਚਾਥੀਚਾ ॥
 ਗੋ। ਆਪੇ ਅਥੇ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਅਉ ਤਰੁ ਦੀਜੈ। ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ॥
 ਤੁਮ ਪਾਗਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਅ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਜੈ ਸੇਜਲ ਮਹਿ ਕਮ ॥
 ਨਿਰਾਲ ਮੁਮੁਰਗਾਈ ਨੈਸਾਣੇ। ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਰੁਦਸਾਗਰੁ ਤ ॥
 ਦੀਰੋ ॥

ਗੰਥੇਨ ਨਕਨ ਮੁਵਖਾਣੇ। ਰਹਿਇ ਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਮਾਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ਼ੋ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦ
ਸੋ। ੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ। ਪੂਛੁ ਉਸਾ ਚੁਬੀਚਾਰੋ
। ਰੋਸ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰਦੀ ਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈ। ਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ। ਇਹੁ ਮਨੁ
ਚਲਤ ਉਸਚ ਪਰਿਥੈ ਸੇਨ ਨਕਨ ਮੁਅਧਾਰੋ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ਕਰਤਾਲ ਗੋਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ। ੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ
ਰੁਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ। ਕਿੰਦ ਮੂਲ ਅਹਾਰੇ ਪਾਈ। ਐ ਅਉਧੁ ਬੋ
ਲੈ ਗਿਆਨੇ। ਤੀਰਥ ਨਾਈ। ਐ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਈ। ਐ ਮੇਲੁ ਨਲਾਹੀ
ਕਾਈ। ਗੋਰਖ ਪੂਤਲੇ ਹਾਰੀ। ਪਾਥ ਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ
॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨਿਦਨ ਆਵੈ ਪਰਪਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਰੋਲਾਈ। ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕਨ ਟਿਕਈ। ਨਾਨਕ ਭੂਖਨ ਜਾਈ। ਹਟ ਪਟ ਨੁਪੁਰਾ
ਨੁਕਤਾ॥

ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਦਾ ਪਾਗੇ ॥ ਖੰਡਿਤੁ ਨਿੰਦਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖਕ ਹਰੁ ਜੋ ਰੀਤੁ ਮੁਦ੍ਰਾ ਬੁਝੈ ॥
 ਖੰਥਾ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਦੇਕੁ ਸਹੇਦੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇ-
 ਨਿ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਜਮ ਬੁਝੈ ਅੰਤਰੁ ਖਾਬਾ ਪੁਤ੍ਰਿ ਚੇਦੁ ਨ ਖਾਈ ਐ ॥ ਨਾ-
 ਨਕ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗਾਤਿ ਦਿਖਾਈ ਐ ॥ ੯ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਉ ਮੈ ਮਤਾ ਦੁਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੁ ਸਮਝੁ ਪਰੀ ॥ ਖੰਥਾ ਬੁਝੈ ਰੂਪਿ ਪਰਿਗਠਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਹੋਏ ਕਹੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤੁ
 ਖਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤੁ ਖਰੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਉਪਉਖ ਪਰਪੰਚ ਭੂਟੇ ਪੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕਤਾਸਨੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ਟੀ ॥ ਸਤੁ
 ਭੂਟੇ ਖਸੀ ਜਮੁ ਪੈ ਨਾ ਲੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁਮੁਕਤਾ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਸਮਾਲਾ

ਟੀਕਾ ॥
 ਨਿਵਾਰੀ ॥

ਕਵਨਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨਸੁਆਵੈਕਵਨਸੁਜਾਇ॥
ਕਵਨਸੁਤ੍ਰਿਭਵਨਹਰਿਅਸਮਾਇ॥੧੨॥ਪਟਿਪਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਅਨਮੁਖਿਬਿ
ਨਜੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉ
ਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਖਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ
॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਗਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈ
ਸੁਗੁਰੁਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਖਾਧਾ॥ਅਨਮੁਖਿ
ਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਹਉਮੇਮੇਇਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁਨਿਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੀਧਾ॥ਉਠੈਨ
ਹੀਸਾਪਛੈਨਕੰਧਾ॥ਸਹਜਿਗੁਫਾਪਰਿਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇ
ਭਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਹਿਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰ

ਏਇਹੁਭੇਖੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਦਖਰਕੇਤੁਮਦਣਜਾਗੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾ
 ਬੁਲੰਘਾਦਹੁਪਾਗੇ॥ ੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿਯੋਜਤਗੁਏਉਦਾਸੀ॥ ਦਰਸਨ
 ਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਦਾਸੀ॥ ਸਾਚਦਖਰਕੇਹਮਦਣਜਾਗੇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
 ਖਿਉਤਰਸਿਪਾਗੇ॥ ੧੮॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਦਵਾਇਆ॥
 ਕਾਹੇਕਉਤੁਏਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਆਸਾਮਨਸਾਖਾਈ
 ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਬਿਨੁਦੰਤਾਖਾਈਐਸਾਗੁ॥
 ਨਾਨਕਸਾਚਕਰਹੁਬੀਚਗੁ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਕੋਜਨਮੇਗਵਨੁ
 ਮਿਟਾਇਆ॥ ਮਨਹਤਿਰਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾਅਸ
 ਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇ
 ਖਾਈਐਸਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਗੁ॥ ੨੦॥ ਅਦਿਕਉਕਵ
 ਏਰੰ॥

ਨਿਦਾਗੀ॥

ਕਵਨਕਥੀਅਲੇਪਟਿਪਟਿਕਵਨਨਿਵਾਸੋ। ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਰਿ
ਉਜਲਾਈਅਲੇਕਿਉਨਿਰਭਉਪਾਰਿਜਾਈਐ। ਸਹਜਸੰਤੋਖ
ਕਾਅਸਟੁਜਾਣੈਕਿਉਛੇਦੈਬੈਗਾਈਐ। ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੇ
ਬਿਖੁਮਾਰੈਤੁਨਿਜਪਾਰਿਹੋਵੈਦਾਸੋ। ਜਿਨਿਗਚਿਗਚਿਆਤਿਸੁ
ਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕਤਕੋਦਾਸੋ॥ ੨੧॥ ਕਹਾਂਤੇਅਵੈਕਹਾ
ਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ। ਏਸੁਸਬਦਿਕਉਜੋਅਰਥ
ਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ। ਕਿਉਤੁਤੈਅਦਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ। ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕ
ਬੀਚਾਰੋ। ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ। ਧੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥ ੨੨॥ ਆਇ
ਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦਾਸੁਈ

॥ ਅਕਲ ਪਤਮੰਦ੍ਰਾਗੁਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀ ਅਲੇਪਇ ਪਾਟਿ ਸਾਚਾ
 ਸਰਬਜੀਆ ਗੁਰਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈ ਐਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹ
 ਜਿਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਜਿਲਹੈ ॥ ਹੁ
 ਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆ
 ਪੁਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਮੁਹੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਐਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਿ
 ਗਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਹਗੁਣ ਬੀਆਸ ਤਿਹੁਰ
 ਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ਐਸਾ ਚੇਸ ਬਾਇਸ ਮਾਇਲੀਆ ਏਕੇ ਕਉ
 ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਜੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਬੀਆਜੀ ਵਤੁ ਮਰੇਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ
 ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ
 ਵਡਾਣੈ ਸਰਬਜੀਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਚੈ ਉਪਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ

ਏਕਮਇਆ। ਭੂਠੇਅਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੇਆਵਾਗਉਤੁਭਇ
ਆਆਵਾਗਉਤੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੇਬਖਸਿਲੁਇ
ਆ। ਏਕਬੇਦਨਦੂਜੇਵਿਆਪੀਨਮੁਹਸਾਇਤੁਦੀਜਰਿਆਸੋਬੁ
ਏਜਿਸੁਆਪਿਬੁਠਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤਿਭੁਇਆ। ਨਨਕਤਾਰੇ
ਤਾਰਣਹਾਰਾਹਉਮੇਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ। ੨੫। ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਜਮਕੀ
ਕਾਣਿ। ਪਰਾਪਰੁਜੇਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ। ਮਨਮੁਖਿਭੁਰਮਿਭੁਦੈਬੋਥਾਣਿ।
ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤਮਸਾਣਿ। ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਥਾਣਿ। ਨਨਕ
ਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖਜਾਣਿ। ੨੬। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਾਣਿਅਪਹੁਪਹੁਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਦਿਤਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਗੋਮਿਰੇਮਿਹਰਿਧਿ
ਆਵੈ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ। ੨੭। ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੇਪਸ

ਬੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਸੁਸਬ ੩੦
ਇਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਗਾਨ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਗੁ ॥ ੨੮
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥਕ ਬੈਦੀਚਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਧੈ ਸ ਪਰਵਾਰੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅ
ਚਾਰੀ ਸਬਦਿ ਰੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾ ਲਿਸਮਾਈ ॥
੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ ਤਿਸਮ ਹਿਓ ਪਤਿ ਪਤਿ ਸੁ
ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰਕੋ ਸਬਦਿ ਰਪੇਰੀ ਗੁਲਾਈ ॥ ਸਾਚਿ ਹਤ ਉਪਤਿ ਸਿਉ
ਪਹਿਜਾਈ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਨਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਅਪਸ
ਦੀਰੀ ॥
ਨਿਦਾਰੀ ॥

ਰਬਿਧਿਜਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਗਤਿ ਨ ਰਵਿਗਤਿ ਪਛਾਣੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਤਾਰੇ ਪਰਿਉਤਾਰੇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩੧॥
ਨਾਮੋ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਗਜਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤ੍ਰਿਭੁਵਨੁ ਸੋਝੀ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ੩੨॥ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਸਚੁ ਕਰਣਿ ਸਾਗੁ। ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ। ਵਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਦੇਕਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈ ਕਾਰੁ॥ ੩੩॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ। ਅਜਾਇ। ਜੋ ਗਜਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾ
ਇ। ਬਾਰਹਮਹਿ ਜੋ ਗੀਰੁ ਰਮਾਏ ਸੀਨਿ। ਅਸੀਂ ਛਿਅਚਾਰਿ। ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ॥

ਭਿਦੂ ਜੇਲਾ ਗੇ ਦੇਖ ਦੁਹਿ ਦੇ ਬੀਚਾਗਿ। ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਾ ਭਿਰ ਗੀ ਜਿਨੀ ੩੮
ਸਚੁ ਗੰਧ ਅਉਰ ਧਾਰਿ। ੩੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤ ਨੁਲ ਪੈਲਿ ਦਲਾਇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੇ ਰਤ ਨਜੁ ਭਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਰਕ ਮਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਮਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨਖਾਵੈ। ੩੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦ
ਰਗ ਹਮਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ
ਕਾਰਕ ਰਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ੩੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਸਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਟਿ ਪਟਿ ਭੇਦ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨ ਮਰੇਗਿ ਰਾਤ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਸਮੁ ਪਛੁਤਾ। ੩੭॥
ਦੀਰੰ
ਨਿਦਾ ਗੀ।

ਬਿਨੁਗੁਰੁਰੁਮੇਅਵੈਜਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਪਾਲਨਪਦਈਥਾਇ। ਬਿਨੁ
ਗੁਰਮਨੁਅਮਤਿਭੋਲਾਇ। ਬਿਨੁਗੁਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨੀਬਿਖੁਖਾਇ।
॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਬਿਸੀਅਰੁਸੈਮਰਵਾਇ। ਨਾਨਕਗੁਰੁਬਿਨੁਪਾਟੇਪ
ਇ। ੩੮॥ ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ। ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁ
ਣਨਿਸਤਾਰੈ। ਮੁਕਤਿਮਹਾਂਸੁਖਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਦੇਨਅਵੈਹਾਗਾਤਨੁਪਟਵੀਇਹਮਨੁਵਣਜਾਗਾ। ਨਾਨਕ
ਸਹਜੇਸਚੁਦਾਪਾਗਾ। ੩੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸਤੁਬਿਧਾਤੈ
॥ ਲੰਕਾਛੁਟੀਦੈਤਸਿਤਾਪੇ। ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਗਵਣਾ। ਭੇ
ਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹ
ਣਤਾਰੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੈ। ੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈ
ਅਵਣਜਾਣਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਾਘਾਵੈਮਨੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ

ਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥ ੪੯ ॥
 ਰਗਧਸਿਠਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇ ॥ ੫੦ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨ ਮਿਧਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਨੁ
 ਕੀਜੈ ਸ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਵਣੁ ਕੁਲੁ ਕਵਣੁ ਮਤਿ ਦੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ
 ਜਿਸ ਕਾ ਤੁਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣੁ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਜੁ
 ਠਹੁਤੁ ਮੰਥਾਲੇ ॥ ਏਕੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਨੁ ਸਬਦਿ ਲਿਖ
 ਵਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ੫੨ ॥ ਧਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਦੇਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ
 ਗਤਿ ਪੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਹਹੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ
 ਦੀਠੈ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਦੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
 ਨਿਰਾਲੀ ॥

ਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ ੪੪॥ ਮੇਨੁਕੇਦੇਤਕਿਉਖਾਈਮੇਸਾਗਾਜਿ
ਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਨੁਅਹਾਰਾਹਿਵੈਕਾਪਹੁਮੰਦਰਾਮਗਨਿਪਿ
ਰਾਹਨਾ॥ ਕਵਨੁਗੁਣਜਿਤੁਰਪੈਅਵਾਹਨਾ॥ ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਇ
ਸਮਾਵੈ॥ ਕਵਨੁਪਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥ ੪੫॥ ਹਉਹਉਮੇਮੇ
ਦਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ ਦੂਜਾਮੇਟੈਵੈਕੋਰੋਵੈ॥ ਜਗੁਕਰਤਾਮਨਮੁਖਗਾਵਹਾ॥
ਸਬਦੁਕਮਾਈਮੇਖਾਈਮੇਸਾਗਾਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਨਾਨ
ਕਾਮਗਨਿਮਰੈਸਤਿਗੁਰਕੈਰੁਣੈ॥ ੪੬॥ ਸਚਕੁੰਹਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾ
ਰੈ॥ ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਰੈ॥ ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੈ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੈ॥ ੪੭॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਪਹੁ
ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿਸੁਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ ਕਵਨੁਮੁਖਿ

ਜੇਹਤੁਨਿਤਰਹੈ। ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਹੈ। ਕਵਨਜੋਧਜੇ
 ਕਾਲੁਸੰਘਹੈ। ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕਬੀਚਹੈ। ੪੮। ਸਬਦੁਭਖ
 ਤੁਸਿਜੋਤਿਅਧਾਰਾਸਸਿਧਰਿਸੁਰਦਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਅਗਾਸੁ
 ਖਦਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ। ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਹਦਿਹਾਰਾ।
 ਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ। ਪ੍ਰਦਤਿਨਾਨਕਕਾਲੁਨਖਾਇ
 ੪੯। ਨਾਮੁਤਤੁਸਭੁਹਿਸਿਰਿਜਾਪੈ। ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖਕਾਲੁਸੰ
 ਤਾਪੈ। ਤਤੁਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈ। ਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਪਰਿਅ
 ਨੈ। ਬੋਲੈਪਦਨਗਗਨੁਗਗਜੈ। ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸ
 ਜੈ। ੫੦। ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੀਬਾਹਰਿਸੁੰਨੀਤ੍ਰਿਭੁਵਣੁਸੁੰਨੀਮਸੁੰਨੀ।
 ਚਉਬੇਸੁੰਨੈਜੇਨਹੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪਨਪੁੰਨੀ। ਪਟਪਾਟਿਸੁੰ
 ਨਾਣੈਭੇਉ। ਆਦਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ। ਜੋਜਨੁਨਮ
 ਨਿਦਾਹੀ।

ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁਨੋ ਸੁਨ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਕਹਾਂ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਅਨਹਤਿ ਸੁਨਿ ਨਿਰਤੇ ਸੇ ਕੈ ਸੇ
॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈ ਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵੈ
ਹਿਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰਸੁ
ਭਰਦ ਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤੁਹ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਹੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਚੇ ਦੇ
ਖਿਹ ਜੂਹੇ ॥ ਪਟਿ ਪਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿ ਅਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਦੀ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ ਸਹਜ ਭੁ
ਇ ਮਿਲੀ ਐਸੁ ਪਧੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁਨ ਸਬਦੁ
ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੀ
ਖਿ ਆਸੇ ਜਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣੁ ਨ ਹੀ ਭੂਤੇ ॥
੫੪॥ ਕੁਝੁ ਧਿਚਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਭੂਏ ਚੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਜਮਦਰਿਬਾਂਧੋਕੋਇਨਹਾਖੋ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਪਤਿਸਾਖੋ॥ ਕਿਉ
 ਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਗਵਾਹੁ॥ ੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿ
 ਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦਵੀਚਗਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੇਦੈਸੋਖਦੁਆਹੁ॥ ਤਤੁਨਚੀਨੈ
 ਮਨਮੁਖਜਲਿਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਵਿਦੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ ਮਾਨੈਪੁਕਮੁ
 ਸਭੈਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ ਨਾਨਕਦਹਗਾਧਵੈਮਾਨੁ॥ ੫੬॥ ਸਾਚੁਦਖਹੁ
 ਧਨੁਪਲੈਹੋਇ॥ ਆਪਿਤਰੈਤਰੈਭੀਜੋਇ॥ ਸਹਜਿਹਤਾਬੂਝੈਪਤਿਹੋਇ
 ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ॥ ਸਹਦੇਖਾਤਹਹਰਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ
 ਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ॥ ੫੭॥ ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਂਵਾਸੁਕਖੀਅਲੇਜਿਤੁਤ
 ਗੀਅੇਭੁਵਨਲੁਸੀਸਾਰੋ॥ ਤੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਕਹੀਅੇਤਿਸੁਕਦੁਕਵਨੁ
 ਅਧਾਰੋ॥ ਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖਲਖਾਏ॥ ਸੁ
 ਦੀਰਭੀਅਮੀਸਚੁਨਾਨਕਪੁਣਵੈਅਪਣੇਮਨਸਮਝੈ॥ ਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਵਾਰੀ॥

ਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏਅਪੇਦਾਨਾ
ਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭੁਗਿਸਮਾਏ॥੫੮॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰਤੁਰਿ
ਵਸੁਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੇਈ॥੫੯॥ਨਕਵਾਸਾਸੁਨਿਵਾਸਾਅ
ਕਲਕਲਾਧਰਸੇਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਪਾਇਮਾਹਿਵਸੈਵਿਚਰੁ
ਭਰਮਗਵਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਣੀਨਮੋਮੀਨਿ
ਵਜਾਏ॥ਸਬਦਿਗੁਰੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਮੇਇਤਉਤਏਕੋਜਾਣੈ॥
ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਅਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥
੫੯॥ਤੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਪੁਸੁਨਸਚੁਅਹਾਰੋਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੋਲੈਤਤੁਵਿਹੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋ॥ਤੈਗੁਣਮੇਦੈਸਬਦੁਵ
ਸਾਏਤਮਨਿਚੁਕੈਅਹੰਕਾਰੋ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਹਰਿ
ਨਾਮਿਲਗੈ॥ਪਿਆਰੋਸੁਖਮਨਾਇਤੁਪੰਗੁਲਾਬੂਏਧਿਆਗੁਰਮੁ

ਅਲਖਲਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹੁ ਤੇ ਉਪਰਿ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨੁ ਕਥੀ ਅਲੇਪਵਨੁ ਕਹਾਂ ਰਸੁ ਖਾਈ॥
ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰਾ ਕਵਨੁ ਅਉਧੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨੁ ਕਮਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੁ ਹਉ ਮੋਪਿ ਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪਾਇ ਆਸਾ ਚੇਹੇ ਅਪਾਈ॥ ਕਵਨੁ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸ ਬਿਰੁ
ਹੀ ਅੰਕਿਤੁ ਉਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਏ ਨ ਗਾਜੈ॥ ੬੧॥ ਗੰਗਿ ਨਗਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਨ ਲਿਖ ਲਿਤਾਤਾ॥ ਬੰਦੁ ਨ ਰਖਿ ਆਸ ਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿ ਅ
ਪਾਵਨੁ ਨ ਜਾਪਿ ਆਸ ਚੁਨ ਅਰਾਧਿਆ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਸ ਮ
ਕਰਿ ਰੇ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਅਤਮ ਗਾਮ ਕਉ ਲਹੈ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਰੰਗੇ ਰਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਸਾ ਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ
ਨਦਾਰੀ॥ ਆਪਿ ਉਪੀਓ ਅਤਮ ਸੁਖ ਧਾਰੀ॥ ਸਚੁ ਰਾਇਆ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਤਹੁਤਾਗੀ। ਨਾਨਕਬੁਣੈਕੋਵੀਚਾਗੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੇਗਲੁਕਹਾਂਬ
ਹਾਂਬਜੀਅਲੇਕਹਾਂਬਸੈਇਹੁਪਦਨਾ। ਕਹਾਂਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਪਤਾਕਉ
ਚੁਕੈਮਨਕਉਦਨਾ। ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਸ
ਇਹੁਮਨੁਪਾਏ। ਅਪੇਅਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹਵੈਧਵਤੁਦਗਜਿ
ਰਹਾਏ। ਕਿਉਮੁਲੁਪਛਾਣੈਅਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਾਸਿਘਰਿਸੁਰਜ
ਮਾਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਵਿਚਹੁਪੈਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਵੈ॥
੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੁਲਪਛਾ
ਣਿਰਹੈ। ਨਾਉਪਦਨੁਘਰਿਆਸਇਬੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁ
ਲਹੈ। ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਨੁਜੋਤਿਸੁਸ
ਬਦਿਲਹੈ। ਖਵੈਦੁਖਭੁਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ। ਅਲ
ਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ। ਬਿਰਲੇਕੋਅਰਥਾਵੈ। ਨਾਨਕਆ
ਖੋਸਚੁਭੁਖੋਸਚਿਰਪੈਰੰਗਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹਿ

ਹਵਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੋ ਠੈਰ ਹਤਾਨਾ ਭਿਕਮਲ ਅਸਥੀ ਭੁਨ ਹੋਤੋ ਤ
 ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ
 ਲਿਵਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦ ਕੀ ਮਤੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਈ ॥
 ਵਰਨੁ ਭੇਖ ਅਸਰੂ ਪਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਹਿ ਜਾਪਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
 ਮਿਰ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬਤ ਬਸਾ ਚੋ ਸਾਚਾ ॥ ੬੬ ॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇ ਹਨ ਹੋਤੀ
 ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾ ਭਿਕਮਲ ਅਸਥੀ ਭੁਨ ਹੋਤੋ ਤ
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪ ਨ ਹੋਖਿ ਆਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ
 ਤਉ ਅਕੁਲੀ ਟਿਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਗਉਨ ਗਗਨੁ ਜਬਤ ਬਹਿਨ
 ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਜੋਤਿ ਮਾਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖ ਅਸਰੂ ਪਸੁ ਦੇ ਕੋ ਕੋ
 ਸਬਦੁ ਦਿਡੁਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੋ ਨਾ ਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
 ੬੭ ॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾ

ਈ॥ ੨੭॥ ਮੇਵਿਚਿਨਗੁਉਪਜੈਪਰਖਨਾਮਿਵਿਸਰਿਅੰਦੁਖਪਾਈ॥
ਕੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਹੈਹਉਮੇਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਣੀਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈ
ਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਹਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਕਦੇ
ਨਹੈਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥ ੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ
ਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈ
ਵਿਰਲਾਬੁਝੈਕੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਾਰਿਦਾਸਾਹੋਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਣੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਣੈ॥ ੬੯॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮ
ਹਾਦੁਖਪਾਇ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਰਾਗਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ

ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਉਮੈ ਮਾਰਿ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮੁ ਕਾ
 ਲੁ ਸਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇ-
 ਲਿ ਮਿਲੁ ਏਸੈ ਜਾਣੈ ॥ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ੭੧ ॥ ਸਬਦੈ
 ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਅਉਧੁ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਜੋਗੁ ਨਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇ ਅਨ
 ਦਿਨੁ ਮਾਤਾ ਨਾ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਹੋਈ ॥ ਨਾ ਮੇਰੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾ ਮੇਰੀ
 ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਕੇਖ ਕਹਾਇ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸਚੈ ਅਪਿਖੁ ਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁ-
 ਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜੋਗੁ ਜਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ
 ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨ ਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭੨ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ
 ਹੋ ਜਾਣਹਿ ਕਿ ਅਕੋ ਅਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗ-
 ਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚਲੇ ਖੋਜਤੁ ਫਿਰ

ਹਿਰੁ ਰਮਾਣੈ॥ ਮਾਗਾ ਹਿਨਾ ਮੁਖਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ
ਕਰ ਬਾਣੈ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਹੋਈ
ਨਾਨਕ ਜਭਿ ਜੁਗਾਮਾ ਪੇਦਰ ਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਹਨ ਕੋਈ॥੭੩॥

ਰਾਮ ਕਣੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭੁਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵ
ਜੀਆ ਵਧਾਈਆ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣੁ ਮ
ਈਆ॥ ਸਬਦੇ ਤੁਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੋ ਰਾਮ ਨਿਜਿ ਨੀਵਸਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨ
ਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਏਮਨ ਮੇਰੀਆ ਤੂ
ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਦਿਸਾਰ

ਫਾ ਅੰਗੀਕਰੁ ਓਪੁਕਰੇ ਤੇ ਰਾਕਾ ਰਜਸਾ ਭਿਸਦਾਰਨਾ ਸਕੁਨਾ ਗਲਾਸ
 ਮਰਥਸੁਆਮੀ ਜੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਦਿਸਾਹੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੰਨਮੇਰੇ ਸਦਾਰਹੁ
 ਹਰਿਨਾਨਕੇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ਘਰਿ ਤੇ ਹੈ ਸ
 ਕੁਕਿਛੁ ਪੈ ਜਿਸੁ ਦੇ ਹਿਸੇ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਦਾ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਤੇ ਹੀ ਹਰਿ ॥
 ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੈ ਸਬਦਿ ਘਨੇਰੈ ॥ ਕ
 ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆ
 ਧਾਰੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਕੁਖਾਸਾ ਭਿਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿਸੰ
 ਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛੁ ਸਾਉ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁ
 ਹ ਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸਟੀ ਆਇ ਹਿਵਡਿ ਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
 ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੈ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੈ ॥
 ੪ ॥ ਵਾਜੈ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦਿ ਵ

ਜੇਕਲਾਜਿਤੁਪਰਿਧਾਗੀਆਪੰਚਦੂਤਤੁਪਦਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੀਟਕੁਮਾ
ਰਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿਪਾਇਆਤੁਧਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੈ
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਜੁਖਹੋਆਤਿਤੁਪਰਿਅਨਹਦਵਾਜੋ॥੫॥ਸਾਚੀ
ਲਿਵੈਬਿਨੁਦੋਹਿਨਿਮਾਣੀ॥ਦੋਹਿਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝੁਹਕਿਆ
ਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆਤੁਧਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਬਨਵਾ
ਗੀਆ॥ਏਸਨਉਹੋਰਬਾਉਨਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਗੀਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈਬਾਝੁਹਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਗੀਆ॥੬॥ਅਨੰਦੁਆ
ਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਅਨੰਦਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਅਨੰਦੁਸਦਾ
ਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆ
ਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੋਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸ
ਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਏਹੁਅਨੰਦੁਪੈਅਨੰਦੁਗੁਰਤੇਜਾਣਿਆ॥

੧॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸਤੂ ਦੇ ਪਿਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇ ॥ ਹਿਜਿ ਸਨੇ ॥
 ਹਿਕਿ ਅਕਰਹਿ ਦੇ ਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਭੁਗਿ ਮਿਥੁ ਲੇਟਿ ॥ ਹਰਿ ਦਹਾਇ ਸਿ
 ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭੁਇਆ ਨਿਰਮ
 ਲਜਿ ਨ ਭੁਣੁ ਭਾਵੇ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸਤੂ ਦੇ ॥ ਹਿਪਿ ਅਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾ
 ਵੇ ॥ ੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹਾ
 ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ॥ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਸਭੁ ਸਉ
 ਪਿਗੁਰ ਕਉ ॥ ਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾਗਾ ਵਹੁ
 ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ॥ ਹੁਕਮਿ ਹੁਕਮਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
 ੯॥ ਏਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇ
 ਆਕਿ ਨੈਂ ॥ ਤੁਮੰਨਿ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹਮਾਇਆ ਮੋਹਿਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੇ ਤੁਥ
 ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤਸੇ ਹਿਣੀ ॥ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ

ਪਾਇਆ। ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਦਹੁ ਜਿਨਿ ਸੋਹੀ ਠਾਲਾਇਆ।
ਕਪੈ ਨਨਕਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ। ੧੦॥ ਏਮਨ
ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ। ਏਹੁ ਕੁਟੰਬ ਤੁਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨ
ਹੀਤੇ ਰੈ ਨਾਲੇ। ਸਾਬਿਤੇ ਰੈ ਚਲੈ ਨਾ ਹੀਤਿ ਸੁਨਾ ਲੋਕਿ ਉਚਿਤ ਲਾ
ਈਐ। ਐਸਾ ਕੀਮੁ ਲੇਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ। ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਣਿਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇ ਰੈ ਨਾਲੇ। ਕਪੈ ਨਨਕਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸ
ਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ। ੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ।
ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਅਪਣਾ ਮਾਪੁ ਜਾਣਹੇ। ਜੀਅ ਸੰਤ
ਜਥੁ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਅ ਕੋ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੇ। ਅਖਹਿ ਤੁਧੇ ਖਹਿ ਸਭ
ਤੂ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਕਪੈ ਨਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਤੁਨ ਪਾਇਆ। ੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰਨਾਨਿ ਜਨਮੀ ਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆਪਾਇਆਸੀਮਿਤੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਮਾਨਿ
 ਵਸਾਇਆਜੀਅਜੇਤਸਭਿਤੁਪਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਾਇਆ
 ਇਆਲਬਲੋਰੁਮਹੰਕਾਰਚੁਕਾਸਤਿਗੁਰੁਲਾਗੁਇਆਕਹੈ
 ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਅਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥
 ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਗਲੀ॥ਚਾਲਨਿਗਲੀਭਗਤਾਪਕੇਰੀਬਿਖ
 ਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬਲੋਰੁਮਹੰਕਾਰਤਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤਨਾ
 ਹੀਬੋਲਣਾ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿਜਲਣਾ॥
 ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਚਾਲਭਗਤਾਚੁਗਾਹੁਗੁਨਿਗਲੀ॥੧੪॥ਜਿਉਤੂਚਲਾ
 ਇਹਿਤਿਵਚਲਹਿਜਾਮੀਹੋਰੁਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਗੇ॥ਜਿਵਤੂਚ
 ਲਾਇਹਿਤਿਵੇਚਲਹਜਿਨਾਮਾਰਗਿਪਾਵਹੋ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨੀ

ਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿ **ਗੁਰਸਵਾ**ਪਿਆਵਹੋ॥ ਜਿਸਨੇਕਥਾਸੁਣਾ
 ਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖਪਾਵਹੋ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਸਾਰਿ
 ਬਜਿਉਭਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੋ॥ ੧੫॥ ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥
 ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੀ
 ਨਿਵਸਿਆਜਿਨਪੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ ਇਕਿਟਿਗਹਿਪਨੇ
 ਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸੋਹਿਲਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਪਿਆ
 ਇਆ॥ ਹਰਿਪਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਪਿਆਇ
 ਆ॥ ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬੁਸਹਤਸਿਉਪਵਿਤੁਸੰਗਤਿਜਬਈ
 ਆ॥ ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੀਨਿਵਸਾਇਆ
 ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਿਆਇਆ॥

੧੭॥ ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਉਪਜੈਵਿਨੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ ਨਜਾਇ
 ਕਿਤੇਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਸਹਜੈਜੀਉਮਲੀਨੁਪੈਕਿਤੁਸੰਜ
 ਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਥਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਹਰਹੁਚਿਤੁਲਾ
 ਇ॥ ਕਰੈਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਉਪਜੈਇਹਸਹਸਾਇਵਜਾ
 ਇ॥ ੧੮॥ ਜੀਅਹੁਮੇਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ
 ਜੀਅਹੁਤਮੇਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ ਏਹਤਿਸਨਦਭਾਰੇਗੁਲ
 ਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ ਦੇਵਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮਸੋਸੁਣਹਿਨਾਰੀ
 ਟਿਗਹਿਜਿਉਦੇਤਾਲਿਆ॥ ਕਪੈਨਾਨਕਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇ
 ਲਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰ
 ਹੁਨਿਰਮਲਾ॥ ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕ
 ਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ ਕੂੜੀਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ਭਲੇ ਸੇਵਨ ਜਾਗੇ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨੀ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਸਦਾ ਰਹਿ ਗੁਰਨ ਲੋ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ
ਸਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ਖੋਵੈ ਤਸਨਮੁ ਖਿਸਿ ਖਕੋਈ ਜੀਅ ਹੁਰ ਪੈ ਗੁਰਨ
ਲੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਪਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤ ਰਿਆ ਭਮੇ ਸਮਾ ਲੋ ॥ ਅ
ਪੁਛ ਭਿਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕ
ਸੁਣਹੁ ਸੀਤਹੁ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁ ਖੋਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਦੇਖੁ ਖੋਵੈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ
ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਣੇ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਮਾਧੈ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁ
ਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਠਿਗਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਸਥਾਇ
ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦੀਚ ਰਿਦੇਖੁ ਦਿਨੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੋ ਪਿਆਰਿ ਹੋਗਾ ਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾ

ਣੀ। ਬਾਣੀ ਤਗਾਵਤੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੀਬਾਣੀ। ਅਸਿਰਿ ਬਾਣੀ। ਜਿਨ ਕਉ
 ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ। ਹਿਰਦੈ ਤਿਨ ਸਮਾਣੀ। ਘੀਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰ
 ਹੁ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਿਜਪਿ। ਹੁਸਾਰਿ ਗਿਪਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵੁ
 ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਪੈ ਬਾਣੀ। ਬਾਣੀ
 ਤਕਚੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ। ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ
 ਕਚੀ। ਅਧਿਕਾਣੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਹਾਹਿ ਰਸ ਨਾਕਹਿ। ਅਕ
 ਣੁ ਨ ਜਾਣੀ। ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾਹਿ ਫਲਾਇ। ਆਮਾਇ। ਆਬੋਲਾਹਿ ਪਏ
 ਹੋਵਾਣੀ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਣੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁ
 ਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਪੈਹੀ। ਰੇ ਜਿਤੁ ਜਤਾਉ। ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾ
 ਗਾਏ। ਹੋ ਆਸਮਾਉ। ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ। ਮਨੁ ਮਿਲਿ। ਆਸਚੈ ਲਾਇ। ਆ
 ਭਾਉ। ਆਪੇਹੀ। ਗਾਰਤਨੁ। ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇਟੇ। ਇਬੁ ਝਾਇ। ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ
 ਬਦੁ ਰਤਨੁ ਪੈਹੀ। ਰਾਜਿਤੁ ਜਤਾਉ॥ ੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ। ਆਪਿਉ ਪਾ

੩੪

ਇਕੋਕਰਠਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਅਧਿਵੇਖੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋਏ ਬੀਧ ਨੁਹੈ ਵੈਸੁ ਕਤੁ ਸਥਦੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੇਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਕਪੈ ਨ
ਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰੀ
ਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰ ਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਝੁਤ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਭਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੀਸਾਰੂ ਮਿਸੁਤ ਰੈਸੁ ਤਿਆ
ਰੈ ਏਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇਜ ਨ ਜਾਗੈ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸਿ ਅਬੋਲਹਿ ਮੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਪੈ ਨ ਨਕਸੇ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ
ਨੇ ਅਨੰਦਿ ਨੁਹਰਿ ਲਿਵਲਾਗੈ ਜਾਗੈ ਤਰੈ ਏਵਿਹਾਣੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾ
ਤ ਕੇਉ ਟਰਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨੁ ਦਿਸਾਰੀ ਮੇ ॥ ਮਨ
ਹੁ ਕਿਉ ਦਿਸਾਰੀ ਮੇ ਦੇਵ ਰੂਪ ਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਹਾਰੁਪ ਹੁਚਾ
ਵਏ ॥ ਚਿਸਨੇ ਕਿਹੁ ਪੈ ਨਿਸਕੀ ਜਿਸਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵਲਾਵਏ

॥ अथ एतद्दिवा यथाह गुरुमुखि सदा समासी भो कपो ५०
न नकुं देवदुता तस्यै किं न मनः पदिसा गी भो ॥ २८ ॥ जैसी अग
निरिंदर मरि तैसी बचि मरि आ ॥ मरि आ अग नि सतु रि
जै ही कर तै बेलु र चरि आ ॥ जाति सतु न ता जै मीमा प र हारि
बल बुरा रि आ ॥ लिदुं दू की ल गी ॥ तिस ना मरि आ अमरुद बत
रि आ ॥ ऐह मरि आ नि तु ज रि दिस रै मरु पिय जै बरु उदु ज ल
रि आ ॥ कपै न नकुं गुरु प र स दी नि न लिद ल गी ॥ तिनी दिचे म
रि आ प रि आ ॥ २९ ॥ ॥ हरि अथि अमरु कपै मरि न प रि आ
जा रि ॥ मरि न प रि आ जा रि ॥ कि सै दि ट प र पेटे क लिद ल रि ॥
॥ सै सति गुरु जै मी लै ॥ तिस नै स र स उ पिय ॥ मरि दि च प रि आ प रि आ
॥ नि स द नी उ ति सु मि लि र पै ॥ हरि सै म नि मरि ॥ ॥ हरि अथि

ਅਮੁਲੁਕੁਪੈਰੁਗਤਿਨਕੇਨਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥ਹਰਿ
ਰਾਸਿਮਨੁਵਟੁਜਾਗਾਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਟੁਜਾਗਾਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਰਾਸਿਜਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁਜੀਅਪੁਲਾਹਾਖਾਇਹੁਇ
ਹਾਡੀ॥ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭੁਣਾਕਪੈਨਨ
ਕੁਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਟੁਜਾਗਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਤੂਅਨਰ
ਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈ
ਜਿਚਹੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿ
ਰਸੁਬਹੁਤ੍ਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈ
ਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਪੈਨਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿ
ਵੀਸਰੇਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁ
ਮਮਾਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਾਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋਤਿਰਖੀਤੁਧੁ

ਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆਹਰਿਆਧੇਮਾਤਾਅਧੇਪਿਤਾਜਿ
 ਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਵਿਖਾਇਆਗੁਰਪਰਸਾਟੀਬੁਝਾਤਾਚ
 ਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਅਾਇਆਕਹੈਨਾਨਕੁਸਿਸਟਿਕਾਮੁਲ
 ਰਚਿਆਜੋਤਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆ॥੩੩॥ਅਨਿਚਾਉਭੁ
 ਇਆਪ੍ਰਭਅਗਮਸੁਣਿਆਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀਰਿਹੁਮੰ
 ਦਰੁਬਣਿਆਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤੁਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖਨਵਿਆ
 ਪਏਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਪਏਅ
 ਨਹਤਬਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੇਗੋ॥ਕਹੈਨਾਨ
 ਕਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਗੀਰਾ
 ਮੇਰਿਆਇਸਜਗਮਹਿਅਇਕੈਕਿਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥
 ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਮਹਿਅਇਆਜਿ

ਨਿਹਾਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਹਰਿ ਆਸੋ ਘਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਗੋ
ਰੁਪ ਵਟੁ ਹੋਆ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ
੩੫ ਮੇਰਿ ਹੋਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਦੇਖੁ ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ਏਹੁ
ਦਿਸੁ ਸੰਸਾਰ ਤੁਮ ਦੇਖ ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇ
ਆ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਆਜਾ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਨੇ ੩੫ ਅੰਧ ਸੇਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐ ਦਿਬ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥ ਏਸ ਵਟੁ ਹੁਮੇਰਿ ਹੋਸਾ ਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਗੋ ਰਲਾਏ ਹੁਣੁ ਹੁਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੋ ਮਾਹਸਨ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਦਿਠੁਣੀ

ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁ
 ਸਾਚੈਸੁਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ ੩੭॥ ਹਰਿਜੀਉਗੁਠਾਅੰਦਰਿਗੰਧਿਕੈਵਾਜਾ
 ਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ ਵਜਾਇਆਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਤੁ
 ਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈਲਾਇਭਵਨੀਇਕ
 ਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰਦਿਖਾਇਆ॥ ਤੁਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿ
 ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈਪਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਖਿਆਰੈਜੀਉਗੁ
 ਠਾਅੰਦਰਿਗੰਧਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ ੩੮॥ ਏਹੁਸਾਚਾਸੋਹਿ
 ਲਾਸਾਚੈਪਰਿਗਾਢਹੁ॥ ਗਾਢਹੁਤਸੋਹਿਲਾਪਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾ
 ਸਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ ਸਚੈਧਿਆਵਹਿਜਾਤੁਧਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਜਿਨਾ
 ਬੁਝਾਵਹੇ॥ ਇਹਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵ
 ਹੇ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਪਰਿਗਾਢਹੇ॥ ੩੯॥ ਅਨਦ

ਰੇਵਰਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਜਭਿਪਾਪ ੫੩
ਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾਗੁਰਦੇਵਮਾਦਿਨੁਗਾਦਿਨੁ
ਗੁਜੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾਗੁਰਦੇਵਸੀਗਤਿਪੁਰੁਸੇ
ਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂਰੁਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਗਾਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ਸ
ਲੇਕੁ॥ ॥ਅਪਹਿਕੀਅਕਰਾਇਆਅਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗਾਨਾਨ
ਦੇਕੋਰਦਿਹਰਿਆਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਓਅੰ
ਸਪਸਤਿਨਮਸਕਰੀਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀਅਪਹਿਸੁੰਨ
ਅਪਹਿਸੁਖਅਸਨਾਅਪਹਿਸੁਨਤਅਪਹੀਜਾਸਨਾਅਪਨਮ
ਅਪਹਿਉਪਾਇਓਅਪਹਿਬਾਪਅਪਹੀਮਾਇਓਅਪਹਿਸੁਖ
ਅਪਹਿਅਸਸੁਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿ

ਰਪਾਪੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ। ਤੇਰੇਸੀਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ।
ਰਹਾਉ। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਅਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰ
ਗੁਨਏਕਾ। ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੇਨਨਕਏਕਅਨੇਕਾ। ੧॥ ਪਉੜੀ।
ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾ। ਏਕਹਿਸੁਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ। ਭਿੰਨ
ਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੀ। ਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਦ੍ਵਿਸਟਾਰੀ। ਸਗਲ
ਭਾਂਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ। ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹਬਛਾਇਓ।
ਦੁਹੁਭਾਂਤਿਤੇਆਪਿਨਿਰਗਾ। ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਦਾਰਾ। ੨॥ ਸ
ਲੋਕੁ। ॥ ਸੇਈਜਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੀਪੈਹਰਿਰਾਸਿ। ਨਾਨਕਸਚੁ
ਸੁਚਿਪਾਈਐਤਿਹਸੀਤਨਕੋਪਾਸਿ। ੧॥ ਪਵੜੀ। ॥ ਸਸਸਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਸੋਊ। ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭੈਨਾਨਕੋਊ। ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹ
ਪਾਯੀ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੀ। ਸਸੈਰੁਗਮੁਨਹੀਕਛੁ

ਬਿਆਪਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਤਾ ਸੋਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨ ੫੪
ਹਾਗਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਹਾਗਾ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
ਕਹਾਂ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਸੋਹ ਸਭ ਕੁਗਾ ਠਾਮਾ ਬਿਧੂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਜਾ
ਤਸਰੁ ਧੂਗ ॥ ੧॥ ਪਵਤ੍ਰੀ ॥ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੁਆ ॥
ਧਨਿ ਤੇ ਉਜਿਗਰਾ ਚਿਇਆ ਮਨੁਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛੁ ਹਿਸਰਗਨ
ਆਵੁਗਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧਰ ਜਰਾ ਚਹਿ ॥ ਧੀਧੇ ਕਹਾਂ ਬਿਆ
ਪਹਿਤਾਹੁ ॥ ਜੋਏ ਕਛਾ ਭਿਅਨ ਕਤ ਹਿਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜ ਕੈ ਹੀ ਮੇਦੀਓ
ਪ੍ਰਭਨਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਰਨਭਗਵਾਨਾ ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਨਿ
ਕਭੇਖ ਅਹੁੜਿਆ ਨਧਿਅਨ ਮਨਹ ਠਿਮਿ ਇਅਉ ਨਕੋਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਭ੍ਰਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧॥ ਪਉਤ੍ਰੀ ॥ ॥
ਝੰਕਾ ਭਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਜ ਤਕਰਿਭੁ

ਤਉ ਭਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਕਰਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋ
 ਉਭਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸਤ ਕੈ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਾਰਿ
 ਸਭਿਤ ਕੈ ਭਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਰੀ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰ
 ਪਾਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ ਸਿਸਟ ਮਹਿ ਬਿਨ
 ਬੁਝੈ ਪਸੁ ਛੋਗ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਰਾਗ ਮਥੋਗ ॥੧॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੇ ਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ਜਨਮ ਤਮੋ
 ਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਆਇਆ ਗਾਰਬ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਧਤ ਪੁਕਰਤੋ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਹਤੋ ਉਗਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛੁਡਾਨਾ ਦੇਵਨ
 ਹਰਮਨ ਹਿ ਬਿਜਰਾਨਾ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਹਿ ਗੁਜਾਈ ਏ
 ਤਉ ਤਨਾਨ ਕਤਿ ਸੁਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਤੁ ਹੁ
 ਕਮਿ ਬਿਨਾ ਸਹੁ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭੀਨ ਨ ਕੋਇ ਆਵਨ ਜਾਨਾ

ਤੁ
 ਕਾਮੀ
 ਲਾਬਿਸ
 ਰਾਚਿਰਹੇ

ਤਿਹਮਿਏਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਏਉਜੀਅਬਹੁਤਰ
 ਭਵਸੇ॥ਸੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਠਸੇ॥ਇਨਮਾਇਅਤ੍ਰੈਹੁਦਬਸਿਕੀ
 ਨੇ॥ਅਪਨਮੋਹਿਪਦੇਪਦਿਦੀਨੇ॥ਏਸਜਾਨਕਛੁਕਹੁਉਪਾਇਅ
 ॥ਜਾਤੇਤਰੇਬਿਖਮ॥ਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ
 ॥ਨਾਨਕਤਕੇਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕਿਰਤਕਮਾਦਨਸੁ
 ਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕ
 ਬਿਨੁਹਰਿਕਠਾਂਕਮਾਤਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਹਿਆਪਕਰਾਦਨ
 ਹਾਰਾ॥ਅਪਹਿਪ੍ਰੰਨਪਾਪਪ੍ਰੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁ
 ਅਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਮੀ
 ਤੁਨਜਾਨੈਕਉ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਉਦੁਨਿਹਉ॥ਏਕਹਿਤੇਜਗਲਾਬਿਸ
 ਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਦਾਰਨਹਾਰਾ॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਗਚਿਰਹੇ

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦਕੁ ਸਮਰੰਗਾ ਬਿਖਸੋਗਾ ਨ ਨਕਤਿ ਹਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨ
ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗਾ ਨ ਨਕਤਿ ਹਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਮੈ ਸੋਗਾ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹਰ ਚਹੁ ਤਹਤ ਹਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿ
ਹ ਬਿਪਿਕਤ ਪੁਨਹੀ ਛੂਟੀ ਐਸਾ ਕਤ ਤੇਉ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ
ਕਰਮ ਰਤ ਤੇ ਕੇਰੁ ਹੁ ਅਟਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨ ਮਸਿਉ ਤਉ ਏਉ ਕ
ਰਮ ਬਿਕਾਗ ॥ ਬਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਹੀ ਮੀ ਠੀਮਾਇ ਆਰੰਗਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਸੋਹੇ ਨ
ਹ ਬੁਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਲੇਖੇ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀ ਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ
ਜੁਧਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝੁ ਏਨ ਨਕਾਤਿ ਹਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਬੁਧਿ ॥੬॥
॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਟੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸਕੇ ਹੋ ਆਸਾ ਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹੰਗਏ
ਕਕੇ ਨਾਨਕ ਗੁਣੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਰਾਰਾਰੰਗਾ ਹੁਇ ਆਮਨ
ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਾਹ ਕਪੈ ਨਕੋ

ကုသုတ္တရာမဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ ခုဉ်
ပဉ္စမေဝဋ္ဋိယံ။ ဟိန္ဒူဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
။ ဟိန္ဒူဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဟိန္ဒူဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ကုသုတ္တရာမဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ
ဗုဒ္ဓဗျာဓိဝဂ္ဂဇာတိဝိသုဒ္ဓိဝဂ္ဂပါဌာနာယကဗျာသုတ္တံ

၃၇

॥ ਉਆਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਪੂਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟਹ ਸਤਿਮਹਿ ਪੂਰਸ ਮਨੇ ॥ ਧ੍ਰ
ਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਉ ਜਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਅਤਮ
ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਰਣ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ
ਧੀਨਿ ਜਨਮ ਏਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਧਉੜੀ ॥ ॥ ਅਇਆ ਸਫਲ
ਤਾਹੁ ਕੇ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾ ਸੁਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ ਅਇਬ ਸ
ਹਿਸਾ ਧੂਕੇ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨ ਮੁਖਿ ਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਅਵਤ ਸੋ ਜਨੁ
ਨਾਮਹਿ ਗਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵ
ਠਹਿ ਰਿਤੇ ਨਿਠਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਯਾ ਸੁਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਠ ਸੈ ਦੁਜਭ
ਉ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥ ੧ ॥ ਧਉੜੀ ॥

ਯਯਾਜਰਉਦਰਮਤਿਦੇਉ। ਤਿਸਾਹਿਤਿਅਗਿਸੁਖਸਹਜੇਸੋਉ॥
 ਯਯਾਜਾਇਪਰਉਸੰਤਸਰਨਾ। ਜਿਹਅਸਰਇਅਭਵਜਲੁਤਰਨਾ
 ॥ ਯਯਾਜਨਮਿਨਅਵੈਸੋਉ। ਏਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਉ॥ ਯਯਾਜਨ
 ਮੁਨਹਾਰੀ। ਮੇਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕਾ। ਨਾਨਕਤਿਹਜੁਖਪਾਇਆ। ਜਾਕੇਹੀ
 ਅਰੇਏਕਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਅੰਤਹਿਮਨਤਨਬਸਿਹਯੇਈਤਉਤ
 ਕੇਮੀਤਾ। ਗੁਰਪੁਰੇਉਪਦੇਸਿਆ। ਨਾਨਕਜਪੀਮੇਨੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਅਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ। ਇਹਬਿਖਿ
 ਆਦਿਨਚਰਛਿਅਛਾ। ਨਿਰਾਲਿਓਸਭੁਕੋਇ। ਕਾਕੋਮਾਤਪਿਤਾਮੁਤ
 ਧੀਆ। ਗਿਰਥਨਿਤਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ। ਮੈਸੀਸੀਚਿਜੁਬਿਨ
 ਸਤਨਾਹੀ। ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਪਰਿਜਾਹੀ। ਸਾਧਸੀਗਿਕਲਿਕੀ
 ਚਤਨੁਗਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਈਆ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ

ਅਤਿਸੁੰਦਰਕਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਕਿਆਨੀਧਨਵੰਤਾਮਿਰਤਕਕ
ਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਰੁਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਛੇ
ਕਾਖਵੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਕ੍ਰਿਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥
ਕ੍ਰਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਕਅਪਰਸਉਦਿ
ਅਨੀ॥ਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ
॥ਉਆਤੇਉਤਮਗਨਉਚੰਡਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਬਸਹਿਗੁਪਾ
ਲਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੁੰਟਚਾਰਿਟਹਦਿਸਿਭੁਮੇਕਰਮਕਿਰ
ਤਿਕੀਰੇਖਾ॥ਸੁਖਦੁਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਾਇਖਿਓਲੇਖਾ॥੧॥
ਪਵਤ੍ਰੀ॥ ॥ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ਇਖਿਓਲੇਖਾਨਮੋਟ
ਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਗਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥
ਕਾਪੁਪੰਥਾਦਿਖਾਰੈਆਪੋ॥ਕਾਪੁਉਦਿਆਨਕੁਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥

ਅਪਨ ਖੇਲੁ ਅਪਹੀ ਕੀਨੋ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਜਨ ਨ ਕਲੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ੫੮
ਖਾਤਖਰਚਤ ਬਿਲਛੁਤ ਰਹੇਵੁ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡ ਗਾਹਿ ਹਿਰਿ ਜਪਤ ਅ
ਨੇਕ ਜਨਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਖਖਾਖੁ ਨਾਕਛੁਨ
ਹੀਤਿ ਸੁਸਮਾਹ ਬਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇਹਾਹਿ ਭੰਡਾ ਵੈਤ ਪਿਤ ਪਿਜਾਹਿ
॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਮੁਧਨੁ ਇਅ ਭਗਤ ਨ ਕੀਰਾ ਸਿ ॥ ਖਿਮਾਗੀ
ਬੀਅਨ ਦਸਹ ਜਜਪਤ ਰਹਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅ
ਨਦ ਸਿਉ ਜਾਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮਨਾ
ਮਹਿ ਹਿਮਾਲਾ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਨ
ਕਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗੀਤਿ ਨਾਪਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਗਨਿ
ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰਚਲ ਨ ਲੋਗਾ ॥ ਅਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗਾਗਾ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁ

ਏਕੰਕਰਮਾਸਿਸਾਜਿਨਪਿਨੀਤਾ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹਕਾ ਬਿਲਮਨਕਰਿ
ਹੋਮੀਤਾ ਨਹ ਬਾਰਿਕਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਪੀ ਕਛੁ ਬੰਧਾ ਓਹੁ ਬੇਰਾਨ
ਹਬੂਈ ਮੇਜਓ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮਛੁ ਪਾਗਿ ਆਨੀ ਪੀਆਨੀ ਚਤੁਰਪੇ
ਖਿਰਹ ਨੁਨੀਇਹ ਠਾਇ। ਛੁਡਿ ਛੁਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਹਾਲ
ਪਟਾਇ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤ ਕਿਭੁ ਗੁ। ਨਾਨਕ
ਆਏ ਸਫਲ ਤੇਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅ ਹਿਸੁ ਹਾਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨਨ ਕਥਤ ਉਕੋਇ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵ
ਤਨਾਨ ਕਏ ਕੈਸੇਇ। ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਪਾਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿਏ
ਹਬਿਨੁ ਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ। ਨਹਹੋ ਆਨਹੋ ਵਨਾਜਤ ਕਤਓਹੀ
ਸਮਾਹਿ। ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ। ਨਮਤੁ ਤੁਕਲਿ
ਮਹਿਪੁਨਹਿ ਚਰਨਾ। ਘਾਲਿਘਾਲਿ ਮਨਿ ਕਪਛੁਤਵਹਿ। ਬਿਨੁ

ਹਰਿਗੁਰਗਤਿਕਹਾਂਬਿਤਿਪਾਵਹਿ। ਘੋਲਿਮਹਾਂਰਸੁਮੀਮ੍ਰਤੁਤਿਹ ५੯
ਪੀਆ। ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ। ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕੁਣਿ
ਪਾਲੇਸਭੁਦਿਵਸਸਾਸਨੁਬਢਨਪਟਨਤਿਲੁਸਾਗ। ਜੀਵਨਲੋ
ਗਹਿਗੁਰਮਮੋਹਿਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਕੰਕਾਕ੍ਰਮੈ
ਕਾਛੁਤਿਹਜੇਸਾਕਤਿਪ੍ਰਭੁਕੀਨਾ। ਅਨਿਕਜੋਨਿਚਨਮਾਹਿਮਗਹਿ
ਅਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨਾ। ਕ੍ਰਿਅਾਨਪਿਆਨਤਾਪੁਕਉਆਏ। ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ। ਕੁਣਤੀਕੁਣੀਨਹੀਕਉਛੁਟੈ। ਕਾ
ਚੀਗਾਗਰਿਸਿਰਪਕਟੁਟੈ। ਜੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆਪ੍ਰ
ਗਟਭੁਏਨਾਨਕਨਹਛੁਟਿਆ। ੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਚਿਤਿਚਿਤ
ਵਉਚਰਣੁਰਬੰਦਉਪਕਵਲਬਿਗਸਾਤਾ। ਪਰਗਟਭੁਏਆ
ਪਹਿਗ੍ਰੇਬੰਦਨਾਨਕਸੀਤਮਤਾਤਾ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਚਚਰਨ

ਨਨਕ

ਕਮਲਗੁਰਲਗਾ। ਧਨਿਧਨਿਉਅ। ਦਿਨਸੀਜੋਗਸਭਗਾ। ਚਾਚਕੁੰਟ
ਦਹਦਿਸਿਕੂਮਿਅ। ਏਓ। ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ। ਚਾਰ
ਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਰਦੂਆ। ਸਾਧਸੀਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ।
ਚਿੰਤਾਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ। ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਨਿਹਨੇਤਾ। ੨੨।
ਸਲੋਕੁ। ॥ ਛੁਤੀਸੀਤਲੁਮਨੁਸੁਖੀਛੁਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ।
ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ। ੧॥ ਪਉੜੀ। ਛੁਛੁ
ਛੁਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਗੇ। ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਗੇ। ਛੁਛੁਛੁਹਰੇਤਤੇ
ਰੇਸੀਤਾ। ਅਪਨੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਭਗਵੰਤਾ। ਛੁਛੁਛੁਸਿਅਨਪਥਹੁ
ਚਤੁਰਾਈ। ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ। ਛੁਛੁਕੀਪ੍ਰਤੀਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ। ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਜਹਈ। ੨੩। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਜੋਰਜੁ
ਲਮਛੁਲਹਿਪਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰਾ। ਅਹੰਬੁਧਿਬਿਧਨਪਰੇ

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛੁਟਾਗ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਨਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਪੂਆ ॥ ੬੦
ਬਾਇਓ ਜਿਉ ਨਲਿ ਨੀਕੁ ਮਿਸੁਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਗਤੁ ਗਿਆਨੀ
॥ ਅਗੈ ਠਕੁ ਗਿਤਿ ਲੁਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੇਕ ਥਨੀ ਕਰਤੀ ॥ ਬਿ
ਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਧਾਜਿ ਉਟਿਹਤਾ ॥ ਸਾਧਸੀ ਗਿਜਿਹ ਹਉ ਮੇਮਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਝੁਲਾਪੇ ਉਠਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ਰਾਗਾਧੀ ॥ ਕਾਕ੍ਰਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧੀ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਝੁਝੁ ਝੁਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾ
ਮਨਾ ਮਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੇ ॥ ਝੁਰਤ ਝੁਰਤ ਜਾ ਕਤ ਮੁਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿ
ਦੈ ਤੋ ਤੁਝ ਉਥੀਆ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਸੀ ਮਲੁ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੁਆ ॥ ਮੀਤ ਕਥਾ ਸੀ
ਤਸੀ ਗਿਸੁਨੁਆ ॥ ਝੁਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੂਸਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਸ
ਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਹਰਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ

ਮੀਤ੍ਰ। ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਜ ਹੁਨ ਨ ਕਨ ਮੁਖ ਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਪਵਤ੍ਰੀ
॥ ਵਵ ਵਣੁ ਹੁਇ ਤੁਸੀ ਬਿਨ ਸਿਜਾ ਤਏ ਹੋਤਾ। ਗਣਤੀ ਗਣਉਨ
ਗਣਿ ਸਕਉ ਉਠਿ ਸਿਧ ਰੇ ਕੇਤਾ। ਵੇਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨ ਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉਕ
ਗੰਮੀਗੁ। ਵਣੁ ਹੁਇ ਮਾ ਬਿਧਿ ਸਹੀ। ਚਿਤ ਭੂਠਉ ਮਾਇ ਮਾਰੀਗੁ।
ਵਣੁ ਤਸੇਈ ਸੀਤੁ ਸੁਇਕੁ ਮਤੇ ਕੀਚਤ ਭਿੰਨਾ। ਅੰਧਕੁ ਪਤੇ ਤਿਹ ਕਦੁਹੁ
ਜਿਹੋ ਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ। ਵਾਕੋਹ। ਬਿਸਮ ਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋ ਗਾਨ
ਨਕਤਿ ਹਉ ਸਤਤਿ ਕਰਉ ਵਾਹੁ ਕੀਓ ਸੀਜੋਗਾ। ੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਵੁਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇ। ਨਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਥੀ
ਸਰੋਗੁ। ਨਿਧਿਗੋ ਬੰਦ ਗਾਇ॥ ੧॥ ਪਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ ਵਹਲ ਕਰਹੁ
ਤਉ ਦੇਕ ਕੀ ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਕੋਇ। ਮਨਿ ਤੁਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀ ਮੇਬ ਸੈ ਜੋ ਚਹੁ
ਹੁਸੋਇ। ਵਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸ

ਧੂਸੀਗਤਿਤਉਬਸੇਜਾਅਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲੁ। ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨ
 ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖਨਾਹਿ। ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤਤਿਹਜੁਸਾਧੂਸੀਗਿਸਮਾ
 ਹਿ। ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ। ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਸੇਕਦਿਕੇ। ੨੭
 ਸਲੋਕੁ। ॥ ਠਾਕਿਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਹਿਜਿਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾਜੋਜ
 ਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੀਨਿ। ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਠਠਾਮਨੂ
 ਆਠਹਹਿਨਾਹੀ। ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ। ਠਹਕਿ
 ਠਹਕਿਮਾਇਆਸੀਗਿਮੁਏ। ਉਅਕੈਕੁਸਲਕੁਨਕਤਹੁਹੁਏ। ਠਾ
 ਦਿਓਪਰੀਸੰਤਹਸੀਗਿਬਸਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਮੁਤਹਾਂਜੀਅਕਸਿਆ॥
 ਠਕੁਰਅਪਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ। ਨਾਨਕਉਅਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇ
 ਆ॥ ੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਤੋਤਉਤਬੰਦਨਅਨਿਕਬਾਰਿਸਰਬਕਲ
 ਸਮਰਥ। ਭੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਹਿਹਥਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥

ਭਭਰੇਗਾਇਦੁਨੀਜਹਰੇਗਤਹਜਾਨੁ। ਉਆਰੇਗਕਸੇਜਮੇਗਰ
ਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ। ਇਆਰੇਗਕਉਸਮਕਰਿਘਾਲੈ। ਜਾਕਤਦੁਨੀ
ਸੀਗਿਚਾਲੈ। ਉਆਰੇਗਕੀਜੋਮਿਤਿਜਾਨੈ। ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭ
ਗਵਾਨੈ। ਭੁਗਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੀਗਿਘਾਇਆ। ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਨਹੋਲਾਇਆ। ੨੯। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਛਾਹਨਲਗੇਧਰਮਰਾ
ਇਕਿਨਹਿਨਘਾਲਿਓਬੰਧਾ। ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਗੀਸਾਧਸੀਗਿ
ਸਨਬੰਧਾ। ੧। ਪਉੜੀ। ॥ ਛਾਹਨਲਗੇਤਕਹਟਿਕਹਿਦੁਹਨੁ
ਇਆਮਨਮਾਹਿ। ਸੀਗਿਤੁਹਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੇਬਨੁਬਨੁਕਹੰਟਿਕਹਿ
॥ ਛਾਹੀਛਾਹਹੁਸਾਧਸੀਗਿਅਹੀਬੁਧਿਬਿਕਰਾਨਾ। ਸੁਖਪਾਵਹੁਸ
ਹਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ। ਛਾਹੀਜਾਮੇਸਮਿਮਰੈਗਰੁ
ਜੇਨਿਦੁਖਪਾਇ। ਮੇਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਇ

॥ ਛਤਛਤਛਤਅਬਛਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਸਰਨਾਇ। ਦੁਖਕੇਦਰਾਹੇ ॥
 ਕਾਟਿਅਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥ ੩੦॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਜਹਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦ
 ਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤਾ। ਨਾਹਉਨਾਤੂਨਹਛੁਦਹਿਨਿਕਟਿਨ
 ਜਾਈਅਹਦੁਤਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਾਨਾਹਰਤੇਸੀਝੀਐਅਤਮਜੀ
 ਤੈਕੋਇ। ਹਉਮੈਅਨਿਸਿਉਲਗਮਰੈਸੋਰੁਦੂਹੋਇ। ਮਨੁਮਿਟਾਇ
 ਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰੂਰੇਉਪਦੇਸਾ। ਮਨੁਆਜੀਤੈਹਗਿਮਲੈਤਿਹਸੂਰਤ
 ਨਦੇਸਾ। ਨਕੋਜਾਣੈਅਪਣੇਕਹਿਟੇਕਅਧਾਰ। ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਿ
 ਮਰਤਹਪੈਸੋਪੁਰਖਅਪਾਰ। ਰੇਨੁਜਗਲਇਅਮਨੁਕਰੈਏਉ
 ਕਰਮਕਮਾਇ। ਹੁਕਮੇਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ ੩੧॥
 ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਧਉਤਿਸੈਪੁਰੁਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ। ਨਾ
 ਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਟੀਐਚੁਕੈਜਮਕੀਜੋਹ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਤਤਤਸਿ

ਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਪਿਗੋਬੰਦਰਾਇ। ਫੁਲਪਾਵਹਿਮਨਬਛਰੇਤ
ਪਤਿਤੁਹਾਗੀਜਾਇ। ਤ੍ਰਾਸਮਿਦੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਥਸੈਮਨਿਨਾਉ। ਗ
ਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਯਲੀਪਾਵੈਠਾਉ। ਤਾਤੁਸੰਗਿਨਧਨੁ
ਚਲੈਗ੍ਰਿਹਜੇਬਨਨਹਰਾਜਾ। ਸੀਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਹਰਹੁਇਚੈਤੁ
ਹਾਰੈਕਾਜਾ। ਤਾਤਕਛੂਨਹੋਈਚੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪਾ। ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾਪਾ॥੨॥ ਜਲੋਕੁ॥ ॥ ਬਾਕੇ
ਬਹੁਬਿਧਿਪਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਨਤ੍ਰਿਸਨੰਨਾਥਾ। ਸੀਚਿਸੀਚਿਸਾਕਤ
ਮੂਏਨਾਨਕਮਾਇਆਨਸਾਥਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਾਬਾਬਿਰੁਕੋਉ
ਨਹੀਕਾਇਪਸਾਰਹੁਪਾਵਾ। ਅਨਿਕਬੰਚਬਲਫੁਲਕਰਹੁਮਾਇ
ਆਏਕਉਪਾਇ। ਬੈਲੀਸੀਚਪੁਸ੍ਰਮੁਕਰਹੁਥਾਕਿਪਹੁਗਾਵਾਗਾ॥
ਮਨਕੈਕਾਮਿਨਅਵਈਅੰਤੇਅਉਸਰਥਾਗਾ। ਬਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬੰ

ਭੁਜਹੁਸੀਤੁ ਪਕੀ ਸਿਖਲੇਹਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਏਕ ਸਿਉ ਇਮਾਸ ॥ ੬੩ ॥
ਚਾਅਸਨੇਹਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਵ ਨੇ ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥਾ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਅਨਥਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸਲੋ
ਕੁ ॥ ॥ ਦਾਸ ਪਏ ਕੁਨਿਹਾਰਿ ਅਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨ ਹਾਗਾ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿਸਿਮ ਰਤਿ ਰਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਵਦ
ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਪੈਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨ ਹਾਗਾ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਤੁ
ਰੇਠੰਡਾ ਗਾਵੈ ਨ ਹਾਰਸਦ ਜੀਵਨ ਹਾਗਾ ਮਨੁ ਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿ
ਸਾਰਾ ਦੋਸੁ ਨ ਹੀ ਕਾਹੁ ਕੋ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਵ
ਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾਕੇ ਅਧੋ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥ ੬੫ ॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਧਰਜੀ ਅਗੇ ਇਕ ਦੇ ਕਤੂਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀਆ ਸਾਨਾਨ
ਕਨ ਮੁਖਿ ਅਈਸੀ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਜਿ ॥ ੧ ॥ ਘਉੜੀ ॥ ॥ ਧਧਾ

ਧਾਵਤਤਉਮਿਦੈਸਤਸੰਗਿਯੋਇਬਾਸ੍ਰਾਧੁਰਤੇਕਿਰਪਾਕਰਹੁਆਪਿ
ਤਉਯੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸ੍ਰਾਧਨੁਸਾਦਤੋਉਸਚਸਾਹਾਹਰਿਹਰਿ
ਪੁੰਜੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹਾਧੀਰਜੁਜਸੁਜੋਭਾਤਿਹਬਨਿਆਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਸਦਨਜਿਹਸੁਨਿਆਕੁਰਮੁਖਿਜਿਹਪਇਹੇਸਮਾਈਨਾਨ
ਕਤਿਹਜਨਮਿਣੀਦਭਾਈ॥੩੫॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਾ
ਮੁਖਿਪੁਜਪਿਆਮੰਤ੍ਰਰਿਬਾਹਰਿਗੰਗਾਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਰਕੁਨਹਿਸਾਧਸੰਗਾ॥੧॥੨ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥ਨੰਨਾਨਗਕਿਪਗਹਿਤੇਨਾ
ਹੀਜਕੈਮਨਿਤੁਨਿਨਾਮਬਸਾਹੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜੋਜ
ਪਤੇਬਿਖਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖਪਤੇਨੰਨਾਕਾਰਨੁਹੋਤਾਤਾ
ਕਹਾਨਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਿਦੀਨੋਜਾਕਹਾਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੂਰੇਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੩੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥

ਪਤਿਰਾਖੀਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਗਾਨਾਨਕਸੋ
ਭੇਅਗਾਧੀਸ਼ੇਅੰਤੁਪਾਗਵਾਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਪਾਪਰਮਿਤਿਪਾ
ਨਪਾਇਆਪਤਿਤਪਾਵਨਅਗਮਹਰਿਗਇਆਹੋਤਪੁਨੀਤਕੋਟਿ
ਅਪਰਾਧੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਹਿਮਿਲਿਸਾਧੁ॥ਪਰਪਚਧ੍ਰੋਹਮੋਹ
ਮਟਨਾਈ॥ਜਾਕਉਰਾਖਪੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ਪਤਿਸਾਹੁਛੜਸਿਰ
ਭਉ॥ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰਨਕੋਉ॥੩॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਠਹੇਕਾਏ
ਮਟੇਗਵਨਟਠਤਿਹੁਈਮਨਿਜੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਥਿਤਪਾਈਟਿਰ
ਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਠਠਾਟਿਰਤਠਿਰਤਤੁਆ
ਏਆ॥ਦੂਲਭੁਦੇਹਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆ॥ਠਿਰਿਆਅਉਸ
ਚਰੈਨਹਾਥਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਤੇਉਕਟੀਅਹਿਠਾਸਹਿ॥ਇਹਿਰਿਟਿ
ਠਾਵਨਜਾਨਨੁਹੋਈ॥ਏਕਹਿਏਕਜਪਹੁਜਪੁਸੇਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿ

ਪਾਪ੍ਰਕੁਰ ਨੈਹ ਗੈ। ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨ ਨਕ ਬੇਚ ਗੈ॥ ੩੮॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਨਦਇ ਅਲਗੁ ਪਾਲਾ। ਸੁਖ ਸੰਪੇ
ਬਹੁ ਭੋਗ ਹਸਨ ਨਕ ਸਾਧਵ ਲਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈਸਨੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚਰਮਾ। ਬੀਰਾ ਅਪਨ
ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ। ਤਾਹੁ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਅਵੈ। ਬਾਧਿਓ ਅਪਨ ਹਉ
ਹਉ ਬੀਧਾ। ਦੇਸ ਦੇਤ ਅਗ ਹਕਉ ਅੰਧਾ। ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭੁ ਰਹੀ
ਸਿਆਨ ਪਾ। ਜਿਸ ਪਿੰਜਨ ਵਹਿ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ॥ ੩੯॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਭੈਭੀ ਜਨ ਅਪਦੁਖ ਨਾ ਸਮਨਹਿ ਅਗਾਧਿ ਹਰੇ। ਸੀਤ ਸੀਗਾ ਜਿਹ ਰਿਦ
ਬਸਿਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਕੁ ਮੋ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਭੁਭੁ ਭੁਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ
ਅਪਨਾ। ਇਅੰ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਪੈਸੁ ਪਨਾ। ਭੁਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ
ਦੇਵਾ। ਭੁਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ। ਭੁਰਮਿ ਭੁਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪਕ

ਏ। ਦੁਤਰਮਹਾਂਬਿਖਮਇਹਮਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਭਰਮਭੈਮੋਹਮਿਟਾਇ
 ਆ। ਨਾਨਕਤੇਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ। ੪੦। ਜਲੋਕੁ। ॥ ਮਾਇਆ
 ਤੇਲੈਬਹੁਬਿਧੀਮਨੁਲਪਇਓਤਿਹਸੀਗਾ। ਮਾਗਨਤੇਤਿਹਤੁਮਰਖਹੁ
 ਸੁਨਾਨਕਨਮਹਿਰੰਗਾ। ੧। ਪਉੜੀ। ॥ ਮੀਮਾਮਾਗਨਹਰਾਇਆਨਾ।
 ਦੇਨਹਾਰਦੇਹਹਿਓਸੁਜਾਨਾ। ਜੇਦੇਨੋਜੇਦੇਕਹਿਬਾਗ। ਮਨਮੂਰਖਕਹਿਕ
 ਰਹਿਪੁਕਗ। ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ। ਜਾਤੇਕੁਜਲਨਕਾਹੁ
 ਬੀਆ। ਮਾਗਨਿਮਾਗਤੁਏਕਹਿਮਾਗ। ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ।
 ੪੧। ਜਲੋਕੁ। ॥ ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤਾ। ਜਿਹ
 ਜਾਨਿਓਪੁਰਾਪੁਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤਾ। ੧। ਪਉੜੀ। ॥ ਮੀਮਾਜਾ
 ਹੁਮਰਮੁਪਛਾਨਾ। ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਮਨਾ। ਦੁਖਸੁਖਉਮਕੈਸਮਤ
 ਬੀਚਗਾ। ਨਰਕਸੁਰਗਹਰਤਅਉਤਾਰਾ। ਤਾਹੁਸੰਗਤਾਹੁਨਿਰਲੇਪਾ।

ਪੂਰਨਪਟਪਟਪੁਰਖਬਿਜੇਖਾਉਆਰਸਮਹਿਉਆਪੁਸੁਖਪਾਇ
ਆਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਯਾ
ਰਮੀਤਜੁਨਿਸਾਜਨਪੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹਬੰਧਨ
ਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਯਯਾਯਤਨਕਰਤਬ
ਹੁਬਿਧੀਆਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆਯਾਪੁਜਤਨਕਰਿ
ਹੋਤਛੂਟਾਰਾਉਆਪੁਜਤਨਸਾਧਸੀਗਾਰਾਯਾਉਬਰਨਪਾਰੈਸ
ਭਕੋਉ॥ਉਆਹਿਜਪੋਬਿਨਉਬਰਨਹੋਉ॥ਯਾਪੁਤਰਨਤਾਰਨਸਮ
ਰਾਥਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਿਹਆਪ
ਜਨਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥੪੨॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਰੇ
ਸੁਨਕਾਪੁਸੀਗਕਰਹੁਆਪਨਆਪੁਬੀਚਾਰਾਹੋਇਨਿਮਾਨਜਗਿਰ
ਹਹੁਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਚਾਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ

॥ ਤਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੂਟੈ ਤੇਰੀ ਬਕੀ ॥ ਰਹਿ ਦਰਗਹ ਤਉ ਸੀਤੁ ਧਿਰਾਈ ॥
 ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤੁ ਰਹਤੁ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿ
 ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਗਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾ ਤੇ ॥ ੪੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਲਲਾ ਲਚਕੁ ਠਥਿ ਕੇ
 ਬਿਅਧਿ ਏਏ ਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਅ
 ਨਾ ਨਕ ਸੁਖ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾ
 ਹੂ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹੀ ਮਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧ ਜਿਹ ਰਿਏਹਿ
 ਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗ ਸੁਖ ਨੈਨ ਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਪਟ ਪੈਭਾ
 ਈ ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸੀਜੁ ਕਹਿ ਦੀਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਟਿਰਿ ਦੁਖ ਨ ਬੀਆ ॥ ੪੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਸ
 ਰਬ ਤੁਮੈ ਉਨ ਨਕ ਤਉ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੀਗਿ ਪੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾ

ਇ॥੧॥੫ੳੳੳ॥ ॥ਵਵਵੈਰੁਨਕਰੀਮੇਕਾਹੁ॥੫ੲ੫ੲਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮਸਮਾਹੁ॥ਵਾਸੁਦੇਵਜਲਬਲਮਹਿਗਵਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਿਰਲੈਹੀਗਵਿਆ॥ਵੈਰਵਿਰੋਧਮਿਟੇਤਿਹਮਨਤੋ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਸੁਨਤੋ॥ਵਰਨਚਿਹਨਸਗਲਤੇਰਹਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿ
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜੋਕਹਤੋ॥੪੬॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥੫ੳੳੳੳੳਕਰਤੁਬਿਹ
ਨੀਆਸਾਕਤਮੁਗਧਾਮਜਾਨਾ॥ਤੂਤਕਿਮੁਏਜਿਉਤ੍ਰਿਖਵੈਤਨਾਨਕ
ਕਿਰਤਕਮਾਨਾ॥੧॥੫ੳੳੳੳ॥ ॥ਤੂਤਤੂਤ੍ਰਿਮਿਟੈਸੀਗਿਸਾਧੂ॥ਕ
ਰਮਧਰਮਤਤੁਨਾਮੁਅਗਧਾ॥ਬੂਤ੍ਰੇਯੋਬਸਿਓਰਿਦਮਾਹੀ॥ਉਆ
ਕੀਤ੍ਰਾਤ੍ਰਿਮਿਟਤਬਿਨਸਾਹੀ॥ਤੂਤ੍ਰਿਕਰਤਸਾਕਤਗਾਵਾਹਾ॥ਜੇਹੀ
ਮੇਅਹਿਬੁਧਿਬਿਕਾਰਾ॥ਤੂਤ੍ਰਾਗੁਰਮੁਖਿਤੂਤ੍ਰਿਮਿਟਾਈ॥ਨਿਮਖ
ਮਾਹਿਨਾਨਕਸਮਸੁਣਈ॥੪੭॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨਓਟਗਾਹੁ

ਕਤਸਿਆਨਪਤਿਅਗੁਗੁਰਦੀਖਿਅਜਿਹਮਨਿਬਸੈਨਨਕ
ਸਤਕਿਰਾਗੁ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਸਰਨਿਪਰੇਅਬਹਾਗੇ॥
ਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਗੇ॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਥੀਚਾਗੇ॥ਬਿਨੁ
ਰਿਕੁਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਗੇ॥ਸਿਸਿਸਿਹਮਭੂਲਨਹਾਗੇ॥ਤੁਮਸ
ਰਥਅਗਨਤਅਪਾਗੇ॥ਸਰਨਿਪਰੇਕੀਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥ਨਨ
ਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੬੮॥ਜਲੋਕੁ॥ ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖ
ਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਨਨਕਵਿਸਟੀਅਇਆਉਸਤਾਤਿਕ
ਨੈਜੋਗਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਹਉਤਾਹੁਜੋਖਿਨਮਾਹਿ
ਨੈਲੁਭਰਭੁਰਾਹੁ॥ਖਰਾਨਿਮਾਨਹੋਤਪਰਾਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪੇਖੁ
ਨਰਥਾਨੀ॥ਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅੰਸੋਆਗ
ਤਾ॥ਅਸੀਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਗਾ॥ਨਨਕਜਾਹਿਬਸਦਾਦ

ਇਅਰਾ॥੪੯॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਪ
ਰਹੁਹਰਿਰਇ॥ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲੁਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏ
ਸਮਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡਿਏਆਨਾ॥ਇ
ਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੂਪਤਿਆਨਾ॥ਸਹਸਿਭਾਂਤਿਕਹੁਚਤੁਰਾਈ
॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੇਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅ
ਚਲੈਤੁਹਾਰੇਸਾਖੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾਲਵੈਜਿਹਆਪੋ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉ
ਦੂਖਨਵਿਆਪੋ॥੫॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨ
ਮਨਦੁ॥ਠੈਸੁਖਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਗਹਿਆਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਹੇਰਉਪਦਿਪਦਿਸਗਲਕੈਪੁ
ਰਿਹਰੇਗੁਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤੁਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਉਜਨਗੁਗਰਿ
ਆਨਾ॥ਹਉਛੁਟਿਕੈਹੋਇਆਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤੁਹਆਪਿ॥ ॥

ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸਿਤਸੀਗਪਰਧਾਹਿਤਕਹਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇ
 ਮਾਲਾਸੀਠਹਸੀਗਿਹੋਤਕਿਧਾਲਾ। ਓਹੋਕਛੂਨਕਿਨਪੁਕੀਆ।
 ਨਾਨਕਸਭੁਕਛੂਪੁਰੁਤੇਹੁਆ॥੫੧॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਏਖੋਕਤਹਿਨ
 ਛੂਟੀਮੇਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਗ। ਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਿਲੇਨਾਨਕ
 ਪਾਰਿਉਤਾਗਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਲੂਟਹਰਾਮੀਗੁਨਹਾਰਬੇਗਾਨਾ
 ਮਲਪਮਤਿ। ਜੀਉਪਿੰਨੁਜਿਨਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨਜਾਨਤਤਤ॥
 ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਦੂਛਨਜਾਇ। ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤ
 ਰਪੁਰੁਨਿਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ਲਾਲਚਛੂਠਬਿਕਾਰਸੋਹਇਆ
 ਸਿਪੇਮਨਮਾਹਿ। ਲਿਪਦਚੋਗਨਿੰਦਕਮਹਾਂਤਿਨਪੁੰਸੀਗਿਬਿਹਾਇ॥
 ਤੁਧਭਵੈਤਾਬਖਸਿਲੋਹਿਖਟੇਸੀਗਿਖਗੇ॥ਨਾਨਕਭਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਪਾਹਨਨੀਰਿਤਗੇ॥੫੨॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਖਤਪੀਤਖੇਲਤਹਜਤਭ

ਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਾਭਵਜਲੁਤੇਕਾਫਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕਾ॥੧॥੫੯
ਤ੍ਰੀ॥ ॥ਖੇਲਤਖੇਲਤਅਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇਦਮਿਟੇ
ਸਾਧੂਮਿਲਤੁਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੀਚਿਓ
ਖਾਇਓਮੀਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਾਖਗੀਕ੍ਰਿਪਾਠਕੁਰਭੁਈਅਨਦਸੁਖਬਿਸਾ
ਮਾਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭੁਪਰਿਮਾਏਪਤਵੰਤਾ॥ਖਰਾਦੇਲਾਸਾ
ਗੁਰਿਦੀਮਾਅਇਮਿਲੇਭੁਗਵੰਤਾ॥ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਅਪ
ਆਗੈਪਾਛੈਅਪਿ॥ਨਾਨਕਸੋਊਸਿਰਾਹੀਅੰਜਿਪਟਿਪਟਿਗਹਿ
ਅਭਿਮਾਪਿ॥੫੩॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਅਏਪ੍ਰਭੂਸਰਨਗਤੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾ
ਲਾ॥੧॥੫੯ਤ੍ਰੀ॥ ॥ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰਕ
ਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨ

ਦਕਥਨਵਖਿਆਨਾ ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਰੁਰਮਾ ਅਖਰਕਰਮ
 ਕਿਰਤਿਸੁਚਿਧਰਮਾ ਵਿਸਟਿਮਾਨਅਖਰਪੈਜੇਤਾ ਨਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿਕਲੀਮਅਰੀਮਮਸਤਾਕੀਲਿਖਾ
 ਵਤੀ ॥ ਉਗ੍ਰਿਕਪਿਰਸਰੁਸੀਗਿਅਨੁਪਰੁਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨ
 ਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਰੀਆਸੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨਾਨਕਬਾਲਿਹਰੀਆ ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਪਨਾਸਾਹੇਪੁ
 ਰਨਹੇਸਰਬਮੇਦੁਖਭੰਜਨਹੁਣਤਸਾਹੇਸੀਹੀਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੋਨਿਰਗੁ
 ਨੁਸਭੁਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੇਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੇਅਪਰੇ
 ਪਰਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਰੋਵਨਹਗਾਹੇਸੀਤਹਕੈਸਦਾਸੀਗਿਨਿਧਾਗਾਮਾ
 ਧਾਗਾਹੇਠਕਹੁਉਦਾਸਰਮੇਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਦੀ
 ਜੈਨਾਮਦਾਨਹਾਖਉਹੀਅਪਰੋਇ ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤ

ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਜਪਾ ਅਗਿ
ਆਨਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬਿਪਿਧ ਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਉ
ਪਦੇ ਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਪਹਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਹਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰਗਿ
ਆਨਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇ
ਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਅਦਿਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿਉ ਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਇ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ
ਮਮੁ ਪ੍ਰਪਾਦੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿਤ ਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥ ੧ ॥ ਏਹੁ ਸੋਲੋਕੁ ਅਦਿਅੰਤਿ ਪ
੨੮ ॥

ਗਉੜੀ ਸੁਖ ਮਨਿ ਮਹਲਾ ੫
੧੬ ਜਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਅਦਿ ਗੁਰ ਏਨ ਮਹਾ ਜੁਗ

ੲਿਗੁਰਏਨਮਹਾਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾਸ਼ੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟ ੨੦
ਪਦਿ॥ ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾ
ਹਿਮਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਚੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇ
ਕੈ॥ਬੇਟਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਗਾਕੀਨੇਰਾਮਠਾਮਇਕਅਖਗਾਕਿਨ
ਕਾਏਕਜਿਦੁਜੀਅਬਜਾਵੈ॥ਠਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਅਵੈ॥ਕਾਖੀਏਕੈਦ
ਰਸਤਿਯਗੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੀਗਿਮੋਹਿਉਧਾਗੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਭੁਗਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਾਲੁਪਯਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਗੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿ
ਘਨੁਨਾਣਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਭਉਨਬਿਅਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖਨਸੀਤਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰ

ਨੁਸਾਧਕੋਸੀਗਾ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਗੰਗਾ॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿ
ਗਿਧਿਜਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਜਪਤਪ੍ਰਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੁਜਾ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੋਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮਾਨੀ॥
ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਰਲਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਸੁਟਲਟਲਾ॥ ਸੇ
ਸਿਮਰਹਿਜਿਨਮਾਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਉਲਾਗਉਪਾਏ॥ ੩॥
ਪ੍ਰਭੁਕਾਸਿਮਰਨੁਸਰੁਤੇਉਚਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੁਚਾ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੋਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਸਰੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋ
ਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਮਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੋ
ਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਮੁਰਿਦਮਾਹਿਜਮਾਹਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥

੪॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨ ਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਤਿਵੰਤੋ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧੁ ਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮ੍ਰਹਤਾ ਜੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਸਰ ਬਕੇਰਾ ਜੋ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਥਿਨਾਜੀ ॥
 ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਲ ਗੋਚਿ ਨ ਆਪਦ ਏਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾ
 ਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧ ਰਉ ਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ
 ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧੁ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖ ਬਿਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਗੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨ
 ਦਘਨੇਗੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਾਹਿ ਹਰਿ ਨੇਗੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨ
 ਦਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਰਾਗਿ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਕ

ਰਜਪੂਰੇ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬੁਨਦੂਰੇ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁ
ਨਬਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹ
ਚਲੁਆਸਨੁ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ। ਪ੍ਰਭੁਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਅਨਹਦਭੁਨਕਾਰ। ਸੁਖਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨਿਕਅੰਤੁਨਪਾਰ। ਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮਇਆ। ਨਾਨਕਉਨਜਨਸਰਨੀਪਾਇ
ਆ। ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭੁਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲ
ਹਿਥੇਦਉਪਏ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭੁਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ। ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਿਨੀਚਚਰਕੁਟਜਾਤੇ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ। ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਾਅਕ
ਰਾ। ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮਹਿਮਾਪਿਨਿਰਕਾਰਾ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
ਅਪਿਬੁਝਾਇਆ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾ

ਇਆ॥੯॥੧॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪਟਿਪਟਿਨਾਥਅ ॥੨॥
ਨਾਥ॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਗੀਆਇਓਨਨਕਕੇਪ੍ਰਭੁਸਾਥ॥੧॥ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੇ
ਸੀਗਿਸਹਾਈਸਹਮਹਾਂਗੁਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲੁ
ਨਾਮੁਤੇਰੇਸੀਗਿਤੇਰੇਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲੁਹੋਵੈਅਤਿਭਾਗੀ॥ਹਰਿਕੋਨ
ਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਗੀ॥ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਹੈ॥ਹਰਿ
ਕੋਨਾਮੁਕੋਇਪਾਪਧਰਭੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਭੈ॥ਨਾ
ਨਕਪਵਹੁਸੁਖਘਨੇਭੈ॥੧॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੇਗੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤੁਕੈ॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁ
ਝਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਮਾਘਾਵੈ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁਜਾਤਿ

ਇਕੇਲਾ ਤਹਰਿਕਾਨ ਮੁਸੀਰਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਸਦਾ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਈਐ ॥ ੨ ॥ ਛੁ
ਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਵਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਗਾਹੀ ॥
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਤ ਤਕਾਲ ਉ
ਧਾਰੈ ॥ ਅਨਕ ਜੋ ਨਿਜ ਨ ਮੇ ਮਹਿ ਜਾਮਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸਾ
ਮਾ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪੋਵੈ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ ਮੁਕੋਟਿ ਪਾਪ
ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਸੇਰੀਓ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੀਰੀਓ ॥ ੩ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਊ ਹਾਸੀਰੀ ਤੇਜਾ ॥ ਜਿਹ ਪੇਰੇ ਮਹਾਂ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿਕਾ
ਨਾ ਮੁਸੀਰੀ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੀਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਦਾ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਾਨਾ ਮੁਤ ਹਨ ਲਿਖ ਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾਂ ਭੁਇਆਨ ਤਪਤ ਬਹੁ

ਘਮਾਤੁਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਉਪਰਿਛਮਾਜਹਾਤ੍ਰਿਖਮਨਤੁਤੁਆਕਰ
 ਖੇ।ਤੁਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੇ॥੪॥ਭੁਗਤਿਜਨਾਕੀਬਰਤਨਨ
 ਮੁ।ਸੰਤਜਨਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟਾ।ਹਰਿਕੇਨਾਮ
 ਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ।ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤਦਿਨੁਗਤਿ।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖ
 ਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀ
 ਨੇਦਾਨਾਮਨਤਨਹੰਗਿਹਤੇਰੰਗਏਕੈ।ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਹਤਿਬਿਬੇਕੈ॥
 ੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਖ
 ਤਿਭੁਗਤਿ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੁਪਹੰਗੁ।ਹਰਿਨਾਮਜਪਤਕਬਪਹੈਨ
 ਭੰਗੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀਵਡਿਅਈ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਿਜਨਸੇਭਪਾਈ॥
 ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੰਗਜੇਗੁ।ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਛੁਨਹਿਬਿਓਗੁ॥
 ਜਨੁਗਤਾਹਰਿਨਾਮਕੀਸੇਵਾ।ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ॥੬॥ਹਰਿਹ
 ਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ।ਹਰਿਧਨਜਨਕਉਮਾਪਿਪ੍ਰਭਦੀਨੋ॥ਹਰਿ

ਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਨੀ। ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਜਨਅਵਰਨਜਾਨੀ। ਓਤਿਧੋਤਿ
 ਜਨਹਰਿਹਸਿਗਤੇ। ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੋ। ਅਠਪਹਰਜਨੁਪ
 ਰਿਹਰਿਜਪੋ। ਹਰਿਕਭਗਤਿਪ੍ਰਗਟਨੀਛਪੋ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਮੁ
 ਕਤਿਬਹੁਕਗੇ। ਨਾਨਕਜਨਸੀਰਿਕੇਤੇਤਗੇ। ੧॥ ਪਾਰਜਾਤਾਇਹੁਹਰਿ
 ਕੋਨਾਮਾਕਾਮਧੇਨਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਮਾ। ਸਭਤੇਉਤਮਹਰਿਕੀਕਥਾ
 ਨਾਮੁਸੁਨਤਦਰਦੁਖਲਥਾ। ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸੀਤੁਰਿਦਬਸੈ।
 ਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਿਦਰਤਸਭਨਸੈ। ਸੀਤਕਾਸੀਗੁਵਰੁਭਾਗੀਪਾਈਐ। ਸੀਤਕੀ
 ਸੇਵਾਨਾਮੁਪਿਆਈਐ। ਨਾਮਿਤੁਲਿਕਛੁਮਵਰੁਨਹੋਇ। ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਾਮੁਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ। ੨॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਸਿ
 ਮਿਤਿਧੇਥੇਸਭਛੋਛੋਇ। ਧੁਜਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਨਕਨਾਮਅਮੋ ਤਨਤੇ
 ਲੁ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ। ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ। ਖਟਖਮਟਰੈ
 ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਿਖਿਆਨ। ਜੇਗਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰਮਕਿਰਿਆ

ਸਗਲਤਿਅਗਿਬਨਮਧੇਟਿਹਿਅਗਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਪੁਜਤੁ ੭੪
ਨਾਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਪੁਰਤਨਾਸਗੀਰੁਕਟਾਇਹੋਮੇਕਰਿਰਾਤੀ। ਵਰਤ
ਨੇਮਕਰੈਬਪੁਰਾਤੀ। ਨਹੀਤੁਲਿਹਮਨਾਮਿਬੀਚਗਾਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਗਾ ੧। ਨਉਖੰਗੁਪ੍ਰਿਥਮੀਟਿਹੈਚਿਰਜੀਵੈ। ਮਹ
ਉਦਿਆਨਤਪੀਸਰੁਬੀਵੈ। ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮਤਪਰਾਨਾਕਨਿਕਅਸ੍ਰ
ਹੋਵਹੁਮਦਾਨਾਨਿਉਲੀਕਹਮਕਰੈਬਪੁਸਾਸਨਾਜੈਨਮਾਰਹਾਸੀਜ
ਮਿਅਤਿਸਾਧਨਾਨਿਮਖਨਿਮਖਕਹਿਸਗੀਰੁਕਟਾਵੈ। ਤਉਕੁਹਿਉਮੇ
ਮੇਲੁਨਜਾਵੈ। ਪਰਿਕੇਨਮਸਕਿਮਸਕਿਕਛੁਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਪਤਿਗਤਿਪਾਹਿ। ੨। ਮਨਕਾਮਨਤੀਰਬਦੇਹਛੁਟੈ। ਗਰਬੰਗੁ
ਮਾਨਨਮਨਤੇਹੁਟੈ। ਸੋਚਕਰੈਦਿਨੁਸੁਅਹੁਰਾਤਿ। ਮਨਕੀਮੇਲੁਨਤਨਤੇ
ਜਾਤਿ। ਯੇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਪੁਸਾਧਨਕਰੈ। ਮਨਤੇਕਬਪੁਨਬਿਖਿਅਟਰੈ

ਜਲਦੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ। ਸੁਧਕਹ ਹੋਇ ਕਾਚੀਭੀਤਿ। ਮਨਹਾਰਿ
ਕੇਨ ਅਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚਾ। ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿ ਤਬਹੁ ਮੂਚਾ॥ ੩॥
ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣੁ ਪਜਮ ਕਾਭੁ ਉਦਿਆਪੋ। ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਨਾਧਾਪੋ। ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਾਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ। ਕੋਇ ਉਪਾਦਰਗਹ
ਨਹੀ ਸਿਝੈ। ਛੂਟ ਸਿਨਾਹੀ ਉਭੁਪਇ ਮਾਲਾ। ਸੋਹਿ ਬਿਆਪਾਰਿ
ਮਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁਤਾਨੈ। ਗੋਵਿੰਦ
ਭਜਨਾ ਬਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਦੁਖ ਜਾਇ।
ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਕੋ ਮਾਗੈ।
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
ਮਰਿਦੈ ਸਦਗਾਵੈ। ਜੇਕੋ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਚੈ। ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਹ ਉ
ਮੈ ਛੋਗੈ। ਜੇਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨੁ ਤੇਰੈ। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀਧਰੈ॥

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਾਇਆ ਸਾਗਨ ਨ ਕਤ ਕੋ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ ੭੫
ਸਾਗ ॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਜਾ ਕਮਿ ਏ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਆਪ ਜ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ਜੋ ਉਗ ਨੀਚੈ ਸਭੁ ਤੇ ਉ
ਚਾ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀ ਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਪਟਿਘ
ਇਚੀ ਨਾ ਮਨੁ ਅਪਨੇ ਤੇ ਬਰਾਮਿਟ ਨਾ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜ
ਨਾ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜਨ ਸਮਝਿ ਸਟੇਤਾ ਨ ਨ ਕਪਾਪ ਪ੍ਰੰਨ ਨ ਹੀਏ ਪਾ ॥
੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੋਰੇ ਨ ਉਨਿ ਬਾਵੇ ਕਉ ਨ ਉਤੋਰੇ ਬਾਉ ਨਿਮਾ
ਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋਰੇ ਮਾਨੁ ਸਗਲ ਪਟਾ ਕਉ ਦੇਵ ਦੁਦਾਨੁ ਕਰਨ ਕਰਵਨ
ਹਾਰ ਸੁਅਮੀ ਸਗਲ ਪਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਹਿਜਾ ਮੀ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜ
ਨਹੁ ਅਪੇ ਆਪਨ ਸੀਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ਤੁਮਹੀ ਉਸਤ ਤਿਤੁ ਮਤੇ
ਚਇਆ ਨ ਨ ਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ

ਧਰਮਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਮਾ ਮਹਿ ਉਤ
ਮਾਹਿ ਰਿਆ ਸਾਧ ਸੀਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿ ਰਿਆ ਸਗਲ ਉਦਮ
ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਕੁਲਾ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ਸਗਲ ਬਾ
ਨੀ ਮਹਿ ਮੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਾਨੀ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸ ਨ ਬਾਨੀ ਸਗਲ
ਬਾਨ ਤੇ ਓਹ ਉਤਮ ਬਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਿਯ ਘਟਿ ਦਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੮॥
੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆ ਹਇਆ ਨਿਮਾਸੈ ਪੁਰਸਦਾ ਸਮਾ
ਇਆ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬੀ ਨਾਇ ॥੧॥ ਅ
ਸਟ ਪਦੀ ॥ ਰਾਮ ਦੀਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕ
ਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ਜਿਨਿ ਤੂਜਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਸੀ ਗਾਰਿਆ ਗਾਰੁ ਅ
ਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ਬਾਹ ਬਿਦਸ ਬਾਤੁ ਝੁਹਿ ਪਿਆਰੈ
ਦੂਧਾ ਭਰਿ ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨੁ ਸੁਖ ਸੁਖਾ ਬਿਗਧਿ ਭੁਇਆ ਉਪਰਿ ਸਕਸੈ

ਨਾਮੁਖਮੀਪਮਓਬੈਠਕਉਦੈਨਾਇਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨਕਵੁਨਬੁ
 ਭੈ। ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਨਕਸੀਭੈ॥੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਉਪਰਿਸੁ
 ਖਬਸਹਿ। ਸੁਤਕ੍ਰੁਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀ
 ਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਸੀਤਲਜਲਾ। ਸੁਖ
 ਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥
 ਸਗਲਸਮਗੀਸੰਗਿਸਾਬਸਾ। ਵੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨਨੇਤ੍ਰਹਸ
 ਠਾ। ਤਿਜਹਿਤਿਅਗਿਅਵਰਸੰਗਿਰਚਨਾ। ਐਸੇਦੋਖਮੁਕੁਅੰਧ
 ਬਿਅਪੇ। ਨਨਕਕਾਦਿਲੇਹੁਪੁਰਾਪੇ॥੨॥ ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰ
 ਖਨਹਾਰਾ। ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰਾ। ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਦਨਿਧਿ
 ਪਾਵੈ। ਤਸਿਉਮੁਕੁਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ। ਜੋਠਾਕੁਰਸਦਸਦਾਹਜੂਗੇ।
 ਤਕਉਅੰਧਜਾਨਤਦੂਗੇ। ਜਾਕੀਟਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ। ਤਿਸ

ਹਿਬਿਸਰੈ ਮੁਗਧ ਅਜਨਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲ ਨਹਾਗਾ ਨਾਨਕਰ
ਖਨਹਾਰ ਅਪਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉ ਡੀਸੀ ਗਿਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ
ਨੂਠਿ ਸੀਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੇ ਛਡ ਨਾਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਾਗਿ ਮਨੈ ॥ ਜੇ ਹੋਵਨ ਸੋ ਦੂਰਿ
ਪਰਾਨੈ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਮੁਕਹੈ ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹ
ਗੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰਧ ਬਧ੍ਰੀ ਤਿਭੁ ਸਮ ਸੀਗਿ ਹੋਇ
॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਦਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇ
ਅਲਾ ॥ ੪ ॥ ਕਰਤੂ ਤਿਪ ਸੁਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰ ਕਹੈ ਦਿ
ਨੁਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੁਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ ਛਪ ਸਿਨਾ ਪਿਛੁ
ਕਰ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਅਪੈ ਲੋਕੁ ਜਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ॥
ਗਇ ਪਾਥਰ ਕੈ ਸੇਤਰੇ ਅਥਾਹਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਇਆ ॥

ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧ ਕੋ ਸੇਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ ॥ ਕ ੭੭
ਰੁਗਾਹਿ ਲੇਹੁ ਓਹੁ ਨਿਬਯਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਹੁ ਤਿਥੁ ਭੈਰੋਗਾ ਨਿਸਿਕਹੀ
ਐਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਗਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦਗਾਵੈ ਹੀਗਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ
ਭੀ ਸੁਰਭੰਗਾ ॥ ਕਹਾ ਪੰਗਲੁ ਪਰਬਤ ਪਰਬੁ ਵਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤਉ ਜਾਂ ਉਸਗ
ਵਨਾ ॥ ਕਹਤਾ ਰਕਹੁਣ ਮੈਦੀ ਨੁਥੇ ਨਤੀ ਕਠੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੁ
ਰੈ ॥ ੬ ॥ ਸੀਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁਆਵੈ ਨਚੀਤਿ ॥ ਜੇਬੈ ਹਾਈ ਤੁਸਿ ਉਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਬਲੁ ਅਰੇਗਿ ਹਿਭੀਤੁ ਰਿਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੀਗਿ ਰਸੈ ॥
ਵਿਤੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੋਹ
ਬਿਰੋਧਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਾ ਭੂਠਿ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭੁ ਧ੍ਰੋਹਾਇਆ ਧੁੰਨੁ
ਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਖਿ ਭੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥
੧ ॥ ਤੁਮਰਾ ਕੁਰਤੁ ਮਪਹਿ ਅਹਦਾ ਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਕੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥

ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਗੇ। ਤੁਮਗੀਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਗੇ। ਕੋਇ
ਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾਅੰਤੁ। ਉਚੇਤੇਉਚਭਗਵੰਤ। ਸਗਲਸਮਗਰੀਤੁਮਰੈਸੁ
ਤ੍ਰਿਪਾਹੀ। ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਗੀ। ਤੁਮਗੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀ
ਜੀਨੀ। ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੮॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਦੇਨਹਾ
ਰਪ੍ਰਭੁਛੋਤ੍ਰਿਕੈਲਾਗਹਿਅਨਸੁਆਇ। ਨਾਨਕਕਹੁਨਸੀਝਈਬਿ
ਨੁਨਦੈਪਤਿਜਾਇ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੇਪਾ
ਵੈ। ਏਕਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਧੋਟਿਗਵਾਵੈ। ਏਕਭੀਠਦੇਇਦਸਭੀਹਿ
ਹਲੇਇ। ਤਉਮੁਣਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ। ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥
ਤਾਂਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਰਾ। ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ। ਸਰਬਸੁ
ਖਤਾਹੁਮਨਿਵੂਠਾ। ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ। ਸਰਬਥੋਕ
ਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੧॥ ਅਗਨਤੁਸਾਹੁਮਪਨੀਦੇਗਸਿ। ਖਤ

ਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ
 ॥ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਹੋਸਕਰੇਇ॥ਅਪੁਨੀਪਰਤੀਤਿਮਾਪਹੀਥੈਵੈ॥
 ਬਹੁਰਿਉਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸਨਹੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਜੁਆਗੈਗਥੈ॥ਪ੍ਰਭ
 ਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਰੋਗਨਕਰੇਨਿਹਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ
 ਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾਇਆਕੇਹੋਤਾ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤ
 ਜਾਨੁਅਨੇਤਾ॥ਬਿਰਖਕੀਛੁਇਆਸਿਉਹੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹੁਬਿਨਸੈਓਹੁ
 ਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰਾ॥ਲਪਟਿਗਹਿਓਠਾਹਿਅੰਧ
 ਅੰਧਗਾਬਟਾਉਸਿਉਚੋਲਾਵੈਨੇਹਾ॥ਤਕਉਹਾਬਿਨਅਵੈਕੇਹਾ॥ਮਨ
 ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਅਪਿਲਏਲਾ
 ਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟਿਬੁਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮ
 ਤਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਗਜੇਬਨਧਨਮਾਲਾ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
 ਬਿਕਰਾਲਾ॥ਮਿਥਿਆਰਬਹਸਤੀਅਸ੍ਰਬਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਰੀਗਸੀਰਿ

ਮਾਇਆਪਿਪਸਤਾਮਿਥਿਆਧੋਮੋਹਮਭਿਮਾਨੁਮਿਥਿਆ
ਅਪਸਉਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁਅਸਥਿਰੁਗਤਿਨਘਕੀਸਰਨਾ।
ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸੁਵਨਪਰ
ਨਿਦਿਆਸੁਨਹਿਮਿਥਿਆਪਸਤਪਰਟਰਬਕਉਚਿਰਹਿਮਿਥਿ
ਅਨੇਕਪੇਖਤਪਕਤਿਆਰੂਪਦਾਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸੂ
ਦਾਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਪਾਵਹਿਮਿਥਿਆਮਨਪ
ਰਲੋਕੁਲੁਭਾਵਹਿਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾਮਿਥਿਆ
ਬਾਸੁਲੋਤਬਿਕਾਰਾਬਿਨਬੂਝੈਮਿਥਿਆਸਭੁਭਏਸਟੁਲਦੇਹ
ਨਾਨਕਹਰਿਯਹਿਨਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਕਤਕੀਅਾਰਜਾ।
ਸਾਂਚਬਿਨਾਕਹੋਵਤਰੂਚਾਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧਾ।
ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੀਧਾਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਦਿਨੁਹੈਨਕ੍ਰਿਥਾਬਿਹ
ਇਸੇਘਾਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇਗੋਬਿੰਦੁਜਨਬਿਨੁਕ੍ਰਿਥੇਸਰ

ਕਾਮਾਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਰਥਦਮਾਪੀਨੀਪੀਨਿਤੇਜਨਜਿਯਪ
 ਦਿਬਸਿਓਹਰਿਨਉ। ਨਾਨਕਤਕੈਬਲਿਕੈਜਉ। ੬। ਚਹਤਮਦਰ
 ਕਛੁਅਦਰਕਮਾਵਤ। ਅਨਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਸੁਖਪੁਰੀਛਕਤਵਤ। ਜਾਨਨ
 ਹਾਰੰਪ੍ਰਬੀਨ। ਬਾਹਰਿਕੇਖਨਕਾਪੁਭੀਨ। ਅਰਉਪਦੇਸੈਮਾਪਿਨ
 ਕਰੈ। ਅਵਤਜਾਵਤਜਨਮੇਮਰੈ। ਜਿਕਰੈਸੋਤਰਿਬਸੈਨਿਰਕਹਾ। ਤਿ
 ਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰ। ਜੋਤੁਮਰੁਨੇਪ੍ਰਭੁਜਾਤ। ਨਾਨਕਉਨਜਨ
 ਚਰਨਪਗਤਾ। ੭। ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਸੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ। ਅਪਨਕੀ
 ਅਪਾਪਹਿਮਾਨੈ। ਅਪਹਿਅਪਅਪਿਕਰਤਾਨਿਬੇਗਾ। ਕਿਸੈਦੁ
 ਰਿਜਨਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਗਾ। ਉਪਦਸਿਆਨਪਸਗਲਤੈਰ
 ਹਤ। ਸਭਕਛੁਜਨੈਅਤਮਕੀਰਹਤ। ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਦੇਲਤਿ
 ਤਾਇ। ਬਾਨਬਨੰਤਰਿਰਹਿਅਸਮਾਇ। ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾ

ਕਰੀ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ॥ ੨॥੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੨॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੁਲੇ ਕੁਮੋਹ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਅਹਿ ਮੇਵ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰ
ਣ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਛੁਡੀ ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖ ਮਨ ਮਾਇ॥ ਜਿ
ਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੰਗ ਧਰਤ ਨਲਾਵਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗ
ਤ੍ਰਿਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਾਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਗ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਪਿਆਇ
ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿਰਾਹਿ ਸੰਗਿ ਸੁਖਿ ਬਸਨਾਯਾ
ਠਪ ਹਰ ਸਿਮਰਹੁ॥ ਤਿਸੁ ਰਸ ਨਾ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ॥
ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਪਿਆਈ ਅੰਧਿਆਵ ਨ ਜੋਗ॥ ੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾ
ਟ ਪਏ ਬਰਾਛਾਵਹਿ॥ ਤਿਸ ਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੇਈ ਜੋ॥ ਮਨ ਮਾਠ ਪਹਰਤ ਕਾਜੁ

ਗਾਵੀਜੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਸਭ ਕੇ ਊਮਾਨੈ। ਅਧਿਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ
ਬਖਾਨੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਰਹਤ ਧਰਮੁ। ਮਨਸ ਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇ ਵ
ਲਾਪ ਰਖੁ। ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ। ਨਾਨਕ ਪਤਿ
ਸੇਤਿ ਪਾਰਿ ਜਾਵਹਿ। ੨। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੇ ਗਕੈ ਚਨ ਦੇਯੀ। ਲਿਵ
ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਜਨੇਯੀ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਚਲਾ ਰਹਤ। ਮਨਸੁ
ਖ ਪਾਵਹਿ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਹਾਇ ਛਿਦ੍ਰ
ਛਾਕੈ। ਮਨਸ ਰਨੀ ਪਰਠਾ ਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਕੋ ਨ ਪਹੁ
ਚੈ। ਮਨਸਾ ਸਿਸਾ ਸਿਸਿ ਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦੁਲ
ਭਵੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇਗਾ। ੩। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੁ ਖਨ
ਪਾਰਿ ਹੀਜੈ। ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤੁ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ। ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਸ੍ਰਾਹਸਤ ਅਸਵਾਰੀ। ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਕਥਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰੀ।

ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਥਨਾ। ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ।
ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਖਨਤਖਨਈ। ਉਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ।
। ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕੁਅਲਖੋ। ਈਹਉਭਾਂਨਾਨਕਟੇਰੀਰਖੇ। ੪
। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨਾ। ਮਨਮਾਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾ
ਧਿਆਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਅਚਰਬਿਉਹਾਰੀ। ਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਉਸਾਸਿ
ਚਿਤਾਈ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਹੁਪਾ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਾਸਦਾਅ
ਨੂਪਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ। ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਹਿਸਦਾਇਨੁ
ਰਾਤਿ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਧੈ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁ
ਕਰੈ। ੫। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਾਹਿਕਰਨਨਦਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧੇਖ
ਹਿਬਿਸਮਦਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿਮੀਤਰਸਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬਸਨਾ। ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚਲਾਹਿ। ਜਿਹ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਠਲਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਵਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ ੮੧
ਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਦਹਿ॥ ਅੰਸਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਨਕਮਨਿਜਾਗਹੁ॥ ੬॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪ੍ਰਗਟਸੰਸਾਰ
॥ ਤਿਸਪ੍ਰਕਉਮੁਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਗਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪੁ॥
ਰੇਮਨਮੁਕੁਤੁਤਕਉਜਾਪੁ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪ੍ਰਗੇ॥ ਤਿਸਹਿਜਾਂ
ਨਮਨਸਦਹਜੁਗੇ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਪਵਹਿਸਾਚੁ॥ ਰੇਮਨਮੇਕੇਤੁਤ
ਸਿਉਰਾਚੁ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ ਨਨਕਜਾਪਜਪੈਜ
ਪੁਜੋਇ॥ ੭॥ ਅਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਉ॥ ਅਪਿਗਵਾਏਸੁਹਾਰਿਗੁਨ
ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਦਇਅਤੇਮਤਿਉਤਮੁਹੋਇ॥ ਸ
ਬਨਿਧਾਂਨਪ੍ਰਭੁਤੇਰੀਅਇਆ॥ ਅਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਪੁਲਇਆ॥

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥਾ ਨਾਨਕਾਇਨ ਕੈ ਕਛੂ
ਨਾਥਾ ॥ ੮ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਸ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸੋਇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਮੁਕਤ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨ ਵੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਅਚ ਰਜਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਨਿਵੈ ਅਰੁ ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁ
ਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤੁ ਨਿਬੇਹਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ
ਕਛੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਥਰ ਨੈ
ਕਉ ਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰੁ ਟੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਅਵਾਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾ

ਸੀਗਿਹੋਇਸਕੁਕੀਹੋਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਨੋਹਰਿਬੈਨਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਕਤ ੮੨
ਹੁੰਧਾਵੈ। ਸਾਧਸੀਗਿਅਜਾਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਾਇਅਤੇਉੰਨ
। ਸਾਧਸੀਗਿਨਨਕਪ੍ਰਕੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ। ੨॥ ਸਾਧਸੀਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਹਾਂਪੁਨੀਤ। ਸਾਧਸੀਗਿਕਿਸਸਿਉਨਹੀਬੈਗੁ। ਸਾਧਕੈ
ਸੀਗਿਨਬੀਗਾਂਪੈਗੁ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ। ਸਾਧਸੀਗਿਜਾਨੇ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪ੍ਰਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਤਜੈਸਕੁ
ਅਪ੍ਰਾ। ਅਪੇਜਾਨੈਸਾਧਦਰੁਈ। ਨਨਕਸਾਧਪ੍ਰਕੁਬਨਅਈ। ੩॥
ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਨਕਬਹੁਪਾਵੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਸਦਾਜੁਖਪਾਵੈ। ਸਾਧ
ਸੀਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰੁਲਹੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਅਜਹੁਸਪੈ। ਸਾਧਕੈਸੀ
ਗਿਬਸੈਥਾਨਉਚੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਮਹਲਿਪਹੁਚੈ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਦ੍ਰਿ
ਸਕੁਪਥਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਏ

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਤੁ ਕੁਲੁ ਉਧ
ਰੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤ ਭੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਧ ਨੁਪਾਵੈ
॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰ ਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਨ ਗਾਇਨਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਟ ਲਜਨੀ ਮਾ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਲਾ ॥ ਵਰ ਸ
ਨੁ ਭੇਟ ਤਹੇ ਤਨਿ ਹਲਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੁ ਖਤ ਹੋ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ
ਰਕ ਪਰਹੋ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰ
ਤਹ ਰਿਮੇਲਾ ॥ ਸੋਇਛੈ ਸੋਇਛੈ ਲੁਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾਨਾ
ਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥ ੬ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨ ਉਹ ਰਿਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ

ਗਿਨਮਨਤੇ ਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਹਨਿਸਤਰੈ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਲ
 ਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਇ ਪਾਇ ਹੀਠਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੁਏ ਆ
 ਗਿ ਆਕਾਰੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੁਗਤਿ ਰੁਈ ਹਮਾਰੀ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ
 ਸਰੁ ਰੋਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗਾ॥ ੧॥ ਸਾਧਕੀ ਮਾਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾ
 ਨਹਿ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਵਖਿਆਨਹਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਬੁਝ
 ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾ ਹੀਰੁ ਰੂਪੁ ਹਿ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾਨਹੀ ਅੰ
 ਤੁ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤੁ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ
 ਸੋਭਾ ਮੁਦਤੇ ਮੁਚੀ॥ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ
 ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ॥ ੮॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਮਨਿ ਜਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋ
 ਾਇ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈਖੈ ਦੇਕ ਸੁਖਿ ਨ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰ

ਲੇਖਾ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਮਲੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋ
ਖਾ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ
॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਹੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਧੀ
ਰਜੁ ਦੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁ ਪਾ ਕੋ ਉਖੈ ਕੋ ਉਚੈ ਦਨ ਲੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾਇ ਪੈ ਗੁਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥
੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ
ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਰ ਉਪ
ਰਿਅਕਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਉਚ ਤੇ ਉਚਾ ॥ ਮਨਿ
ਅਪਨੈ ਪੈ ਸੁਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇਜ ਨ ਭੁਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਕਰੇਇ ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ ॥

ਅਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਸਭਉਪਰਿ
 ਮਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੁੰਛੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਸਦਾਸਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਬੀ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁ
 ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਕੁੰਜਨੁਗਿਆਨਾ॥ ੧॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹਮੁਪਿਆਨਾ॥ ੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਏਕਉਪਰਿਆਸ
 ਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇਗਰੀਬੀਸਮਾ
 ਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਪਰਉਪਕਾਰਉਮਾਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇ
 ਨਹੀਧੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਕੇ
 ਰੋਇਸੁਭਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਸੁਫਲਫਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀ
 ਜੀਗਿਸਗਲਉਧਾਰਾ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੀਜਪੈਸਗਲਸੀ

ਸਾਰਾ॥ ੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ
ਪਰਵਾਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਅਹੰ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ
ਨਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ॥ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੈ ਗਿਰੇਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰ
ਮਲ ਮੰਤ੍ਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਨਿਸੁਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਬਡੁ ਪਰਤਪਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡੁ ਭਾਗੀ॥
ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਮਗਿਆ ਨੀਕਉ ਖੋਜਾਹਿ ਮਹੇਸੁਰਾ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਆ
ਪਿਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆ ਨੀਕੋ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕ ਕਉ ਨੁ ਜਾਨੈ
ਭੇਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕ ਕ
ਬਿਆਨ ਜਾਇ ਮਧਾਖਹੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀ ਮਤਿ ਕਉ ਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕੀ ਗਤਿ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾ ਨਾਨਕ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਸਦਾ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆ ਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀ ਮਕਾਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਪੂਰ
ਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ਨੀ ਕਾ ਅਨਾਥ ਕਾਨਥਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ

ਗਿਆਨੀਕਾਸਭੁਉਪਰਿਹਥਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਸਗਲਅਕਾਗੁ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿਨਿਰੰਕਗੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਬਨੀ॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ॥ ੮੮॥
ਜਲੋਕੁ॥ ॥ ਉਰਿਧਾਰੈਜੇਅੰਤਰਿਨਾਮ॥ ਸਰਬਮੇਧੇਖੇਭੁਗਵਾ
ਨਾ॥ ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਓਹੁਅਪਰਸੁਸ
ਗਲਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨ
ਪਰਸਾ॥ ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿਨਿਰੰਜਨੁਦਰਸੁ॥ ਪਰਤਿਅਰੂਪਨਪੇਖੇਨੇ
ਤ੍ਰਾਸਾਧਕੀਟਹਲਸੀਤ੍ਰਿਸੀਗਿਹੇਤੁ॥ ਕਰਨਨਜਨੈਕਾਪੁੰਕੀਨੰਦਾ
॥ ਸਭਤੇਜਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹੈ
॥ ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮਨਤੇਟਹੈ॥ ਈਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੇਖਤੇਹਹਤਾ॥ ਨਾਨ
ਕਕੋਟਿਮਧੋਕੋਐਸਾਅਪਰਸਾ॥ ੧॥ ਬੈਸਨੋਜੋਜਿਸੁਉਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰ

ਨਾ ਬਿਸਨਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਰਕਰਮਾ॥
 ਤਿਸ ਬੈਸਨੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਪਰਮਾ ਕਾ ਧੁਟ ਲਕੀ ਏਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ॥
 ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੀਰਿ ਰਾਚੈ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤੁ ਰਿਸਿ ਮਰਨ ਗੋ
 ਪਾਲਾ॥ ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ੈ ਹਿਮਵਰ ਪਨਾਮੁ
 ਜਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਪੈ ਸਨੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰ
 ਤ ਭਗਤ ਕਾਰੰਗੁ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ
 ਸਗਲ ਭਰਮੁ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਮ
 ਲੁਖੈ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਲੁ ਕਰੈ
 ਨਿਤ ਨੀਤਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿਸਨਿ ਪਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ
 ਬਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੇ ਮ
 ਨੁ ਪਰਬੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰ ਰਜੁ ਪਾਵੈ॥

ਉਸਪੰਡਿਤੁਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ ਹਰਿਗੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ
ਧੰਡਿਤੁਦਿਹਿਜੋਨਿਨਆਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲਾਸੂਖ
ਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੁਲਾ॥ ਚਦੁਵਰਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕ
ਉਸਪੰਡਿਤੁਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ੪॥ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਸਰਬਕੋਰਿਆਨੁ॥
ਚਦੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੇਕਉਨਾਮੁ॥ ਜੋਜੋਜਪੇਤਿਸਕੀਗਤਿਤੋਇ॥
ਸ੍ਵਾਧਸੰਗਿਧਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤੁਰਿਉਹਧਰੈ॥ ਧ
ਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਗਾਧਪਾਥਰਕਉਤਹੈ॥ ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਧੁਨਾਮੁ
ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿਤੈਨ
ਪਾਈਮੇਧਰਮਿ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧ
ਰਿਕਰਮਿ॥ ਪਾਜਿਸਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ ਤਿ
ਸਕਾਨਮੁਸਤਿਰਾਮਚਾਨੁ॥ ਅਤਮਹਮਤਿਸੁਨਦਰੀਆਇਆਦਾ

ਸਦਸੀਤੁਰੁਇਤਿਨਿਪਾਇਆਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾ ੮੭
ਨਾਸੋਦਾਸੁਦਰਗਾਪਰਦਾਨੁਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾ
ਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉਸੋਈਪਰੈ॥ਸਗਲਸੀਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ॥
ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਤਮ
ਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਉਕਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈਸਾਉਸਸੋਗੁ॥
ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹਨਹੀਬਿਓਗਾ॥ਤੈਸਾਸੁਦਰਨੁਤੈਸੀਉਸਮਾਟੀ॥ਤੈਸਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੈਸਾਰੰਕੁ
ਤੈਸਾਰਾਜਨੁ॥ਜੇਦਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹਪੁਰਖਕਹੀ
ਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤੁਜੇਤੁਪੁ
ਰਿਰਾਖੇਤੈਸਾਤਿਨਾਉ॥ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨਜੇਗਾ॥ਪ੍ਰਭੁਭਾਵੈਸੋਈ
ਦੁਨਿਹੋਗਾ॥ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤੁਤਰੰਗਾ॥ਲਖੇਨਜਾਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਰੰਗਾ ਜੈਸੀ ਮਤ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕਰਤਾ ਅਥਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦੇਇਆ ਲਾਸਿ ਮਾਰਿ ਸਿਮਾਰਿ
ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਓਸਤੁਤਿ ਕਰ
ਹਿ ਮਨੇ ਕਜਨ ਮੈ ਤੁਨ ਪਾਗਵਾਗਾ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਇ ਪੋ
ਏ ਪ੍ਰਜਾਗੀ ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ਕਈ ਕੋਇ ਭੁਏ ਤੀਰ
ਥਵਾਸੀ ਕਈ ਕੋਇ ਬਨ ਭੁਮਾ ਹਿਉ ਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਇ ਬੇਦ ਕੇਸ੍ਰੋ
ਤੇ ਕਈ ਕੋਇ ਤਪੀਸੁ ਰਹੇ ਤੇ ਕਈ ਕੋਇ ਮਾਤੁ ਮਧਿ ਮਾਨਧਾਰ
ਹਿ ਕਈ ਕੋਇ ਕਾਬਿਕਾ ਬਿਬੀਚਾਰ ਹਿ ਕਈ ਕੋਇ ਨਦ ਤਨਨਾ
ਮਧਿ ਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਮੈ ਤੁਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈ ਕੋ
ਇ ਭੁਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਈ ਕੋਇ ਮੈਧਿ ਮਗਿ ਮਾਨੀ ਕਈ ਕੋਇ

ਕਿਰਪਨਕਠੇਗ। ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਮਾਤਮਾਨਿਕੋਗ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰ
 ਥਕਉਚਿਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਹਿਗਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖ
 ਨਕਰਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਮਇਆਸੁਮਮਾਹਿ। ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭੁਮਾਹਿ
 ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਦੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ। ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰ
 ਤਾਰਚਨਾ॥ ੨॥ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੇ
 ਗੀ। ਕਈਕੋਟਿਪੰਥੀਸਰਉਪਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਗਬਿਰਖਾਨਿਪ
 ਜਾਏ। ਕਈਕੋਟਿਪਦਣਪਾਣੀਬੈਸੀਤਗ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੁਮੰਡਲਾ॥
 ਕਈਕੋਟਿਸਜੀਅਹਸੁਰਨਖੜ। ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਦਇੰਦ੍ਰਸਿਰ
 ਛੜ। ਸਗਲਸਮਕੀਅਪਨੈਸੁਤਧਾਰੈ। ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
 ਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ ੩॥ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕਾ। ਕਈ
 ਕੋਟਿਬੇਦਪਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਹਸਾਸਤਾ। ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸ

ਮੰਦਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੀਤਾ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਦਰਨ ਬੀਵੇ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖਾ ਕੰ ਨਹ ਪਿਸਾਚ
। ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੁਕਰ ਮਿਠਾ ਗਾਚਾ । ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭ ਪ੍ਰੇਤ ਦੂ
ਰਿ । ਨਾਨਕ ਅਪਿ ਮਲਿ ਪਤੁਰ ਹਿ ਮਾਭੁ ਰੂਪੁ ਗਿ । ੪ । ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇਵਾਸੀ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ । ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਜਨਮ ਹਿ ਜੀਵ ਹਿ ਮਰਹਿ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਦਨੇ ਨੀਟਿ ਰਹਿ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀਖਾਇ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਲਹਿ ਬਕਿ ਪਾਇ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨ ਵੰਤ । ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਚਿੰਤਾ । ਜਹ ਜ
ਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ । ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ । ੫ । ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਭੁਏ ਬੈਰਾਗੀ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੀ ਗਿ ਤਿ ਨ ਲਿਵਲਾਗੀ ।
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬੋਲੀਤੇ । ਆਤਮ ਮਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਹੀਤੇ ।

ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਸਾ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਥਿਨ ਸਾ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਾ ਹਿਸਤ ਸੰਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗਾ ॥ ਤਿਨ ਕ
 ਉੱਧੇ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇਜਨ ਸਦਾ ਪਨਿਧੀਨਿ ॥ ੬ ॥ ਕਈ ਕੋ
 ਟਿ ਬਾਣੀ ਅਰੁ ਬੰਡਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵ
 ਤਾਗਾ ॥ ਕਈ ਜੁਗਾ ਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਗਾ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਗਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਹੋਏ
 ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿਸ ਮਾਤਿ ॥ ਤੁਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨ ਨਕ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਸੋਇ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤੁ ਆਤਮ ਪਰ
 ਗਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਿਏ ਕੋਨੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ
 ਰਾਗੁ ਨ ਭਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਜੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ

ਜਨਕਉ ਸਾਸਸਾਸਸਮਾਗਾ ਨਾਨਕਉ ਏਕੈ ਰਸਸੁ ਰਕਾਪ ਮਗਾਇ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਕਰਨੁ ਕਾਰਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਦੂਸਰਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਨਾ
ਨਕਤਿ ਸੁਬਲਿ ਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋ
ਗਾ॥ ਸਿਖਨ ਮਹਿ ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਨ ਹਾਰੇ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ
॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਹੁ
ਕਮੇ ਉਚਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕਰੰਗ ਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕ
ਰਿਦੇ ਥੇ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਹਿ ਅਸਮਾਈ
॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਪਾ ਬਰਤ ਗੋ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸਤਰਾਥੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਤਾਹਿ ਗੁਣੁ ਰਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਭਾਵੈ ਤਾਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੋ॥ ਅਪਕਰੇ ਅਪਨ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ

ਆਕਾਸਪਿਸੁਆਮੀ। ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਮੰਤਰਜਾਮੀ। ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰ
ਕਰਾਵੈ। ਨਾਨਕਦਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ। ੨। ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆ
ਪੋਇਆਵੈ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ। ਇਸਕੈਯਾਬਿਯੋਇਤਾਸਭੁ
ਕਿਛੁਲੇਇ। ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ। ਅਨਜਾਨਤਾਬਿਖਿਆ
ਮਹਿਰਚੈ। ਜੇਜਾਨਤਾਪਨਾਮਾਪੁਬਚੈ। ਭੁਗਮੇਭੁਲਾਦਯਾਦਿਸਿ
ਧਾਵੈ। ਨਿਮਖਮਾਧਿਚਾਰਿਰੰਦਟਿਹਿਆਵੈ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਮ
ਪਨੀਭੁਗਤਿਦੇਇ। ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਮਿਮਿਲੇਇ। ੩। ਧਿਨਮ
ਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਜਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੀਬੁਨਿਵਾਜਾ। ਜਾਕਾਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਕਛੁਨਆਵੈ। ਤਿਸੁਤਤਕਲਦਯਾਦਿਸਿਪ੍ਰਗਟਾਵੈ। ਜਾਕਉ
ਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸਾ। ਤਾਕਾਏਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸਾ। ਜੀਉਪਿ
ਸਭਤਿਸਕੀਰਾਸਿ। ਪਾਟਿਪਾਟਿਪੁਰਨਭ੍ਰਮਪ੍ਰਗਾਸਾ।

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਇ ਵਰਾਣੀ ॥ ੪॥
ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾ ਹੀ ਇਸੁ ਜਾਬਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾ ਬਾ ॥
ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਈ ਟੁ ਨਿਬੀਉ ॥
ਕਬਹੂੰ ਚੁਨੀ ਚਮਾਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਗਾਹਰ ਖਰੀਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਨਿੰਦਾ ਚੰਦ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਖ ਮਕਾਸ ਪਾਇਆ ਲਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਬੇਤਾਬੁ ਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਨੁ ਹਾਰਾ ॥ ੫॥
ਕਬਹੂੰ ਨਿਭਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਗਤਿ ॥
ਕਬਹੂੰ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤੁ ਰਵਾਣਾ ॥ ਕ
ਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬੈਠੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੇਖਾਗੀ ਨੀਚ ਕਾਜਾ ॥ ਕਬ
ਹੂੰ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਪੰਤਿ ਤੁਕਰੇ ਬਖਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਮੋਨਿ ਪਾਰਿ ਲਾਵੈ ਪਿਆਨਾ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਤਟਤੀ ਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ਕਬਹੂੰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥
 ਕਬਹੂੰ ਕੀਰਤ ਜਤ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਰੁ ਰਮੇ ਰੁਰਮੀਆ
 ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਜਿ ਉਸ੍ਰਾਗੀ ਦਿਖਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਦੈ ਤਿ ਦੈ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜੋ
 ਤਿਸੁ ਰੁਵੈ ਜੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਹੁਨ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧ
 ਸੰਗਾ ਤਿਓ ਪੁਦੈ ॥ ਉਸ ਅਸਬਾਨ ਤੇ ਬਹੁ ਰਿਨ ਅਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ
 ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸ ਅਸਬਾਨ ਕਾ ਨੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ
 ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਜਦਾ ਬਜਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜ
 ਲਾ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋ ਤੀਸੀ ਗਿਜੋ ਤਿਸਾਨਾ ॥
 ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਜਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
 ੧੧੧ ॥ ॥ ਜਲੋਕੁ ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪਿ ਨਿ

ਵਾਰਤਲੋ। ਬਰੇਬਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨ ਨਕਰਾਰ ਬਗਲੋ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ॥ ਜਿਸਕੋ ਅੰਤਰਿ ਗਾਜ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸੋ ਨ ਰਕਪਤੀ ਹੋਵਤ
ਸੁਆਨਾ ਜਿਜਾਨੈ ਮੇਜੋ ਬਨਵੰਤਾ। ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾਕਾ ਜੀਤਾ। ਅਪ
ਸਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ। ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋ ਨਿਭਰਮਾਵੈ। ਧਨ
ਭੂਮਿ ਕਾਜੋ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨਾ। ਸੋ ਮੂਰਖ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨਾ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਜਿਸਕੋ ਹੋਰੈ ਗਾਹੀ ਬੀਬਸਾਵੈ। ਨਾਨਕਈ ਹਮੁ ਕਹਿ
ਆਗੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਾਰਬਾਵੈ। ਤਿਨੁ
ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੀਰਿ ਨ ਜਾਵੈ। ਬਹੁਲ ਸਕਰਮਾਨੁ ਖਊ ਪਰਿ ਕਰੇ
ਆਸਾ। ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਸਭ ਤੇ ਆਪਿ ਜਾਨੈ
ਬਲਵੰਤਾ। ਧਿਨਮ ਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭੁਸਮੰਤਾ। ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆ
ਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸੁਕਰੇਖੁ ਆਰੀ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾਕਮਿਏਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋਸਨੁ ਨ ਨਕਦਰਗਯਰਦਾਨੁ ਕੋਟਿਕਰਮਕ
ਭੇਪਉਧਾਰੇ ਸਮੁਪਵੈਸਰਾਲੇ ਬਿਸਬਾਰੇ ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਰੇ
ਗਾਨਰਕਸੁਰਗਾਢਿ ਰਿਢਿ ਰਿਅਦਤਾਗਾ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਅਤ
ਨਹੀਦ੍ਰਵੈ ਪਹਿਦਰਗਪਕਪੁਕੈਸੇਗਵੈ ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕ
ਗਵੈ ਗਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਾਵੈ ਸਰਬਕੀਰਿਨਜਾਕਾਮਨੁ
ਇਕਪੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬਲਗੁਜਾਨੈ
ਸੁਭਤੇਕਛੁਪੋਇ ਤਬਇਸਕਉਸੁਖਨਾਹੀਕੋਇ ਜਬਇਪੁਜਾਨੈਮੇਕ
ਕੁਰਤਾ ਤਬਲਗੁਗਾਰਭੁਜੋਨਿਮਹਿਢਿਗਤਾ ਜਬਪਾਹੈਕੋਊਬੈਗੀ
ਹੀਤਾ ਜਬਲਗੁਨਿਧਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤਾ ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਿਸੀ
ਰਾਮਾਇ ਤਬਲਗੁਧਰਮਗਾਇਦੇਇਸਜਾਇ ਪ੍ਰਭੁਕਿਹਪਾਤੇ

ਕਉਉਠਿਧਾਵੈ। ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮਾਵੈ। ਮਾਇਆਧਾਵੈ। ਅਨਿਕ
ਭੋਗਥਿਖਿਆਕੇਕਰੈ। ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ਪਿਪਿਮਰੈ। ਬਿਨਾਸੀ
ਤੋਖਨਹੀਕੋਉਰਾਜੈ। ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਥਿਰਥੇਸਭਕਾਜੈ। ਨਾਮਰੀਗਿ
ਸਰਬਸੁਖਹੋਇ। ਵਡਭਾਰਨਿਕਿਸੈਪਰਪਤਿਹੋਇ। ਕਰਨਕਰ
ਵਨਆਪੇਆਪਿ। ਸਦਾਸਦਾਨਨਕਹਰਿਜਾਪਾ। ਪਾ। ਕਰਨਕ
ਰਵਨਕਰਨੈਹਾਰਾ। ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਥੀਚਾਰੈ। ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸ
ਇਕਰੈਤੈਸਾਹੋਇ। ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਜੋਕਿਛੁਕਰੈ
ਸੁਅਪਨੈਰੀਗਿ। ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਪੁਕੈਸੀਗਿ। ਖੁਝੈਦੇਖੇਕਰੈਥਿਥੇ
ਕਾਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕ। ਮਰੈਨਾਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇ
ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਅਸਮਾਇ। ੬। ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈ
ਆਪਿ। ਆਪੇਹਰਿਅਸਭਕੈਸਾਥਿ। ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨ

ਬਿਸਥਾਗੁ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸਕਾ ਓਪੁਕਰਨੈ ਹਾਗੁ ਉਸਤੇ ਭਿੰਨ ਕਧੁ ਕਿ
 ਛੁਪੋਇ ॥ ਥਾਨ ਬਨੰਤ ਰਿਏ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਾਇਤੁ ਅਪਿਕਰਦੈ
 ਹਾਗੁ ॥ ਕਉਤ ਕਕਰੈ ਰੰਗੁ ਅਪਾਗੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਅਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ
 ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਪਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨ ॥
 ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕਿਨੈ ਬਿਭਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਭੁਪਾ ॥ ਮ
 ਤਿਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾ
 ਣੀ ॥ ਘਇ ਘਇ ਸੁਨੈ ਜਵਦੁ ਬਖਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੨ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
 ਸੀਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਪਰ ਨਾਗ ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨ
 ਕ ਬਹੁ ਰਿਬਹੁ ਰਿਅਵਤਾਗ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ॥ ਸੀਤ ਕੈ ਦੂਖ

ਨਿਅਰਜਾਪਟੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜੁ
ਖਸਭੁਜਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਮ
ਤਿਹੋਇਮਲੀਨ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਜੋਭੁਤੇਹੀਨ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਰਖੇਨਕੋਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਥਾਨਭੁਜਟਹੋਇ। ਸੀਤਕਿਰਪਾਲ
ਕਿਰਪਾਜੇਕਰੈ। ਨਾਨਕਸੀਤਸੀਗਿਨਿਦਕੁਭੀਤਰੈ। ੧। ਸੀਤਕੈ
ਦੂਖਨਤੇਮੁਖਭੁਦੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਦੈ। ਸੀਤਕੈਦੂ
ਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕ੍ਰਿਮਾ
ਇ। ਸੀਤਨਕੈਦੂਖਨਤ੍ਰਿਸਨਮਹਿਜਲੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਸ
ਭੁਕੋਛਲੈ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ। ਸੀਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀ
ਚੁਨੀਦਾਇ। ਸੀਤਦੇਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ। ਨਾਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾ
ਓਹੀਗਤਿਪਾਹਿ। ੨। ਸੀਤਕਨਿਦਕੁਮਹਾਂਅਤਤਾਈ। ਸੀਤਕ

ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਵਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾਂਤਤਿਆਗਾ॥ ਸੀਤ
 ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਹਜਤੋ ਜੀਨਾ॥ ਸੀਤਕਾ ਨਿੰ
 ਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਭੁਦੀਨਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਨਿੰ
 ਦਕੁ ਕਉ ਸਦਾ ਵਿਜੋਗਾ॥ ਸੀਤਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤ
 ਕਾ ਵੈਤਾ ਉਸਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖਾ॥ ੩॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੀਤ
 ਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰਾ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨੁਲਾਹੈ॥ ਸੀਤਕੇ
 ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਭੁ ਤਿਆਗੈ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾਂ ਅਯਕਾਗੀ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇ
 ਖੀ ਸਦਾ ਵਿਕਾਗੀ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੇ ਮਰੈ॥ ਸੀਤਕੀ ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ
 ਟਰੈ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਨਾ ਹੀ ਠਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਤਕਾ ਵੈਤਾ ਲਏ ਮਿਲਤਾ
 ਏ॥ ੪॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਅਧਬੀ ਚਤੇ ਵੂਟੈ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜ
 ਪਹੁੰਚੈ॥ ਸੀਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆ ਨ ਭੂਮਾਈ॥ ਮੋ॥ ਸੀਤਕਾ ਦੇਖੀ

ਉਸਤ੍ਰਿਪਾਈਐ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀ ਸੀਤਿਰਿਤੇਬੋਥਾ ਜਿਉਜਾਸਿਥਿਨਾ
ਮਿਰਤਕਕੀਲੋਥਾ ਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕੀਜਤ੍ਰਕਿਛੁ ਨਹਿ ਅਪਨਬੀ
ਜਿਆਪੇਜੀਖਹਿ ਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨ
ਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉਬਾਹਿ ॥੫॥ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ ॥
ਜਿਉਜਲਬਿਦੁਨਮਛਲੀਤਤ੍ਰਛਾਇ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਭੂਖਾਨਹੀ
ਰਾਜੈ ਜਿਉਪਾਵਕਈਧਨਿਨਹੀਧਾਪੇ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਛੁਟੈਇਕੇ
ਲਾ ਜਿਉਭੂਆਤ੍ਰਤਿਲੁਖੇਤੁਮਹਿਦੁਹੇਲਾ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਧਰ
ਮਤੇਰਹਤਾ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤਾ ਕਿਰਤੁਨੰਦ
ਕਕਾਪੁਰਿਹੀਪਇਆ ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਬਿਆ ॥੬॥
ਸੀਤਕਾਦੀਖੀਬਿਗਤ੍ਰੁਪਹੋਇਜਾਇ ਸੀਤਕੇਦੇਖੀਕਉਦਰ
ਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ ਸੀਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ ਸੀਤਰ

ਦੇਖੀਨਮਰੈ ਨਜੀਵਾਈਐ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖੀਕੀਪੁਜੈਨ ਅਸਾ ਸੰਤ ਕਾ ਦੇ ੨੫
ਖੀਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਗਾਸਾ ਸੰਤ ਕੇ ਦੇਖਿਨ ਤਿਸਟੈ ਕੋਇ। ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈ
ਸਾ ਕੋਈਯੋਇ। ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ। ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋ
ਇ॥੧॥ ਸਭੁ ਪਾਟਤਿ ਸਕੇਓ ਪਿਕਰ ਨੈਧਾਗੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸਕਉ
ਨਮਜਕਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਉ ਸਤਾਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤਿ। ਤਿਸਪਿਧਿਆ
ਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਹਤੈ ਤਿਸਕਾ ਬੀਆ ਜੈਸਾ ਕਹੈ
ਤੈਸਾ ਕੋ ਬੀਆ। ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰ ਨੈਧਾਗੁ। ਦੂਸਰ ਕਉ ਨ ਕ
ਹੈ ਬੀਚਾਗੁ। ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਆਪਨਾ ਮੁਦੇਇ। ਵਡਭੁ
ਗੀਨਾ ਨਕਜਨ ਸੇਇ॥੨॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨ
ਪਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ। ਏਕਾ ਅਸਹਰਿ ਮਨਹ ਖਹੁ
ਨਕਦੁ ਖਰਮ ਭਉ ਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੀ

ਬਿਥੀਸਭੁਜਾਨੁ। ਦੋਦ ਨਕਉਦਕਉਰ। ੬। ਨੁ। ਸਿਸਕਦ। ਸਿਸਕ
ਅਪਾਇ। ਬਹੁਰਿਨਤਿਸਨਲਗੈਆਇ। ਮਰੈਰਖੇਏਕੋਆ
ਪਿ। ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਹੀਯਾਥਿ। ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸੁਖਹੋ
ਇ। ਤਿਸਕਾਨਮੁਰਖੁਕੰਠੁਪਹੋਇ। ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰ
ਕੁਜੋਇ। ਨਾਨਕਬਿਖਨੁਨਲਗੈਕੋਇ। ੭। ਉਜਤਤਿਮਨਮ
ਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਗੁ। ਕਾਰਿਮਨਮੋਰੇਜਠਿਬਿਉਹਾਗ। ਨਿਰਮਲ
ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ। ਸਦਾਸੁਹੇਲੁਕਹਿਲੇਹਿਜੀਉ। ਨੈਨ
ਹੁਪੇਖਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗ। ਸਾਧਸੀਗਿਬਿਨਸੇਸਭੁਸੰਗੁ। ਚਰ
ਨਚਲਉਮਾਗਗਿਗੋਬੰਦਾ। ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਅੰਧਰਿਬੰ
ਦਾ। ਕਰਹਿਕਰਮਸਦਾਨਿਹਰਿਕਥਾ। ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨ
ਕਉਜਲਮਥਾ। ੮। ਬਹੁਭਾਗਿਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ। ਸਦਾ

ਦਾਹਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ। ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਹਾਇਬੀਚਾਗ। ਸੇਧਨਵੰਠ
 ਗਨੀਸੰਸਾਰ। ਅਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਾਹਿਯਹਿਮੁਖੀ। ਸਦਾਸਦਾਜੁ
 ਨਪੁਤ੍ਰੇਸੁਖੀ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ। ਏਤਉਤਕੀਓਪੁਸ਼੍ਟੀਜਾਨੈ
 ॥ ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ। ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਜਾਨਿਆ। ੩॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪਨਆਪੁਸੁਣੈ। ਤਿਸਕੀਜਾਨ
 ਪੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਣੈ। ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ। ਸਰਬਰੋਗਤੇ
 ਓਹਹਰਿਜਨੁਰਹਤਾ। ਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖਾਨਾ। ਰਿ
 ਹਸਤਿਮਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁਮਏਕਉਪਰਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸੁ
 ॥ ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਛਾਸਾ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਨਿਭੂਖ
 ॥ ਨਾਨਕਤਿਸਹਿਨਲਾਗਹਿਦੁਖਾ। ੪॥ ਜਿਸਕਉਯਹਿਪ੍ਰਭਮਨਿ
 ਚਿਤਿਅਵੈ। ਸੋਸਤੁਸੁਪੇਲਾਨਹੀਰੂਲਾਵੈ। ਜਿਸਪ੍ਰਭਮਪਨਾਕ੍ਰਿ

ਪਕਰੈ ਸੇਸੇ ਵਕਰਹੁ ਕਿਸਤੇ ਰੁਗੈ ਜੈ ਜਾਸ ਤੇਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ
ਸੀਇਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਰੁਬੁ ਫਿਆ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸ
ਭਕਿਛੁ ਮੂਲਾ ਨਨ ਕਸੇ ਸੂਖਮ ਸੋਈ ਅਸਥੁਲਾ ॥ ੫ ॥ ਨਹ ਕਿ
ਛੁਜਨ ਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਗੈ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪਹੀ ਕਰੈ ਜਮਾ
ਵਨੁ ਜਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਗਿ ਅਕਾਰੀਧਾਰੀ
ਭਾਸਿ ਜਟਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ਆਨਿ ਕਜੁ
ਗਤਿ ਰਚਿਥਾ ਪਿਉਥਾ ਪਿਅਥਿਨਾ ਜੀਨਾ ਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡੁ ॥
ਧਾਰਨੁ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਓਥੁ ਹਮੰਡੁ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਪੁਰਖ ਪਰ
ਤਾਪਾ ਆਪਿ ਜਪਾਏਤ ਨਾਨਕ ਜਪਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ
ਸੁਸੇਭਾਵੰਤਾ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਸੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇਸੇ ਵਕਸ

ਗਲਉਧਾਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਗਨਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲ
 ਏ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗੂ ਹਕਾਸ ਬਦ ਜਪਿ ਭੁਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਦਰੁ ਰਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
 ਪਾਵਹਿ ਬਿਸਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਉਤਮ ਕਹਿਆ ਨਾ ॥
 ੨ ॥ ਜੇਕਿ ਛੁਕ ਕੈਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥
 ਸਹਜ ਸੁਰਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈ ਹਰ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ
 ਅਜਨਮੀ ਠਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤੈ ਸਾਦ੍ਰਿਸ ਦਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪ
 ਜੇਤਿ ਸੁਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਨ ਉਨ ਪੁੰਝ ਨਿਯਾਏ ॥ ਆ
 ਪਸ ਕਉ ਅਪਿਦੀ ਨੇਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਏਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਨਹਾਰਾ ॥
 ਕੈਸਿ ਮਗਨਿ ਉਧਰੀ ਮੇਨਾ ਨਕਤਿ ਸੁਖ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਅਧਿਅਪਨਕੀਅਕਛੁਨਹੋਇ। ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੇਕੋਇ। ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਨਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਮਾਗਤਿਨਾਨਕਜਾਇਏਕਹਰਿਨਾਮ॥
੧॥ ਰੂਪਵੰਤਹੋਇਨਹੀਮੋਪੈ। ਪ੍ਰਭਕੀਜੇਤਿਸਗਲਪਟਸੋਪੈ। ਧਨ
ਵੰਤਹੋਇਕਿਅਕੋਗਰਬੈ। ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ।
ਅਤਿਸੁਰਜੇਕੋਉਕਹਵੈ। ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਵੈ। ਜੇਕੋਹੋ
ਇਬਹੋਦਾਤਾਹੁ। ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਨੈਗਾਵਗ। ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੁਏਹਉਰੋਗੁ। ਨਾਨਕਜੋਨਨੁਸਦਾਮਰੋਗੁ॥ ੨॥ ਜਿਉਮੰਦ
ਰਕਉਥਾਮੇਥੀਮਨੁ। ਤਿਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੀਮਨੁ॥

ਉਪਾਖਨੁ ਨ ਦਰਸੈ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਣੀਗੁ ਹਰਹ ਨ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿ
 ਉਮੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿ
 ਗਾਸਾ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾਂ ਉਦਿਆ ਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
 ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਤ ਨ ਕੀਥਾ ॥ ਛੋਭੁ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਹਰਿ ਲੋਚਨੁ ਪੂਰਿ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾ ਹੋ ਬਿਲਲਾਈ ॥ ਮੋ ॥ ਪੁਰਬ
 ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਮੋ ॥ ਦੂਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਨਹਾਗਾ ॥ ਮ
 ਵਰਿਤਿ ਮਾਗਿ ਤੂ ਤਿਸ ਹਿਰਿ ਤਾਹਾ ॥ ਜੇਕਰੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭੁਲਾਨਾ ॥
 ਭੁਲਾ ਕਾ ਹੋ ਠਿਗਹਿ ਅਜਾਨਾ ॥ ਕਉ ਨ ਬਸਤੁ ਮਾਈ ਤੇ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਲ
 ਪਟਿਗਹਿ ਓਹ ਸਿਲੋਭੀ ਪਤੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਰ ਦੇ ਮਾਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸੇ ਤੀਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈ ਨ ਤੂ ਮਾ
 ਏਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਤ ਨ ਪਰਿਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਮਭਿ ਮਾਨੁ ਲੇਹਿ

ਮਨਮੋਲਿ ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ ਲਾਇਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿ
ਚਾਲੁ। ਅਵਰਤਿਅਗਿਬਿਖਿਆਜੀਜਲਾ। ਧੀਨਿਧੀਨਿਕਹੈਸ
ਭੁਕੇਈ। ਸੁਖਉਜਲਹਰਿਦਰਗਯੋਈ। ਇਹੁਦਾਪਾਹੁਦਿਰਲੈਵਾ
ਪਾਗੈ। ਨਾਨਕਤਕੈਸਦਬਲਿਹਾਗੈ॥੫॥ ਚਰਨਸਾਧਕੋਧੋਇਧੋਇ
ਪੀਉ। ਅਰਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਜੀਉ। ਸਾਧਕੀਪੂਰਕਰਹਉ
ਸਨਾਨੁ। ਸਾਧੂਉਪਾਰਿਜਾਈਮੇਕੁਰਬਾਨ। ਸਾਧਸੇਵਾਵਡਿਭੁਗੀ
ਪਾਈਐ। ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ। ਅਨਿਕਬਿਖ
ਨਤੇਸਾਧੁਰਾਖੇ। ਹਰਿਗੁਨਗਾਈਐਮਿਤੁਰਸੁਚਾਖੇ। ਓਟਗੀ
ਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ। ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੬॥
ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਗ। ਭੁਖੇਕਉਦੇਵਤਾਧਾਗ। ਸਰ
ਬਨਿਧਾਂਨਜਾਕੀਵ੍ਹਿਸਟੀਮਾਹਿ। ਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਨਾ

ਹਿ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਰਿ ਪੁਕਰ ਨੈਜੇਗਾ। ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੇ ਹੋਆ
 ਨਹੋਗਾ। ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਹੈਣੀ। ਸਭੁ ਤੇ ਉਚਿ ਨਿਰ
 ਮਲਾਇ ਪਕਰਣੀ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ। ਨਾਨਕ
 ਕਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬੀਆ। ੧॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ।
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਯਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ। ਭੁਗਤੁ ਭੁਗਤੁ ਸੁਨੀ ਐਤਿ ਪੁਲੈ
 ਇ। ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਹੋਇ। ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤਾਸ
 ਚੁਹਿ ਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਾ। ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਗੁ। ਸਚੁ
 ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਗੁ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ। ਨਾਨਕ
 ਸੋ ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ। ੮॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ। ॥ ਰੂਪ ਨਰੇਖਨ
 ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਪੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਿੰਨ। ਤਿਸੁ ਪਿਥੁ ਝੁਝੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ
 ਵੈਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਮ

ਹਿਰਾਖਾਮਾਨੁਖਕੀਤੁਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ। ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁ
ਕੋਇ। ਸਰਬਨਿਰੰਤਰੈਕੋਯੋਇ। ਅਪੇਬੀਨਾਅਪੇਦਾਨਾ।
ਗਹਿਰੀਭੀਰਗਹੀਰੁਜਨਾ। ਪਾਛ੍ਹਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰਗੋ। ਬਿ
ਦਾ। ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨੁਦਇਮਾਲਬਖਸੰਦਾ। ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀ।
ਪਾਉ। ਨਾਨਕਕੋਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥ ੧॥ ਅਨਸਾਪੁਰਨਸਰ
ਨਾਜੋਗੁ। ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ। ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇ
ਤੁਟੇਗੁ। ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰਨਜਾਨੈਹੋਗੁ। ਅਨਦਭੁਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੋ॥
ਸਰਬਬੋਕਸੁਨੀਅਹਿਪ੍ਰਰਿਤਕੋ। ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋ
ਗੀ। ਤੁਪਮਹਿਤੁਪੀਸੁਰਗਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ। ਧਿਆਇਧਿਆ
ਇਭਗਤਨਸੁਖਪਾਇਆ। ਨਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਤਿਨਾਹਿ। ਸਹਾਇਦੇਵਹਾਰੇਅਨੁ

ਗਾਇਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੁਤਾਸਗਲਪਰੋਈਅਪਨੈਸੁਤਿ॥
ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁਪਿਆਵ
ਹਿਸੇਇ॥ ਤਿਹਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭੁਗਮਾਏ॥ ਜਨਮਿਮਰੋਟਿਰਿਅ
ਵੇਜਾਇ॥ ਉਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾ॥ ਜੈਸਾਜਨਵੈਤੈਸਾਨਾਨ
ਕਜਾਨੁ॥ ੩॥ ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਕੇਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾਉਖਕਰਹਿਇਕ
ਰੰਗਾ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਪੂਰੁਅਥਿਨਾਜੀਏਕੰਕਾਗੁ॥
ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਹੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਿਹਰਿਓਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥
ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਅਪੇਪਾਈ॥
ਸਭੁਪਟਤਿਸਕੇਸਭੁਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ ਜਾਇਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਨਾਉ॥ ੪॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੀਤਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾ॥
ਅਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਟਪੁਰਾਨਾ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਰਿਅਨੁ

ਧਿਆਨੁ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਤਾਲਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਆ
ਕਾਗਾਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭੁਭਵਨਾਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿ
ਸ੍ਰਵਨਾਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਚਉਥੇ
ਪਦਮਹਿਜੋਜਨੁਗਤਿਪਏ॥ ੫॥ ਰੂਪਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ
ਪੁਰਖਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥
ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ
ਮੂਲਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥
ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਜਭੁਭਣੀ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾ
ਈ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥ ੬॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂ
ਉਪਦੇਸਾਸਤਿਤੇਜਨਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸਾਸਤਿਨਿਰਤਿਕੂਠੈਜੇਰੇ
ਇ॥ ਨਾਮੁਜਪਤਤਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਜਾ

ਅਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ ਗਜੀਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟੀਸੁਕਣੈਹਾਰੁ॥ ਅਵ
ਰੁਨਬੁਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆਗਾਨਾਨਕਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥ ੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਜਿਨ
ਬੁਝਿਅਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਰਾਦਾ॥ ਪ੍ਰਭੁਕੈਰੀਗਿਹਾਚਿਜਨਹਯੋ॥ ਗੁਰਕੈ
ਬਚਨਪਦਾਰਥਲਯੋ॥ ਚਿਦਿਦਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰੁ॥ ਜਾਕੈਸੀਗਿਤ
ਰੇਸੀਸਾਗ॥ ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੇਵਨੁਗਾਗੀ॥ ਜਨਕੈਸੀਗਿਏਕਲਿਵਲਾ
ਗੀ॥ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਕੀਰਤਨਜਨੁਗਾਵੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਟ
ਲੁਪਾਵੈ॥ ੨॥ ੧੬॥ ਜਲੋਕੁ॥ ॥ ਆਦਿਸਦੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥
ਪੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਪੋਸੀਭੀਸਚੁ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਚਰਨਸ
ਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰੁ॥ ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰਿ॥ ਵਰਸਨੁਸਤਿ
ਤਿਯੇਖਨਹਾਰੁ॥ ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰੁ॥ ਆਪਿਸਤਿ

ਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ ਸਬਦਸਤਿਸਤਿ
ਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਜ
ਤਿਸਰੁਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ ੧॥ ਸਤਿਸਰੂਪਰਿ
ਦੈਜਿਨਿਜਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲਪਛਾਨਿਆ
॥ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸਾਸਪ੍ਰਭੁਆਇਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਕੁੰਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਿਸਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅ
ਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗੁਰਾਈ॥ ਤਕਉਭੁੰਨਨ
ਕਹਨਜਾਈ॥ ਥੁਏਥੁਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕਾ॥ ਨਾਰਾਇਣਮਿਲੇਨਾਨ
ਕਏਕਾ॥ ੨॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵ
ਕੁਸਦਾਪੁਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇ
ਵਕਕੀਨਿਰਮਲਗੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੀਗਿਆਪ੍ਰਭੁ

੧੦੨
ਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਾਗਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੇਨਿ
ਰੰਕਾਗਾ॥ ਸੇਜੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਸਾ
ਸਿਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਦੁਕੈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਸ
ਰਪਰਹਾਖੇ॥ ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਦਰੁਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾ
ਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਹਾਖੇ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕੋਨਪਦੁਚੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਉਚਤੇਉ
ਚੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਭਅਪਨੀਸੇਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕਦਹਾਦੇਸਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ੪॥ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਾਹਿਕਲਹਾਖੇ॥ ਭੁਸਮਕਰੈਲ
ਜਕਰਿਕੋਇਲਾਖੇ॥ ਜਿਸਕਾਸਾਨਕਾਦੁਤਅਪਿ॥ ਤਾਕਉਰ
ਖਤਿਦੇਕਹਿਹਾਥ॥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਦੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕ
ਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥ ਮਾਰੈਨਰਾਖੇ॥ ਮਦਹੁਨਕੋਇ॥ ਸਰਬਜੀ

ਅਕਾਰਾਖਾਜੋਇ। ਕਹਿਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ। ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮ
ਲਖਵਿਡਾਣੀ॥ ੫॥ ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁਜਪੀਐ॥ ਪੀਐਮ੍ਰਿਤੁਇ
ਹਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਪੀਐ॥ ਨਾਨੁਮੁਰਤਨਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥
ਤਿਸੁਕਿਛੁਮਵਰਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪਰੰ
ਗੁ॥ ਨਾਮੋਸੁਖਹਰਿਨਾਮਕਾਸੰਗੁ॥ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਨੋ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਾਮਹਿਨਾਮਿਸਮਾਨੋ॥ ਉਠਤਥੈਠਤਸੇਵਤਨਾਮ॥
ਕਦੁਨਾਨਕਜਨਕੈਸਦਕਾਮਿ॥ ੬॥ ਬੋਲਹੁਜਸੁਜਿਹਬਾਦਿਨੁ
ਰਾਤਿ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਜਨਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ ਕਹਹਿਭੁਗਤਿਆਤਮਕੋ
ਚਾਇ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਸਿਉਰਹਹਿਸਮਾਇ॥ ਜੋਹੋਅਹੋਵਤਸੋ
ਜਾਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਦ
ਖਾਨਉ॥ ਤਿਸਕਾਗੁਨਕਹਿਏਕੁਨਜਾਨਉ॥ ਅਠਪਹਿਰਪ੍ਰ

ਬਸਾਹਿਯੁਗੇ ਕਹੁਨਾਕਸੇਈਸਿਨਪੁਰੇ ॥ ਅਨੁਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਇਲੇਹਿ
 ਅਨੁਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ ॥ ਜੀਨੀਜਾਨੀਅਪਨਾਪੁਰੁਪਛਤਾਸੋਜ
 ਨਸਬਖੋਕਕਾਟਾਰਾ ॥ ਤਿਸਕੀਸਰਨਿਸਰਬਸੁਖ ॥ ਪਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸਕੇਦ
 ਰਸਸਤੁਪਾਪਮਿਟਵਹੀ ॥ ਅਵਗੁਨਿਅਨਪਸਗਲੀਛਾਢੁ ॥ ਤਿਸੁਜ
 ਨਕੀਤੁਸੇਦਾਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁਜਾਨੁਨਹੋਵੀਤੇਰਾ ॥ ਨੁਕਾਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁ
 ਜਹੁਸਦਧੇਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਖਾਜੀਨੀਜਾਨੀਅਸਾਤਿਗੁਰ
 ਤਿਸਕਾਨਾਉ ॥ ਤਿਸਕੇਸੀਗੀਸਿਖੁਭਿਧੈਸਨਕਹਾ ॥ ਰਿਗੁਰਗਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਦਪਦੀ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕੀਕਿਹੈਪੁਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੇਵਕਕਉਗੁ
 ਰਸਦਾਦਾਇਆਲਾ ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਰਾ ॥ ਤਿਸੁਖਾਰਿਭੈ ॥ ਗੁਰਬਰਮ
 ਹਾਰਿਨਾਉਚਰੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਈਪਨਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰਕਹਸਿਖਾਬੀ
 ਬਤੇਹਾਟੈ ॥ ਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਨਾ ॥ ਪਨੁਦੇਹੀ ॥ ਗੁਰਕਸਿਖਵਡ

ਭਾਗੀਚੋਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਦਾਰੋਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੋ॥੧॥ਗੁਰਕੋਰੀਹਸੇਵਕਜੋਰਹੈਗੁਰਕੀ
ਆਗੀਆਮਨਮਹੀਸਹੈਆਪਸਕਉਕਾਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਗਰੀਹਰਿ
ਨਾਮਰਿਦੈਸਦਾਇਆਵੈਅਨੁਬੰਧੈਸਤਿਗੁਰਕੋਪਾਸੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇ
ਕਰਜਭਾਸੀ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕੀਰਪਾਜੀਸੁਆਪਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕਗੁਰ
ਕੀਆਤਿਲੇਇ॥੨॥ਬੀਜਾਬੀਜਵੇਗੁਰਕਾਨੁਮਾਨੈ॥ਸੇਵਕਪਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਗਾਤਿਜਾਏ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰਜੀਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਆਨੰਕਬਾ
ਰਗੁਰਕਉਬਾਇਜਾਉ॥ਸਰਬਾਨੀਪਨਜੀਅਕਾਟਾਤਾ॥ਅਸੁਪਹ
ਕਪਾਫਬਹਮਰੀਰੀਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਮਹਿਜਨਨਮਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥
ਏਕਾਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਸੁ॥ਸਹਸਿਸੀਅਨਪਲਾਇਆਨਜ

ਐਸਾਨਕਐਸਾਗੁਰਬਡਭਗੀਪਾਈਐਸਾ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇ
ਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸਤਚਰਨਕਾਤਿਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥ਭੁਵਤਸੀਗਿਰਾਮ
ਗੁਨਰਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਰਵੈ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਿਕਰਨਮ
ਘਸੋ॥ਅਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਅਨੋ॥ਪੁਰਾਗੁਰੁਆਖਉਜਾਕਾਮੰ
੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵੇਸਾਟਿਪੈਖੋਹੋਇਸੰਤਾ॥ਗੁਣਾਥੀਅੰਤੁਕੀਅਤਿਨਹੀਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥ਜੀਹਬਾਏਕਉਸ
ਤਾਤਿਅਨੇਕਾਸਾਤਿਪੁਰਖਪੁਰਨਾਥਿਬੇਕਾ॥ਕਾਹੂਬੋਲਨਪਹੁਚਤਪਾ
ਨੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪੁਰਨਰਬਾਨੀ॥ਨੀਰਾਹਾਗਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਤਾਕੀਕੀਅਤਿਕੀਨੈਨਪਾਈ॥ਅਨੰਕਭਗਤਬੰਦਨਨੀਤਕਰਹਿ
ਚਰਨੀਕਮਲਾਹਿਰਵੈਸਿਮਗਹੀ॥ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇ
ਨਕਾਜਿਸੁਪੁਸਾਦਿਐਸਾਪੁਭੁਜਪਨੇ॥੫॥ਇਹਗਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁ

ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਜੋ ਹੋਇ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹਿ ਕਦੋ ਬੀਨਾ ਸਾਜਾ
ਕੈ ਮਨ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨ ਤਾਸਾ ਅਠ ਪਹਰ ਹਾਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੋਇ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਦੋਇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪਾ ਅਨਮਾਹਿ ਰਖੇ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਏ
ਕੁ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ਸੁਨ ਕਭਰ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥ ੬ ॥ ਤ
ਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ਅਨਦੁਭਾਈ ਆਦੁਖ ਨ ਠੇਭਾਈ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੁਕਨ ਉਪਦੇਸੇ ਭਉ ਚੁਕਾਨਿ ਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ
ਸਗਲ ਥਿਆਈ ਮਨ ਤੇ ਖੋਨ ਸੇ ਜੀਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨਿਰ੍ਰਿਪ ਧਾਰੀ ਸਾਧ
ਜੀਰਿ ਜਾਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਬੀਤਿ ਪਾਈ ਚੁਕੇ ਭ੍ਰਮਿ ਗਵਨਾ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਵਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਹੀ ਕਲਾਧਾਰਿ
ਜੀਨਿ ਸਗਲ ਮਿਹੀ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪੁਛੈ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ
ਆਪੇ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ਸਰਬਾਨਿ ਰੀਤ ਰਿਏ ਕੋ ਜੋਇ

ਓਤਿਪੋਤਿਗਵਿਆਰੂਪਰੰਗਾ। ਭੁਏਪੁਰਾਸਸਾਧਕੈਸੰਗੀ। ਰਚਿਰਚਨਾਅ
 ਪਨੀਕਲਧਾਰੀ। ਅਨੀਕਬਾਰਨਨਕਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ ੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕਾ।
 ਸਾਬੀਨਚਾਲੋਬੀਜੁਭੁਜਨਾਬੀਖਿਆਸਗਲੀਛਾਰਾ। ਹਾਰਿਹਰਿਨਾਮਕਮਾ
 ਵਨਨਾਨਕਏਹੁਪਨੁਸਾਰਾ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁ
 ਬੀਚਾਰਾ। ਏਕਾਸਿਮਾਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ। ਅਵਰੁਓਪਾਵਸਾਭਿਮੀਤਾਬੀਸਾ
 ਰਹਾ। ਚਰਨਕਮਲਾਰੀਦਮਾਹਿਉਰਧਾਰਹਾ। ਕਰਨਕਾਰਨਜੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਬੁ
 ਾਵਿਭੁਕਾਰੰਗਹੁਨਾਮੁਹਾਰਿਵਬਾ। ਏਹੁਪਨਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭੁਗਵੰਤਾ। ਸੰਤਜ
 ਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ। ਏਕਾਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ। ਸਰਬਰੋਗੁਨਨਕ
 ਮਿਟਾਇਜਾਹੀ॥੧॥ ਜੀਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕੰਦਉਠਿਧਾਵਹੀ। ਸੋਧਨੁਹਾਰਿ
 ਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹੀ। ਜੀਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਾਹੀਮੀਤਾ। ਸੋਸੁਖਸਾਧੁਸੀਰੀ
 ਬੀਤੀ। ਜੀਸੁਸੋਭਾਕਉਕਰਹਿਭਲੀਕਿਰਨੀ। ਸਾਸੋਭਾਭੁਜੁਹਾਰਿਕੀਚ

ਸਰਨੀਆਨੀਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ। ਰੋਗੁਮਿਦੈਹਾਰਿਅਵਖੁਲਾਇ
ਸਰਬਾਨੀਧਨਮਾਹਿਰਿਨਾਮੁਨੀਧਨੁ। ਜਾਪਿਨਨਕਦਰਗਾਹਪਰਵਾਨੁ॥ ੩
ਅਨੁਪਰਬੋਧਹਾਰਿਕੈਨਾਇ। ਦਹਾਦਿਸਿਧਾਵਤਰਾਖੇਠਾਇ। ਤਾਕਉਥੀ
ਪਨੁਨਲਾਗੋਕੋਇ। ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਹਾਰਿਜੋਇ। ਕਾਇਤਾਤੀਰਾਛਾਹਾਰਿ
ਨਾਉ। ਸਿਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸਦਾਸੁਪੁਪਾਉ। ਭਉਥੀਨੈਪੁਰਨਹੋਇਆਸਾ॥
ਭਗਤਭਾਇਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਤਿਤੁਪਰਿਜਾਇਬਸੈਸੈਆਬੀਨਾਸੀ। ਕ
ਹੁਨਾਨਕਕਾਟਿਜਿਮਫਾਸੀ॥ ੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ। ਜਨਮਿ
ਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ। ਆਵਾਗਵਨਮਿਦੈਪੁਭਸੇਵਾ। ਆਪਾਤਿਮਾਗਿਸ
ਰਨਗੁਰਦੇਵਾ। ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰਾ। ਹਾਰਿਹਾਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾ
ਨਅਧਾਰਾ। ਆਨੀਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ। ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬੀਚਾ
ਰੇ। ਹਾਰਿਕੀਭਗਤਕਰਹਮਨੁਲਾਇ। ਅਨੀਥੀਛਤਨਨਕਫਲਪਾ।

੪) ਸੀਰੀਨਚਾਲਾਜਿਤੋਰੋਧਨਾ ਤੂੰਕਿਆਲਪਦਾਵਹਿਮੂਰਖਮਨਾਸੁ
ਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਥਨੀਤਾਇਨਤੇਕਹਹੁਤਮਕਵਨਸਨਾਥਾਰਾਜਰੰਗ
ਅਸਉਆਬੀਸਥਾਗਾਇਨਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾਰਾਅਸਹਸਤੀਰਥ
ਅਸਵਾਸੀ। ਤੂਰਾਡੰਢੂਤੂਪਸਾਰੀ। ਜਿਨੀਦੀਏਤਿਜੁਬੁਵੈਨਾਬੀਗਾਨਾ
ਨਾਮੁਬੀਸਾਰਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ। ਪਾਗੁਰਕੀਮਾਤਿਤੂੰਲੇਹੀਉਆਨੇ। ਰੁ
ਗਤਾਬੀਨਾਬਹੁਬੇਸੀਆਨੇ। ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਮਾਨੀਮੀਤਾ। ਨੀਰ
ਮਲਹੋਉਤਮਾਰਚੀਤਾ। ਚਰਨਕਮਲਗਾਖਹਮਨਮਾਹਿ। ਜਨਮਜਨਮ
ਕੇਕੀਲਾਬੀਖਜਾਹੀ। ਆਪਜਪਹੁਅਵਗਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਸੁਨਤਕ
ਹਤਰਹਤਗਾਤਿਪਾਵਹੁ। ਸਾਰਭੂਤਸਾਤਿਘਰਿਕੋਨਾਉ। ਸਹਜੀਸੁਭਾਉ
ਨਾਨਕਗੁਨਗਾਉ। ੬। ਗੁਨਗਾਵਤਤੇਰੀਉਤਗਸਿਮੇਲੁ। ਬੀਨਾਸਿਜਾ
ਹਉਮੈਬੀਖਫੈਲੁ। ਹੋਰਿਆਚੰਤੁਬਜੈਸੁਖਨਾਲਿ। ਸਾਸਿਗਾਸਿਹ

ਤਾਰੀ

ਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ। ਛਾਡੀਸਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨਾਸਾਧਸੀਰੀਪਾਵਹਿ
ਸਚੁਪਨਾ। ਹਾਰਿਪ੍ਰੀਤੀਸੰਚਿਕਰਹਾਥਿਉਹਾਰਾ। ਈਹਾਸੁਖਦਰਗਹਜੈਕਾਰ
ਸਰਬਸੰਚਿਕੋਦੇਖਾ। ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਸਸਤਾਕੀਲੇਖਾ। ੧॥ ਏਕੋਜਪਿਏ
ਕੋਸਾਲਾਹਿ। ਏਕਾਸਿਮਾਰਿਏਕੋਮਨਮਾਹਿ। ਏਕਸਕੇਗੁਨਗਾਉਅਨੰਤ
ਅਨੰਤਨੀਜਾਪਿਏਕਭਗਵੰਤਾ। ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਹਰਿਆਪਿ। ਪ੍ਰਕਸੁਪਾਰਿਰ
ਹਰਿਓਪਾਉਬੀਅਪਿ। ਅਸੀਕਾਬੀਜਥਾਰਏਕਤੇਕੁਏ। ਏਕੁਅ
ਗਾਪਿਪਰਾਛਤਗਾਏ। ਅਸਤਮਅੰਤਰਿਏਕੁਪਭਗਤਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਾਏਕੁਜਾਤਾ। ੮॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਫਿਰਤਾਫਿਰਤਪ੍ਰਭਅਉ
ਆਪਰਿਅਤਉਸਰਨਾਇ। ਨਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਅਪਨੀਭਗਤੀਲਿ
ਹਈ। ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁਕਾਰੀਕੀਰਪਾ
ਦੇਵਹੁਹਾਰਿਨਾਮੁਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਰਾਉਪਾਰਿ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀਸਰ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਾਹਿ ਧਿਆ
 ਵਉ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਸੀਉ ਲਾਗੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਾਭੁ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀ
 ਤਿ ਏਕੁ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਾਰੋ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
 ਸ੍ਰੀਸਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜੀ ਨਿਚਾਖ
 ਆਸੇ ਜਨੁ ਤ੍ਵਿ ਪਤਨੇ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਨੇ ॥ ਸੁਭ ਰਭੁ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਜ
 ਰੀਰੀ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧਕੈ ਸੀਰੀ ॥ ਪਰੇਸਰਾਨੀ ਆਨ ਸਭਾ ਤਿ ਆਗੀ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਾਦਿ ਨੂਲਿ ਵਲਰੀ ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਜਾਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨ ਸਾਪ੍ਰੀ ਭਈ ॥ ਜਾਤਿ ਗੁਰ
 ਤੇ ਨੀਰਮਲ ਮਾਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਓਦਾਇ ਆਲਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨੇ
 ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੀਧ ਸਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਭ੍ਰਮੁ
 ਹੋਇਆ ॥ ਏਛੁ ਪੁੰਨਿ ਜਿ ਰਧਾਸ ਭੁਪੁਰੀ ॥ ਗਵੀਰਹੀ ਆਸਦ ਸੀਰੀ ਹਜੂ

ਗੀ। ਜਿਸ ਕਾਸਾਤੀ ਨਿਲੀਆ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ।
੩। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੀਧਾ ਲਨ ਭਾਨੈ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਸੀਕੀ ਅਜਾਨੈ।
ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀਨਿ ਸਭਾ ਕੀ ਛੁਟੀਆ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀਨਿ ਦਿਨ ਜੀ
ਆ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਗਏ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ
ਲਾਖੈ। ਸੋ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਜੀ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾਟੁ ਟਾਗਾ ਢੈ। ਗੁ
ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਉ ਪੈ ਬੁਝਾਇਆ। ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨਾਧਿਆਇਆ। ੪
ਜਾਨ ਸਤਿ ਕਰਹਾਇ ਹੁਕਾਮੁ। ਆਨਤਿ ਮਾਗੀ ਜਪਹੁ ਗਰਿਨਾਮੁ। ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ। ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਗਹਿਨਾਮੁ ਪਾਵਹੁ।
ਭਗਤ ਭਾਇਤਰੀ ਐਸੀ ਜਾਗ। ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਗ। ਸਰਬ ਕ
ਲਿਆਣੁ ਖਾਨੀ ਪਿਨਾਮ। ਬੂਝਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮ। ਸਗਲ ਦੁਖ ਕ
ਹੋਵਤ ਨਾਮੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨ ਤਾਮੁ। ਪਾਉ ਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ

ਚਾਉ। ਅਨਤਨ ਅੰਤ ਗਇਹੀ ਸੁਆਉ। ਨੇੜਹੁ ਪੋਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖ ਹੋਇ। ਅਨੁਬਿ
ਗਸੈ ਸਾਧਚਰਨੁ ਪੋਇ। ਭੁਗਤ ਜਨ ਕੈ ਮਾਨਿਤ ਸਿਰੰਗਾ। ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੀ
ਗਿ। ਏਕੁ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਾਰੀ ਮਾਇਆ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੁਇਆ।
ਤਾ ਕੀਉ ਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ। ੬। ਪ੍ਰਭੁ ਬਖ
ਸੀ ਦਦੀ ਨ ਦਾਇਆ ਲਾ। ਭੁਗਤ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਰਿ ਪਾਲਾ। ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋ
ਬੰਦ ਗੁਪਾਲਾ। ਸਰਬ ਪਟਾਕਰਤ ਪਾਤਿ ਪਾਲਾ। ਅਧੀ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰ
ਤਾ। ਭੁਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪਾਸ ਅਧਾਰ। ਜੋ ਜੋ ਪੇਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤਾ। ਭੁਗਤ ਭਉ
ਲਾਵੈ ਅਸਹੀਤਾ। ੭। ਮਨਿ ਰਹੁ ਨੀਅਰ ਨੀਚ ਅਜਸਾ। ਨਾਨਕ ਤੁਮਹੀ ਸਰਸਿ
ਪੁਰਖ ਭੁਗਵਾਨਾ। ੮। ਸਰਬ ਬੈਰੰਠ ਮੁਕਤ ਮੋਖ ਪਾਏ। ਏਕ ਸੀ ਮਖ ਗਰਿ ਕੇ
ਪਾਸ ਗਾਏ। ਅਨਿਕ ਗਜ ਭੋਗ ਬਾਢਿ ਆਈ। ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਕੀਕਿ ਥਾਮਾਨੀ
ਈ। ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ। ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ। ਭੁਲੀ ਸੁ

੧੮

ਸੀ

ਕਰਨੀਸੋਭਾਧਨਵੰਤਾ। ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੰਤਾ। ਸਾਧਸੰਗੀਪਭਵੇਹੁਨੀ
ਵਾਸਾ। ਸਰਬਸੁਖਨਨਕਪਰਗਾਜਾ। ੮। ੨੦। ਸਲੋਕੁ। ॥ ਸਰਗੁਨੀਰ
ਰਗੁਨਸ੍ਰੀਰੰਕਾਰੁੰਨਸਮਾਧੀਆਪਿ। ਆਪਨ ਕੀਆਨਨਕਾਆਪੇਹੀਓ
ਰਿਜਾਪੀ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ। ॥ ਜਬਅਕਰਾਇਹੁਕਛੁਨਾਵੈਸੇਂਦੇਤਾ।
ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹਤੇਹੋਤਾ। ਜਬਧਾਰੀਆਪਨੁੰਨਸਮਾਧੀ। ਤਬਬੈਰਬਿਰੋਧ
ਕਿਸੁਸੰਗੀਕਮਾਤੀ। ਜਬਾਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਜਾਪਾਤੀ। ਤਬਹਰਖਸੋ
ਗਕਹੁਕਿਸਾਹੀਬੀਆਪਤਾ। ਜਬਅਪਨਆਪਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ। ਤਬ
ਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁਹੋਵਤਭਰਮਾ। ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ। ਨਨਕਕ
ਰਨੇਹੁਨਦੁਜਾ। ੧। ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵਲਪਨੀ। ਤਬਬੰਧਮੁਕਤੀਕਹੁ
ਕਿਸਕਉਗਨੀ। ਜਬਏਕਾਹੀਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰਾ। ਤਬਨਰਕਸੁਰਗ
ਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰਾ। ਜਬਨੀਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਯਜਸੁਭਾਈ। ਤਬਸਿਵਾ

ਤਿਕਹੁਕਿਤੁਠਾਇ। ਜਬਆਪਹਿਆਪਿਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ। ਤਬਕਵਨ
 ਨਿਤੁਰਕਵਨਕਤੁਰੈ। ਆਪਨਚਲਿਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ। ਨਨਕਰਾਕੁਰ
 ਅਗਮਅਪਾਰ। ੨। ਆਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ। ਤਹਜਨਮਮਰ
 ਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ। ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪੁਰੁਸੋਇ। ਤਬਜਮਕੀਤਾਸ
 ਕਹੁਕਿਸੁਹੋਇ। ਜਬਅਬਗਤਅਗੋਚਰਪੁਛਏਕਾ। ਤਬਚੀਤਕੁਪ
 ਤਕਿਸੁਪੁਛਤਲੇਖਾ। ਜਬਨਾਬਸਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੈ। ਤਬਕਉ
 ਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੈ। ਆਪਨਆਪਆਪਹੀਅਚਰਜਾ। ਨਨਕ
 ਅਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ। ੩। ਜੀਹਨਿਰਮਲਪੁਰਖਪੁਰਖਪਾਤਿ
 ਹੋਤਾ। ਤਹਾਬਿਨੁਮੇਲਕਹੁਕਿਆਪੋਤਾ। ਜਹਨਿਰੰਜਨਨੀਰੰਕਾਰਨਿਰ
 ਬਨਾ। ਤਹਕਉਨਕਉਮਸਕਉਨਆਉਮਸਾ। ਜਹਸਰੂਪਕੇਵਲਜ
 ਹੀਸਾ। ਤਹਛਲਾਛਿਵਲਗਤਕਹੁਕੀਸਾ। ਜਹਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜੋ

ਤਿਸੀਰੀਸਮਾਵੈ। ਤਹਾਕਿਸਾਹਿਭੂਖਕਵਨਾਤ੍ਰਿਪਾਤਾਵੈ। ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਕਰਨੈਹਾਵਾ। ਨਨਕਕਰਤੇਕਸਾਹਿਸੁਮਾਰਾ। ੪। ਜਬਅਪਨੀਜੋਭਅਪਨ
ਸੀਰੀਬਨਈ। ਤਬਕਵਨਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ। ਜਬਸਰਬਕਲਾਆਪ
ਹਿਪਰਬੀਨਾ। ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਰੀਨਾ। ਜਬਅਪਨਆਪਆਪਿ
ਉਰਿਧਾਰੈ। ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾਬੀਚਾਰੈ। ਜਅਪਨਉਚਆ
ਪਨਆਖਿਨੇਗਾ। ਤਹਕਉਨਰਕੁਕਉਨੁਕਹੀ। ਮੇਰੇਗਾ। ਬਿਸਮਨਾਬਿਸ
ਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦਾ। ਨਨਕਅਪਨੀਗਤਿਜਨਹੁਆਪਿ। ੫। ਜਹਅਛੇ
ਲਮਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ। ਆਪਜਕਉਆਪਾਹਿਆਦੇਸੁ। ਗਤਿਹੁ
ਗੁਣਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ। ਜਹਏਕਾਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ। ਤਹਕਉਨੁਅ
ਚੀਤ੍ਰਾਕਿਸੁਲਾਰੋਚੀਤ੍ਰਾ। ਜਹਆਪਨਆਪਆਪਿਪਤਿਮਾਰਾ। ਤਹ
ਕਉਨੁਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ। ਬਹਾਬਿਅੰਤਉਚਤੇਉਚਾ। ਨਨਕ

ਸਕਉਆਪਹਿਪਹੁਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਹਆਪਰਚਿਓਪਰਧੰਚਅਕਾਰਾਤਿਹੁਰਾ
 ਟਮਾਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰਾਪਾਪਪੁੰਨੁਤਹੁਰਾਕਿਹਾਵਤਾ ॥ ਕੋਊਨਰਕਕੋਊ
 ਸੁਰਗਬੰਛਾਵਤਾ ॥ ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੀਜਾਲਾ ॥ ਹਉਮੈਮੋਹਕੁਰਮਭੈ
 ਭਾਗਾਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾਨ ॥ ਆਨਿਕਪਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨਾਆ
 ਪਨਖੇਲੁਆਪਿਕਾਰਿਦੇਖੈ ॥ ਬੇਲਸੀਕੋਚੈਤਉਨਨਕਏਕੈ ॥ ੭ ॥ ਜਹਅ
 ਥੀਗਤਿਭੁਗਤੁਤਹਆਪਿ ॥ ਜਹਪਸਰੈਪਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਪਿ ॥ ਦੁਪੁਪ
 ਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ ॥ ਉਨਕੀਜੋਭਾਉਨਹੁਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿਕਉਤਕੁਕਰੈਅ
 ਨਦਚੋਜਾ ॥ ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਸੀਰਜੋਗਾ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਨਨਾ
 ਹਉਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰਅਥਾਹਅਗਨਤ
 ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉਬੋਲਾਵਹੁਤਿਉਨਨਕਟਸਬੋਲੈ ॥ ੮ ॥ ੩੧ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਅਜਿਤਕੇਠਕੁਰਆਪੇਵਰਤਣਹਾਗਾਨਨਕਏਕੈਪਸਰਿਆਦੁਜਾਕਹ

ਇਸਦਾਗ ॥ १ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਸਪਿਕਥੈਆਪਿਸੁਨਨੈਹਾਰੁਗਾਅ ॥
ਪਾਹਿਏਕਆਪਾਹਿਬਿਸਥਾਰੁਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਸਿਸਾਦਿਉਪਾਏ ॥ ਅਪ
ਨੈਭਾਣੈਲਏਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮਤੇਭੁੰਨਹੀਕੀਛੁਹੋਇ ॥ ਅਪਨਸੁਤਸਭੁਜ
ਗਤੁਪਰੋਇ ॥ ਜਾਕਉਪੁਤਜੀਉਆਪਿਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚਨਾਮੁਸੈਈਜਿਨੁਪਾ
ਏ ॥ ਸੋਸਮਦਰਸੀਤਤੁਕਾਥੇਤਾ ॥ ਨਨਕਸਗਲਸਿਸਾਦਿਕਜੇਤਾ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭੁਤਕੈਹਾਥਾ ॥ ਦਿਨਿਦਾਇਆਲਅਨਾਥਕੋਨਾਥਾ ॥ ਜੀਸੁਰਾਖੈਤੀ
ਸੁਕੋਇਨਮਾਰੈ ॥ ਸੋਮੁਆਜਿਸੁਮਨਹਾਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁਤਾਜੀਅਵਰਕ
ਹਾਕੋਜਾਇ ॥ ਸਾਭੈਸਿਰਿਏਕਨਿਰੰਜਨਗਾਇ ॥ ਜੀਅਕੀਜੁਗਾਤਿਜਾਕੈ
ਸਭੁਹਾਥਾ ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜਾਨਹੁਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨਾਨਿਪਾਨਥੇਅੰਤਅਪਾ
ਗ ॥ ਨਨਕਦਾਸਸਦਾਬਾਇਹਾਗ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨਪੂਰਰਹੇਦਇਆਲੁ ॥ ਸਾ
ਭਉਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਅਪਨੇਕਰਤਬਜਾਨੈਆਪਿ ॥ ਅੰਤਰਿ

ਮੀਰਾਹਿਓਬੀਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਂਤਿਜੋਜੋਰਾਚਿਓਸੁਤਿ ੧੧੩
ਸਾਹਿਧੀਆਤਿਅਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਓਭਗਤਕਰਹਿਹਰਿਕੇ
ਗੁਰਗਾਇਓਅਨਮੰਤਿਰਿਬਿਸ੍ਵਾਸਕਰਿਜਾਨਿਆਕਰਨਹਾਰੁਨਸਕਾਇਕੁ
ਜਾਨਿਆ॥੩॥ਜਨਲਾਗਾਹਰਿਏਕੋਨਾਇਓਤਿਸਕੀਆਸਨਾਬਿਰਥੀਜਾਇ
ਸੇਵਕਕਉਸੇਵਾਬਾਨਿਆਈਗੁਰਮੁਖੁਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਓਸਤੋਉਪ
ਰਿਨਹੀਥੀਚਾਰਾਜਾਕੋਮਾਨਿਥਾਸਿਆਨੀਰੰਕਾਗਾਬੰਧਨਤੋਰਿਕੁਏਨੀਰਵੈ
ਰਾਅਨਾਦਿਨੁਪੁਜਾਹਿਗੁਰਕੇਪੈਗਾਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੋਨਾ
ਨਕਹਾਥੀਪ੍ਰਭੁਆਪਾਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੀਰਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦਾਗੁਨਾ ੦
ਵਰੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾਰਾਅਨਮਤਤੁਕਰਹਥੀਚਾਰਾਹੁਲਭਦੇਹਕਕਰਹੁ
ਓਪਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਨਹਾਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਓਪਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ
ਭਪਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਗਾਮਿਟੈਆਗੀਅਨਬਿਨਸੈਅੰਧੇਗਾਸੁਨੀਉ

ਅੰਗਹਿਓਬੀਆਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਜੀਅਨਬਹੁਭਾਂਗਤਿਜੋਜੋਰਾਚਿਓਸੁਤਿ
ਸਾਹਿਧੀਆਤਿਜੀਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇਓਭੁਗਤਕਰਹਿਹਰਿਕੇ

ਪਦੇਸ਼ਾਹਿਰਦੇਬਸਾਵਹੁਅਨਾਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁਪਾਹਲਤੁਪਲਤੁਦ
ਇਲੇਹੁਸਵਰਾਗਮੁਨਾਮੁਅੰਤਾਰਿਉਰਿਧਾਰਿਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀਖਿਅ
ਜਿਸੁਮਾਨੀਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਅਮਾਮਾਨੀਤਨੀਨਾਮੁਜਪਹਾਇਵਲਾਇ
ਦੁਖਦਰਦਮਨਤੇਭਉਜਾਇਸਚੁਵਾਪਾਰਕਰਹੁਵਾਪਾਰਿਦਰਗਹਨਿਬ
ਹੋਖੇਪਤਮਾਰਿਏਕਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਹਿਨਾਨਕਬਹਾਰਿਨਮਾਵਹਿਜਾ
ਹਿਨਤਿਸੁਤੇਦੁਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇਉਬਰੇਗਖਜਹਾਗਧੀਆਇਨੀਰਭਉਜ
ਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੈਪੁਰਾਕਿਰਪਾਤੇਪਾਣੀਛੁਟੈਜਿਸੁਗਾਖੋਤਿਸੁਨਾਹਿ
ਦੁਖਾਨਾਮਜਪਤਮਾਨੀਹੋਵਤਸੁਖਾਚੀਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰਾਤਿ
ਸੁਜਨੁਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਸੀਰਿਉਪਾਰਿਠਾਫਗੁਰਸੁਗਾਸਾਨਕਤਾ
ਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾਨਾਮਾਤਿਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਵਿਸਾਇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਿ
ਧਰਤਾਇਸਾਇਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪਾਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰ

ਪਾਧਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕਪਰਵਨਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਪਧਨਾ ਜੀਸੁਆਨਿਬ ੧੧੪
ਸੈਸੁਹੋਤਾਨੀਹਾਲੁ ਤੁਕੈਨੀਕਟਨਆਵਤਕਾਲੁ ਅਮਰੁਭਏਅਮਰਾਪਵੁ
ਪਾਇਆਸਾਪਸੀਰਿਨਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗਰੀਆਨੁਅੰਜੁਨੁਗੁਰਿਦੀਆਅਰੀਆਨਅੰਧੇਰਾਬੀਨਾਸੁ ਗਰੀਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੰਤਭੋਦੀਆਨਨਕਮਾਨੀਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅੰਤਸੀਰੀ
ਅੰਤਰਿਪੁਭਨੂੰਠਾ ਨਾਮੁਪੁਭਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ ਸਗਲਜਮੀਰੀਏਕਸੁਪ
ਟਿਮਾਹਿ ਅੰਤੀਕਰੰਗਨਾਨਾਵਿਸਟਾਹਿ ਨਉਨੀਧੀਅੰਤਪੁਭਕਾਨਾ
ਮੂਦੇਹੀਮਾਹਿਏਸਕਾਬੀਸਾਮਾਸੁੰਨਜਮਾਧੀਅਨਹਤਤਹਨਾਦਾਕਹਨੁ
ਨਜਾਈਅਚਰਜਾਬੀਸਮਾਦਾਤਿਨੀਦੇਖਿਆਜੀਸੁਆਪਿਵਿਖਾਏਨਾਨ
ਕਾਤਿਸੁਜਨਜੋਵੀਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰੀਅਨੰਤਾਪਾਦਿਪਾਦਿਬੀ
ਪਾਪਗਹਿਆਭਗਵੰਤਾਧਰਨਮਾਰਿਅਕਾਸਪਾਇਆਲਾਸਰਬਰੋਗੁ

ਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਬਨੀਤੀ ਨਿਪਰਬਤਹੈ ਪਾਰਬਹਮਾ ਜੋਸੀਆਰੀਆਤੈ
ਸਕਰਮਾ ਪਉਣਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤ ਰਿਮਾਹੀ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਾਦਿਸੇਸਮਾ
ਹੀ ਨਤਿਸਤੋਭੀਨਹੀਕੋਠਾਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ॥੨॥ਥੇ
ਦੁਪੁਰਾਨਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਦੇਖੁ ਸਸੀਅਰੁਸੁਰਨਖੜਮਾਹਿਏਕਾਬਾਣੀ
ਪ੍ਰਭਕੀਸਭਕੋਬੋਲੈ॥ਆਪੀਅਰੁਲੁਨਕਬਹੂੰਡੋਲੈ॥ਸਰਬਕਲਾਕਾਰਿ
ਖੇਲੈਖੇਲੁ॥ਐਨਪਾਈਐਗੁਣਹੀਅਮੋਲਾ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਾਹਿਜਾਕੀ
ਜੋਤਿ॥ਧਾਰਿਗਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ॥
ਨਾਨਕਾਤੀਨਿਮਾਹਿਏਹਾਬੀਜਾਸੁ॥੩॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮਾ॥
ਸੰਤਜਨਾਕੋਹਿਰਦੈਸੁਭਿਪਰਮਾਸੰਤਜਨਾਸੁਨਾਹਿਸੁਭਬਚਨਾ॥ਸਰਬਾਬੀ
ਆਪੀਗਾਮਸੀਰੀਰਚਨਾ॥ਜੀਨੀਜਾਤਾਤੀਸਕੀ॥ਇਹਬਹਤਾ॥ਸੁਬਚਨਸਾ
ਪ੍ਰਸਭਕਹਤਾ॥ਜੋਜੋਹੋਇਸੋਈਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਗਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜ

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਸਤੂ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਆ
ਪਿਸਤਿ ਕੀ ਆਸ ਭੁਸਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਓਤ ਪਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਆਨਿ ਕਲੁ ਖੀਨ ਹਜਾਇ
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨੀਕ ਦਿ ਕਵਨ ਕੋਹੀ ਮੇਦੂਰੀ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰੁ ਪੂਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਾਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਆਪ ਬੁਝਾਏ ॥ ੪੮ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਅ
ਪਿਪੇਖ ਸਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਰਿ ਜਿ ਕਾਤਨਾ ॥ ਆਪ ਜਨੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁ
ਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਣੈ ਕਥੇ ਲੁਬਨਾਇ ॥ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਕਿਨੀ ਮਾਇ
ਆਸ ਭੁਕੈ ਆਪਿ ਆਲਿਪਤ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕੀ ਛੁਕਰਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆ
ਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗੀ ਆਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਲਏ ਸਮਾਏ ॥
ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਹੋ ਕਹਹਾ ਕੀਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭ

ਲਾਕਰਤੁਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥ਆਪੇਜਲੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਪਾਰੀ
ਸਤਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨੀਰਿਗਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨ
ਜਾਇ॥ਦੁਸਰਹੋਇਤਸੋਈਪਾਏ॥ਤਿਸੁਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁ
ਰਪਸਾਦਿਨਨਕਾਇਹੁਜਾਨੁ॥੧॥ਜੋਜਲੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਲਏਪੁਭਸੋਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰਤਕਲਵੰਤੁਪਾਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਜੇ॥ਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਧਨੁਪੰਨੁਪੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜੇਸੁਪਸਾਦਿਸ
ਭਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨੁਅਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਸੀਰੀਚੀਤਿਅ
ਵੈਨਾਉ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੀਸਾਰੁ॥ਨਨਕਾਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮ
ਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੁਰਾਪੁਰੁਅਗਾਧੀਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥
ਨਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਪੁਰੇਗੁ
ਰਕਾਸੁਨੀਉਨੀਉਪਦੇਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਨੀਕਾਟੀਕਾਰੀਪੇਖਾ॥ਸਾਸਿਸਾ

ਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦਾ ਅਨਕਾ ਅੰਤਰਕੀਉਤਰੋਚੰਦਾ ਅਸਅਸੀਤਤਿਆਗ
 ਹੁਤਰੰਗਾ ਅੰਤਜਨਕੀਪੁਰਮਨਮੰਗਾ ਅਪਛਾਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ ਸਾਧਸੀਰੀ
 ਅਗਾਨੀਸਾਗਰੁਤਰਹੁ ਹਾਰਿਧਨਕੇਭਰਲੇਹੁਭੰਡਗਾ ਨਾਨਕਾਗੁਰਪੁਰੇਨ
 ਮਸਕਾਰਾ १॥ ਖੇਮਕੁਸਲਜਹਜਅਨੰਦਾ ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦਾ
 ਨਰਕਾਨੰਦਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਾ ਅੰਤਰਸੁਪੀਉ ਗਚੰਤੁਚੰ
 ਤਵਹੁਨਾਗਾਇਣਿਏਕਾ ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਾ ਅਨੇਕਾਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰ
 ਦੀਨਦਾਇਆਲਾ ਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਨਕਿਰਪਾਲਾ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬ ०
 ਰੰਬਾਰਾ ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰਾ २॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾ
 ਅਮੀਲਕਲਾਲਏਹੰਰਤਨਾ ਸੁਨਤਕਮਾਦਤਰੋਤਉਧਾਰਾ ਅਪਿਤਰੋ
 ਏਕਹੀਨੀਸਤਾਰਾ ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲਤਾਕਾਸੰਗੁ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗ ०
 ਰੰਗਾ ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦਵਜੋ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੋਪਕੁਗਾਜੈ

ਪ੍ਰਭਾਟੇਗੋਪਾਲਮਹਾਂਤਕੋਮਾਥੋਮਨਕਉਧਰੋਤਿਨਕੇਸਾਥੋ॥੩॥ਸਰ
ਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਿਮੰਲਾਏ॥ਮਿਦਿਗ
ਏਬੈਰਭੁਏਸਭਰੇਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੇਨ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭੁਏਗੁਰ
ਦੇਵਾ॥ਪੁਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵਾ॥ਅਲਜੰਜਾਲਾਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਸੁਨੀਰਸਨਾਕਹਤੇ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਾਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਨਨਕ
ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭੁਕੀਉਸਤਾਤਿਕਰਹੁਨੀਤਮੀਤਾ॥ਸਾਵਧ
ਨਏਕਾਰਾਚੀਤਾ॥ਸੁਖਮਨੀਜਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮਾ॥ਜੀਸੁਮਾਨਿਵ
ਸੈਸੁਹੋਤਾਨਿਧਾਨਾ॥ਸਰਬਾਈਛਾਤਾਕੀਪੁਰਨਹੋਈ॥ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖਪੁਰ
ਦੁਸਭਲੋਈ॥ਸਭਤੇਉਚਪਾਏਅਸਥਾਨਾ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ
ਹਰਿਧਨੁਖਾਦੁਰਲੇਜਨੁਜੋਈ॥ਨਨਕਾਤਿਸਾਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੫॥ਖੋਮ
ਸਾਂਤਾਰਿਧੀਨਵਾਨੀਧੀ॥ਬ੍ਰਾਧੀਗੀਅਨਿਸਰਬਤਹਸਿਧੀ॥ਬਿਦਿਅ

੧੯੭
ਪ੍ਰਯੋਗਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਅਸ੍ਰਾਗੀਅਸ੍ਰਾਸਰੇਸਾਦਿਉਤਮਾਇਸਨਾਨਾਚਾਰਪ
ਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸਾਸਭਕੋਮਾਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸਾਸੁੰਦਰਚਤੁ
ਰੁਤਤੁਕਾਬੇਤਾਸਮਦਰਸੀਏਕਾਦ੍ਰਿਸਦੇਤਾਏਹਫਲੁਤਿਸੁਜਨਕੋਮੁ
ਖਿਕੁਲੋਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਾਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਏਹਨਿਪਾਨੁਜਪੇਮਨਿ
ਕੋਈਸਭਜੁਗਮਾਹਿਤਾਕੀਗਾਤਿਹੋਈਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧਾਨਿਬਾ
ਣੀਸਿਮ੍ਰਿਤਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੀਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਾਰਿਨਾਮ
ਗੋਬਿੰਦਗਤਕੋਮਨਾਬਿਸ੍ਰਾਮਾਕੋਦਿਅਪਰਾਧਸਾਧਸੀਰਿਮਿਟੋਸਤਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈਜਾਕੋਮਸਤਾਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭੁਪਾਏਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨ
ਕਤੇਆਏ॥੧॥ਜੀਸੁਮਾਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰਿਤਿਤਿਸੁਜਨਮਾਵੈਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਚੀਤੀਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੁਖਾਨਿਵਾਰੈਦਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲੁ
ਧਾਰੈਅਨਿਗਮਲਸੋਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀਏਕਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸ

ਅਸੀਂ ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ਸਾਧਨਾ ਮੁਨਿ ਰਮਣ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥

ਸਭ ਤੇ ਉਚਤਾ ਕੀ ਜੋ ਬਾਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ੮ ॥ ੨

੪ ॥

ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋ

ਕੁ ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀ ਆਲਿ ਪੂਰਿਆ

ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ

॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪੁਰੁ ਕਰਉ ਬੀਧਨਾਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣਗੋ

ਰਬੀ ਦਗੁ ਪਾਲਪੁਤ ਸਰਨਿ ਪਰਉਹਰਿ ਗਾਇ ॥ ਤਾਰੀਆ ਸਕਾਲਿ ਆਣ ਸੁਖ

ਜਾਤੇ ਸਭ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਦਗਾਇ ਜਿਭੁ ਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨ ਅਵਰੁਨ ਕੋ

ਹੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਿ ਮਿਰਤ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬੀਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾ

ਰਨ ਭ੍ਰੇਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਭੂਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮ

ਵਰੁਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੀ ਜੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਇ

ਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤਿ। ਮਿਲਿਭੁਜੀਐਸਾਧਸੀਗੀਮੇਰੇਮੀਤਾ। ੧॥ ਰਾ ੦੧੧੮
ਉ॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਧਨਾਮਨਿਕਥਾਰਿਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਗਾਇ॥
ਕੁਮੁਕਦੀਐਨਾਨਕਸਾਧਸੀਗੀਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤਾ। ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਾਨਿਬ
ਸੇਤਾਜਿਕਾਮੁਕੋਪੁਲੋਭੁਮੀਤਾ। ਮਰਦੁਮਿਦੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਜ
ਗਲਕਲੇਜਾ। ਅਪੁਤਜਹੁਗੋਬੰਦਭੁਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਜਾ। ਲਾਭੁ
ਮਿਏਪੈਤੋਟਾਰਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰਤਾ। ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੀਚਵੈਸਾਚੁਸ ੦
ਹਕੁਗਵੰਤਾ। ਉਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭੁਜਹੁਸਾਧਸੀਗੀਪਰੀਤਿ। ਨਾਨਕਦੁਰ
ਮਾਤਿਛੁਟੀਗਈਪਾਰਬਹਮਬਸੇਰੀਤਿ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਤਿਨਿਬਿ
ਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆਪਾਵੈਕੋਇ॥ ਨਾਨਕਸੀਤਾਨਿਰਮਲੁਭੁਏ
ਮੀਮਾਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤਿਤੀਤੈਗੁਣਬਿਖੇਫ

ਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਰਾ ਨਰਕਸੁਰਗਕੁਮਤਉਪਦੇਸਦਾਸੀਪਾਰੈਮੀ
ਰਾਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾਸੀਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤਾਬੀਹਾਇਨੀਨੀਕੀਏਤਸ
ਹੀਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹੀਅਨੀਕਉਪਾਇਆਧੀਬੀਆਧੀਉਪਾਧੀ
ਰਸਕਬਹੁਨਤੂਦੈਤਾਪਾਪਾਰਬਹਮਪੁਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪਾਮੋ
ਹਭਰਮਬੂਤਤਘਟੇਮਹਾਨਰਕਮਾਹਿਵਾਸਾਕਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਗਾਖਿਲੇ
ਹੁਨਨਕਤੇਰੀਆਸਾ॥੩॥ਸਲੋਕੁ ॥ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਧਕੁਸੋਇਜੀ
ਸੀਤਜਿਆਮਭਿਮਾਨੁਚਾਰਪਦਾਰਥਅਸਦਾਸਿਧਿਭਜੁਨਨਕਹਰਿਨ
ਮੁ॥੪॥ਪਉੜੀ ॥ਚਤੁਰਥਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰਾਸ
ਰਬਕਾਲਿਆਣਾਨੀਧੀਗਮਨਾਮੁਜਾਪਿਸਾਰਾਨਰਕਾਨੀਵਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂ
ਦਹੀਅਨੀਕਕਲੇਸਾਮੀਚਿਹੁਦੈਜਮਤੇਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਿਤਨਪਰਵੇਸਾ॥
ਭਉਬਿਨਸੈਮੀਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੀਰੀਰਤੇਨੀਰੰਕਾਰਾਦੁਖਦਾਰੀਦਾਆਪਾਰੀ

ਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰਾਸੁਰਿਨਰਮੁਨੀਜਨਯੋਜਦੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋ
ਪਾਲਾਅਨੁਨਿਗਮਲੁਮੁਖਉਜਲਾਹੋਇਨਨਕਸਾਪਰਵਾਲਾ॥
੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਪੰਚਾਬੀਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੀਗਿ
ਜਾਧਸੀਗਿਹੋਇਨਿਗਮਲਾਨਨਕਪਭਕੋਰੀਗਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥
ਪੰਚਮਪੰਚਪਰਧਾਨਤੇਜਹਜਾਨਿਓਪਰਪੰਚਾਕੁਸਮਬਸਬਹੁਰੰ
ਗੁਪਣਸਤਮਿਥਿਅਬਲਬੀਚਾਨਹਜਾਪੇਨਹਬੁਝੀਅੰਨਹਕਛੁ
ਕਰਤਬੀਚਾਰਾਸੁਆਦਮੋਹਰਸਥੋਪਿਓਆਗੀਅਗਨੀਗਚਿਓਸੀਜਾ
ਗਜਨਮਮਰਣਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਣਕੀਨੇਕਗਮਅਨੇਕਾਰਚਨਹਾਰੁਨਹ
ਸਿਮਾਰਿਓਮਾਨੀਨਬੀਚਾਰਾਬਿਬੇਕਾਭਾਉਭਗਤਭਗਵਾਨਸੀਗਿਮਾਇ
ਆਲਿਪਤਨਰੰਚਾਨਨਕਾਬਿਰਲੇਪਾਈਆਹਿਜੋਨਰਚਾਹਿਪਰਪੰਚ
ਸਲੋਕੁ॥ਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚੋਕਹਾਹਿਅੰਤੁਨਪਾਰੀਵਾਰਾਭੁਗਤਸੋ

੧੭੬

ਹਾਰਿਗੁਣਗਾਵਤੇਨਾਨਕਪੁਤਕੈਦੁਆਰਾ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ਖਸਦਮਿਖ
ਦਸਾਸਤਕਹਾਸਿਮ੍ਰਿਤਕਥਾਹਿਅਨੇਕਾ॥ਉਤਮਉਰੋਪਾਰਬ੍ਰਾਹਮੁਗੁਣ
ਅੰਤੁਨਜਾਣਹਿਜੇਖਾ॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਜਨੁਸੁਕਬਿਆਸਜਸੁਗਾਵਤਗੋ
ਬੰਦਾ॥ਰਸਗਧਿਯੋਹਰਿਸਿਉਬਧੇਭਗਤਰਚੇਭਗਵੰਤਾ॥ਸੋਹਮਾਨਕੁਮ
ਬਿਨਸਿਓਪਾਈਸਰਨਦਾਇਆਲਾ॥ਚਰਨਕਮਲਮੁਨਿਤਨਿਬਸੇਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਦਾਹਿਰੈਸਾਧਸੰਗਿਲਿਵਲਾਇ
ਖਾਟਖਟਨਾਗੁਣਨੀਪੀਹਰੇਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰ
ਤਮੰਤੁਲਹਾਰਿਜਸੁਕਥਾਹਿਬੋਲਹਿਜਤਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਸੀਤੋਖੀ
ਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੭॥ਪਉੜੀ॥ਸਪਤਮਿਸੰਚਹੁਨਾਮੁ
ਧਨੁਦੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਗਾਸੰਤਸੰਗਾਤਿਮਾਹਿਪਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਦ
ਰਾ॥ਆਪਤਜਹੁਗੋਬੰਦਭਜਹੁਸਗਨਿਪਰਹੁਹਰਿਗਾਇ॥ਦੂਖਧਰੋ

ਜਲਤਰੈ ਮਨਾਚੈ ਆਫਲੁ ਪਾਇਆ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫ ੧੧੨੦
ਲੁਜਨ ਮਪਰਵਾਨਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ
ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਤਿ ਦੇਈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਾਲਿਗਰ
ਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈ
ਆਹਿਤ ਜੀਆਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲਿ ਜਮਕ ਕਰੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਸਕਈ ਨਿਸ
ਕਪੂਰੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟ ਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਦਾਨੀਧਿ
ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਨਿਰਮ
ਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਪਰ ਮੰਤਾ ਸਗਲ ਪਰਮ ਪਾਵਿਤ੍ਰਾਇ ਸਨਾਨੁ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਉਚ ਬਸੇ ਖਾਰੀ ਆਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੁਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਤਰਿ
ਐਨ ਨ ਕਨਾਮ ਹਰਿ ਰੀਗੀ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨ ਹਾਸਿ ਮਾਰਿ
ਮਹਿ ਉਸੁ ਆਦਾ ਬਿਕਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬੀਜਾਇ ਐਨ ਰਕ ਸੁਰਗ ਅ

ਵਤਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਉ ਮੀਨ ਦੇ ਛੇ ਦੁਆਪ ਵੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜ
ਪਾਹਿ ਕਰਤਾ ਬਿਪਰੀਤਾ ॥ ਪਰਾਇਆ ਰਮਾਹਿ ਬਕਾਹਿ ਜਾਧਾਨੀ ਦਾ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁ
ਨਹੀ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬੰਦਾ ॥ ਹਿਰਾਹਿ ਪਰਦਰਬ ਉਦਰ ਕੋਤਾਈ ॥ ਅਗਸਿਨਾਨੀ ਵ
ਰੋੜਿ ਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲੁ ਲਾਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਬਿ
ਸਰਤ ਮਾਰਿ ਜਮਾਹਿ ਅਭਾਗੋ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਦਸਾਹਿ ਸਿਖੋ ਜਤ ਮੋਢਿ ਰ
ਉ ਜਤ ਦੇਖ ਉਤਤ ਸੋਇ ॥ ਅਨਿਬਾਸਿ ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪੁਰਨ ਕਰਿ ਪਾਹੋਇ
੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸ ਮੀਦਸ ਦੁਆਰ ਬਾਸਿ ਕੀਨੋ ॥ ਮਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ
ਲੀਨੋ ॥ ਕਰਨਿ ਸੁਨੀ ਮੇਜ ਸੁਗੋਪਾਲਾ ਸੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਾਇਆਲਾ ॥
ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਿਤ ਵੈ ਪੁਰਨ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਹਸਤ ਚਰ
ਨ ਸੰਤ ਦਹ ਲਕਮਾਈ ਮੇ ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਸੰ ਜਮੁ ਪੁਰਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਈ ਮੇ ॥
੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਵੇਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀ ਮੇ ॥ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਹਾ ਗੁਣ

ਈਐਯੋ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਤੀਨੀਗੁਣਮਾਹਿ ਬੀਆਪਿਆਪੁਰਨਹੋਤਨਕਾਮ
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਮਾਨੀਬਸੈਨਾਨਕਛੂਟੈਨਾਮ॥੧੩॥ਪਉੜੀ॥੩ਉਦਸੀ
ਤੀਨਤਾਪਸੀਸਾਰੁ॥ਆਵਤਜਾਤਨਰਕਅਵਤਾਰੁ॥ਹਾਰੀਹਰਿਭਜਨੁ
ਨਮਨਮਾਹਿਆਇਓ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਨੀਮਖਨਗਾਇਓ॥ਹਰਖ
ਸੋਗਕਾਦੇਹਕਾਰਿਬਾਧਿਓਦੀਰਘਰੋਗੁਮਾਇਆਅਸਾਧਿਓ॥ਦਿਨ
ਹੀਬੀਕਾਰਕਰਤਸੁਆਪਾਇਓ॥ਨੈਨੀਨਿਦਿਸੁਪਨਬਰਣਾਇਓ॥ਹਰਿ
ਬੀਸਰਤਹੋਵਤਏਹਹਾਲਾ॥ਸਰਨੀਨਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਾਇਆਲਾ॥
੧੩॥ਸਲੋਕੁ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਚਉਦਹਭਵਨਸਗਲਾਬੀਆਪਤਗਾਮਾ॥
ਨਨਕਉਨਨਦੇਖੀਐਪੁਰਨਤਾਕੇਕਾਮਾ॥੧੪॥ਚਉਦਹਚਾਰਿਕੁੰਟਪ੍ਰਭ
ਆਪਾ॥ਸਗਲਭਵਨਪੁਰਨਕੀਰਤਾਪਾ॥ਦਸੋਦਿਸਾਰਦਿਆਪਾ॥
ਏਕੁ॥ਧਰਨੀਅਕਾਸਸਭਮਾਹਿਪ੍ਰਭਪੇਖਾ॥ਜਲਥਲਬਨਪ੍ਰਭ

੧੧੩੭
 ਵਨਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਭਾਬਿਸਮਾਦਾ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕਾਦਸੀਨਿ
 ਕਾਟਿਪੇਖਹੁਹਰਿਗਮਾ॥ਏੜੀਬਾਸਿਕਾਰਿਸੁਦਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਸੀਤੋਖੁ
 ਸਰਬਜੀਅਦਾਇਆ॥ਏਨੀਬੀਬਿਬਰਤਸਪੁਰਨਭਾਇਆ॥ਧਾਵਤ
 ਮਨੁਗਾਖੈਇਕਠਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਜੁਧੁਜਪਤਹਰਿਨਾਇ॥ਸਭਮਾਹਿਪੂਰਿ
 ਰਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਅਦਲਏਹੁਧਰਮੁ॥੧੧॥
 ਸਲੋਕੁ॥ਦੁਰਮਾਤਿਹਰੀਸੇਵਾਕਰੀਭੁਟੇਸਾਧਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਪਭਾਸਿ
 ਓਮਿ॥ਓਰਹੋਬੀਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲਾ॥੧੨॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੁਆਦਸੀ
 ਦਾਨੁਨਾਮੁ॥ਏਸਨਾਨੁ॥ਹਰਿਕੀਭਰਾਤਕਰਹੁਤਾਜੀਮਾਨੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਪਾਨਕਰਹੁਸਾਧਸੀਰੀ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਕੀਭਿਤਨਪਭਰੀਰੀ॥ਕੋਮਲ
 ਜਾਣਿਸਭਕਉਸੀਤੋਖੋ॥ਪੰਚਕੂਆਤਮਾਹਰਿਨਾਮਗਸਿਪੋਖੋ॥ਗੁਰ
 ਤੋਏਹਾਨਿਹਚਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਮਤਾਫੀਰਿਜੋਨਿਨਾਮਾ

ਈਐਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਤੀਨਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਬੀਅਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ
ਪਤਿਤ ਉਪਾਰਣੁ ਮਾਨੀ ਬਸੈ ਨ ਕਛੁ ਟੈ ਨਾਮਾ॥ ੧੩॥ ਪਉੜੀ ੩ ਉਦਸੀ
ਤੀਨਤਾਪ ਸੰਸਾਰੁ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਰਕਮ ਵਤਾਗੁ ਹਾਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ
ਨਮਨ ਮਾਰਿਆ ਉਓ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿ ਓਦੀਰ ਘਰੋ ਗੁਮਾਇਆ ਅਸਾਸੀਓ ਾਦਿਨ
ਹੀ ਬੀਕਾਰ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ਨੈਨਿ ਨਿਦਿ ਸੁਪਨ ਬਰਤਾਇਓ ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲਾ ਸਰਨਿ ਨ ਕਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਦਾਇਆ ਲਾ॥
੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਚਉਦਹ ਭੁਵਨ ਸਗਲਾ ਬੀਅਪਤਗਾਮਾ॥
ਨਨਕ ਉਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ੧੪॥ ਚਉਦਹ ਚਾਰਿ ਕੁੰਦ ਪ੍ਰ
ਆਪਾ ਸਗਲ ਭੁਵਨ ਪੂਰਨ ਕੀਰਤਾ ਪਾਦ ਸੋਦਿ ਸਾਰਾਇਆ ਦਾ
ਏਕੁ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਾ ਜਲ ਬਲ ਬਨ ਪ੍ਰਭ

ਤਾਲਾ ਪੁਰਮੇ ਸੁਰਤ ਪਬ ਸਾਹਿਦਾ ਏਆਲਾ ਸੁਖ ਮਾ ਅਸੁ ਬੁਲ ਸਗਲ ਭਵਾ
 ਨਾ ਲਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਪਛਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਜੀਤਿ ਗੁਰਮ
 ਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸੀਤ ਪਸਾਟੀ ਕੁੰਮਿ ਦੋ ਨਨਕਾ ਬੀਨ ਸੀਚਿੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਮਾਦ ਸਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਿਏ ਸੀਤ ਪੁਦੀ ਆਗੁਰ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤ ਲੁਜਾ
 ਤਿਸ ਜਲਾਗਾ ਪੁਰੀ ਜੇਵਾ ਫੁਟੇ ਬੀਪੁ ਨ ਬਹਾ ਬੀਕਾਰ ਸਫਲ ਪੁਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕ
 ਮਾ ਦੁਰਮਾਤੀ ਮਿਟਿ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ਸਰਨ ਗਾਹੀ ਪਾਰਬ
 ਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿ ਆਮਾਦਾ ਗਵਨਾ ਆਪਤ ਰਿਆ ਕੁਟੀ ਬਾਸਿ ਉਗੁਣ ਗੋਬਿ
 ਦ ਪੁਰਨ ਵਨਾ ਹਰਿ ਕੀਟ ਹਲਕ ਮਾਵਦੀ ਜਪਿ ਐ ਪੁਭ ਕਾਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਨਕ ਸੁਖਾ ਬੀਜਾਮੁ ॥ ੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੁਰਨ ਕਬਹੂ ਨ ਡੋਲ
 ਰਾਕੀ ਆਪੁ ਭਾਸੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨ ਰਹੈ ਸਵਾਇਆ ਨਨਕ ਹੋਤ ਨ ਘਾਟ
 ਉਦੀ ॥ ਪੁਰਨ ਮਾ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨ ਪੁਰਨ ਏਕ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਜੀਅ ਜੀ

ਤੁਹਾਇਆਲਪਰਖਸਤੁਓਪਰਿਜਾਕਾਹਥਾਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬੰਦਗੁਰਕੀ
ਆਜਾਕਾਹੋਇ। ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨੁਅਲਖਾਨਿਰੰਜਨਸੋਇ। ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੇਸਭਾਬੀਧਿਜਨਣਗਗ। ਸੰਤਜਹਾਈਸਿਰਾਨੀਜੋਗੁਆ
ਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰਾਅਕਥਕਥਾਨਹਬੁਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਾਰਿਕੇਚਰਨ।
ਪਾਤਿਤਓਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਜਿਰਨ। ੧੬। ਜਲੋਕ੍ਰਾਦੁਖਾਬੀ
ਨਸੇਸਹਸਾਗਾਇਆਸਰਾਨੀਗੀਹਾਰਿਗਾਇ। ਮਨਾਚੰਦੇਫਲਪਾਇਆ
ਨਨਕਹਾਰਿਗੁਨਗਾਇ। ੧੭। ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਦੈਕੋਈਕਰੈਬੀ
ਚਾਗੁਕੋਓਪਦੇਸੈਕੋਵਿਝੋਤਿਸਕਾਹੋਇਓਧਾਰਿ। ਕੀਲਾਬਿਖਕਾਟੈਹੋਇਨੀ
ਚਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ। ਹਲਾਤਿਪਲਾਤਿਮੁਖੁਓਜਲਾਨਹਪੈ
ਸੁਖਾਇ। ਸੋਸੁਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗੀਆਨੀਧਨਵੰਤਾ। ਸੋਸੁਗਕੁਲਵੰਤਾ
ਜਿਨਕਿਐਆਭਗਵੰਤਾ। ਖੜੀਬ੍ਰਹਮਣੁਸੁਦੈਸੁਓਪਰੋਸਿਮਾ

ਠਾਗਜੀਨਿਜਾਨਿਓਪੁਭੁਆਪਨਨਾਨਕਾਤਿਸਾਹਿਰਵਾਲਾ ॥ ੧੦ ॥

੧੧੨੩

ਸਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ १ ॥ ਸਬਿਤੀ ॥ ਘਰੁ १ ॥

ਜਤੀ १ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਏਕਮਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ
ਅਜੋਨੀਜਾਤਿਨਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮਮਗੋਚਰੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤ
ਘਟਿਘਟਿਦੋਖਿਆ ॥ ਜੋਦੋਖਿਦੋਖਾਵੈਤਿਸਕਓਬਾਲਿਜਾਈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਕੀਆਜਾਪਿਜਾਪਓਬਿਨੁਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਮਹਲੁਘਰੁਦੀਸੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੇਭਾਇਲਗੋਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮਦਰਿ
ਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ ॥ ਕੀਆਲੇਆਵਹੀਕੀਆਲੇਜਾਹੀ ॥ ਸਿਰਿਜਮਕ
ਲੁਸਿਰੋਟਾਖਾਹੀ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਛੂਟਸਿਕੋਈ ॥ ਪਾਖੰਡੀਕੀਨੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੇਸਰੁਕੀਆਕਾਰਜੋੜਾ ॥ ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜੀਵਿਛੋੜੀ
ਗਤਿਅਕਸੁਕੀ ॥ ਏਬੈਸਣਕਓਬਾਓ ॥ ਗਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀ ॥ ਏਕਓਭਾਓ ॥ ਜੀ
ਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁਨਦੁਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਤੀ

ਆਬੁਹਮਾਬੀਸਨਮਹੇਸਾ। ਦੇਵਦਿਵਉਪਾਏਵੇਸਾ। ਜੋਤਿਜਾਤੀਗਣ
ਤਨਆਵੈ। ਜੀਨੀਸਾਜੀਸੋਕੀਮਾਤਿਪਾਏ। ਕੀਮਾਤਿਪਾਇਗਹਿਆਭਰਪੁ
ਰੀ। ਕਿਸੁਨੇਕੈਕਿਸੁਆਖਾਦੁਰੀ॥੪॥ ਚਉਥਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ। ਖਾਣੀ
ਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇਦਾ। ਅਸਟਦਸਾਖਟਤਿਨਿਉਪਾਏ। ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿ
ਬੁਝਾਏ। ਤਿਨੀਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ। ਪੁਣਵਤਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥
ਪ। ਪਚਿਮੀਪਚਿਭੂਤਬੇਤਾਲਾ। ਆਪਿਅਗੋਚਰਪੁਰਖਾਨਿਰਾਲਾ। ਏਕੁ
ਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆਸੇ। ਏਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਸਾਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ। ਏਕਿਰੀਰੀ
ਗਤੇ। ਏਕਿਮਰਿਪੁਰੀ। ਏਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਰੈਦੋਖਹਟੂਰੀ॥੬॥ ਝੁਠੇਕਉ
ਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ। ਕਬਹੁਨਜੁਚਾਕਾਲਾਕਾਉ। ਪਿਜਿਰਿਪੰਖੀਬੀਧਿਅਕੋਉ
ਛੇਰੀਭਿਰਮੇਮੁਕਤੀਹੋਉ। ਤਉਛੂਟੇਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ। ਗੁਰਮਾਤਿਮੇਲੇ
ਭਗਤਿਵਿੜਾਏ॥੭॥ ਖਸਟੀਖਟਦਰਸਨਪੁਭਸਾਜੇ। ਅਨਹਦਸਾ
ਨੀਰਾਲਾਵਾਜੇ। ਜੇਪੁਭਭਾਵੈਤਮਪਉਬੁਲਾਵੈ। ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉ

ਪਾਵੈ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਸਖ ਪਾਹਿ ਜਲ ਜਾਵਹਿ। ਸਾਚੈ ਸਾਰੇ ਸਾਚੈ ਸਮਾਵਹਿ
੮। ਸਪਤਮ ਸਿਤੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਿ। ਸਾਂਤਿ ਸਮੁੰਦਰ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਿ। ਅ
ਜਨੁ ਸੀਲਿ ਸਚਾਰਿ ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਪਾਵੈ ਸਾਭਿ ਪਾਰਿ। ਮਾਨਿਸਾ
ਚਮੁਖਿ ਸਾਚ ਉਭਾਵੈ। ਸਚੁ ਨਿਸਾਣੈ ਰਾਕੁਨ ਪਾਇ। ੮। ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ
ਸਿਧਿ ਬਾਧਿ ਸਾਧੈ। ਸਚੁ ਨਿਰਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਗਧੈ। ਪਉਣ ਪਾਣਿ ਅਗ
ਨੀ ਬਿਸਰਾਉ। ਤਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਚ ਉਨਾਉ। ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਆਗਹਿ ਆ
ਲਿਵਲਾਇ। ਪਣਵਤਿ ਨਨਕ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ। ੧੦। ਨਉ ਨਉ ਮਨਿ ਵੇਨਾ
ਬਨਵਖੰਡਾ। ਪਾਇ ਪਾਇ ਨਾ ਬੁਧ ਬਲਵੰਡਾ। ਆਇ ਪੁਤਾਇ ਹੁਜ ਗੁਸ
ਰਾ। ਪੁਭ ਮਦੇ ਸੁਆਦਿ ਰਖ ਵਾਗਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪੈ ਭੀ ਹੋਗਾ। ਓਹੁ ਅ
ਰੀ ਪਾਰਿ ਕਰੈ ਜੋਗਾ। ੧੧। ਦਸ ਮਨਿ ਮੁਦਾਨੁ ਏਸ ਨਾਨਾ। ਅਸਦਿ ਨ ਮਜ
ਰਾ ਗੁਣਗਿਆਨੁ। ਸਾਚਿ ਮੇਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਰੀ। ਬਿਲਮ

ਨਤੁਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਗਾਜਗੁਏਦੈਜਾਣਹਾ॥ਅਥਿਰੁਚੀਤਸਾਚੁਰੰ
ਗੁਮਾਣਹਾ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੀਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹੀਸਾਮਮਤਾਮੁਹੁਚੁਕਾ
ਦੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਹਮਾਤਮਚੀਨੈ॥ਪਾਖੀਭਿਗਾਰੀਤਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਗਾਗਨਿਹਕੇਵਲਾ॥ਸੂਚੈਸਾਚੈਨਲਾਗੈਮੇਲੁ॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤ
ਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰੁਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥ਫਲੋਹਾਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ
ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦਗਦਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਾਰਿਲਪਟੈਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸੀਮੁੰਦਾਮਨੁਅਉਪੁਤਾ॥ਆਰੀ
ਨੀਜਿਜਾਗਾਰਿਕਬਾਰਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰ
ਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਿਭੁਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨ
ਨਕਤਹਾਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਾਇਆਦਾਸੁਕਾਰਿਜਾਏ
ਬਾਹਰਿਜਾਤੈਭੀਤਾਰਿਆਵੈ॥ਬਰਤੀਸਿਰਤਰਹੈਨਿਹਕਮਾਅਮ

ਪੁਜਪੇਮੁਖਿਨਾਮਾਤੀਨਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਸਾਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮਸਾਰ ੧੩੫
ਪਛਾਣੈ॥ ੧੬॥ ਤੇਗਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਲਾਸਿਖਸੰ
ਲਿਵਤਾਰੈ॥ ਰੂਹਿਰੂਹਿਮਰੈਨਬੁਝੈਕੋਈ॥ ਨੰਡਰੁਬਾਡੈਮਰੈਪਾਤਿਖੋਈ॥
ਰੂਹਿਮਹਿਘਰੁਘਰੁਜਾਣੈ॥ ਤਪਾਤੀਨੰਦਾਸੁਸਚਮਨਿਉਣੈ॥ ੧੭॥
ਚਉਦਸਿਚਉਥੋਥਾਵਹਿਲਾਹਿਪਾਵੈ॥ ਰਾਜਸਤਾਮਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ
ਸਸੀਅਰਕੋਘਰਿਸੁਰੁਸਮਾਵੈ॥ ਜੋਗਜੁਗਾਤਿਕੀਕੀਮਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਚਉਦ
ਸਿਭਵਣਪਾਤਾਲਸਮਾਵੈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਗਹਿਅਗਲਿਵਲਾਈ॥ ੧੮॥
ਅਮਾਵਾਸਿਅਚੀਤੁਗੁਪਤੁਗੋਣਾਰਿ॥ ਬੂਝਹਾਰੀਅਨੀਸਬਦੁਬੀਗਾਰਿ
ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ ਗੁਰਤੇਦੀ
ਸੋਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ ਅਨਮੁਖਿਕੁਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਘਰੁਦਰੁਬਾਧਿ
ਰੁਬਾਨਸੁਹਾਵੈ॥ ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਾਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ ਜਹਆਸਾਤਹਾਬਿਨ

ਸਿਬਿਨਸਾਫੁਟੈਖਪਰੁਦਾਬਿਧਾਮਨਸਾਮਮਤਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾਪ
ਟਵਤਿਨਨਕਹਮਤਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭ

ਉਨਿਰਵੈਰਾਮਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪਸਾਦੀ॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲ ०

੧ ॥ ਵਾਹਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਸਲੋਕਭੀ ਮਹਲੇਕੋਲਿਖੇਟੈਭੇਅਸਰਜੋਕੀਪੁਨੀ
ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਬਾਲਿਹਚੀਗੁਰਮਾਪਣੇਦਿਓਹੜੀਸਿਦਵਾਰਾ॥ ਜਿਨੀ

ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਲਗੀਵਾਰਾ॥੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਸਉਚਿਦ ०

ਉਗਵੈਸੂਰਜਚੜ੍ਹਾਹਿਹਜਾਰਾ॥ ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਅੰਧਾ
ਰਾ॥੨॥ ਮਃ੧ ॥ ਨਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਾਨੀਅਪਣੈਸੁਚੇਤਾਛੁਟੇਤਿਲੁ

ਬੁਆੜਾਜਿਉਸੁਵੈਅੰਦਰਿਖੇਤਾ॥ ਖੇਤੈਅੰਚਰਿਛੁਟੀਆਕਹਨਨਕਸਹੁਨ
ਹਾ॥ ਫਲੀਆਹਿਫੁਲੀਆਹਿਬਪਜੇਭੀਤਨਾਵੀਚਿਸੁਆਹਾ॥੩॥ ਪਉ

॥ अ० प० ॥ आपुसा जे अ० प० नि० रा० च० न० ॥ दु० जी० कु० द० रा० ति० सा० जी० १२६
अ० क० रि० अ० स० दु० डी० र० ॥ द० ता० क० र० ता० आ० पि० डी० ता० सि० दे० वा० हि० क० रा० हि० प० स० ०
॥ ॥ डी० जा० टै० टी० स० कु० सै० दे० लै० सा० हि० जी० दु० क० वा० ॥ क० रि० अ० स० दु० डी० र० ॥
१॥ स० लै० कु० म० १ ॥ स० च० ते० रे० र्थ० ड० स० रे० ब० ह० म० ड० ॥ स० च० ते० रे० लै० अ० स० रे० अ० क० ०
॥ स० च० ते० रे० क० र० दे० स० र० ब० थि० रा० ॥ स० च० ते० रे० अ० म० र० स० च० टी० बा० ॥
॥ स० च० ते० रे० अ० क० म० स० च० दु० र० मा० ॥ स० च० ते० रे० क० र० म० स० च० न० सि० ॥ स० चै०
॥ त्रु० अ० ध० हि० ल० प० क० र० ॥ स० चै० स० डि० ता० स० चै० स० डि० जै० ॥ स० च० डि० री०
॥ सि० फा० ति० स० च० सि० ला० ॥ स० च० डि० री० कु० द० रा० ति० स० चै० पा० ति० सा० ॥ स० न० क० स० च०
॥ यी० आ० ई० नि० स० च० ॥ जे० म० रि० जे० म० स० क० र० नि० क० ॥ १॥ स० १ ॥ ॥ व० डी० व० डि०
॥ आ० ई० नि० व० न० ॥ व० डी० व० डि० आ० ई० नि० स० च० नि० आ० ॥ व० डी० व० डि० अ० ०
॥ जे० नि० र० च० ल० ॥ व० डी० व० डि० आ० ई० नि० जे० अ० ल० ॥ व० डी० व० डि०

ਆਈਬੁਝੈਸਾਭੁਭਾਉ। ਵਡੀਵਡੀਅਝੀਜੁਪਛਿਨਦਾਤੀ। ਵਡੀਵਡੀ
ਆਈਜਾਅਪੇਆਪਿ। ਨਨਕਕਾਰਨਕਬਨੀਜਾਈ। ਕਤਿਕਰਣਸ
ਰਬਰਜਾਈ। ਨਾਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਧੋਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿ
ਚਿਵਾਸੁ। ਐਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਐਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ। ਐ
ਕਨਾਭਾਣੈਕਾਵਿਭਾਣੇਐਕਨਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ। ਏਵਾਉਅਖਿ
ਨਜਾਪਈਜੀਕੀਸੈਆਣੇਗਾਸਿ। ਨਨਕਗੁਰਮੁਜਾਣੀਮੇਜਾਕਉਆ
ਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ। ੩ ॥ ਪਉੜੀ। ਨਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੋਲਿਖਿਨ
ਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ। ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚੁਨਿਬਝੈਚੁਣਿਵਾਖਿਕਫੇਜਜ
ਮਾਲਿਆ। ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜੀਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਚਾਲਿਆ।
ਤੇਰੈਨਾਉਰਤੇਸੇਜੀਣਿਗਏਹਾਰਗਾਏਸਿਠਗਾਣਿਵਾਲਿਆ। ਲਿਖਿ
ਨਾਵੈਧਰਮਬਹਾਲਿਆ। ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਆਵਿਸਮਾਦੁਨਦਾ

ਸਮਾਦੁਵੇਦੁ ਸਵਿਸਮਾਦੁ ਜਿਸਾ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪਾ ਵਿਸਮ
 ਦੁਰੰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ॥ ਫਿਰਹਿ ਸੰਤਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਟਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪ
 ਲੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮਗਨੀ ॥ ਖੰਡਹਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਰਤੀ ॥ ਵਿਸਮ
 ਰੁਖਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦੁ ਲਗਾ ॥ ਹਿਪਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਰੁ ॥ ਵਿ
 ਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਰੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਖਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ
 ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾ
 ਰਨੇ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੇ ॥ ਗਗਨਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਸਨਕਬੁ ॥ ਦੁਪੁਰੋ ॥ ਗੀ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਦਰ
 ਭੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੁਗਾ ॥

ਸਹਬਖਿਆ ਕਾ ਸੁਦਰਸਨ ਤੀਜੀ ਨਿਸੀਰੀ ਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਂ ਨੂ
॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇ ਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਟ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਹੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਕਾ ਦਿਹੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੇ ਅੰ
ਦਰਿ ਦੇਖੇ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੋ ਤਕੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਆਪੀ ਨੈਭੋ ਗੁਰੇ
ਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਕੁਸਮਤਿ ਕਉ ਹਸਿਧਾਇਆ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀ ਦਾਰੁ
ਗਲਿ ਸੰਗ ਲੁਪਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀ ਗਤਿ ਵਾਚੀ
ਐ ਬਹਿਲੇ ਪਾਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਜੋਵੀ ਪਉਦੀ ਈਹੁ
ਇਸੁਣੀ ਐ ਕੀਆ ਰੂਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
੩ ॥ ਸਭ ਤੇ ਕੁਸੰਗ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਪਦੁ ਵਹੈ ਸਦਾ ਉਠੈ ਭੈਦਿ
ਚਿਚਲਾਹਿਲ ਬਦਰੀਆਉ ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਅਗਨਿ ਕਠੈ ਦੈਗਾ

ਭੈਦਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਗਿ ਭੈਦਿਚਿਏਦੁਇਹੈਸਿਰਭਾਗਿ ਭੈ
 ਦਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰਾ ਭੈਦਿਚਿਸੂਰਜਭੈਦਿਚਿਚੰਦਾਕੋ
 ਕਰੋਨ੍ਹੀਚਲਤਨਅੰਧਾ ਭੈਦਿਚਿਸਿਧਥਧਰਨਾਥਾ ਭੈਦਿਚਿ
 ਆਡੁਣੇਆਕਾਸਾ ਭੈਦਿਚਿਜੇਧਮਹਾਂਬਲਸੁਗ ਭੈਦਿਚਿਆਦਹਿ
 ਜਾਵਹਿਪੂਰਾ ਸਗਲਿਅਭਉਲਿਖਿਆਸਿਹਿਲੇਖਾਨਾਨਕ
 ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚੁਏਕਾ ॥੧॥੪੦॥ ॥ ਨਾਨਕਾਨਿਰਭਉ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲਾ ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇ
 ਬੇਦਬੀਚਾਗ ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿਤ੍ਰਿਮੁਤ੍ਰਿਪੂਰਹਿਤਾਲਾ ਬਾ
 ਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਅਏਕਲਹਿਬਾਜਾਗ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਹਾ
 ਏਨਾਮਥੋਲਹਿਅਲਪਤਾਲਾ ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦਤ੍ਰੇਲਖਣ
 ਆਕੇਹਾਗਾ ਅਨਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾ

ਗਾਗਿਆ ਨੁਨਗਲੀਈਦੁਟੀਐਕਥਨਾਕਰੁਣਾਸਾਗਾਕਰਮਿਮਿ
ਲੈਤਪਾਈਐਹੋਹਾਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖਆਗੁ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨ
ਦਹਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਹੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਏਹੁਜੀ
ਉਥਹੁਤੇਜਨਮਭਰੀਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਸਥਾਦਿਸੁਣਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਜੇਦਰੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਦਿਅਹੁਲੋਕਸਥਾਇਆ
॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇਆ॥ ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਬੁਝਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ॥ ੧ ॥
ਪਤੀਆਸਭੇਕੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲਾਗਾਹੁਪਉਦੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੀਤਹੁਚੰਦਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰਾਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਪ
ਨੁਦਹਤਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲਾਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਧੁਨੀ
ਪਾਇਗਾਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਏ

ਚਨਿਗੁਗ ਪੇਰਾ ਲਾਇਨਿਟੇਗਨਿਸਿਗਿਉਤਿਉਤਿਗਵਾਣਾਏਪਾ
ਇਵੇਖੇਲੋਕੁਸੈਪਚਿਜਾਇਰੋਟੀਆਕਾਰਹਿਪੂਰਹਿਤਾਲਾ।
ਆਪਪਛੁਤ੍ਰਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ। ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨਾ।
ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਜੇਰਾਮਾਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ। ਜਾਕਾਕੀਅ
ਸਗਲਜਹਾਂਨੁ। ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚਨ੍ਹਾਉ। ਭੁੰਨੀਰੈਇਜਿਨਾ
ਮਨਿਚਉ। ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ। ਨਦਰਿਕਰਮਿਲੰਪਾ
ਏਪਾਰਿ। ਕੋਲੁਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ। ਬਲਵਾਰੇਲੈਬਹੁਤਅਨੰਤੁ। ਲੁ
ਟੁਮਾਧਈਆਅਨਗਾਗ। ਪੰਖੀਭੁਉਟੀਆਲੈਨਿਨਸਾਗਾਸੁ
ਐਚਾਤ੍ਰਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤੁ। ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਾਣਤਨਅੰਤ
ਬੀਧਨਬੀਧਿਭਵਾਏਸੋਇ। ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ। ਨ
ਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ। ਉਤ੍ਰਿਨਜਾਹੀਸਿਧਿਨਚੋਇ

[illegible]

ਉਪਜੈ ਦੇਵੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ਗਾਏ ਦੇਸੰਗ ਪਿਸਤਸਾ ਕੂੜਾ ਸੇਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰ ਚਿ ੧੩੧
ਰਾਜਾਹਾ ਤੇ ਕੂੜੀਆਹਾ ਖਾਹਾ ਬਾਏ ਕਾਹਾ ਇਕਿ ਹੋਵਾ ਖਾਇ ਚਲਾਹ
ਐਥਾ ਉਤਿ ਨਾਭਿ ਕਾਈ ਕਾਹਾ ਜਾਇ ਬਾਇ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆਆ
ਕਾਹਾ ਅਕਾਹਾ ਓਇ ਜਿਅ ਖਾਹਿ ਸੁਤੁ ਪੈ ਜਾਣੁ ਹਿਤਿ ਨਾਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ
ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤ ਭੁਖ ਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਹੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹ
ਹਿਦਿ ਨੁਰਾਤੀ ਗੁਣੁ ਵੀਤਿ ਆਪਾਛਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਕੀਏ ਤੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਰਾ ਪਪ੍ਰਿ ਗੁਰੇਇ ਟਾਕੀਆ ਜਲ ਦੀ ਕਰੇ ਪੁ
ਕਾਹੁ ਜਾਇ ਜਾਇ ਹੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਬੁੜੀ ਬੁੜੀ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰਾ
ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਹੁ ਨੁਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨੈਨ ਪਾਇ ਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰਦਿਾਰਿਆ ਪੁਰਖਿ ਓ ਨੁਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਮਾਧਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਗੁਰਮਿਤਿ ਐਸਾ ਮੁਕਤੁ ਪੈ ਜਿਨਿ ਦਿਚੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਉਤਮੁਦੇਹੁਬੀਚਾਰੁਪੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ। ਜਗਜੀਵ
ਨਦਾਤਾਪਾਇਆ। ੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਹਉਦਿਚਿਮਾਇਆਹਉਦਿ
ਚਿਗਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਜੀਮਿਆਹਉਦਿਚਿਮੁਆ। ਹਉਦਿਚਿ
ਦਿਤਾਹਉਦਿਚਿਲਾਇਆ। ਹਉਦਿਚਿਖਾਇਆਹਉਦਿਚਿਗਾਇ
ਆ। ਹਉਦਿਚਿਸਚਿਆਰਕੂਟਿਆਗ। ਹਉਦਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚ
ਹ। ਹਉਦਿਚਿਨਰਕਿਸੁਗਰਿਅਵਤਾਗ। ਹਉਦਿਚਿਹਸੇਹਉਦਿ
ਚਿਰੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਭੁਗੀਮੇਹਉਦਿਚਿਧੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਜਾਤੀਸਿ
ਨਸੀਬੋਵੈ। ਹਉਦਿਚਿਮੁਖਹਉਦਿਚਿਸਿਆਣਾ। ਸੇਖਮੁਕਤੀਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣਾ। ਹਉਦਿਚਿਮਾਇਆਹਉਦਿਚਿਛਾਇਆ। ਹਉਮੇ
ਕਰਿਕਰਿਜੀਤੁਪਾਇਆ। ਹਉਮੇਬੂਝੈਤਾਦਹੁਬੂਝੈ। ਗਿਆਨ
ਦਿਹੁਣਕਥਿਕਥਿਲੁਝੈ। ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਮੇਲੇਖੁ। ਜੇ
ਦੇਖਹਿਤੇਹਦੇਖੁ। ੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹਉਮੇਏਹਜਾਤਿਏ

ਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਉਮੇਏਈਬੰਧਨਾਫਿਗਿਟਿਹਿਜੇਨੀਪਾਇ॥
 ॥ ਉਮੇਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਏਹੁਜਾਇ॥ ਉਮੇਏਹੋਹੁਕ
 ਮੁਪੈਪਇਅੇਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ॥ ਉਮੇਦੀਹਪਰੋਹੁਪੈਦਾਹੁਭੀ
 ਇਸੁਮਾਹਿ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਹੁਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੇਵਕੀਤੀਸੀਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੇਸਚਧਿਆਇਆ॥ ਓਨੀਮੰਦੈਪੈ
 ਹੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ ਓਨੀਦੁਨੀਅਤੋਤ੍ਵੈ
 ਬੰਧਨਾਮੰਨੁਪਾਣੀਬੋਝਾਇਆ॥ ਤੂਬਖਸੀਜੀਅਗਲਾਨਿ
 ਤਦੇਦਹਿਚਤ੍ਰਹਿਸਥਾਇਆ॥ ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥ ੧॥
 ਤੇਕੁ॥ ॥ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਖਾਂਖੇਤਾਂਹਾਦੀਪਾ

ਲੇਖਾਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂ ਅੰਡੁਜ ਜੋਰਜ ਉਤਬੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂ
ਗਾਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਗਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂ ਗਾਨਾ ਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾ
ਇਕੋ ਸੀਮਾ ਲੇਸੁ ਨਾਗਾ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਚੰਤਾ ਭਿਕਰ
ਣੀਤਾ ਗਾਸੋ ਕਰਤਾ ਚੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਾ ਤਿਸੁ ਜੋ
ਹਰੀਸੁ ਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਨੁ ਅਭਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮੁ
ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖੁ ਨੇ ਕੀਆ ਚੰ
ਗਿਆਈਆ ਲਖੁ ਪੁੰਨ ਪਰਵਾਨੁ ਲਖਤ ਪਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ
ਸੰਗ ਜੋ ਗਥੇ ਬਾਨੁ ਲਖ ਸੁਰਤ ਨ ਸੰਗ ਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਹਿ
ਪਰਾਨੁ ਲਖ ਸੁਰਤ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪਟੀ ਮਹਿ ਪ
ਠਪੁਰਾਨੁ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਅਵਰ

ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ੧੩੩
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕਤੁੰਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁਵਹਤਾਇ॥ਜਿਸਤੁਦੇਰਿ
ਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁ
ਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣੁ
ਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਪੇਆਇ
ਆ॥੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ१ ॥ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਗੁੰਲਦੀਅਹਿਪਤ੍ਰਿ
ਪਤ੍ਰਿਗੁੰਲਦੀਅਸਾਥਾ॥ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬੇਨੀਪਾਈਐਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਗੁੰਲਦੀਅ
ਹਿਖਾਤਾ॥ਪਤ੍ਰਿਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪਤ੍ਰਿਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸਾ॥
ਪਤ੍ਰਿਐਜੇਤੀਆਰਜਪਤ੍ਰਿਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸਾ॥ਨਾਨਕਲੇਖੇਇਕ
ਸਲੋਕੁਹੋਰੁਉਮੇਧੁਖਣਾਧੁਖਾ॥੧॥ਮਃ१ ॥ਇਤਿਪਿਲਿਖਿ
ਐਮਾਤੇਤਾਕਤਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਗੁਰੁਦਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ॥

ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖਦੀਆਸਹੁਦੇਜੀਆਪਣਾਕੀਆਅੰ
ਨੁਨਖਾਇਆਸਦੁਗਵਾਇਆਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆਦੁਜਾਭੁਇ
ਆਬਸਤਨਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਗੈਮੋਨਿਦਿਗੁਤਾਕਿਉਜਾ
ਗੈਗੁਗਬਿਨੁਸੁਤਾਪਗੁਉਪੇਤਾਨਕੀਆਕਮਾਣਾਅਲੁਮਲੁ
ਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਮੁਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈਦਿਨੁਨਵੈ
ਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈਰਹੈਬੇਬਾਈਮਨੁਮਸਾਣੀਅੰਧੁਨਜਾ
ਵੈਛਿਰਿਪਛੁਤਾਈਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸੋਸੁਖਪਾਏਹਰਿਕਾਨ
ਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏਨਾਨਕਨਦਾਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਸਅੰਦੈਸੇਤੇ
ਨਿਹਕੇਦਲਹਉਮੈਸਥਾਦਿਜਲਾਏ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਭੁਗਤ
ਤੇਰੈਮਨਿਭੁਵਦੇਏਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਦੇਨਾਨਕਕਰ
ਮਾਥਾਹੇਦਰਿਏਅਨਲਹਨੀਪਾਵਦੇਇਕਿਮੁਲੁਨ

ਨਿਮਾਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਅਪੁਗ ਨਾਇਦੇ। ਆਉਣਾ ਢੰਗ ਨੀਚ ਜਾ
ਤਿਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ। ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿਤੁ ਭੈਧਿਆਇਦੇ
॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ१ ॥ ਕੂੜ ਰਾਜਾ ਕੂੜ ਪਰਜਾ ਕੂੜ ਸਭੁ ਸੀਸਾਗ।
ਕੂੜ ਮੰਡਪ ਕੂੜ ਮਾਝੀ ਕੂੜ ਬੈਸਣਾਗ। ਕੂੜ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜ ਰੁਪਾ ਕੂੜ
ਪੈਨਣਾਗ। ਕੂੜ ਕਾਇਆ ਕੂੜ ਕਪੜਾ ਕੂੜ ਰੂਪ ਅਪਾਗ। ਕੂੜ ਸੀ
ਆ ਕੂੜ ਬੀਬੀ ਖਿਪਿਓਏ ਪਾਗ। ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾਵਿ ਸਹਿਅ ਕਰ
ਤਰਾ। ਕਿਸੁ ਨਾਇਕੀ ਚੋਏ ਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਾਗ। ਕੂੜ ਮਿਠ
ਕੂੜ ਮਾਖਿਓ ਕੂੜ ਰੋਬੋ ਪੁਗ। ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਬੂ ਕੁ
ਵੇਕੁ ਵਾ। ੧॥ ਮੰ१ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾ ਨੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ
ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੈ ਯਛਾਧੋਇ। ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾ ਨੀਐ
ਚਰਿਧਰੋ ਪਿਆਗ। ਨਾਉ ਸਾਨਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀ ਐਤਾ ਪਾਏ ਸੇਖ

ਦੁਆਰਾ ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐ ਜਾਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ। ਧਰਤਿਕਾਇ
ਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਈਉ। ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐ ਜਾ
ਸਿਖਸਚੀਲੇਇ। ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨੁਕਰੇ
ਇ। ਸਚੁਤਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਅਤਮਤੀਰਥਕਰੇਨਿਵਾਸੁ। ਸਤਿਗੁ
ਰੂਨੁਪੁਛਕੈਬਹਿਰੇਕਰੇਨਿਵਾਸੁ। ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪ
ਕਦੋਧੋਇ। ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚਪਲੈਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਦਾਨੁਮਹਿੰਦ੍ਰਾਤਣੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ। ਕੂੜਾਲਾਠਚੁਛਰੀਐਹੋਇਇਕਾ। ਨਿਅਲਖਧਿ
ਆਈਐ। ਟਲੁਤੇਦੋਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ। ਜੇਹੋਵੇ
ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਅਤਾਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਾਦੀਪਾਈਐ। ਮਤਿਬੋਝੀਸੇਵਕ
ਗਵਾਈਐ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਚਿਕਾਲਕੂੜਵਗਤਿ॥

ਲਿਕਾਲਖਬੇਤਲਾ ਥੀਉਥੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਥਕਿਉਉਗਵੈ
ਦਾਲਿ। ਜੇਇਕਹੋਇਤਉਗਵੈਹੁਤੀਹੁਤਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਪਾਹੈ
ਬਾਹਰਕੋਰੈਰੰਗੁਨਜੋਇ। ਭੈਦਿਚਿਖੁਭਚਤ੍ਰਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁ
ਤਨਿਹੋਇ। ਨਾਨਕਭਗਤਿਜੇਰਪੇਕੂਫੈਜੋਇਨਕੋਇ॥੧॥੪੮੧॥
ਲਬਪਾਪੁਦੁਇਰਜਾਮਹਤਾਕੂਫੈਆਸਿਕਦਾਹੁ। ਕਾਮੁਨੇਬੁਧ
ਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਹੁ। ਅੰਧੀਰਪਤਿਗਿਆਨਦਿ
ਹੁਣੀਰਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਹੁ। ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਹਿਰੂਪਕ
ਰਹਿਜੀਗਾਹੁ। ਉਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਹੁ॥
ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਸਤਜੀਜੈਕਟਹਿਪਿਆਹੁ। ਧਰਮੀਧਰ
ਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਹਿਮੰਗਾਹਿਮੋਖਦੁਆਹੁ। ਜਤੀਜਦਾਵਹਿਜੁਗ
ਨਜਾਣਹਿਛੁਡਿਬਹਹਿਪਰਬਾਹੁ। ਸਭਕੋਪੁਰਾਖਾਪੇਹੈਦੈਘ

ਦਿਨ ਕੋਈ ਆਖੇ। ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈ ਅੰਤ ਨਾਨਕ ਤੋ
ਇਤ ਆ ਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਵਦੀ ਸੁਵ ਜਗਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਵੇਖੇ
ਜੋਇ। ਸਭ ਨੀਛਾ ਲਾਮਾ ਹੀ ਆਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁਹੋਇ। ਅਗੈ ਜਾ
ਤਿਨ ਜੇਹੁ ਪੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਦੇ। ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਪਦੈ ਚੀਗੇ ਜੇ
ਈ ਕੋਇ॥ ੩॥ ਅਉਤ੍ਰੀ॥ ਆਧੁ ਰਿਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉਤੁ ਧਧਾ
ਇਆਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ। ਏਨਾ ਜੀਤਾ ਕੈ ਦਸਿ ਕਿਛੁ
ਨਾਹੀ ਤੁਧ ਦੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ। ਇਕ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਆਇਆ। ਗੁਰਕਿ ਰਪਾ ਤੇਜਾਇਆ ਜਿਥੇ
ਤੁਧ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ। ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ੧੧॥
ਸਲੋਕ॥ ਆਦੁ ਖੁਦਾਰੂ ਸੁਖ ਰੋਗੁ ਭੁਇਆ ਜਾ ਸੁਖ ਤਾਮਨਿ
ਰੋਈ। ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈਨਾ ਹੀ ਜਾਹ ਉਕਰੀ ਨਹੋਈ॥ ੧॥

ਬਾਇਹਾਹੀਕੁਦਹਤਿਵਸਿਆਤੇਗਾਮੰਤੁਨਜਾਈਲਾਖਿਆ। ੧੨੬
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭੁਰ
ਪੂਰਿਗਹਿਆ॥ ਤ੍ਰਿਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਟੁਤਿਸੁਆਲਿਓਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਜੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਂਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾ
ਸੁਕਰਿਗਹਿਆ॥ ੨॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰ
ਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਯਾਖੜੀਸਬਦੰਸੁਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪ੍ਰਾ
ਕ੍ਰਿਤਹਿ॥ ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕ
ਦਾਜੁਪੈਜੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ ੩॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾ
ਦੇਵਦੇਵਾਤਾਮਾਤਾਮਾਤਾਸੁਦੇਵਕਿਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਦਾਜੁਪੈਜੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥ ੪॥ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਕੁੰ
ਬਧਾਜਲੁਹਪੈਜਲੁਬਿਨੁਰੰਭੁਨਹੋਇ॥ ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮ

ਨਰਪੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥੫ਉਤ੍ਰੀ॥ ॥੫੩੨ਆਰੋਵੈਗੁਨ
ਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਜਾਪੁਨਮਾਗੀਐ॥ਜੇਹਾਪਾਲੇਪਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉ
ਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐ॥ਜਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਰੀ
ਐ॥੫੩੩ਆਮਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿਚਲੈ
ਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ਜਲੋਕੁਮੰ१ ॥ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਹੀਰਕਾਇ
ਕੁਰਬਾਇਕੁਰਬਦਾਹੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਠੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁ
ਝੁਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤੁਜੁਗਿਰਬੁਸੀਤੋਖਕਾਪਰਮੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥ਤੈਤੈਰਬੁ
ਜਤੈਕਾਜੇਹੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਬੁਤਪੇਕਾਜਤੁਅਗੈਰਬਦਾ
ਹੁ॥ਕਲੁਜੁਗਿਰਬੁਅਗਾਨਿਕਾਕੂਨੁਅਗੈਰਬਦਾਹੁ॥੧॥ਮੰ१
ਸਾਮਕਪੈਸੇਤਿਬਰੁਸੁਆਮੀਜਾਚਿਮਹਿਅਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਜਭੁਕੋਸਚਿ॥੧
ਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁਕਪੈਰਹਿਅਰੁਪੁਗਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਜੁਗੁ॥

ਨਾਇਲਾਇਐਪਰਾਢਤਜਾਹਿ। ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਹੁਪਾਹਿ। ਜੁਜਮ १੩੧
ਚਿਜੇਰਢਲੀਚੰਡਾਵਲਿਕਾਨਕਿਸਨਜਾਦਮੁਰੁਇਆ। ਪਾਹੁਜਾਤ
ਗੋਪੀਲੈਅਇਆਬੀੜਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ। ਕਲਿਮਹਿਬੇਦ
ਅਬਰਬਣਹੁਆਨਾਉਖਦਾਈਅਲਹੁਰੁਇਆ। ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ। ਚਾਰੇਦੇਦਹੋਏਸਚਿਅ
ਗਾਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਦੀਚਾਗ। ਭਾਉਭੁਗਤਿਕਰਿਨੀਦੁਸਦਾ
ਏ। ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਹੁਪਾਏ। ੨। ਪਉੜੀ। ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਪੁ
ਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਇਆ। ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ। ਖਸਮੁਛੋ
ਰਿਦੂਜੇਲਗੇਰੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂਹੋਬੋਧਿਥਾਦਿਰਲੈ
ਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ। ੧੩। ਸਲੋਕੁਮਃ ੧

ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਖਾਓਇਜਿਅਵਹਿਆ
ਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਜੇਕਿਤਾਟਲਟਿਕੇਟੁਲਬਕਬਕੇਕੀਮਿਨਆ
ਵਹਿਪਤਾਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੀਗਿਆਈਆਤਤਾਸਰੁ
ਕੋਨਿਵੈਅਪਕਉਪਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇਧਰਿਤਾਰੋਜੁਤੋਲੀਐਨਿਵੈ
ਸੁਗਉਰਾਰੋਇਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਤੀਮਿਰਗਾਹਿਸੀ
ਸਿਨਿਵਾਇਐਕਿਆਬੀਐਜਾਰਿਦੇਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮੰ१॥
ਪਾਤ੍ਰਿਪੁਸਤਕਿਸੀਧਿਆਬਾਦੀਸਿਲਪੁਜਸਬਗੁਣਸਮਾਧੀ॥
ਮੁਖਿਨੂਠਬਿਭੂਖਣਜਾਗੀਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੀਗਲਿਮਾ
ਲਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀਦੁਇਧੋਤੀਬਜਤਕਪਾਟੀਜੇਜਾਨਸਿਥੁ
ਮੰਕਰਮੀਸਤਿਟਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੀਕਹੁਨਨਕਨਿਹਚਉਧਿ
ਆਵੈਦਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟੁਨਪਾਵੈ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਕਪਤੂਰੁ

ਪੁਸ਼ਪਾਵਣਾ ਛਾਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ਮੰਦਾ ਚੰਦਾ ਆਪਣਾ
ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ਪੁਕਮੁ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇਗ ਹਿਭੀ ਤੈ ਅਗੈ
ਜਾਵਣਾ ਨੰਦਾ ਦੇ ਜਕਿ ਚਾਲਿ ਆਤਾ ਦਿਸੈ ਖਗਰੂ ਗਾਵਣਾ ਕਰਿ
ਅਉਗਾਣੁ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮੰ१ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ
ਸੰਤੋਖ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਹਾ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਪਾਂਡੇ ਪਤੁ
ਨਾਨਾ ਏਹੁ ਤੁਵੈ ਨਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨਜਾਇ ॥ ਧੀ ਨੁਸੁ ਮਾਣੁ ਸਨ
ਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕਤਿ ਮੁਲਿ ਮਣਾਇ ਆਬਹਿ ਚ
ਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ ਕੇ ਨਿਚੜਾਈ ਆਗੁ ਰਬਾ ਹਮਣੁ ਬਿਆ ॥
ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਭੁਟਿ ਪਾਇਆ ਵੇਤੁ ਗਾਗਾਇਆ ॥੧॥ ਮੰ१ ॥ ਲੁਖ
ਚੋਰੀਆ ਲੁਖ ਜਾਰੀਆ ਲੁਖ ਕੂੜੀਆ ਲੁਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲੁਖ ਠ
ਰੀਆ ਪਾਹਿ ਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨ ਸੁਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤੁਗੁ ਕਪਾਹੁ

ਕਤੀਐਬਾਮਨੁਦਟੇਆਇ। ਕੁਪਿਬਕਰਾਂਗੰਨਿਖਾਇਮਾਸਭੁਕੋਆ
ਖੇਪਾਇ। ਹੋਇਪੁਗਣਸੁਟੀਐਭੀਇਰਿਪਾਈਐਹੋਗੁ। ਨਾਨਕਤ
ਗੁਨਤੁਦਈ। ਜੇਤਗੁਹੋਦੈਜੋਗੁ॥ ੨॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪ
ਤਿਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤੁ। ਦਰਗਾਹਮੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਿ
ਤੂਟਸਿਪੁਤਾ॥ ੩॥ ਮੰ॥ ੧॥ ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ। ਭਲਕੇ
ਥੁਕੁਪਦੇਨਿਤਦਾਵੀ। ਤਗੁਨਪੇਰੀਤਗੁਨਧਰੀ। ਤਗੁਨਜਿਹਵਾ
ਤਗੁਨਆਖੀ। ਵੇਤਗਾਮਾਪੇਵਤੈ। ਵਟਿਪਾਗੇਅਵਰਾਪਤੈ॥
ਲੈਭਾਵਿਕਰੇਦੀਆਹੁ। ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਗਾਹੁ। ਸੁਣਿਦੇਖਹੁ
ਲੈਕਾਏਹੁਦਿਗੁਣੁ। ਮਾਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ। ੪॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ।
ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਦੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ। ਹੁਕੀਮਮੰਨਿਐ॥

ਤੇਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ਤਾਖਸਮੇ ਕਾਮ ਪਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੇ ਭਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਮਨਹੁ
 ਚੰਦਿਆ ਸੋਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਹ ਪੋਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥ ੧੫ ॥
 ਸਲੋਕੁ ਮੰ ੧ ॥ ਗਉ ਬਿਗਾਹ ਮਣਕ ਉਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਨੁ
 ਨਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਿ ਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ
 ਪੁਜਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜ ਮੁਤੁਰ ਕਾਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀ ਲੇਪਾ ਖੰਡਾ ਨਾਮਿ
 ਲਾਇ ਮੇਜਾ ਹਿਤ ਰੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ ੧ ॥ ਮਾਣੁ ਸਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ
 ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤ ਨਗਾ ਲਿਤਾਗਾ ॥ ਤਿਨ ਪਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੁਰ
 ਹਿਨਾਦਾ ॥ ਉਨਾ ਭਿਆਵਹਿ ਚਿਈ ਜਾਦਾ ॥ ਕੂਟੀਰਾ ਸਿਕੂਣਾ ਵਾਪਾਗੁ ॥
 ਕੂਟੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਮਾਹਾਗੁ ॥ ਸਰਮਧਰਮ ਕਾਰੇ ਗਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕੂਟੁ ਗਹਿ ਮਾਭਰਿ ਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾਤੇ ਤ੍ਰਿਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁ
 ਜਗਤ ਕਜਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਰੇਵਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਮਲੇਛ

ਧਾਨੁਲੇਪੁਜਪਿਪੁਗਣਾਅਭੁਖਿਅਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ।ਚਉਕੇਉ
ਪਹਿਕਿਸੇਨਾਜਾਣਾ।ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਦੀਕਾਗ।ਉਪਰਿਆਇਥੈਠੇ
ਕੂਟਿਆਗ।ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ।ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਤੁਭਿਟੈ।ਤੁਨਿ
ਭਿਟੈਠੇਤੁਕਰੇਨਿ।ਮਨਿਜੁਠੈਚੁਲੀਭੁਰੇਨਿ।ਕਦੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿ
ਆਈਮੇ।ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਮੇ॥੨॥ਪਉਤ੍ਰੀ।ਚਿਤੈਅੰਦਰੁ
ਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੋਠਿਚਲਾਇਦਾ।ਅਪੇਦੇਵਡਿਅਈਆ
ਅਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ।ਵਡੁਪੁਵਡੁਵਡੁਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੀਧੈ
ਲਾਇਦਾ।ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਪਾਹੁਕਰਾਇਦਾ।
ਦਰਿਮੰਗਨਭਿਖਨਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ਜੇਮੇਹਾਕ
ਪਰਮੁਹੈਪਰਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ।ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਮੇਪਿਤ
ਰੀਚੋਰਕਰੇਇ।ਵਲੀਅਹਿਯਬਦਲਾਲਕੇਮੁਸਠੀਏਹਕਰੇ

॥ नानक अगोसो मिलै सिखटे पाले देहि ॥ १ ॥ मः १ ॥ ॥ जिउ जे
हुमिर नव ली आदै दारो दार ॥ जुठे जुठ मधि दसो नित नित जे
इधु आगु ॥ सुचे देहि न आधी ॥ मधि बर निति जिधि रूपाये ॥
सुचे सेही नानक ॥ जिन मनि दसि ॥ आसो ॥ २ ॥ ॥ पउरुही ॥ तुरे प
लाटे पउरु देग ॥ गरि गी ॥ गरम सवारि ॥ आकोठे मंडु पमा
ही ॥ आला ॥ इबै ठे करि ॥ पसारि ॥ आ ॥ चीन कर निति ॥ नितु ॥ वदे
॥ गरि ॥ बु ॥ नित ॥ गी ॥ गरि ॥ आ ॥ करि ॥ तु ॥ रमा ॥ दिस ॥ खा ॥ दिस ॥ आ ॥ दे
धि ॥ म ॥ ल ॥ ति ॥ म ॥ र ॥ तु ॥ दिस ॥ गरि ॥ आ ॥ म ॥ र ॥ आ ॥ दी ॥ जे ॥ ब ॥ निति ॥ गरि ॥ आ ॥
१० ॥ ॥ सलै ॥ मः १ ॥ ॥ जे ॥ करि ॥ सु ॥ त ॥ कु ॥ मं ॥ नी ॥ मे ॥ स ॥ तु ॥ ते ॥ सु ॥ त ॥ कु ॥ जे ॥ दे ॥
गे ॥ जे ॥ अ ॥ ते ॥ ल ॥ क ॥ ही ॥ मं ॥ द ॥ रि ॥ की ॥ तू ॥ जे ॥ दे ॥ जे ॥ ते ॥ मं ॥ न ॥ के ॥ जे ॥
आ ॥ बा ॥ तु ॥ न ॥ के ॥ दे ॥ ॥ प ॥ पु ॥ ला ॥ प ॥ दी ॥ नी ॥ उ ॥ रै ॥ नितु ॥ गरि ॥ आ ॥ स ॥ तु ॥ के ॥

ਇ॥ ਸੁਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁ ਪਦੈ ਰਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤਕੁ
ਏਵਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆ ਨੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ॥ ੧॥ ਮੰ॥ ੧ ॥ ਅਨਕਾਸੁ
ਤਕੁ ਲੋਭੁ ਪੈ ਜਿਹਵਾ ਸੁਤਕੁ ਕੂੜੁ॥ ਅਖੀ ਸੁਤਕ ਦੇਖਣਾ ਪਰਤਿਅ
ਪਰਧਨ ਭੁਧਾ ਕੰਨੀ ਸੁਤਕ ਕੰਨੀ ਪੈਲਾਇ ਤਬਾਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਮੰ॥ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਤ
ਕੁ ਰਹਮੁ ਪੈਦੂ ਜੈਲ ਗੋਜਾਇ॥ ਜੀਮਨੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪੈਰੁ ਟੈਅ
ਵੈ ਜਾਇ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੈਦਿ ਤੇ ਨੁ ਰਿਜ ਕੁ ਸੰਬਾਹਿ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਅਤਿ ਨਾ ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ॥ ੩॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਫ਼ਾ ਕਰਿ ਸਾਣਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਿਚਿ ਦਫ਼ੀ
ਆਵਡਿ ਆਈਆ॥ ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ॥ ਜਾਤਿ ਸੁ
ਭਾਣਾ ਤਮੀਨਿ ਦਸਾਈਆ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤ ਕਿਹ ਬੁਧ ਗਿ

ਚਹੁਮਾਰਿਕਦੀਆਬੁਰਿਆਈਆਸਹਿਤੁਨੈਨਉਨਿਧਿਪਾ
ਈਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ॥ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਅਪਿਹੋਇ
ਸੁਚੇਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੇਗਖਿਓਨੁਕੋਇਨੁਭਿਟਿਓਜਾਇ॥
ਸੁਚਾਹੋਇਕੋਜੇਦਿਆਲਗਾਪਤੁਇਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾਈਸੁ
ਇਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੇਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੀਤ
ਹੁਦੇਵਤਾਲੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਪਿਰਤੁ॥ਤਹੋਆਪਾਕੁਪਦਿ
ਤੁਪਾਪੀਸਿਉਤਹੁਗਤਿਆਬੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਨ
ਮੁਨਉਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸੁਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਦੇਵੈਜਾਣੀਐਤਿ
ਤੁਮੁਖਿਬੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ॥ਭੁੰਨ੍ਹਿਜੀਮੀਐਭੁੰਨ੍ਹਿਨੀਮੀਐ
ਭੁੰਨ੍ਹਿਮੰਗਲੁਵੀਆਹੁ॥ਭੰਡਹੁਦੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ॥
ਮੁਆਭੰਡੁਭਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਜੋਕਿਉਮੰਦਾਆ

ਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੀਮਹਿ ਰਾਜਾ ਨਾ ਭੰਡੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਪੁਜੈ ਭੰਡੁ ਬਾਣੁ ਨ ਕੋਇ
ਨਾਨਕਾ ਭੰਡੁ ਬਾਹਰਾ ਦੇ ਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਣੁ
ਹੀਐ ਰਾਗ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੈ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ਅਖੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾ ਹੀ ਸੋਚੁ
ਇਕ ਛੀਐ ॥ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੀ ਦੁਖੀਐ ॥
ਜਾਹੁ ਨਾ ਹੀਐ ਤੁਜਗਿ ਤਕਾਇ ਤੁਗਾਰ ਬਿਧੀ ਦੁਖੀਐ ॥ ਸੰ
ਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਦੇਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੁਰਖੇ ਨਾਲਿ
ਨ ਬੁਝੀਐ ॥ ੧੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਟਿਕੈ ਬੋਲਿਐ
ਤਨੁ ਮਨੁ ਟਿਕੈ ਪੋਇ ॥ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਸ ਦੀਐ ਟਿਕੈ ਟਿਕੀਐ
ਇਹ ਟਿਕਾ ਦਰਗਾਹ ਸਦੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਟਿਕੈ ਪਾਇ ॥ ਟਿ
ਮੁਰਖ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰ

ਹੁਥੁਠੇਧੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਠੈਲੁਗਾਅਠਸਠਿਤੀਰਬ
ਜੇਨਾਵਾਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੇਲੁਗਾਜਿਨਪਦੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦ
ਵੁਤੇਭੁਲੇਸੀਸਾਹਿ। ਤਿਨਨੇਪੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਹਿ।
ਰੀਗਿਹਸਹਿਰੀਗਿਹਦਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ। ਪਰਵਾਹਨਹੀ
ਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਬੁਸਚੇਨਾਹ। ਦਰਿਦਾਦਉਤੇਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈ
ਦੇਇਤਖਾਹਿ। ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁਗਾ। ਦਰਿਲ
ਏਲੇਖਾਪੀਤਿਲੁਵੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁਗਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਅਪੇ
ਕਰਣਕੀਅਪਣਾਪਾਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਮੇ। ਦੇਖਹਿਕੀਤਅਪਣਾ
ਪਰਿਕਚੀਪਕੀਜਾਗੀਮੇ। ਜੇਅਇਆਜੇਚਲਸੀਸਕੁਕੋਈਆਈਦਾ
ਹੀਮੇ। ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਜਾਹਿਬੁਮਨਪੁਦਿਸਾਹੀ
ਅਪਣਹਥੀਆਪਣਾਮਾਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਹੀਮੇ॥ ੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਰਨੇ ਹੀ ਆਸ ਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਸ ਕੁ ਕਾਢੀ ਐਸ ਦੁਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੀ ਮੁੰਮੈ
ਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸ ਕੁ ਦੇਹੁ ਨ ਆਖੀ ਐ ਜਿ ਲੇਖੇ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜਲਾ ਮੁਜ ਬਾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਹੈ ਮੁੰਦੁ ਹੁਪੁ ਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਦੇ ਵੈ ਕੁਟੀ ਆਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਜਿ ਤੁਸੇ
ਦਿ ਐ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐ ਸੋ ਜਾਹਿ ਬੁਝਦਾ ਸਮਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿ ਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾ
ਈ ਐ ਆਪਣਾ ਸਾਧਾ ਲਭੁ ਗੀ ਕਿਉ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੀ
ਚਈ ਦੇ ਲੀ ਮੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾ ਲੀ ਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾ ਲਿਨ ਹਾਰੀ
ਐ ॥ ਤੇਵੇ ਹਾਥਾ ਸਾਦਾ ਲੀ ਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੈ ਉਪਰਿ ਪਾਲੀ ਐ ॥ ੨੧

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰ ਬੁਢਾਦਾ ॥
ਲਾਕਰੇ ਪਨੇਰੀ ਆਖ ਸਮਨ ਪਾਏ ਜਾਦਾ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ

ਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੇਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਜੇਪਰ
ਦਾਨੁ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਆਵਾਉ
॥ ਬੀਜੇਬਿਛੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਖਪੁਏਹੁਨਿਆਉ॥ ੨॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
ਨਾਲਿਇਆਣੈਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੋਹੋਦਰਤੈਦੇ
ਖੁਹੋਕੋਨਿਹਜਾਸਿ॥ ਵਸਤੁਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ ਸਾ
ਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਅਰਦਾਸਿ॥ ਕੂਟਕਮਾਣੈਕੂਟੈਹੋਵੈਨਾ
ਨਕਸਿਠਾਤਿਦਿਗਾਸਿ॥ ੩॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੈਦੋਸ
ਤੀਵਤੁਹੁਜਿਉਨੇਹੁ॥ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਬਾਉਨਬੇ
ਹੁ॥ ੪॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ
ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਦੇਰਾਸਿ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਚਾ
ਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੇਭੁਇ॥ ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੇਅਗਲੀ

ਓਹੁ ਦਯਾਹੁ ਭਿਦੁ ਨਾ ਖਾਹਿ ॥ ਖਸਮੇ ਕਰੇ ਬਰਾ ਬਹੀ ਠਿਰਿ ਗੋਰਤਿ ਅੰ
ਦਰਿ ਖਾਇ ॥ ਦਯਾਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿ
ਸਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਈ ॥ ਜੈ ਤਿਸੁ ਕਹੀ ਐਸਾ ਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਕਮੁ ਨ
ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨
ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈ ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਕਰ ਮਾਤਿ
ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਠੇ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕ
ਰੀ ਜਿ ਤੁਠੁ ਉਖਸਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਠੀ ਐ ਜਿ ਸੇਤੀ
ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਨੀਹ
ਰਿਤਾ ਕੇ ਪਰਾਦਾਗ ॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਠਿਰਿ ਅਪਿ ਕਰਾਏ
ਮਾਗ ॥ ਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੀ ਜੀਗੀਆਇ ਕਿਤੁ ਹੀ ਚੜ੍ਹਹਿ ਬਿਜੀਆ
॥ ਅਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਅਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ

ਨਾਜਿਨੀਕੀਆਟਿਹਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਗ॥ ੨੩॥ ਸਲੋਕੁਖਃ १
ਆਪੇਭਾਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੁਰਤੁਦੇਇ॥ ਇਕਨੀਦੁਪਸਮਾਈਐ
ਇਕਿਚੁਲੈਰਹਨਿਚੁਡੇ॥ ਇਕਿਨਿਹਾਈਪੈਸਦਨਿ॥ ਇਕਿਉਪਹਿਰਾ
ਨਿਖਣੇ॥ ਤਿਨਾਂਸਦਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਹਿਕਰੇ॥ ੧॥ ਅਹਲਾ ੨
ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੇਆਪਿ॥ ਤਿਸੁਦਿਚਿਜਤਉਪਾ
ਇਕੇਦੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ ਕਿਸਨੇਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
ਆਪਿ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਐਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣੁ
ਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਹੀਮੁਦੇਜੀਅਹਿਜਰੁਸਿਥਾਹਿ॥
ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਟੀਛੁਧੁਰਿਛੁਗੀਤਿਨੋਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹ
ਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਸੋਕਰੈਜਿਤਿਜੈਰਜਾਇ॥ ੨੪॥ ੧॥ ਸੁਧੁ

ਰਮਕਲੀਕੀਵਾਰਗਇਬਲਵੰਤਿਤਥਾਸਤੈਰੂਮਿਆਖੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉ
ਬਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਦਰੇ॥ ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਨਰੁਰਾਵਪੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁ
ਪਤੀਦਰੇ॥ ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਦਸਤਾਣੀਨੀਦਰੇ॥
ਲਹਦੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਾਰਿਸਿਫੁਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਦਰੇ॥ ਮਤਿ
ਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖਤੁਰਿਜੋਰਿਪਰਾਕਾਇਜੀਦਰੇ॥ ਗੁਰਿਚੇਲੇ
ਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਸਲਾਮਤਿਖੀਦਰੇ॥ ਸਹਿਇਕਾਦਿਤੋਸੁ
ਜੀਦਰੇ॥ ੧॥ ਲਹਦੇਦੀਟਰਾਈਅੰਨਾਨਕਾਦੋਰੀਖਟੀਅੰਨੋਤਿ
ਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਾਹਿਕਾਇਅਛੇਰਿਪਲਟੀਅੰਨੋਛਲੈਰੁਛਤ
ਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਗੁਰੀਅੰਨੋਕਰਹਿਜੁਗੁਰਗੁਰਮ॥

ਆਸਿਲਜੋਗੁ ਅਲੁਟੀਚਟੀਐ॥ ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰਸਬਦਿ ਹਰਿਤੋਰਿ
ਨਾਅਦੀਖਟੀਐ॥ ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੀਮਦੀਆਪਖਹਦੀਖੇਹਿਦਿਬ
ਟੀਐ॥ ਹੋਵੇਸਿਟੁਤਿਖਸੀਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਚੁਰਸਪੁਸ਼ਟੀਐ॥ ਤੁਧਰਿ
ਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ ਸਚੁਜਿਗੁਹਿਟੁਰ
ਮਾਇਆਕਿਉਦੇਦੂਬੋਲਹੁਟੀਐ॥ ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਇਓਕਰਿਖੀ
ਰਹੁਕੀਨਮੁਰਟੀਐ॥ ਦਿਲਿਖੋਏਅਕੀਟਿਗਨਿਬੀਨਿਭਾਰਉਚਾਇ
ਨਿਛੁਟੀਐ॥ ਜਿਨਿਆਖੀਜੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੇਬਟੀਐ॥
ਕਉਣਹਾਰੇਕਿਨਿਉਦਟੀਐ॥ ੨॥ ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੇਸਾਲੁ
ਜਿਵਾਪੇਸਾਲੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਪੈਦੇਦੁਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੇਸਚਾਕਰੇਸਾਬਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ ਗੁਰਅੰਗਦਦੀ
ਹੀਟਿਹੀਸਚੁਕਰਤੈਬੀਧਿਬਹਾਲੀ॥ ਨਨਕੁਕਾਇਆਪਲਟੁ

ਕਰਿਮਾਲਿਤੁਖਤੁਬੈਠਸੈਰੁਲੀ। ਦਰਸੇਦੇਉਮਤਿਖਤੀਮਸਕਲੈ
ਚੇਇਜੀਗਲੀ। ਦਰਿਦਰਦੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲ
ਲੀ। ਬਲਵੰਡੁਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪੜਾਈ। ਲੀ
ਗਰਿਦਉਲਾਤਿਦੰਗੀਮੇਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਗਪਿਆਈ। ਗੁਗਸ
ਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਬੀਏਪਗਲੀ। ਪਏਕਬੂਲਖਸੰਮ
ਨਾਲਿਜਾਪਾਲਮਰਦੀਪਾਲੀ। ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਜੇਇਜਿਨਿ
ਗਉਉਠਾਈ। ੩॥ ਜੋਰਿਓਗੀਗਵਹਾਈਮੇਦੁਨਿਆਈਅ
ਖੇਕਿਕਿਓਨਾ। ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਬਿਉਚਰਦੀਵੈਨੁਵਿ
ਬਿਕਿਓਨੁ। ਮਾਧਾਨਾਪਰਵਤਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿਤ੍ਰ
ਕਿਓਨੁ। ਦਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਇਅਨੁਕਰਿਅਦਾਗਉਨਾਦਿ
ਲਕਿਓਨੁ। ਦੁਦਰਤਿਅਹਿਦੇਖਾਈਅਨੁਜਿਦਿਮੇਵਗੀ

ਗੁਣਿ ਨਿਕਿਓਨੁ ॥ ਲਹਣੇ ਪਰਿਓਨੁ ਛੁਡਤੁ ਸਿਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆਤੁ ॥
 ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਰਿਆ ਪੁਆਪੇ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥
 ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਪੋਥਿ ਕੋ ਸਭ ਉਮਾਤਿ ਦੇਖਹੁ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ ਜਾਂ ਸੁਪੋਸੁਤਾਂ
 ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥ ੪੭ ॥ ਏਹਿ ਦਸਾਇਆ ਏਹੁ ਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਖਾਡੁਗਾ ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੀਜ ਮੁਨਾ ਲਿਤੁ ਪਹੋਰੁ ਮੁਖੁ ਗਗੁਗੁ ॥ ਲਬੁ ਦਿਣਹੇ
 ਮਾਨੁ ਸਾਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੁਗ ॥ ਵਰਿਐ ਦਰਗਹਰੁ ਰੂਕੀ ਕੁਦਰਤੀ ਨੁਗੁ ॥
 ਜਿਤੁ ਸੁਹਾਬ ਨਲੁ ਭਈ ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਹੁਗੁ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਂ ਨੁਹੈ
 ਤੁਧ ਵਿਚਿ ਰੁਚ ਪੂਰਿ ॥ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ਹੀ ਜੋ ਕਹੇ ਸੇਵੈ ਦੂਰੁ ॥ ਨੇਤ੍ਰੈ ਦਿਸੈ
 ਮਾਤ ਲੋਕੁ ਤੁਧ ਸੁਭੈ ਦੂਰੁ ॥ ਏਹਿ ਦਸਾਇਆ ਏਹੁ ਆਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
 ਖਾਡੁਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋਇ ਕਾਸੇ ਬੈਠਾ ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਪਿਪ੍ਰਾ ਦਾਦੇ ਜੇ
 ਹਾਂ ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਸ ਕੀਨੇ ਤ੍ਰੈ ਪਤਿ ਆਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਨੁ

॥ ਜਿਨਿਸਮੁੰਦਵਿਹੋਲਿਆਕਰਿਮੇਹੁਮਧਾਨੁ॥ ਚਉਦਹਤਨਨਿਕਾਲਿ
ਆਨੁਕੀਤੇਨੁਚਾਨਾਨੁ॥ ਘੋੜਾਕੀਤੇਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਨੁ॥ ਧਣ
ਖੁਚਤੁਇਓਸਤਦਾਜਸਹੀਦਾਬਾਨੁ॥ ਕਾਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰਸਾਚਤ੍ਰਿ
ਆਰੋਭਾਨੁ॥ ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਨੁ॥ ਨਿਤਰਜੋਈਤੇਹੀ
ਅੰਧਿਓਮੇਦਾਖਾਨੁ॥ ਚਾਰੇਕੰਡਾਸੁਭੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਨੁ॥
॥ ਆਵਾਗਉਨੁਨਿਦਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਨੁ॥ ਅਉਤਰਿਆਅਉ
ਤਾਰਲੈਸੋਪੁਰਖਸੁਜਾਨੁ॥ ਸੁਖਤ੍ਰਿਦਾਉਨਰੋਲਈਪਰਬਤਮੇਹਾਨੁ॥ ਜਾ
ਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੁਜਾਨੁ॥ ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਜਾਤੁਸੁਖਫੁਲੁਜਾਨੁ॥ ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਹੁਗੁਰੁਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ
ਹੀਛਾਛੁਤ੍ਰਸਿਰਿਉਮਤਿਪੈਰਾਨੁ॥ ਸੋਟਿਕਸੋਬੈਹਨਾਸੋਈਦੀਬਾਨੁ॥ ਪਿ
ਘੁਦਾਦੇਜੇਦਿਹਾਧੇਤ੍ਰਪਰਵਾਨੁ॥ ੬॥ ਧੀਨੁਧੀਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰਜੀ

ਸਿਰਿਅਤਿ ਨੈਸਵਾਰਿਆ ਪੁਰਹੋਈ ਕਰਮਾਤਿ ਅਪਿਸਿਰਜਨੁ ਹੋਧਾਰ
 ਆਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿਨਮ ਸਕਾਰਿ ਅਟਲੁ ਅਥਾਪੁਅ
 ਤੇਲੁ ਤੁਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਵਾਰਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭੁਓ ਕਰਿ ਸੇਤੁ ਪੁਪਾ
 ਹਿਉ ਤਾਰਿਆ ਲਲਕੁਰੁ ਕਮਕੋਧ ਸੋਹਮਾ ਰਿਕਟੇ ਤੁਧ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰਿ
 ਆਪੀ ਨੁਸੁ ਤੇਰਾ ਬਾਨੁ ਪੈਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂਲੁ ਪਣਾ ਤੁ
 ਪੈਗੁਰ ਅਸਚੁ ਤੂੰ ਵੀਚਾਰਿਆ ਗੁਰਤਿਠਾ ਤਮ ਨਸਧਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥ ਚਾ
 ਰੇ ਜਾਗੇ ਚਉਜਗੀ ਪੰਚਾਇਤੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ਆਪੀ ਨੈ ਆਪੁ ਜਾਜਿਓ ਨੁ
 ਆਪੇ ਹੀ ਬੀਖਿ ਖਲੋਆ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲੁ ਮਾਪਿਆ ਪਿਲਿਖਿ ਟੁਹ
 ਰਹੋਆ ਸਰਉ ਮਤਿ ਆਵਣੁ ਜਵਣੁ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾਨਿ ਹੋਆ ਤੁਖਤਿ
 ਬੈਠਾ ਅਰਜ ਨਗੁ ਰੂਸਤਿ ਗੁਰਕਾਖਿ ਵੈਚੈ ਚੋਆ ਉਗਵਣੁ ਪਤੈ ਆਬ
 ਟੁਹ ਚਉਚਕੀ ਕੀਅ ਨਲੋਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨਸੇਵਿਓ ਮਨੁ ਖਾਪ

ਇਆਸੋਆ ਦੁਣੀਚਉਣੀਕਰਮਾਤਿਸਚੇਕਾਜਚਾਏਆ ਚਾਰੇਜਾ
ਗੇਚਉਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਅਪੇਰੋਆ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥

॥ ਬਸੰਤੁਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਹਰਿਕਾ ਨਾਮੁਪਿਆਇਕੈਰੋਹੁ
ਹਰਿਅਭਾਈ ॥ ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹੁਤਿਸੁਹਾਈ ॥ ਵਣੁ
ਤਿਦੁਤਿਭੁਵਣੁਮਊਲਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤੁਟਲੁਪਾਈ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖ
ਉਪਜੈਲਥੀਸਭਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁ ਨਾਮੁਟਿਰਿਬਹੁਤਿ
ਨਧਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੰਜੇਬਧੇਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਏਆ ਆਪਣੇਚ
ਹਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਯੁਖਤੋਆ ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏ
ਨਿਤਨਵਾਨੋਰੋਆਗਦਿਨੁਰੈਇਨਾਮੁਪਿਆਇਦਾਟਿਰਿਪਾਇਨ
ਸੋਆ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਅਨਾਨਕਾਰੋਈਟਿਰਿਰੋਆ ॥ ੨ ॥ ਰਿ ॥ ੧ ॥

ਹਉਪਜੈ ਕਹਹ ਪੈ ਕਹਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉ
ਨੁਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ। ਕਹਨਿ ਧਿਆਇ ਨਿਸੁਣ ਨਿਨਿਤ ਸੇਭ ਗਤ ਸੁਹਾ
ਵੈ। ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਦੂਸਰਲਾਵੈ ਨਲਾਵੈ। ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਿ ਆਨਾ ਨ ਕਸੁਣਾਵੈ। ੩॥ ੧॥ ੬॥

੧੪੮

੧

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ਸਾਧਉ ਜਨਕਾਮਾਨੁਤਿ ਆਗਉ। ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
ਧ ਜੰਗਤਿ ਦੁਹਜ ਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿ ਸਿਭਾ ਗਉ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ। ਸੁਖ ਦੁਖ
ਦੋਨੋ ਸਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰ ਮਾਨ ਅਪਨਾ। ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਹੋ ਅਤੀਤ ਤਿ
ਨਿਜ ਚਿਤਤੁ ਪਛਾਨੈ॥ ੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾ ਦੇਉ ਤਿ ਆਗਉ ਬੋਜੈ ਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ। ਜਨਨਾ ਨ ਕਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨ ਪੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ॥ ੨॥ ੧॥
ਕਨਹੀ

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਰਚਨਾਹਮਬੰਨਾਈ ॥ ਇਕਬਿਨਸੈਇਕ
ਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਚੁਲਾਖਿਓਨਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਕੋਧ
ਮੋਹਵਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾਤਨੁਸਾਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓ
ਜਿਉਸੁਖਨਾਰੈਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੇਦੀਸੈਜਗਣਬਿਨਸੈਜਿਉਬਾਦਹਕੀ
ਛਾਈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆਹਓਓਰਾਮਜਰਨਾਈ ॥
੨ ॥ ੨ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਹਰਿਜਸੁਮਾਨਿਨਹੀਆ
ਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਹਰੈਮਾਇਆਮੇਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਪ੍ਰਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾਜਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮਿਰਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠਾਇਹੁਜਗੁਦੇਖਿਤਾਸੁਉਠਿਧਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਗਤਿਮੁਕ
ਤਿਕਾਰਨਸੁਆਮੀਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੇ
ਕਉਭੁਜਨਹਾਮਕੋਧਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਇਹੁ

ਮਨੁਗਾਹਿਓਨਾਈ। ਚੰਦਾਇਤ੍ਰਿਸਨਸੰਗਿਬਸਤੁਪੈਆਤੇਬਿਰੁ
ਨਰਹਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਠਨਕੋਧਪਦਹੀਕੇਭੀਤਗਿਜਿਹਿਸੁਇ
ਸਭਿਬਿਸਰਾਈ॥ ਰਤਨੁਗਿਆਨੁਸਭਕੋਹਿਰਿਲੀਨਾਤਾਸਿਉਕਛੁ
ਨਬਸਾਈ॥੧॥ ਜੋਗੀਜਤਨਕਰਤਸਭਹਾਰੇਗੁਨੀਰਹੇਗੁਨਗਾਈ
॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਭਏਦਾਇਆਲਾਤਾਉਸਭਬਿਧਿਬਨਿਆਈ॥
੨॥੧॥ ਰਹਾਉ੨ੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧੋਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥
ਮਾਨਸਜਨਮੁਅਮੋਝਕੁਪਾਇਓਬਿਰਥਾਕਾਹਿਗਵਾਵਉ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਦੀਨਬੰਧਹਰਿਸਗਨਿਤਾਹਿਤੁਮਆਵਉ॥
ਗਜਕੋੜਸਾਮਿਦਿਓਜਿਹਸਿਮਰਤਤੁਮਕਾਹੇਬਿਸਰਾਵਉ॥੧॥ ਤ
ਜਿਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਿਮਾਇਅਦੁਨਿਭੁਜਨਰਮਾਇਤਲਾਵਉ॥ ਨਾਨ
ਕਹਤਮੁਕਤਿਪੰਥਾਇਹੁਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤੁਮਪਾਵਉ॥੩॥੫॥

ਸਦ

ਕੋਉਮਾਈਭੂਲਿਓਮਨੁਸਮਣਵੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਾਧਮਗਸੁਨਿਕਗਨਿ
ਮਖਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਰਲਭਦੇਹਪਾਇਮਾਨਸ
ਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਂਸੀਕਟਾਬਨਤਸਿ
ਉਰਚਉਪਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨ
ਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਪਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿਹਪਾਇਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥
੨॥ ੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਸਾਧਉਰਾਮਸਗਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੈਕੋਇਪੁਰਾਨਸਿਮਰੈਹਰਿਕੋਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਏਕੁਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਟੁਨਿਅਰੁਬਿਖੀਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ ਹਰਖ
ਸੋਗਪਰਸੇਜਿਹਨਾਹਿਨਸੇਮੁਕਤਿਪੈਦੇਵਾ॥ ੧॥ ਸੁਰਗਾਨਰਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਏਸਗਤਿਉਕੰਚਨਅਰੁਪੇਸਾ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏ
ਸਮਜਾਕੈਏਕੁਮੋਹਟੁਨਿਤੈਲਾ॥ ੨॥ ਸੁਖਦੁਖਏਬਧੇਜਿਹ

ਹਿਨਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਉਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁ ੧੫੦
ਇਬਿਧਿਕੋਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਮਨਰੇਕਹਾਂਭੁ
ਇਓਤਉਥਉਗਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਪਟੈਨਹੀਜਾਨੈਕੁਇਓਲੋਕੁ
ਸੰਗਿਹਉਗਾ॥੧॥ਗਉੜੀਜੋਤਨੁਤੈਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁਸੁੰਦ
ਰਗਿਹਿਕੀਨਗੀ॥ਇਨਸੈਕਛੁਤੇਰੇਨਾਹਿਨਦੇਖਹੁਸੋਚਬਿਚਾਰੀ
॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਾਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਨਿ
ਮਖਨਣੀਨਗੁਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥
ਕਦੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਖੀਆਹਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗ
ਝਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੫॥ਗਉ
ੜੀਮਹਲਾ੯ ॥ਨਗਅਚੇਤਪਾਪਤੇਰੁਹਗੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜ
ਭਭੈਭੰਜਨਜਗਨਿਤਾਹਿਤੈਪਹੁਗੇ॥੧॥ਗਉੜੀਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾ

ਸੁਗੁਨਗਾਵਤਤਾਕੇਨਾਮੁਹੀਮੋਧਹੁਗੇ। ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੇਸਿ
ਮਹਿਸਿਮਹਿਕਸਮਲਸਭੁਹੁਗੇ। ਮਾਨਸਦੇਹਥਹੁਰਿਨਪਾਵੈਕਛੂ
ਉਪਾਉਮੁਕਤਿਕਾਕਹੁਗੇ। ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਹੁਨਾਮੈਭੁਵਸਾਗਰ
ਕੇਪਾਰਿਉਤਹੁਗੇ॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਾਸਾਵਹੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ
॥ ਲੋਭਗੁਸਿਓਦਸਹੁਦਿਸਿਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥
ਚਹਾਉ। ਸੁਖਕੈਪੋਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖਪਾਵਤਜੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥
ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭੁਜਨਕੀ॥
੧॥ ਮਾਨਸਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ ਨਾਨਕ
ਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੨॥

(

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯
॥ ਘਾਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿ ਓਕੈ॥ ਸੀਖਾ ਸਿਖਾਇ ਗਹਿ ਓ ਅਪਨੀ ਸੀ
ਦੁਹ ਮਾਤਿ ਤੇ ਨਟੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭੁਇ ਓ ਬਾਵਰੇ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹ ਉਚੈ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਜਗਤ ਕਉ ਤੂਧ ਕੈ ਅਪਨੇ ਉਦ
ਹੁ ਭੁਗੈ॥ ੧॥ ਸੁਆਨ ਪ੍ਰਛਾਜਿ ਉਪੋਇ ਨ ਸੁਧੋ ਕਹਿ ਓ ਨ ਧਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਭੁਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਤੈ ਕਾਜ ਸਰੈ॥ ੨॥ ੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯
॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਉਰਾਗਿ॥ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧ
ਅਭੁ ਭੁਨਿ ਰਿਹਾ ਕੀਨਾਗਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿ
ਆਰੇ ਦੇਹ ਤ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਆਪਿ ਪਰੀ ਕੋਊ ਨਹ ਰਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤਾ ਨਿ
ਦਾਗਿ॥ ੧॥ ਸ਼ਿਰਾ ਤਿਸ ਨਾਜਿ ਉਚ ਗਹਰੁ ਨਾ ਘਾਹ ਦੇਖੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾ
ਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾਤੈ ਹੋਤ ਉਧਾਰ॥ ੨॥ ੨॥

੧੫੧

ਕਾਂਨ + ੫

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੯ ॥ ਜਗਤਮੇਸ਼੍ਵਰੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਅਪਨੇ
ਹੀਸੁਖਸਿਉਸੁਲਾਗੇਕਿਆਦਾਗਕਿਆਮੀਤੁ॥੧॥ ਹਹਾਉ॥ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇਸਭੈਕਹਤਪੈਹਿਤਸਿਉਬਾਧਿਓਰੀਤਿ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਜੀਗੀਨਹਕੇ
ਊਇਹਅਚਰਜਪੈਗੀਤਿ॥੧॥ ਮਨਮੂਰਖਅਜਪੂਨਹਸਮਝਤਸਿਖ
ਦੇਹਾਰਿਓਨੀਤਾ॥ ਨਨਕਭਉਜਲੁਪਾਰਿਧਰੈਜੋਗਾਵੈਪ੍ਰਭਕੇਗੀਤ॥
੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਬਿਹਾਗਤ੍ਰਾਮਹਲਾ੯
ਹਰਿਕੀਰਤਿਨਹਕੇਉਜਾਨੈ॥ ਜੋਗੀਜਤਿਤਪੀਪਚਿਹਾਰੇਅਰੁਬਹੁ
ਛੋਗਸਿਆਨੇ॥੧॥ ਹਹਾਉ॥ ਛਿਨਮੇਰਾਉਰੰਕਕਉਕਰਈਰਾਉਰੰ
ਕਕਰਿਡੁਗੇ॥ ਹੀਤੇਭਰੇਭਰੇਸਖਨਾਵੈਅਹਤਾਕੋਬਿਵਹਾਰੇ॥੧॥
ਅਪਨੀਮਾਇਆਆਪਿਪਸਾਰੀਆਪਹਿਦੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਾ

ਧਰੇਬਹੁਰੀਗਸਿਭੁਤੇਰਪੈਨਿਆਗਾ॥ ੨॥ ਅਗਤਅਪਾਰਅਲੇ
ਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲਭਰਮਤਜਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਚਰਨਤਾਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥ ੩॥ ੧॥

੧੫੨

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯
ਰੇਮਨਗਮਸਿਉਕਾਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਸੁਵਨਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸੁਨਉਅਰੁ
ਗਾਉਰਸਨਾਹੀਤਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਮਾਰਿ
ਮਾਧੋਹੋਹਿਪਤਿਤੁਪੁਨੀਤਾ॥ ਕਾਲਾਬਿਆਲਜਿਉਪਾਰਿਓਡੇਲੇ
ਮੁਖਪਸਾਰੈਮੀਤਾ॥ ੨॥ ਅਜੁਕਾਲਿਟੁਨਿਤੋਹਿਗਸਿਪੈਸਮਾਝੁ
ਪਾਖਉਚੀਤਾ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਹਮਭੁਜਿਲੈਜਾਤਅਉਸਹਬੀਤਿ॥
॥ ॥ ॥ ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ ਅਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ

ਨਹਰਿਭੁਜੇ ਨਤੀਰਥਸੇਵੇਚੋਟੀਕਲਹਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਾਰਮੀਤਪੁਤਰਥਸੰਪਾਤਿਧਨਪੁਰਨਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰਸ
ਕਲੁਮਿਥਿਆਏਜਾਨਉਭੁਜਨੁਹਮਕੋਸਹੀ॥੧॥ਟਿਰਤ
ਟਿਰਤਬਹੁਤੇਜੁਗਾਹਾਰਿਓਮਾਨਸਦੇਹਲਹੀ॥ਨਾਨਕਕਹ
ਤਮਿਲਨਕੀਬਗੀਅਸਿਮਰਤਕਹਾਨਹੀ॥੨॥੨॥
ਸੋਗਠਿਸਹਲਾਦੀ॥ਮਨਰੇਕਉਨਕੁਮਾਤਿਤੈਲੀਨੀ॥ਪਰ
ਦਾਰਾਨੀਦਿਆਰਸਰਚਿਓਰਮਭੁਗਾਤਿਨਹਕੀਨੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਪੰਥਜਾਨਿਓਤੈਨਾਹਿਨਧਨਜੋਰਨਕਉਧਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਿਸੀਰਿਕਹੂਨਹੀਦੀਨਾਬਿਰਥਾਅਪੁਬੰਧਾਇ
ਓ॥੧॥ਨਹਰਿਭੁਜਿਓਨਗੁਰਜਨਸੇਯੋਨਹਉਪਜਿਓਕਵ
ਗਿਆਨਾ॥ਪਾਟਿਹੀਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤੇਰੇਤੈਬੋਜਤਉਰਿ

ਨਾ॥ ੨॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਭਰਮ ਤਤੈ ਹਾਰਿ ਓਅਸ ਬਿਰਮਾਤਿ ਨਹੀ ਪਾ
 ਈ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਕਰ ਬਾਤ ਬਤਾਈ॥ ੩॥
 ੩॥ ॥ ਸੋਹਣਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਹਨਿ ਬਿਚਾਰ
 ਹੋ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨ ਕਾ ਸੀਉ ਧਰੀਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਹਿ ਧਾਰੋ॥ ੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਅਟਲੁ ਭਾਇ ਓਧੂ ਅਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਨਿ ਅਹੁਨਿ ਗੁਣੈ ਪਦ
 ਪਾਇਆ॥ ਵਖਰਤਾਈਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੁਆਮੀ ਤੈ ਕਹੇ ਬਿਸਰਾਈ
 ਮਾ॥ ੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਹਨਿ ਕਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜਾਗਿ ਰਾਹੁ ਤੇ
 ਛੁਟਾ॥ ਮਹਿ ਮਾਨਸੁ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨੁ ਤ
 ਹਿਤੁ ਦਾ॥ ੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਧੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸ
 ਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਚਿਤਾਮਨਿ ਤੈਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਗਾ॥
 ੩॥ ॥ ਸੋਹਣਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਘ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਨ ਉਪਾਓ ਕਰੈ॥

ਜੰਤੋਭੁਗਤਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤੁਸੁਹਰੈ॥੧॥ਕਉਨਕਰਮ
ਬਿਦਿਅਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮਕਉਨਚੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨਨਾਮੁ
ਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਹੈਭਵਸਾਗਰਕੋਤਰਈ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਏਕੁ
ਨਾਮੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੇਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤ
ਕੈਸਮਨਾਹਿਨਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੩॥ਸੁਖਦੁਖਹਰਤ
ਸਦਾਨਿਰਥੇਪੀਜਾਕੋਕਹਤੁਗੁਜਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮੈਬਸੈਨਿਰੰ
ਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਨਿਆਈ॥੩॥੪॥॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯
ਰੇਨਹਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗਤਹੈਜੈਸੇਸੁਖ
ਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਭੀਤਬਨਾ
ਈਗਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖੁ
ਇਅਕੋਉਹਉਓਕਹਾਗਵਾਰ॥੨॥ਅਜਹੂਸਮਝਿ

ਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨੁਕੁਲੈਨਾਮੁਰਾਗਿ। ਕਪੁਨਾਨਕਾਨਿਜ
ਮਤੁਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੬॥ ॥ਸੋਗਠਿ
ਮਹਲਾ੯ ॥ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਿਥਾਜੁਰਬਿ
ਖਿਅਨਿਕਉਧਾਵਤੁਕਿਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਤਿਕੋਮਤੁਜੁਨਿਨਿਮਖਨੀਐਬਸਾਵੈ॥
ਪਰਧਨਪਰਦਾਗਾਸਿਉਗਰਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥
੧॥ਮਾਇਮਾਇਆਕੈਰਾਇਓਬਾਵਰੋਸੁਨੁਤਨਹਕਫੁਹਿਅ
ਨਾ॥ਆਇਹੀਕੁਤਿਰਿਬਸਤਨਿਰੋਜਨੁਤਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥
੨॥ਜੁਬਹੀਸਗਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਾਬਿਨ
ਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਨੇਤਿਓਚਿਤਾਮਨਿਕਾਟੀਜਮਕੀਟਾਸੀ
੩॥੬॥ ॥ਸੋਗਠਿਮਹਲਾ੯ ॥ਮਾਈਮੇਰਿਹਬਿ

੧੫੪

ਧਲਖਉਗੁਸਾਈ। ਮਹਾਮੋਹਅਗਿਆਨਤਿਮਰਮੋਮਨੁਰਹਿ
ਓਉਰਸੁਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲਜਨਮੁਭਰਮਹੀਭਰਮ
ਖੋਇਓਨਹਅਸਥਿਰਮਾਤਿਪਈ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓ
ਨਿਸਥਾਸਰਨਹੀਛੁਟੀਅਪਮਾਈ॥੨॥ ਸਾਧਜੀਗੁਕਬਹੂ
ਠਹੀਕੀਨਾਨਹਿਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਮੇਠਾਹੀ
ਕੋਉਗੁਨਰਹਿਖਲੇਹੁਸਰਨਾਈ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾਦੀ॥ ਜੇਨਰਦੁਖਮੇਦੁਖਨਹੀਮਾਨੈ॥ ਸੁਖਸਨੇਹ
ਅਭੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹੀਨੀਦਿਆਨਹਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾ
ਨਾ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਉਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨ॥
॥੧॥ ਅਸਮਨਸਾਸਗਲਤਿਮਾਰੈਜਗਤੇਰਪੈਨਿਰ

ਸਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਜਿਹਪਰਸੈ ਨਾਹਿ ਨਤਿਹਪਾਇਥ੍ਰਮਾਨਿਵਾ
 ਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਪਾਰਿਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗ
 ਤਿਪਛਾਣੀ॥ ਨਾਨਕਲੀਨਤੁਇਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾ
 ਨੀਸੀਗਿਆਨੀ॥ ੩॥ ੬॥ ॥ ਜੋਰਠਿਮਹਲਾ੬ ॥ ੧॥
 ਇਹਜਗਿਮੀਤਨਦੇਖਿਓਕੋਟੀ॥ ਸਗਲਜਗਤਅਪਨੇ
 ਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੇਸੀਗਨਹੋਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਗਮੀ
 ਤਪੁਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਗੇ॥ ਜਬਯੀਨਿਹਧ
 ਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛਾਤ੍ਰਿਸਭੁਗਾਗੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂਕ
 ਉਕਹਾਇਅਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓਨ
 ਦੀਨਾਨਾਬਸਗਲਭੈਭੰਜਨੁਜਸੁਤਕੋਬਿਸਗਾਇਓ॥ ੨॥
 ਆਨਪੂਛਜਿਉਭਾਇਓਨਸੁਧਉਬਹੁਤਜਤਨਮੇਕੀਨੋ॥

ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖ ਹੁਨਾ ਮਤੁ ਹਾਰੇ ਲੀਨ ਉ॥੨॥੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾ
ਕੁਇ ਓਜ ਉਮ੍ਹੰਡੁ ਮ੍ਹੰਡੁ ਗਇਓ ਕੁਗਾਦ ਉਕੀਨ ਉਕੀਨੋ ਕੁਸੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਛਾਡੈ ਕੈ ਤੂਠ ਹਿਲਾਗਿ ਓਜ ਨ ਮੁਅਕਾਰ ਬੁਝੇ
ਉਓ ਕਾਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿ ਓਪ ਸੁਕੀ ਨਿਆਣੀ
ਸੋਇਓ ॥ ਰਾਮ ਕੁਜ ਨ ਕੀਗਾ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਾ
ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਤ੍ਵਿ ਰਹਿਓ ਬੀਖ ਅਨ ਸਿਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮ ਰਤੁ
ਨੁਬਿਸ ਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਹਿਓ ਅਚੇਤਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥ ॥
ਅਉਪਾਸਿ ਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਬਿਰਚੁ ॥ ਪਛਾਨ ਉਛੂਲੇਸ
ਦਾਪ ਰਾਨੀ ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬॥ ਜੋਨ ਰਦੁਖ ਮਾਰਿ
ਸੁਖ ਨ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨ ਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਣੈ

ਨੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਹਾਨਿ ਦਾ ਨਹਉ ਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਕਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿ ੧੫੬
ਮਾਨਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿ ਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਿ ਮਾਨਾ
ਅਸਾਮਨ ਸਾਸ ਗਲ ਤਿਆਰੈ ਜਗਤੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਕਾਮ ਕੁ
ਧਾਜੀ ਹਪਰ ਸੈ ਨਾਹ ਨਿਤਿ ਹਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੨॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਪਾਜੀ ਹਨਰ ਕਉ ਕੀ ਨੀਤਿ ਨਿਉਹਿ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ
ਲੀਨ ਭਾਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜੇਉ ਪਾਨੀ ਸਿਰਿ ਪਾਨੀ॥ ੩॥ ੧੧੧॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੬ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਮਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਆ
ਪਨੇ ਸੁਖਾ ਸਿਉਹੀ ਜਗੁ ਛਾਪਿਓ ਕੋਕਾ ਹੁਕੋ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁ
ਖ ਮੇ ਆਨ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲ ਬੈਠਤ ਰਹਿਤੁ ਚਹੂਦਿ ਸਯੋਰੇ॥ ਬਿਪਤਿ
ਪਰਿ ਸਭਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਤ ਕਉ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ॥ ੧॥ ਘਾਰੀ ਕੀ ਨਾਰ
ਤੁਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਿਤੁ ਸਿਰਿ ਲਾਗੀ॥ ਜਬਹੀ ਹੋਸਤ

ਜੀਹੁਕਾਇਆਪੇਤਪੇਤਕਾਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਹਿਹਿਬਿਧਿਕੋਬਉ
ਹਾਰਿਬਡਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਨਕਾਬਿ
ਨੁਹਾਰਿਜੀਕੋਉਕਾਮਿਨਅਗਾਇਓ॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬ ॥ਕਹੇਰੇਬਨਖੋਜਨਜਾਣੀ॥ਸਰਬ
ਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੇਹੀਸਿਰਾਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰ
ਖਮਧਾਜਿਉਬਾਸੁਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇਛਾਣੀ॥ਤੈਸੇਹੀਹਰਿ
ਬਸੇਨਿਰੰਤਾਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਣੀ॥੧॥ਬਾਹਰਿਭੂਤਰਏਕੋ
ਜਾਨਹੁਇਹਗੁਰਗਿਆਨਬਤਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਾਬਿਨੁਆਪ ०
ਚੀਨੈਮਿਟੈਕੁਮਕੀਕਾਣੀ॥੨॥੧॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੬ ॥
ਸਾਧੋਇਹਜਗੁਰਮੁਖੁਲਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਕਾਸਿਮਰਨੁ

ਡਿਆਮਾਇਆਹਾਥਿਥਿਕਾਨਾ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਮਾਤਪਿਤਾ ੧੫੧
ਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਾਕੈਰਸਲਪਦਾਨਾ॥ ਜੋਬਨੁਪਨੁਪੁ
ਭਤਾਕੈਮਦਮੇਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ ੧॥ ਵੀਨਦਇ
ਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰਜਨਤਾਸਿਉਮਨੁਲਗਾਨਾ॥ ਜਨਨ
ਨਕਕੋਟਨਮੇਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਛਾਨਾ॥ ੨॥ ੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ॥ ੮॥ ॥ ਤਿਹਜੋਗੀਕਉਜੁਗਤਿਨ
ਜਾਨਉ॥ ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਜਿਹਘਟਿਮਾ
ਹਿਪਛਾਨਉ॥ ੧॥ ਗਹਾਉ॥ ਪਗਨਿਦਾਉਸਤਤਿਨਹਜਾਕੈ
ਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨੋ॥ ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਅਤੀਤਾਜੋਗੀਤਾ
ਹਿਥਖਾਨੋ॥ ੧॥ ਚੰਚਲੁਮਨੁਦਹਦਿਸਿਕਉਧਾਵਤਅਚ
ਜਾਹਿਠਹਿਗਾਨੋ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਨਰਮੁਕਤਿ

ਤਹਿਤੁ ਮੰਮਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ਅ
ਬੋ ਮੇਕ ਉਨ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾਰੁ ਕੈ ਭ
ਉਨਿ ਧਿ ਪਾਰ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭੁਲੇ
ਨ ਕੀਨੇ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਹਰਿਗੁਨ ਨ
ਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਪਰਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿਕ
ਛੁਗਿਆ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰ ਭਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਤਿ ਤਰਉ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਜੈ ਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ॥ ੮ ॥ ॥ ੧ ॥ ਓਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
ਭੂਲਿਓ ਮਨਿ ਮਾਇਆ ਉਰ ਝਾਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲ
ਲਚਿਲ ਗਿਤਹਿ ਤਹਿ ਆਪ ਬੰਧਾਇਓ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਝਿਨਪਰੀਥਿਖਿਆਗਸਿਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾਇਓ ੧੫੮
॥ ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਨਿਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ
੧॥ ਰਤਨੁਗਾਮਘਟਿਯੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋਗਿਆਨੁਨਪਾਇਓ
ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਸਗਵਾਇਓ
॥ ੨॥ ੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਹਰਿਜੂਗਖਿਲੇਹੁਪਤਿ
ਮੇਰੀ॥ ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਭਾਇਓਓਰਅੰਤਰਿਸਗਨਿਗਾਹੀਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਤੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾਪਤਤਿਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕ
ਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰਾਭੈਮਰਥੇਕਉਬਿਸਰਤਿਨਾਹਨਿਤਿਹ
ਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਗਾ॥ ੧॥ ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਦਹ
ਦਿਸਿਕਉਓਫਿਧਾਇਆ॥ ਘਟਯੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜ
ਤਾ॥ ਕੋਮਰਮਨਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਨਾਹਨਿਗੁਨਨਾਹਿ

ਨਕਛੁਜਪਤਪੁਕਉਨਕਰਮਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਾਰਿਪ
ਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪੁਰਦੀਜੈ॥੩॥੨॥ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੮॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿਚਾਰਾ॥ਗਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿ
ਥਿਆਮਾਨੇਸਗਰੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਜੋਗੀਖੇ
ਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਹਿਤਿਹਪਰਾਸੇ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕ
ਟਿਪਛਾਨੇਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੇਹ
ਰਿਕੋਕਬਹੂਨਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਗਨਿਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨ
ਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤਹਾਰਾ॥੨॥੩॥੩॥੩॥ਟੋਰੀਮਹਲਾ॥੮

੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਸ
ਮਾਈ॥੧॥ਉਗਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹਕੰ

ਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤੂਭੈਕਉਸਾਚੁਜਾਨਕੈਤਾ ੧੫੮
ਸਿਉਰਚਿਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੁ
ਹੋਤਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਹਿਅਨਤ
ਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩॥੪॥ਤਿਲੰਗ
ਮਹਲਾ॥੮॥ਕਾਛੀ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਚੇਤਨਾਹੈਤਉਚੇਤਲੈਨਿਸਿਦਿਨਿਮੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅ
ਉਧਬਿਹਾਤੁਹੈਛੁਦੈਘਟਜਿਉਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁ
ਨਕਾਹਿਨਗਾਵਹੀਮੂਰਖਅਗਿਆਨਾ॥ਸ਼ੁਭੇਲਾਲਚਿਲਾ
ਗਿਕੈਨਹਿਮਰਨੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਅਜਪੂਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਹੀਜੋ
ਭਗਨਗਾਵੈ॥ਕਹਨਾਨਕਤਿਹਰੁਜਨਤੇਨਿਰਭੈਪਦਪਾਵੈ

੨॥ ੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੨॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗ ਲੇਹੁ॥
ਕਹਾ ਗਾਫੁਲ ਸੋਇਆ॥ ਜੋਤ ਨਉ ਪਾਜਿਆ ਸੰਗੀ ਸੋਭੀ ਸਿ
ਗਨ ਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ
ਸਿਉ ਕੀਨਾ॥ ਜੀਉ ਛੁਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੇਦੀ
ਨਾ॥ ੧॥ ਜੀਵਤ ਲਾਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ॥ ੨॥ ੨॥
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੨॥ ੨॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨ ਗਾਇਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ
ਹੈ ਤੇਰੇ॥ ਅਉਸਰ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੇ॥ ੧॥
ਰਹਉ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਬਧਨ ਗਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀਸਭੁ ਭਇਓ ਪਗਾਇਓ॥ ਜਾਨ ਬੂ
ਝਕੈ ਬਾਵਰੈ ਤੈ ਕਾਨੁ ਬਿਗਾਰਿਓ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਰਿਓ ਨਾਨਕ

ਨਾਗਰਬੁਨਿਵਰਿਓ॥੧॥ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆਸੋਸੁਨੁ
 ਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪ੍ਰਕਾਰਿਕੈਗੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੨॥੩॥
 ੩॥੧॥ ॥ਗੁਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾਦੀ॥

੧੬।ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦੁਪਦੇ॥੧॥ਦੁਖਹਰਤਾਰਿਨਾਮਪਛਾਨੇ॥ਅਜਾਲਮਲੁਗ
 ਨਕਾਜਿਹਸਿਮਗਤਿਮੁਕਤਿਭਏਜੀਅਜਾਨੇ॥੧॥ਗੁਰਉ॥
 ਗਜਕੀੜਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮਹਿਜਬਹੀਰਾਮੁਬਖਾਨੇ॥ਨਾਰ
 ਦਕਹਤਸੁਨਤਧੁਅਬਾਰਿਕਭੁਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੇ॥੧॥॥
 ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦਪਾਇਓਜਗਤਿਜਾਹਿਐਰਾਨੇ॥
 ਨਾਨਕਕਹਤਭਗਤਿਰਛਕਹਥਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੇ॥
 ॥੧॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥੮॥ਗੁਰਿਕੈਨਾਮਬਿਨਾ

ਵਖ ਪਾਵੈ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾਨ ਹ ਚੂਕੈ ਗਰਦਿ ਹ ਭੇਦ
 ਬਤਾਵੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਾ ਭੁਇਓ ਤੀਰਥ ਬਤ ਕੀ ਏਰਾਮ
 ਸਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਜੋਗ ਜੀਨਿ ਹ ਫਲਤਿ ਹ ਮਾਨੋ ਜੋ ਪੂਰ
 ਜ ਸੁਬਿ ਸਗਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੇ ਨੇਕ ਉਪਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕਹਾਵੈ॥ ੨॥ ੨॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ॥ ੯॥ ਜਾਮੇ
 ਭਜਨੁ ਗਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਹ ਨ ਰਜਨ ਮਾਮਕਾਰ ਥੋਇਅੰ
 ਯਹ ਗਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬਤ ਫੁ
 ਨਿ ਗਾਖੈ ਨਹ ਮਨੁ ਮਾਥ ਸਿਜਾ ਕੋ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਧਰਮ ਤਾਹਿ ਤੁ
 ਮ ਮਾਨੋ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੇਯਾ ਕਉ॥ ੧॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਹਿ ਜਲ ਮ
 ਹਿ ਗਾਖਿਓ ਭੇਦੇ ਨਹਿ ਤਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਵ ਨੇ

ਉਭਗਤਿਯੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੇਮਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵ
ਤਗਰਣਹਭੇਦਬਤਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰਗਰੂਆ
ਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥੪॥੦॥ਗਗਰਾਮਕਲੀਮ
ਹਲਾ॥੫॥

੧੬੯

੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਤਿਪਦੇ॥ਰੇਮ
ਨਓਟਲੇਹੁਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪ
ਵਾਹਿਪਦਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜ
ਨਕਉਜਾਨਉਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪ
ਪਖੇਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅਜਾਮਲੁਕਉਮ
ਤਿਕਾਲਮੇਰਾਨਗਇਨਸੁਧਿਆਈ॥ਜਾਗਤਿਕਉਜੋਗੀ
ਬਾਛਤਿਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥੨॥ਨਹਨਿਗੁਨ

ਨਾਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾਨਾਨਕਬਿ
ਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖੇਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ॥੮॥ਸਾਧੋਕਉਨੁਜੁਗਤਿਅਥਿਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇ
ਦੁਰਮਤਿਸਗਲਥਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਉਰਹਿਰਹਿਓਏਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਅ
ਨਾ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਜਗਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਛੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧
॥ਭਏਦਇਆਲਕ੍ਸ਼ਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ
॥ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥
੨॥ਰਾਮਨਾਮਨਗਨਿਸਬਾਸੁਰਮੇਨਿਮਖਏਕਉਰਧਾਰੈ॥ਗ
ਜਕੇਤ੍ਰਾਸੁਮਿਦੈਨਾਨਕਤਿਹਿਅਪਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥ਜੁਸ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ॥੮॥ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਇਨਸੁਧਿਲੇਰਿਓਗ

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧਧੈ ਨਿਸਥਾ ਸੁਗਥਿ ਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥ ੧੬੨ ॥
॥ ਗਾਉ ॥ ਤਰਨਾ ਪੋਥਿ ਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੇਦਿ ਓਥਾ ਲਪਨੁ
ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉ
ਨੁਕੁ ਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁ
ਰ ਸੇ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ
ਨਮ ਥਨ ਤਾ ਕੋ ਗਾਇਓ ॥ ੨ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰ
ਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨਕਾਰੁ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਚੇਤਿ ਤਾ ਮਨਿ ਹੋ
ਇਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥ ੩ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ਮਾ ॥ ਗਗੁ ਮਾਰੂਮ
ਹਲਾ ॥ ੬ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸ
ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿਅ ਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓਗ

ਨਕਾਹੁ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਗਜ ਸਭਾ
ਮੇਰਾ ਮਨਾ ਮਸੁ ਧਿਆਈ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖ ਰਹਿ ਓਕਰੁ ਨਾ ਮੇਅ
ਪਨੀ ਪੇਜ ਬਢਾਈ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾ
ਇਓ ਤਾ ਕੋ ਭੁਇਓ ਸਹਾਈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਇ ਹੀ ਭਰੋ ਸੈ
ਗਹੀ ਆਨ ਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ॥੬॥ ਅ
ਬ ਮੇਕ ਹਾਕਰ ਉਰੀ ਮਾਈ॥ ਸਗਲ ਜਨ ਸੁਭਿ ਧਿਅ
ਨਿਸਿਉ ਖੋਇ ਆਸਿ ਮਰਿਓ ਨਹਿ ਕਨਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗੁਰ ਮੇ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ
॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾਸੀ ਕਟ ਮੇ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ॥੧॥
ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੋਭਈ ਪਗਾਈ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੇ ਚਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨਗਾ

੨॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ॥੮॥ ਆਈ ਮੇਮਨ ਕੋ ਮਾਨ ਨ ਤਿਆ
ਗਿਓ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇ ਓਰਾ ਮਕੁ ਜਨਿ
ਹੀਲਾ ਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰਿ ਉਪ
ਰਿਤ ਬਸੈ ਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾਹੈ ਤਾਮ ਬਕੈ ਪਛੁਟਤ ਨ
ਹਨਿ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮੇਜ ਬਗਰ
ਚਰਨ ਨ ਅਨਗਿਓ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੁਆ
ਜੇ ਪੁਰੁ ਜਸ ਮੇ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥ ੩॥ ੩॥ ੪॥ ੬॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰ
ਤੁਹਿ ਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ॥੮॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਯੋਇ ਹੁਤ ਨੁਮਿ ਬਿਆਜਾਨ ਉਯਾ ਭੀਤ ਰਿਜੇ ਰਾਮੁ
ਤਹੈ ਸਾਚੇ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਜਗਹੈ

ਸੰਪਤਿਸੁਪਨੇਕੀ ਦੇਖਿਕਹਾਮੇਡਾਨੇ। ਸੰਗਿਤਿਹਾਰੈਕਛੂ
ਨਚਾਲੈਤਹਿਕਹਾਲਪਟਾਨੇ॥੧॥ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉਪ
ਰਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਉਰਮਾਨੇ। ਜਨਨਾਨਕਸਰਹੀਮੇਪੂਰ
ਨਦੇਕਪਰਖਭਗਵਾਨੇ॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ॥੯॥ ਪ
ਪੀਰੀਮੇਮੇਕਾਮੁਬਸਾਇ। ਮਨੁਚੰਚਲੁਯਾਤੇਗਹਿਓਨ
ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੀਜੰਗਮਅਰੁਸੰਨਿਆਸਾਸ
ਰਹੀਪਰਿਭਾਰੀਇਹਫਾਸ॥੧॥ ਜਿਹਜਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਮੰ
ਰਿ। ਤੇਭੁਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰ॥੨॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸਰ
ਨਾਇ॥੯॥ ਜੋਨਾਮਰਹੈਗੁਨਗਾਇ॥੨॥ ੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੯
ਮਾਈਮੇਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁ। ਮਨੁਮੇਰੋਧਾਵਨੁਤੇਛੂਟੁ
ਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮਮਤਾਤੁ

ਗੀਉਪਜਿਓਨਿਕਮਲਗਿਆਨਾਲੋਕੁਮੇਹਏਹਪਰਸਨਸਾਕੇ ੧੬੪
ਗਹੀਰੁਗਤਿਰੁਗਦਾਨੁ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੀਸਾਚੂਕਾਰ
ਤਨੁਨਾਮਜਬਪਾਇਆਤਿਸਨਾਸਕਲਾਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨੀ
ਜਸੁਖਮਾਇਸਮਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਦਾਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਪਿਸੇਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਾਇਹਾਬਿਧਕੀ
ਸਿਪੇਕਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏ॥੩॥੩॥ਬਸੀਤੁਮਹਲਾ ੯॥
ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁ॥ਤਨੁਬਿਨਸੈਜਮਸਿਉਪਰੈਕਾ
ਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਜਗੁਪੁਏਕਾਪਹਾਗਾਤੈਸਾਚਾਮਾਨਿਆ
ਹੋਬਿਚਾਰਿ॥ਧਨੁਦਾਰਾਸਿਪਤਿਗੋਹਾਕਛੁਸਿਗਿਨਚਾਣੈਸਮ
ਏਹਾ॥੨॥ਇਕਰੁਗਤਿਨਾਰਾਇਣਹੋਇਸੀਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ
ਰੇਕਰੀ॥੩॥੪॥ਬਸੀਤੁਮਹਲਾ ੯॥ਕਹਾਭੂਲਿਓ

ਰੇ ਝੂ ਫੇਲੇ ਭਲਾਗਾ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿ ਭਨਾਹਿ ਅਜਹੁ ਜਾਗਾ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਸੁ ਪਨੈ ਕੈ ਇਹ ਜਗੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨ ਸੈਛੁ ਨ ਮੇ
ਸਾਚੀ ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤਾ ॥ ਨਿਸਬਾਸੁ
ਰਕੁ ਜੁਤਾਹਿ ਮੀਤਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਗ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਸਾਰੰ ਗਮਹ ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥
ਕਾਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੇ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥
ਤਨੁ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾਤਾਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਭਾ

ਛਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪ ੧੬੫
ਨਾਹੈ ਨਾਈ॥ ੨॥ ੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੮॥ ਕਹਾਮਨ
ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਅਜਗ ਮੈ ਕੋ ਉਰਹ ਨੁਪ
ਵੈਦਿਕਾ ਆਵੈ ਇਕ ਜਾਹੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਕੋਤ ਨੁਪ ਨੁਸੰਪ
ਤਿਕਾਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਾਗਾਹੀ॥ ਜੇਦੀ ਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿ
ਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰਕੀ ਛਾਹੀ॥ ੧॥ ਤਜਿਆ ਭਿਮਾਨ ਸਗਇ
ਸੰਤ ਨਗਹੁ ਮੁਕਤ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰ
ਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖ ਸੁਪ ਨੇਭੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲਾ ੮॥ ਕਹੁ ਨਰਾਧਾਨ ਜਨ ਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਅ
ਓ ਬਿਖਿਆ ਗਸਿਰ ਚਿਓ ਰਾਮ ਸਗਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ੧॥
ਐਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪ ਨੇਦੇ ਬਿਕਗ ਲੋਭ

ਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾ ਸੈਰ ਹਨੁ ਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ॥ ੧॥

ਮਿਥਿਅਤ ਨੁਸਾਰੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਥੀਯਾਵੈ

॥ ਜਨਨਾਨਕ ਸੋ ਉਜਗਮੁ ਕਤਾਰਾ ਮਭੁਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ॥

॥ ੨॥ ੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਮਨ ਕਰ ਕਬਹੂ ਨਾ ਹਰਿ

ਗੁਨ ਗਾਇਓ॥ ਬਿਖਿਆ ਸਕਤਿ ਹਰਿਓ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਕੀ

ਨੈਅਪਨੈ ਭਾਇਓ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ

ਨਹਿ ਕਾਨ ਨਿਪਰਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ॥ ਪਗਨਿਦਿ ਆਕਾਰ

ਨਿਬਹੁ ਧਾਵਤੁ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ॥ ੧॥ ਕਹਾ ਕਹ

ਓ ਮੇਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ॥ ਕਾ

ਨਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੇਰਾ ਖਿਲੇ ਹੁਸਰ ਨਾਇਓ॥ ੨॥

॥ ੪॥ ੫॥

੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਜੈਜ
ਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ॥ ਮਨਰਾਮ ਸਿਮਰ ਰਾਮ ਸਿਮਰ
ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਪੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗਿ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭੂ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੇ ਸਭੁ
ਸਾਜੁ ਪੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਕਾਹੇ ਪ
ਰ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ ਬਾਰੂਕੀ ਭੀ ਤਜੈ ਸੇਬ ਸੁਧਾ ਕੋਰਾਜੁ ਪੈ ॥ ੧
॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਤ ਬਾਤ ਬਿਨ ਸਿਜੈ ਪੈ ਤੇਰੇ ਗਾਤਾ ॥ ਛਿਨ
ਛਿਨ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈ ਸੇਜਾਤੁ ਆਜੁ ਪੈ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ॥
ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੮ ॥ ਰਾਮ ਭਜੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਜਨਮੁ
ਪਾਤੁ ਪੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ

ਗਵਾਰਾ। ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰ ਸਮਗਾਤਾ ਹੈ॥੧॥
॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਲ ਕਰਮ ਡਾਰ ਦੇਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਮੁ ਲੇਹਾ॥
ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇ ਗੇਇ ਹੈ ਏਕ ਜਾਤੁ ਹੈ॥੧॥ ਬਿਖਿਆਇ
ਖਜਿ ਉਬਿਸਾਰਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਨ ਕਜਨ ਕਹਿ
ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਅਉਸਰ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ॥੨॥ ੨॥ ਜੈ ਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲ
ਦੀ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉ ਨਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ॥ ਇਹ ਜਗ ਮੇਰਾ
ਮਨਾ ਮੁਸੋਤ ਉਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨੁ॥ ਬਿਖਿਆਨ ਸਿਉ ਅ
ਤਿਲੁ ਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਹਿ ਨਫੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜ
ਨਮੁ ਲੀਨ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹਿ ਮਖਕੀਨਾ॥ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ
ਦੀਨ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗੁ ਪਸਾਰਿ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੁਗ

ਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ॥ ੨॥ ੩॥ ਜੈ ਜਾ ਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯॥ ੧੬॥
ਬੀਤ ਜੈ ਪੈ ਬੀਤ ਜੈ ਪੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜਰੇ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਸੁਨ ਕੈ
ਪੁਰਾਨਾ॥ ਸਮਝਤ ਨ ਹਰੇ ਅਜਾਨਾ॥ ਕਾਲ ਤਉ ਪਹੂ ਚਿਓ ਆ
ਨਿਕ ਹਾ ਜੈ ਪੈ ਭਾਜਿਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਸ ਬਿਰੁਜੈ ਮਾਨਿਓ ਦੇ
ਹ ਸੇਤ ਉਤੇ ਰਉ ਹੋਇ ਪੈ ਖੇਹਾ॥ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੂਰ
ਖ ਨਿਲਾਜਰੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀਏ ਮਾਨਿਛਾ ਡਿਏ ਤੈਮਨ
ਕੋ ਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨ ਜਗ ਮੇ ਬਿਗਾਜਰੇ॥ ੨॥ ੪॥

੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੯॥
ਨਗੋ ਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰ ਬਕੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨ
ਰਿਭੁ ਮਨ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲੁ ਕਉ ਮੀਨਾ॥ ੧॥ ਬਿਖਿਅ

ਨਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁ
ਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਛਾਸਾ॥ ੨॥ ਤਰਨਾਪੋਇਓਹੀਗਇ
ਓਲੀਓਜਗਤਨੁਜੀਤਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉ
ਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਾ॥ ੩॥ ਥਿਰਧਭਇਓਸੁਝੈਨਹੀਕਾਲਪਹੁ
ਚਿਓਆਨਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੇਭਗਵਾਨਾ॥
੪॥ ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਮਪਨੀਕਰਿਮਾਨਾ॥ ਇ
ਨਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਿ॥ ੫॥ ਪਤਿਤਉਧਾ
ਰਨਭੈਹਰਨਿਹਰਿਅਨਾਬਕੇਨਾਬਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀ
ਐਸਦਾਬਸਤੁਤਮਸਾਬਾ॥ ੬॥ ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀ
ਓਤਸਿਉਨੇਹਨਕੀਨਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿ
ਡੋਲਤਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੇਸੁਖਦੀਓਅਗੁਜਿ

ਕੇਧਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਗਾਮਾ॥੮॥ ੧੬੮
ਸਭਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮੁਪੈਦੂਸਰਨਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇ
ਮਨਾਤਿਹਿਸਿਮਰਤਿਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿ
ਪਾਈਐਤਿਹਿਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਅਉ
ਧਘਟਤਹੈਨੀਤਾ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਗਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰ
ਸੁਜਾਨਾ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੇਮਾਨਾ॥੧੧॥
ਘਟਿਘਟਿਮੇਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪ੍ਰਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖਦੁਖਜਿ
ਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭਮੋਹਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾ
ਮੁਕਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧੩॥ਉਸਤਤਿਨਿਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਕੀ
ਏਹਸਮਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈ

ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ੪॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ॥ ੧੫॥ ਭੈ ਕਾ
ਹੂਕ ਉਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਨ ਤਾਨਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਨਿ ਰੇ ਮਨਾਗਿਆ ਨੀਤਾਹਿ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਜਿਹ ਬਿਖਿਆ
ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੈ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮ
ਨਾਤਿ ਹਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਜਿਹ ਮਾਇਆ ਮਤਾਤ
ਜੀਸ ਭਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰੇ ਮਨਾਤਿ ਹਿ
ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸਾ॥ ੧੮॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ਕ
ਰਤਾਰਾ ਮਪਛਾਨਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਗੁਇ ਹਮਨ ਸਾ
ਢੀ ਮਾਨਾ॥ ੧੯॥ ਭੈ ਨਾਸਨ ਵਰਮਾਤਿ ਹਨ ਕਲਿ ਮੇਹਿ
ਨਾਮਾ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ਸਫਲ ਹੋਇਤਿ ਹਿ

੨॥ ਜਿਹ ਬਾਗੁ ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਕਰਨ ਸੁ ਨਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ ੧੬੮
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਨ ਰੇ ਮਨ ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮੁ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਨੀਮ ਮਤਾ ਤ ਜੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਤ
ਰੈ ਅਉਰ ਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ੨॥ ੨॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨ
ਅੰਧੇ ਸੇ ਜਗਤਿ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਕਛੁ ਸਾਚੀ ਨਹੀ ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨਿ ॥ ੨॥ ੩॥ ਨਿਸਾਇ ਨਿਮਾਇ ਆਕਾਰੇ ਨ ਪ੍ਰਾ
ਨੀ ਭੋਲਤ ਨੀਤਾ ॥ ਕੋਟਿ ਨਿਮੇਸ ਨ ਕੋਊ ਨਗਇ ਨ ਜਿਹ ਚੀ
ਤਿ ॥ ੨॥ ੪॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਢ ਬੁਢਾਉ ਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਨੀਤਾ ॥ ਜ
ਗਰ ਚਨਾ ਤੈ ਸੇ ਰਚੀ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਨ ਮੀਤਾ ॥ ੨॥ ੫॥ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਕਛੁ ਨ ਚੇਤਈ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਪਰਤਤਾ ਹਿ ਜਮ ਫੰਧਾ ॥ ੨॥ ੬॥ ਜਿਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾ

ਪੈਸਦਾਸਗਨਿਰਾਮਕੀਲੇਗਾਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਰੇਮਨਾਦਰਲ
ਭੁਮਾਨੁਖਦੇਹਾ॥੨॥੧॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੂਰਖ
ਲੋਗਅਜਾਨਾਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨੁਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਸਿਰਾਨਾ॥੨॥੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਨਿਸਦਿਨਿਭੁਜੇਹੂਪਰਾਮ
ਤਿਹਜਾਨਾਹਰਿਜਨੁਹਰਿਅੰਤਰਿਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾ
ਨਾ॥੨॥੯॥ਮਨੁਮਾਇਆਮੇਫਧਿਗਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋ
ਬਿੰਦਨਾਮਾਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭੁਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇ
ਕਾਮਾ॥੩॥੧॥ਪ੍ਰਾਨੀਗਾਮਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰ
ਧਾਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਨੁਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧਾ॥
੩॥੧॥ਸੁਖਮੇਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੇਸੰਗਿਨਕੋਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭੁਜਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩॥

ਜਨਮਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਦਿਓਨਜਮਕੋਤਾਸਾਕ
ਹੁਨਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਵਹਿਬਾਸਾ॥ ੩॥ ੩॥ ਜ
ਤਨਬਹੁਤਮੇਕਰਿਗਹਿਓਮਿਦਿਓਨਮਨਕੋਮਾਨਾਦੁਰਮਤਿ
ਸਿਉਨਨਕਫੁਧਿਓਗਖਿਲੇਹੁਗਵਾਨਾ॥ ੩॥ ੪॥ ਬਾਲਜੁ
ਆਨੀਅਗੁਬਿਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਾਜਾਨਿ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਭਜੁਨੁਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨਾ॥ ੩॥ ੫॥ ਕਰੋਦਹੁਤੇ
ਸੁਨਾਕੀਓਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੁਧਾ॥ ਨਾਨਕਸਮਿਓਗਮਿਗਇ
ਓਅਥਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧਾ॥ ੩॥ ੬॥ ਮਨਮਾਇਆਮੇਗਮਿ
ਗਹਿਓਨਿਕਸਤਨਹਿਨਮੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਮੂਰਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾ
ਰੇਤਨਾਹਨਿਭੀਤਾ॥ ੩॥ ੭॥ ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਗਅਉ
ਅਉਰੈਕਈ॥ ਚਿਤਵਤਗਹਿਓਠਗਉਗਨਾਨਕਫਾ

ਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩॥੮॥ਜਤਨਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏਦੁਖ
ਕੇਕੀਓਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਕਾਵੈਸੇ
ਹੋਇ॥੩੮॥ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾ
ਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰੁਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮਾ॥੪੦
॥ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੇਜਿਉਜਾਨਾ॥ਇਨਮੇਕ
ਛੁਤੈਰੋਨਹੀਨਨਕਕਹਿਓਬਖਸਾ॥੪॥੧॥ਗਰਬਕਰਤੁਹੈ
ਦੋਹਕੋਥਿਨਸੈਛਿਨਮੇਮੀਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁ
ਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਜਗੁਜੀਤਿ॥੪॥੨॥ਜਿਹਪਾਇਸਿ
ਮਰਨਿਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਖਕਤਾਜਾਨਾ॥ਤਿਹਨਰਹਰਿਅੰ
ਤਰਨਹੀਨਨਕਸਾਚੀਮਾਨਾ॥੪॥੩॥ਏਕਭਗਤੁ
ਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਹਿਮਨਾ॥ਜੈਸੇਸੁਕਰਾ

ਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨਾ॥੪॥੪॥ਸੁਆਮੀਕੋਗਿਹੁਜਿਉ ੧੧੧
ਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤਾ॥ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਹਰਿ
ਕੁਜਉਇਕਮਨਹੁਇਕਚਿਤਾ॥੪॥੫॥ਤੀਰਬਬਰਤ
ਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮੇਧਰੇਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਛਲ
ਜਾਤਤਿਹਿਜਿਉਕੰਢਗਇਸਨਾਨੁ॥੪॥੬॥ਸਿਰੁਕੀਪਿ
ਓਪਗਿਡਗਮਗੈਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹ
ਬਿਧਿਕੁਈਤਉਨਹਰਿਰਸਲੀਨਾ॥੪॥੭॥ਨਿਜਕਰਿ
ਦੇਖਿਓਜਗਤਮੇਕੋਕਾਹੂਕੋਨਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰੁਹਰਿਭ
ਗਤਿਹੈਤਿਹਿਰਾਖੇਮਨਮਾਹਿ॥੪॥੮॥ਜਗਰਚਨਾਸ
ਭੁਭੁਯੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਰੁਨਾਰਹੈਨਿ
ਲੂਕੀਭੀਤਾ॥੪॥੯॥ਰਾਮਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇ

ਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸੁ
ਪਨੇਜਿ ਉਸੰ ਸਾਰਿ ॥ ੫ ॥ ਚਿਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀ ਅੰਜੋ ਅ
ਨਹੇ ਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਿਰੁ ਨ ਹੀ ਕੋ
ਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੇਆ ਜੁ ਕੇ ਕਾ
ਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇਛਾ ਡਸ ਗਲ ਜੰਜਾ ਲਾਪ
੨ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟ ਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਤ ਉ
ਪਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿਗੁਨ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾ
ਇ ॥ ੫ ॥ ੩ ॥ ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਬੰਧੁ ਮੇਤੁ ਮਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥
੫ ॥ ੪ ॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭ ਤਨਿ ਗਏ ਕੋ ਉਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਭ
॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤ ਮੇਟੇ ਕਏ ਕਰ ਪੁਨਾ ਬ

ਨਮੁਰਹਿ ਸਸਾ ਸੁਗਹਿ ਓਗਹਿ ਓਗੁਰਗੋਬਿੰਦਾ ਕਹੁ ਨਾਨ ੧੧੨
ਕਇਹੁ ਜਗਤ ਮੇਕਿ ਨ ਜਪਿ ਓਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਓਰਿ ਮੇਗਹਿ ਓਜਾ ਕੈ ਸਮਨ ਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕ
ਟ ਮਿਟੈ ਵਰਸਤਾ ਹਾਰੈ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ਗੁਰਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ੧ ॥ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰ ਨੀਰ ਸਨਾਉ ਪਰਿਗਮੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ਤਾ ਕੇ ਸੁਖ ਬਿਸਾਮ ॥ ੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ
ਜਾਤ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤ ਕਉ
ਹੋ ਜਪਿ ਓ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ॥ ੨ ॥ ਕਬੀਰ ਭਗਮ ਗਕਿ
ਹਰਿ ਕਹਾ ਭੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਕੋ ਨਾਇ

ਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਬਨੇਉ
ਪੋਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨ
ਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਏਕਾਮਾਪੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕ
ਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥
ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੁਆਪਛੈਭੁਇਆਮਨੰਦਾ॥ਮੋਹਿ
ਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭਾਪਨਾਸੰਗੀਭੁਜਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸ
ਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਭਲੋਸਭਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿ
ਬੁਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆਈਮੁਸੁਹਿ
ਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸਾ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿ
ਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੁਖੈ
ਖਹੋਇ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭਕੋਕਹੈਬਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਿ

ਕਬੀਰਗਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤਾ। ਲੈਛਾਹੇ ੧੭੩
ਉਠਿਧਾਵਧੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤਾ॥ ੧੦॥ ਕਬੀਰਚੰਦਨ
ਕਾਬਿਰਵਾਰੁਲਾਬੇਤ੍ਰਿਓਛਕਪਲਾਸਾ। ਓਇਭੀਚੰਦਨਹੋਇ
ਰਹੇਥਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਾ॥ ੧੧॥ ਕਬੀਰਬਾਸੁਬਡਾਈਬੂਰਿ
ਆਇਉਮਤਰੂਬਨਕੋਇ। ਚੰਦਨਕੋਨਿਕਟੈਥਸੈਬਾਸੁ
ਗੰਧਨਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉ
ਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਬਿ। ਪਾਇਕੁਹਾਡਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿ
ਅਪਨੇਹਾਬਿ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਠਿਰਿਓਕਉ
ਤਕਿਓਠਾਇ। ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਿਰਾਉਜਰੁਮੇਰੈਭਾ
ਏ॥ ੧੪॥ ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਸੁੰਗੀਆਕੁਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀ
ਏ॥ ਅਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਜਿਹਨਹੀਹਰਿ

ਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਆਪੁਨੇ
ਗਿਹਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾਪੁਜੁਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥
੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਾਕੋ
ਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ਕਬੀਰਮਾ
ਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨਖਾਇ
ਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀ
ਪਵਨਵਹੈਹਿਵਧਾਰੁ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇ
ਆਮਵਰਬਿਲੋਵਨਿਹਾਰਿ॥੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਆ
ਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕਕਬੀਰਨਾਮੁਸੈ
ਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਥਾਟਾ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਖਨਏਹ
ਗਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤਾ॥ਜੋਚਿਤਿਰਾਖਹਿਏਕ

ਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਨੀਤਾ॥੨॥੧॥ਕਬੀਰਜਿਸਮਰਨੇਤੇਜ ੧੧੪
ਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਆਨੰਦਾ॥ਮਰਨੈਗੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨਪਰ
ਮਾਨੰਦਾ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥਪਾਇਕੈਕਬੀਰਗਾਂਠਿਨ
ਥੇਲਿ॥ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹੁਕੁਨਹੀਮੋਲਿ॥
੨॥੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਕਰਗੁਮਾਪੰ
ਰਿਤਰਜੇਭੂਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੈਕਾਮਾ॥੨॥੪॥ਕਬੀ
ਰਪ੍ਰੀਤਏਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਥੇਕੇ
ਸਕਰਿਭਾਵੈਘਰਿਮੰਡਾਇ॥੨॥੫॥ਕਬੀਰਜਗਕਾਂਜ
ਲਕੀਕੋਠਰੀਅਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਥਲਿਹਾਰੀਤਿਨ
ਸਿਪਿਸਿਨੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨॥੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾ
ਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਗੋਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨ

ਕੇਲਾਖਕਰੋਗਿ॥੨॥੧॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨਜਾਇਗਾਕਵਨੇ
ਮਾਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗਾਨ
ਗਾਇ॥੨॥੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗਮੁਆਮਰਿਭੀ
ਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨ
ਹੋਇ॥੨॥੯॥ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਰਲੰਭੁਹੈ
ਇਨਬਾਰੈਬਾਰਿ॥ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਗਰਿਬਹੁ
ਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰਿ॥੩॥੧॥ਕਬੀਰਤੁਹੀਕਬੀਰਤੁਤੈਰੇ
ਨਉਕਬੀਰ॥ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜ
ਜਹਿਸਰੀਰ॥੩॥੧॥ਕਬੀਰਝੰਖਨਝੰਖੀਐਤੁਮਰੇਕਹਿ
ਨਹੋਇ॥ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਗੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਰਿ
੩੨॥ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੁਠਾਟਿਕੈਨਕੈ

ਮਕਸਉਟੀਸੋਸਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥ ੩੩॥ ਕਬੀਰ ੧੧੫
ਉਜਪਹਿਰਹਕਾਪਰੇਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਾਹਿ॥ ਏਕਸਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਥਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪਰਿਜਾਂਹਿ॥ ੩੪॥ ਕਬੀਰਬੇ੩੦
ਜਰਜਗਾਫੁਟੇਛੇਕਹਜਾਗਾਹਰੂਏਹਰੂਏਤਰਿਗਏਰੂ
ਬੇਜਿਨਿਸਿਰਭਾਰਾ॥ ੩੫॥ ਕਬੀਰਹਾਂਡਜਗੇਜਿਉਲਾਕ
ਰੀਕੇਸਜਗੇਜਿਉਘਾਸਾ॥ ਇਹੁਜਗੁਜਰਤਾਵੇਖਿਕੈ
ਕੁਇਉਕਬੀਰਉਦਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀ
ਜੀਮੈਚਾਮਲਪਟੇਹਾਰਾ॥ ਹੋਵਰਉਪਰਛਤਤਰੇ
ਫੁਨਿਧਰਨੀਗਾਰਾ॥ ੩੭॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀ
ਮੈਉਚਾਵੇਖਿਅਵਾਸਾ॥ ਅਜੁਕਾਲਕੁਇਲੇਟਣ
ਜੀਮੈਘਾਸਾ॥ ੩੮॥ ਕਬੀਰਗਰਬੁਨਕੀਜੀ

ਐਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀ ਮੇ ਕੋਇ ॥ ਅੰਜਹੁ ਸੁਨਾ ਉਸ ਮੁੰਦੁ ਮ
ਹਿ ਕਿ ਅਜਾਨ ਉ ਕਿ ਅਹੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬ
ਨ ਕੀਜੀ ਮੇ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗਾ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ ਤਾਜਿ ਜਾ
ਹਿ ਗੋ ॥ ਜਿਉ ਕਾ ਚੁਗੀ ਕੁਝ ਏ ਅੰਗ ॥ ੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਗਲੂਟ ਨਾ ਪੈ
ਤਾ ਲੂਟ ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪੈ ਲੂਟਾ ॥ ਠਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾ ਹਿ ਗੋ ਪ੍ਰ
ਨ ਜਾ ਹਿ ਗੋ ਛੁਟਾ ॥ ੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇ ਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨ ਮਿਓ ਅ
ਪਨੇ ਪਾਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚ ਉਲਾਰਿ ਕਾ ਜਾਰ ਕੈ ਰਹੈ ॥
ਮਾਲਿ ਦਲਾ ਗਿ ॥ ੪੨ ॥ ਕੋ ਪੈਲ ਰਕਾ ਬੇਚਣੀ ਲਾਰਿ ਕੈ ਬੇਚੈ
ਕੋਇ ॥ ਸਾਣਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸੋ ਹਰਿ ਸੀ ਗਿ ਬਨੁ ਜੁ ਕਰੇਇ ॥
੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਏਹ ਚੇਤਾ ਵਨੀਸ਼ ਤੁਸਾ ਹਿ ਸਾਹਿ ਜਾਇ
ਛੁਡੈ ਗਜੁ ਭੁਗਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਣੁ ਲੈਖਾ ਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਮੇਜਾਨਿਓ ਪੜਿਥੋ ਭਲੋ ਪੜਿਥੋ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗਾ ॥ ੧੯ ॥
ਗਤਿ ਨ ਛੋਡੁ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿਦ ਉਲੇਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿਨਿ ਦੇ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾ ਹੀ ਗਿਆ
ਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰ ਗਵਿਰ ਹੋ ਅਵਰ ਤਜੈ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ॥
੪੬ ॥ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇ ਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਲਾਗੀ
ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਬਾ ਜਲਿ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈਤਾ ਗੋਆ ਚਨ
ਲਾਗਿ ॥ ੪੭ ॥ ਕਬੀਰ ਖਿੰਬਾ ਜਲਿ ਕੋਇ ਲਾਭੁ ਈਘਾ
ਪਰ ਫੂਟ ਮਫੂਟਾ ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੋਲਿਓ ਆਸ ਨਿਰ
ਹੀ ਖਿੰਭੂਤਿ ॥ ੪੮ ॥ ਕਬੀਰ ਬੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁ ਲੀਝੀ
ਜਮੇ ਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹੁ ਟੋਪੈ ਨ ਛੂਟ ਸਹਿ ਫਿਰਿ
ਰਮੁੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ੪੯ ॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋ

ਗੀਅੇਜਉਅਤਿਖਾਰੋਹੋਇੰ॥ਪੋਖਰਿਪੋਖਰਿਛੁਛਤੇ
ਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੫੦॥ਕਬੀਰਨਿਗੁਸਾਏਬਹਿ
ਗਏਬਾਂਪੀਨਾਹੀਕੋਇ॥ਦੀਨਗਰੀਬੀਆਪੁਨੀ
ਕਰਤੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੫੧॥ਕਬੀਰਬੈਸਨਉਕੀਕੂ
ਕਰਿਭਲੀਸਾਕਤਬੁਰੀਮਾਇ॥ਓਹੁਨਿਤਸੁਨੈਹਰਿ
ਨਾਮਜਸੁਓਹੁਪਾਪਥਿਸਾਹਨਜਾਇ॥੫੨॥ਕਬੀ
ਰਹਰਣਾਵੂਬਲਾਇਹੁਹਰੀਆਗਤਾਲੁ॥ਲਾਖਅ
ਹੇਰੀਏਕੁਜੀਉਕੇਤਾਬੰਚਉਕਾਲੁ॥੫੩॥ਕਬੀ
ਰਗੀਗਾਤੀਰਜੁਪਰਿਕਰਹਿਪੀਵਹਿਨਿਰਮਲਨੀ
ਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਮੁਕਤਿਹੋਇਇਉਕਹਿ
ਕਬੀਰ॥੫੪॥ਕਬੀਰਮਨੁਨਿਰਮਲੁਕੁਇ

ਜੈਸਾਗੀਗਾਨੀਗਾਪਾਛੈਲਾਗੋਹਰਿਛਿਰੈਕਹਤਕ ੧੧੧
ਬੀਰਕਬੀਗਾ॥੫੫॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪਿਅਗੀਚੂੰ
ਨਾਉਜਲਗਾਇ॥ਗਾਮਸਨੇਹੀਤਉਮਿਲੈਦੋਨਉਬ
ਰਨਗਵਾਇ॥੫੬॥ਕਬੀਰਹਰਦੀਪੀਰਤਨੁਹਰੈ
ਚੁਨਚਿਹਨਨਗਾਇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਦਿਹਪੀਤਿਕਉ
ਜਿਹਜਾਤਿਬਰਨੁਕੁਲਜਾਇ॥੫੭॥ਕਬੀਰਮੁਕ
ਤਿਵੁਆਰਾਸੰਕਰਾਗਾਈਦਸਵੇਗਾਇ॥ਮਨੁਤਉ
ਮੇਗਲੁਹੋਇਹਹਿਓਨਿਕਸੋਕਿਉਕਰਿਜਾਇ॥੫੮॥
੮॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਫਾਕਰੇਪਸਾ
ਮੁਕਤਿਵੁਆਰਾਮੇਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾ
੫੮॥ਕਬੀਰਨਾਮੁਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਗੀਨ

ਮਾਹਿਘਗੁਨੀਗਾਉ। ਅਤੁਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ।
੬੦॥ ਕਈਰਮਾਹਿਮਰੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰਾਮ
ਤਿਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰਿ॥੬੧॥ ਕਈਰਨਾਹ
ਮਕੀਅੰਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਗਾ। ਕਿਅਜਾਨਉਕਿ
ਛਹਰਿਕੀਆਉਉਕਈਰਕਈਗਾ॥੬੨॥ ਕਈਰਸੁਪਨੈ
ਹੁੰਬਰਨਾਉਕੈਜਿਹਮੁਖਨਿਕਸੈਗੰਮੁ॥ ਤਾਂਕੇਪਗਕੀਪਾਹ
ਨੀਮੇਰੇਤਨਕੇਚਾਂਮੁ॥੬੩॥ ਕਈਰਮਾਈਕੇਹਮਪੁਤਰੇਮਾਨਸ
ਰਾਖਿਓਨਾਉ। ਚਾਰਿਦਿਹਸਕੇਪਾਹਨੇਬਡਬਡਹੁੰਧਹਿਠਾਉ।
੬੪॥ ਕਈਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਪਾਲਿਅਮਾਪਪੀਸਇਪ
ਸਾਇ। ਤੈਸਹਿਥਾਤਨਪੂਛੀਮੇਕਬਹੁਨਿਲਾਈਪਾਉ॥੬੫॥
ਕਈਰਜਿਹਦਰਮਾਵਤਜਾਤਮਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ

ਰੁਕੈ ਸੇਛੋ ਡੀ ਮੇਜੇ ਦਰੁ ਮੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ੬੬ ॥ ਕਬੀਰ ੧੭੮
ਰੂਥਾ ਥਾਪੇ ਉਬਰਿਓ ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਬੁਝਕਿ ॥ ਜਬ ਦੇ
ਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾਤ ਬਉਤ ਰਿਪਰਿਓ ਹਉ ਫਗਕਿ ॥
੬੭ ॥ ਕਬੀਰ ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਕਾਵਈ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ
ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਾਖੀ ਚੰਦ ਨੁਪਰ ਹਰੈ ਜਹ ਬਿਗੀਧਤ ਹਜਾ
ਇ ॥ ੬੮ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਦੁ ਮੂਆ ਰੋਗੀ ਮੂਆ ਮੂਆ ਸ
ਕੁਸੰਸਾਰੁ ॥ ਏਕ ਕਬੀਰਾ ਨਾਮੁ ਆਜਿ ਹਨ ਹੀਰੋ ਵਨਹ
ਰੁ ॥ ੬੯ ॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ
ਖੋਰਿ ॥ ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠਕੀ ਨਾਉ ਹੁਚਰੈ ਬਹੋਰਿ ॥
੭੦ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨਾ ॥
ਤੇਤੇਕਿਆ ਡੂੰਘਾ ਨ ਜਬਹਾ ਬਿਸਿਧ ਉਗਲੀਨਾ ॥

੧੧॥ ਕਬੀਰ ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਢੇ ਚੂਸੀ ਮੇਰਾ ਨਕ ਉਮਰੀ ਮੇ
ਰੇਇ॥ ਅਵਗੁਨੀਆ ਰੈ ਮਾਨ ਸੈਭ ਲੋਨ ਕਹਿ ਹੈ ਕੋਇ॥
੧੨॥ ਕਬੀਰ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀਆ ਜੁ ਕਾਲਿ ਜੈ ਹੈ ਟੂ
ਟਿ॥ ਗੁਰੂ ਜਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੇ ਅਧਮਾਂ ਝਲੀ ਜਹਿ ਗੋਲੂ
ਟਿ॥ ੧੩॥ ਕਬੀਰ ਕੂਕਰ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਉ॥
ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇ ਵਰੀ ਜਹ ਖਿਚੈ ਤਹ ਜਾਉ॥ ੧੪॥ ਕਬੀਰ
ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾ
ਮ ਨ ਚੇਤਹੀ ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ੧੫॥ ਕਬੀਰ
ਬਿਰਹੁ ਭੁਜੰਗ ਮੁਮਨਿ ਬਸੈ ਮੰਤਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਰਾਮ ਬਿ
ਓਗੀ ਨਾਂ ਜੀ ਮੇ ਜੀ ਮੇ ਤਬ ਉਗਹੋਇ॥ ੧੬॥ ਕਬੀਰ
ਰਪ ਰਸ ਚੰਦ ਨੈਤਿ ਨਹੈ ਏਕ ਸੁਰੀਧਾ॥ ਤਿਹ ਮਿ

ਉਤਮ ਕੁਟੁਮੇ ਲੋਕਾਠ ਨਿਰਗੀਧਾ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਜਮਕਾ
ਠੇ ਗਾਥਾ ਗਾਏ ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ
ਮੋਹਿ ਮਿਲਿ ਓਤਿ ਨਿਲੀਆ ਅੰਚ ਲਿਲਾਇ ॥੧੮॥ ਕ
ਬੀਰ ਬੈਦ ਕਹੈ ਓਹੀ ਭਲਾ ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਇਹ ਤ
ਉਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ਜਬ ਕਾਵੇ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੧੯॥
ਕਬੀਰ ਨੈਥਤਿ ਆਪਨੀ ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ ਨ
ਦੀਨਾ ਵਸੰ ਜੋ ਗਜਿ ਉਬਹੁ ਰਿਨ ਮਿਲਿ ਪੈਆਇ ॥੨੦॥
ਕਬੀਰ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਹਿਮ ਸੁਕਰ ਉਕਸ ਮਕਰ ਉ
ਬਨ ਗਾਇ ॥ ਬਸੁ ਧਾਕ ਗਵਜ ਉਕਰ ਉਹ ਰਿਜ ਸੁਲਿ
ਨ ਨਜਾਇ ॥੨੧॥ ਕਬੀਰ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ
ਰਹੈ ਬਸੈ ਗੁਪਾਲ ॥ ਕਬੀਰ ਰਮਈਆ ਕੰਡ

ਮਿਲੁ ਚੁਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੮੨ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾ ਕੋ
ਨਹੀ ਮੰਦਰ ਦੇਇ ਜਗਇ ॥ ਪੰਚ ਉਲਰਿ ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ
ਰਾਮ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਮੇਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹ ਤ
ਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾਲੇ ਗੁਨ ਜਾਨਹੀ ਰਹਿ ਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂ
ਕਿ ॥ ੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹਚੜੀ ਸੁਨਹੋ ਬੀ
ਰਾਮ ਸਾਨਾ ॥ ਲੋਗੁ ਸਥਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਆ ਹਮ ਤੁਮ
ਕਾ ਮਨਿ ਦਾਨਾ ॥ ੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪਖੀ ਕੁਇ ਓਉ ਰਿਉ
ਰਿਵਹੁ ਵਿਸਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਜੈ ਸੀਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈ ਸੋਫ
ਲੁਖਾਇ ॥ ੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾਇ ਓ ਸੋਈ
ਠਉਰਾ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੇ ਤੂੰ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ
ਉਰਾ ॥ ੮੭ ॥ ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਵੇ

੧੯੦
ਟਿਜੁਥੇਰਿ॥ ਓਹੁ ਭੂਲੈ ਓਹੁ ਚੀਰੀ॥ ਮੇਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੋ
ਰਿ॥ ੨੨॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰਖਰਾਈ ਸਿਰਚਰੈ ਚਲਿਓਚਾ
ਹੈ ਬਾਟਾ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਗਹਿ ਨ ਡਰੈ॥ ਆਗੈ ਅਉਘਟ
ਘਾਟਾ॥ ੨੩॥ ਕਬੀਰ ਬਨਕੀ ਦਾ ਪੀਲਾ ਕਰੀ
ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉਲੁ ਹਾਰਿ ਕੈ
ਜਾਹਉ ਦੂਜੀ ਬਾਰ॥ ੨੪॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤ ਦੁ
ਇ ਮੁਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤ ਹਛਾਰਿ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤ ਹਛੁਹ
ਮੁਏ ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਗਾਰਿ॥ ੨੫॥ ਕਬੀਰ ਦੋਖਿ
ਦੋਖਿ ਜਗੁ ਢੁਢਿ॥ ਆਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠੰਗੁ॥ ਜਿਨਿਹ
ਕਾਨਾ ਮੁਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਗੁ॥ ੨੬॥
ਰਸੰਗਤਿ ਕਰੀ॥ ਮੇਸਾ ਪੁਕੀ ਅਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾ

ਹੁ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ ਐ ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾ ਹੁ॥
੯੩॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੋਤਿ ਓ ਜਾ ਨਿਕੇ ਜਗ
ਮਹਿ ਗਹਿ ਓ ਸਮਾਇ॥ ਜਿ ਨਿਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿ
ਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ॥ ੯੪॥ ਕਬੀਰ ਮਾਸਾ
ਕਰੀ ਐ ਗਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ॥ ਨਰਕਿ ਪ
ਗਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸੁ॥ ੯੫॥ ਕਬੀ
ਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁ ਕੀਏ ਕੇ ਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ॥ ਚਾ
ਲੇ ਬੇਹਰਿ ਮਿਲ ਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿ ਉਚੀਤੁ॥
੯੬॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰ ਨ ਬਪੁਰਾ ਕਿ ਆਕਰੈ ਜਉਰਾ
ਮਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰ
ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ॥ ੯੭॥ ਕਬੀਰ

ਗੁਰਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ॥ਗਸਿ ੧੮੧
ਬਿਗਨੀਗਖਤੇਖਾਲਾਪਰਿਕਾਖੇਤੁ॥੮੮॥ਕ
ਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ॥
ਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੮੯॥
੮੮॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਨਵੁਨਾਹੇ
ਤੁ॥ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇਤੁ॥੯੦॥
੦॥੦॥ਕਬੀਰਮੁਨੁਮੁੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕ
ਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਹਰਿਕੀਆਮੁੰਡਾਮੁੰਡਿਆ
ਜਾਇ॥੯੧॥ਕਬੀਰਗਮੁਨਛੋਡੀਮੇਤਨੁਪ
ਕਾਇਤਜਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿਆ
ਹਿਨਾਮਸਮਾਉ॥੯੨॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰ

ਤਬ ਜਾਵਤੇ ਦੂਟਿ ਗਈ ਸਭਤਾਗ ਜੀਤ ਬਿਚਾ
ਗਕਿਆਕ ਰੈਚ ਲੇਬ ਜਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀ
ਰਮਾਇ ਮੂੰਡ ਉਤਿ ਸੁਗਰੂ ਕੀ ਜਾਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਪਿ ਰੁਬੇਚੁ ਹੁਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀ ਏਬ ਹਾਇ ॥
੧੦੪ ॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀ ਏਗਾ ਖੇਤ ਲਵੁਗਾਇ ॥
ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੁਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥
੧੦੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ
ਬਹੁਤ ਕਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਗਇਆ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਮਾਨ ਬੰਧਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਛਾਡਿ
ਕੈ ਗਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪ ਨਿਹੋਇ ਕੈ ਅੰਧੁ
ਤਰੈ ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ

ਸਿਮਰਨਿ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਗਥੇ ਨਾਰਿ ॥ ਗਵਰੀ ਹੋਇ ਕੈ ੧੯੨
ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਬੀਰ ਚਤੁਰ
ਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੁਰੀ ਉਪਰਿ
ਖੇਲ ਨਾਗਿ ਰੈਤ ਫਾਰਿ ਨਾਰਿ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ
ਮੁਖਿ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖ ਕਹੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ
ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗੋਗਾਮੁ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ
ਕੁਲ ਕੁਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ
ਉਪਜੈ ਸੋ ਕੁਲ ਫਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥ ੧੧੧ ॥ ਕਬੀਰ ਹੋ ਗਇ
ਬਾਹ ਨਸ ਘਨ ਘਨ ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹ ਗਇ ॥ ਇਮਾਸ
ਕੇ ਭਿਖਾ ਭਲੀ ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਰਿ ॥ ੧੧
ਕਬੀਰ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿ ਓਮਾ ਦਲ ਕੰਧ ਚਢਾ

ਇਕੋਈ ਕਾਪੂ ਕੋ ਨਹੀ ਸਰੁ ਦੇਖੀ ਭੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥ ੧੧
੩ ॥ ਮਾਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਬੈ ਅਧਾਨਿ ਕਸਿਓ ਮਾਇ ॥ ਜੇ
ਤਿਥਿ ਨ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜਗਤੁ ਉਲਾਘੇ ਜਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥
ਬੁਝਾਈ ਸੁਕ ਬੀਰ ਕਾਉ ਪਜਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਕਮਾਲਾ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਰਿਲੇ ਮਾਯਾ ਮਾਲਾ ॥ ੧੧੫ ॥
ਕਬੀਰ ਸਾਪੁ ਕਉ ਮਿਲ ਨੇ ਜਾਈ ਮੇਸਾ ਬਿਨਲੀ ਜੈ
ਕੋਇ ॥ ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨਦੀ ਜੀ ਮੇ ਮਾਗੈ ਹੋਇ ਸੁਹੋਇ
੧੧੬ ॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇ ਵਰੀਤਿ ਹਮਤਿ
ਬੰਧੁ ਕਬੀਰਾ ਜੈ ਹਰਿ ਮਾਟਾ ਲੋਨ ਜਿਉ ਸੋਨ ਸਮਾ
ਨਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀ ਸੁਓ ਡਿਓ ਤਨੁ ਗਾਤਿ
ਸੋਝਾਈ ਸੋਨਾਂ ਹਿਅ ਜਹੂ ਜੀਉ ਨ ਛੋਰਦੀ ਬੰ

ਨੈਨਾਹ॥ ੧੧੮॥ ਕਬੀਰ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ਉਤੁ ਝਕ ਉਸੁ ੧੮੩
ਵਨਸੁ ਨ ਉਤੁ ਅਨਾਉ॥ ਬੈਨ ਉਚਰ ਉਤੁ ਅਨਾਮ ਜੀ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਭਾਉ॥ ੧੧੯॥ ਕਬੀਰ ਸੁਰਗ
ਨਰ ਕਤੇ ਮੇਰ ਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਕੀ ਮਓ ਜਮ ਹਿਰਹ ਉਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਇ॥ ੧੨੦
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਓ ਜਕੋ ਕਹਿ ਕੈ ਸੇਉ ਨਮਾਨਾ॥ ਕ
ਹਿ ਬੇਕ ਉਸੇ ਭਾਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨ॥ ੧੨੧॥ ਕ
ਬੀਰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹ ਉਕਹੇ ਨਕੋ ਪਤੀ ਆਇ॥
ਹਰਿ ਜੈ ਸਾ ਤੈ ਸਾਉ ਹੀ ਰਹ ਉਹਰਿ ਖਿਗੁ ਨ ਗਾਇ॥
੧੨੨॥ ਕਬੀਰ ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿ
ਯੋ॥ ਜੈ ਸੇਬ ਚਰਹਿ ਕ੍ਰਿਜਮ ਨਮਾਇਆ ਮਮਤਾ

ਰੇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਅੰਬਰੁੰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬ
ਗਥਿਭਰੇਸਰਤਾਲਾ॥ਚਾੜਿਕਜਿਉਤਰਸਤਰਹੈ
ਤਿਨਕੋਕਉਨੁਹਵਾਲਾ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਚਕਵੀਜ
ਉਨਿਜੁਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ॥ਜੇਨਗਥਿ
ਛੁਰੈਗਮਸਿਉਨਦਿਨਮਿਲੈਨਗਤਿ॥੧੨੫॥ਕਬੀ
ਰਰੈਨਾਇਗਥਿਛੁਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੁਰਿ॥ਦੇਵਲ
ਦੇਵਲਪਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੁਰਾ॥੧੨੬॥ਕਬੀ
ਰਸੁਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੇਇਭੈਦੁਖਾ॥ਜਾਕਾਬਾ
ਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖਾ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੁਤਾ
ਕਿਆਕਰਹਿਉਭਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਗਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨ
ਸੋਵਨਹੋਇਗੋਲਾਬੇਗੋਰਪਸਾਰਿ॥੧੨੮॥ਕ

ਕਬੀਰ ਸੁਤਾ ਕਿ ਆਕਰਹਿ ਬੈਠਾਰਹੁ ਅਰਜਾਗੁ ਜਾ ੧੮੪
ਕੈ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗੁ ॥ ੧੨੮ ॥ ਕ
ਬੀਰ ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋੜੀ ਮੇ ਮਾਰ ਗਲਾਗੁ ਜਾਉ ॥
ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ਭੇਟਤ ਜਪੀ ਮੇ ਨਾਉ ॥ ੧੩੦ ॥
ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨ ਕੀਜੀ ਮੇ ਦੂਰ ਹਿਜਾਈ ਮੇਰਾ
ਗੁ ॥ ਬਾਸ ਨ ਕਾਰੋ ਪਰਜੀ ਮੇ ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਂਗੁ ॥
੧੩੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਮ ਨ ਚੋਤਿ ਓਜਗਾ ਪਹੁੰਚਿ ਓਆਇ ॥
ਲਾਗੀ ਮੰਦ ਰਿਦੁ ਮਾਰਤੇ ਅਬ ਕਿ ਆਕਾਛਿ ਆਜਾਇ
੧੩੨ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰ ਨੁ ਸੋਭਇ ਓਜੋ ਕੀ ਨੇਕਰਤਾਰਿ ॥
ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਿ ਹਾਰੁ ॥ ੧੩੩ ॥
ਬੀਰ ਫਲ ਲਾਗੈ ਫਲ ਨਿਪਾਕ ਨ ਲਾਗੈ ਆਬਾਜਾ

ਇਪਹੁਚਹਿਖਸਮੁਕਉਜੋਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਥਾ॥੧੩
੫॥ਕਬੀਰਛਾਕੁਰਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥ
ਜਾਹਿ॥ਦੇਖਦੇਖੀਸ੍ਵਾਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭੁਟਕਾਥਾਹਿ॥
੧੩੫॥ਕਬੀਰਪਾਹਨਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸਿ
ਸਾਗ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੈਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾਰਿ॥੧੩
੬॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਿਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟਾ॥
ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਰਥਮੀਪੀਠਿਤਪਾੜੀਥਾਟਾ॥੧੩੭॥ਕ
ਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਦਿਤਾਲ
॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿਰਿਪਰਿਅਵੈਕਾਲੁ॥੧੩
੮॥ਕਬੀਰਮੇਸਾਜੰਤੁਇਕਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ
॥ਦੀਸੈਚੰਚਲਬਹੁਗਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕਾ॥੧੩੯॥

ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਬੁਧਕਉ ਜਮ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਇ ੧੮੫
ਹੁਜੀ ਮੁਆਸਿਰ ਜਿ ਆਸ ਜਪਿ ਆਪਰ ਵਦਗਾਰਾ ॥
੧੪੦ ॥ ਕਬੀਰ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ
॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥
੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਗਾਹਗਾਚਿ ਪਰਿਓਕੁ ਟੰਬ ਕੈ ਕਾਠੈ ਗਹਿਗ
ਇਓਰਾਮਾ ॥ ਆਇ ਪਰੇਧਰ ਮਗਾਇ ਕੇਬੀਰ ਹਿਧੁ ਮਾਧ
ਧਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੁਕਰ ਭਲਾ ਗਾਥੇ ਆਛਾਗਾ
ਉ ॥ ਓਹੁ ਸਾਕਤ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿਗਾਇਆ ਕੋਇ ਨ ਲੈ ਹੋਨਾ
ਉ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕਬੀਰ ਕਉ ਠੀਕਉ ਠੀਕੈ ਜੋਰ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾ
ਖ ਕੋਰੇਗਾ ॥ ਚਲਤੀ ਬਾਰਨ ਕਛੂ ਮਿਲਿਓਲਈ ਲੰਗੋ
ਤੇਰਿ ॥ ੧੪੪ ॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸ ਨਹੂ ਆਤਕਿ ਆਭਇ

ਆਮਾਲਾਮੇਲੀਚਾਰਿ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਹਿਰਾਭੀਤ
ਰਿਭਰੀਭੰਗਾਰ॥ ੧੪੫॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਇਕਾ
ਤਜਿ ਮਨਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਅੇਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸ ਹੋਇ ਤਾ
ਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੁਆ ਤਕਿ
ਆਭੁਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਇ॥ ਅੇਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾ
ਸੁ ਹੈ ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੋਹਿ॥ ੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹੁ
ਦੀਤ ਉਕਿਆ ਭੁਇਆ ਜੋ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗਾ॥ ਹਰਿ
ਜਨੁ ਅੇਸਾ ਚਾਹੀ ਅੇਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ॥ ੧੪੮॥
ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੁਆ ਤਕਿ ਆਭੁਇਆ ਸੀਰਾਤਾ ਤਾ ਹੋ
ਇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਅੇਸਾ ਚਾਹੀ ਅੇਜੇ ਸਾਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ॥
੧੪੯॥ ਉਚ ਭਵਨ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜ

ਹਰਾਇ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਾਧੁਕਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ੧੫੦॥ ਕਬੀਰ ਪਦ ਨ ਤੇ ਉਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਿ ਹਰ
ਇ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰ ਮੇਰੇ ਭਾਇ॥ ੧੫੧॥
ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਜਮ ਨ ਕੇ ਅੰਤ ਰੇ ਸਹਜ ਸੰਨ ਕੇ ਪਾਟਾ॥ ਤ
ਹਾ ਕਬੀਰੇ ਮਦੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤੁ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟਾ॥ ੧੫੨॥ ਕ
ਬੀਰ ਜੈ ਸੀਉ ਪਜੀ ਪੇਰੁ ਤੇ ਤੈ ਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ॥ ਹੀਰਾ ਕਿ
ਸਕਾ ਬਾਪੁ ਗਾਪੁ ਜਹਿ ਨਰਤ ਨ ਕੋੜਿ॥ ੧੫੩॥ ਕਬੀਰ
ਏਕੁ ਅਚੰਭ ਉਦੇਖਿ ਆਹੀਰਾ ਹਾਇ ਬਿਕਾਇ॥ ਬਨ ਜਨ
ਹਾਰੇ ਬਾਹਿਰਾ ਕਉ ਡੀਬਦ ਲੈ ਜਾਇ॥ ੧੫੪॥ ਕਬੀਰ ਜਹ
ਰੀਆ ਨਤ ਹਧਰ ਮੁਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪਾ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤ
ਹਾ ਲੁਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾਤ ਹਮਾਪਿ॥ ੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਮਾ

ਇਆਤਜੀਤਕਿਆਜਓਮਾਨੁਤਜਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਮਾ
ਨਮੁਨੀਮੁਨਿਵਰਗਲੇਮਾਨਸਭੈਕਓਖਾਇ॥੧੫੬॥ਕਬੀ
ਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਮਿਲਿਆਸਬਦੁਜੁਬਾਹਿਆਏਕੁ॥
ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਮਿਲਿਗਇਆਪਰਿਆਕਲੇਜੇਛੇਕੁ॥
੧੫੭॥ਕਬੀਰਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਕਿਆਕਰੈਜਓਸਿਖਾਮਹਿ
ਚੁਕਾ॥ਅੰਧੇਏਕਨਲਾਗਈਜਿਉਥਾਂਸਬਜਾਈਮੇਛੂਕਿ
॥੧੫੮॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹੁਨਸਘਨਘਨਛਤਪਤੀਕੀ
ਨਾਰਿ॥ਤਾਸੁਪਟੰਤਰਨਾਪੁਜੈਹਰਿਜਨਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥੧੫
੯॥ਕਬੀਰਨਿਪਨਾਗੀਕਿਉਨਿਦੀਮੇਕਿਉਹਰਿਚੇਹੀਕਉ
ਮਾਨੁ॥ਓਹਮਾਂਗਸਵਾਰੈਬਿਖੇਕਉਓਹੁਸਿਮਰੈਹਰਿਨਾ
੧੬੦॥ਕਬੀਰਬੁਨੀਪਾਈਬਿਤਿਭਈਸਤਿਗੁਰੁ

ਧੀਗਾਕਬੀਰੈਹੀਗਬਨਜਿਆਮਾਨਸਰੋਵਰਤੀਗ॥੧੧੧॥
੬੧॥ਕਬੀਰਹਰਿਹੀਗਜਨੁਜਉਹਰੀਲੈਕੈਮਾਂਡੈਗਾਟਾ॥੧॥
ਜਬਹੀਪਾਈਅਹਿਪਾਰਖੁਤਬਹੀਰਨਕੀਸਾਟਾ॥੧॥
੬੨॥ਕਬੀਰਕਾਮਪਰੇਹਰਿਸਿਮਰੀਐਐਸਾਸਿਮ
ਗੁਨਿਤਾ॥ਅਮਰਾਪੁਰੁਬਾਸਾਕਰਉਹਰਿਗਇਆਬ
ਹੈਐਬਿਤਾ॥੧੬੩॥ਕਬੀਰਸੇਵਾਕਉਦੁਇਭਲੇਏਕੁ
ਸੰਤੁਇਕੁਗਾਮੁ॥ਗਾਮੁਜੁਟਾਤਾਮੁਕਤਿਕੋਸੰਤਜਪਾ
ਵੈਨਾਮੁ॥੧੬੪॥ਕਬੀਰਜਿਹਮਾਰਗਿਪੀਡਿਤਗਾਏ
ਪਾਛੈਪਰੀਬਹੀਗ॥ਇਕਅਵਘਟਘਾਟੀਗਾਮਕੀ
ਤਿਹਚਤ੍ਰਿਹਹਿਓਕਬੀਰ॥੧੬੫॥ਕਬੀਰਦੁਨੀਆ
ਸੇਐਸਾਮਾਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲਕੀ

ਸਕਾਲਾਜਸੀਜਬਲੇਪਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੬॥ਕਬੀ
ਰਰੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੇਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੇਸੀ
ਕੇਜੋਹੁਆਤੁੰਅਪਨੇਭੀਜਾਨਿ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਭੁਲੀ
ਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬ
ਰਾਵੇਸੁਬਡਰਾਜ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਦਾਵੇਦਾਝੁਨਹੋਤੁ
ਹੈਨਿਰਦਾਵੇਰਹੈਨਿਸੰਕਾਜੋਜਨੁਨਿਰਦਾਵੇਰਹੈਸੋਗਨ
ਇੰਦੁਸੋਰੰਕ॥੧੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮਾਹਾਸਰਵ
ਰੁਭਰਾਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਿਬਡੈਤੈਪਾਇਆ
ਤੁਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰੁ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇ
ਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇਅਖਰੁਨਾਇ
ਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੧॥ਕਬੀਰਕੋਈ

ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ੧੮੮
ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਥੇ ਰਹਿਗਿ॥ ੧੧੨॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾਰ ਦੂਰਿ
ਕਰਿਕਾਗਦੇ ਹੋ ਬਹਾਇ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੇਧ ਕੈ
ਰਿਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੧੧੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰ
ਤਈ ਜਉ ਕੋਇ ਕਮਿਲ ਹਮ ਸੰਤ॥ ਮਲਿਆ ਗੁਰੁ
ਯੰਗ ਮੁਖੇ ਫਿਰਿ ਸੀਤਲ ਤਾਨ ਤਜੰਤ॥ ੧੧੪॥ ਕਬੀ
ਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ॥
ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸੁਮਾ
ਨਿ॥ ੧੧੫॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨ
ਸੋ ਕੋਇ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਪਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਹੋ
॥ ੧੧੬॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆਇ

ਸਾਗਈਸਭਭੂਲਿ॥ ਓਰਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਇ
ਮਿਲਿਓਢਲਿਕੁਲਿ॥ ੧੭੭॥ ਕਬੀਰਪੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈ
ਪੁਰੀਆਥਾਪੀਦੇਹ॥ ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੈਪੇਖਨਾਅੰਤਿ
ਖੇਹਕੀਖੇਹ॥ ੧੭੮॥ ਕਬੀਰਸੁਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭ
ਈਸਭਦੇਹ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੈਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਾਟਿਭ
ਈਸਭਖੇਹ॥ ੧੭੯॥ ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜ
ਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤ
ਸਨਹੁਮਨਿਮਾਹਿ॥ ੧੮੦॥ ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੁਜਾਨਿ
ਆਨਹੀਤਿਨਕਿਉਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ ਹਮਹੁਜੁਬ
ਝਾਬੁਝਨਾਪੁਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥ ੧੮੧॥ ਕਬੀਰਮ
ਰੇਬਹੁਤਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਗਾਲਾ

ਚੋਟਪਿਰਮਕੀਗਹਿਓਕਬੀਰਾਤਉਰੁ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰ
ਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸ
ਹਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੇਦਾਸ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਮੁ
ਲਾਮਨਾਰੇਕਿਆਚੜ੍ਹਹਿਸਾਈਨਬਹਿਗਹੋਇ॥ਜਾ
ਕਾਗਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੪॥
ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਗਕਿਆਹਜੁਕਾਬੈਜਾਇ॥ਕਬੀਰ
ਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਖੁਦਾਇ॥੧੮
੫॥ਕਬੀਰਮਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਗਤਿ
ਦੁਖਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਈਪਰਗਟੈਬੂਝੈਬਲੈ
ਕਬੀਰਨਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਜੋਗੀਕੀਏਜਲਮੁਹੈਕਹ
ਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਮੇਤਬਹੋਇ

ਗੋਕਉਹਵਾਲਾ॥੧੮॥ਕਬੀਰਖੂਬਖਾਨਾਖੀਚਰੀ
ਜਾਮਹਿਅੰਮਿਤਲੋਨਾ॥ਹੇਰਾਦੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈ
ਕਉਨੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਗੁਰੂਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਮੇਮਿ
ਏਮੋਹਤਨੁਤਾਪਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਏਨਹੀਤਬਹਰਿਆ
ਪਹਿਆਪਾ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈ
ਤਾਮਹਿਏਕਬਿਚਾਰਿ॥ਸੋਈਗਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕ
ਉਤਕਹਾਰੁ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਗਾਮੇਰਾਮਕਹੁਕਹਬੇਮਾਹਿ
ਬਿਬੇਕਾ॥ਏਕਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਏ
ਕਾ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਜਾਪਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀ
ਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਪਰਮਹਰਦਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿਨਰੰ
ਹਿ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਗੀਗਾਹੁਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੁ

ਕਾਨਾ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁ ਲਭੁ ਦਿਆ ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁ
ਰਥਾਨਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਬੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰ ਮੇਥਾ ਹਿਆ ਬ
ਨੁ ਜੁ ਬੇਕਾ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ਪਰਾ ਕਲੇਜੇ
ਛੇਕਾ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ਪਰਿਗ
ਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਨਈ ਹੋਇ ਗ
ਈ ਭਠ ਛਾਰਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਮਲ ਬੁੰਦ ਅਕਾ
ਸ ਕੀ ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ
ਗਏ ਨਾਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਬੀਰ ਹਜੁ ਕਾਥੈ
ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ਮਾਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਮੁਝੁ
ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ ਫਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥ ੧੮੭
॥ ਕਬੀਰ ਹਜੁ ਕਾਥੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੇਤੀ ਬਾਰ

੧੮੦

ਕਬੀਰਾਸਾਈਮੁਖਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈ
ਪੀਰ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕ
ਹਤੇਹਰਿਜੁਹਲਾਲੁ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆ
ਸੋਜੁਲਮਹੈਲੇਇਜਬਾਬਖੁਦਾਇ॥੨੦੦॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨ
ਸੁਹੇਲਾਜਓਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨ
ਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਧਰਤੀਅ
ਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੂਬਰੀਅਬਧਾ॥ਖਟਦਰਸਨ
ਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਗਾਸੀਸਿਧਾ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਮੇਰ
ਮੁਖਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਗਾ॥ਤੇਗਾਤੁ

ਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਗਾ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਤੂੰ
ਕਰਤਾਤੂੰਹੁਆਮੁਖਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰ
ਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੪॥ਕਬੀ
ਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੁਠੇਕਰਤੇਆਸਾ॥ਮਨੋਰਥਕੋ
ਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਉਠਿਨਿਗਸਾ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਹਰਿ
ਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕ
ਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸਗਥੇਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥੨੦੬॥ਕਬੀ
ਰਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛੁਡਾਇ॥ਪਰਾਪੂਰ
ਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਵਹੇਈਆਇ॥੨੦੭॥ਕਬੀ
ਰਟਾਲੈਟੇਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਛੰਤਉਜਾਇ॥
ਰਿਭਜਿਓਨਖਤਫਟਿਓਕਾਲਪਹੁਚੇਆਇ॥॥॥

੧੬੯

੨
ਬ

ਮ

੨੦੮॥॥ਮ॥ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਬੀਰਕੁਕਰੰਭਉਕਨ
ਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ
ਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛੁਡਾਇ॥੨੦੯॥ਮਹਲਾ ੫॥
ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਇ॥ਧ
ਰਤੀਭਾਰਨਥਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੦
ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹ
ਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾ
ਇ॥੨੧੧॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁ
ਮੀਤਾ॥ਕਾਹੇਛੀਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥
੨੧੨॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮਸਮਾਇ
ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤਨਿਰੰਜਨਨਾਰਿ

੧੩॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ॥ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿ
ਸਹੁ ਕੇ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸਹੀ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ॥ ੨੧੪॥ ਕਬੀਰ ਚੀ ਕੜਿਆ ਟਾਗਿਰਿ
ਪਰਿਆ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥਿ॥ ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾ
ਥਿਆ ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ॥ ੨੧੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ
ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨਿ ਕਰੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੀ
ਕੁਸਲਾਤਿ ਹਾਥਿ ਵੀ ਪਕੂਏ ਪੁਰੈ॥ ੨੧੬॥ ਕਬੀਰ ਲ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ॥ ਤਾਸਿ
ਉਦੁਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨੁ॥ ੨੧੭॥ ਕਬੀ
ਰ ਕੈ ਰੇ ਮੰਡ ਪਹੇਤੁ ਕਰਿ ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਕਾਰਜੁ
ਏਤੀ ਨ ਹਾਥਿ ਘਨੀਤ ਪਨੇ ਚਾਰਿ॥ ੨੧੮॥ ਕਬੀ

੧੯੩

ਗੋਮੇਚਿਤਵਉਨਕਰੈਕਿਆਮੇਗੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਮ
ਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇਗੇਚਿਤਨਹੋਇ॥੨੧੯
ਮਃ੩॥ ॥ਚਿਤਾਰਿਆਪ੍ਰਕਰਾਇਸੀਅਚਿਤੁਰਿ
ਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਹੀਮੇਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕ
ਗੇਇ॥੨੨੦॥ਮਃ੪॥ਕਬੀਰਗਮਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿ
ਆਲਾਲਚਮਾਹਿ॥ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉ
ਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ॥੨੨੧॥ਕਬੀਰਕਾਂਇਆਕਾਚੀ
ਕਾਰਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ॥ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਗਮ
ਭਜਨਾਹਿਨਬਿਨਠੀਥਾਤੁ॥੨੨੨॥ਕਬੀਰਕੇਸੋਕੇ
ਸੋਕੂਕੀਮੇਨਾਸੋਈਮੇਅਸਾਰਾਗਤਿਦਿਵਸਕੇ
ਕਨੇਕਬਹੁਕਿਸੁਨੈਪ੍ਰਕਾਰ॥੨੨੩॥ਕਬੀਰਕ

ਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੰਚਰੁਮਟਸਮੰਤਾ॥ ਅੰਕ
ਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਦੁਵਿਰਲਾਸੰਤਾ॥ ੨੨੪॥ ਕਬੀ
ਰਰਾਮੁਰਤਨੁਮੁਖਕੋਬਰੀਪਾਰਖਾਆਗੈਖੋਲਿ॥ ਕੋਈ
ਆਇਮਿਲੈਗੋਗਾਹਕੀਲੇਗੋਮਹਗੋਮੋਲਿ॥ ੨੨੫॥
ਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕਕੁਟੰਬ
॥ ਧੰਧੇਹੀਮਹਿਮਰਿਗਇਆਥਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬਾ॥ ੨
੨੬॥ ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਵੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿ
ਹਾਇ॥ ਮਨੁਜੰਜਾਲੁਨਢੇਰਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾ
ਆਇ॥ ੨੨੭॥ ਕਬੀਰਤਰਵਰਹੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲਹੂ
ਖੇਰਾਗੁ॥ ਛਾਇਆਹੂਪੀਸਾਧਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆ
ਬਿਬਾਦੁ॥ ੨੨੮॥ ਕਬੀਰਮੇਸਾਬੀਜੁਬੋਇ

ਥਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤਾ॥ਸੀਤਲਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲ
ਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤਾ॥੨੨੮॥ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰ
ਟਲਾਫਲਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤਾ॥ਪੰਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵ
ਗੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤਾ॥੨੨੯॥ਕਬੀਰਸਾਧੁਸਿ
ਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿਲਾਟਿ॥ਮੁਕਤਿਪਦ०
ਰਥਪਾਈਐਠਾਕਿਨਮਵਘਟਘਾਟਾ॥੨੩੦॥ਕ
ਬੀਰਏਕਘੜੀਆਧੀਘੜੀਆਧੀਹੁੰਤੇਆਧਿ॥
ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੋਸੋਲਾਭਾ॥੨੩੧॥ਕ
ਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਜੋਜੋਪਾਨੀਖਾਹਿ॥
ਤੀਰਥਬਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿਗੋ
੨੩॥ਨੀਚੇਲੋਇਨਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾਜਨਾ

ਹਿ॥ ਸਭੁ ਰਸ ਖੇਲ ਉਪੀਅਸ ਉਕਿ ਸੀਲ ਖਾਵੁ ਉਨਾਹਿ
॥੨੩੪॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉ ਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅਨਿ ਰਖਤ
ਰਹੈ ਜੀਉ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇ ਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭੁ ਘਟਿ ਦੇਖ
ਉਪੀਉ॥ ੨੩੫॥ ਸੁਨ ਸਖੀ ਪੀਆ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੇ
ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿਪੀਉ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੁਝਉ ਨਹੀ
ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿਪੀਉ॥ ੨੩੬॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨ
ਗੁਰੁ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤ ਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ॥ ਅਗਸਿ ਉਰ
ਸਿਕੈ ਪਚਿ ਮੁਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦ ਹਮਾਹਿ॥ ੨੩੭॥ ਹਰਿ ਹੈ
ਖਾਤੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰੁ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ॥ ੨੩੮॥
ਚੌਤਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋ

੫੩੯
ਇ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿ ਛੁਹੋਇ ਸਹੋਇ॥
੨੩੮॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਤਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ
ਖੇਲੁ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉ ਪੋਲਿ ਕੈ ਨਾਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲਿ
॥੨੪੦॥ ਛੁਛਤ ਡੇਲਹਿ ਅੰਧਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾ
ਹੀ ਸੰਤ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈ ਅੰਧਿ ਨੁਭਾਗੁ ਭ
ਗਵੰਤੁ॥੨੪੨॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀ ਗਛਾਡਿ ਕਰਹਿ ਆਨਕੀ
ਆਸਾ॥ ਤੇ ਨਰਦੋ ਜਕਜਾਹਿ ਗੇਸਤਿ ਭਾਖੇ ਗਵਿਦਾਸ॥
੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗਿਉ ਕਰਹਿ ਤਧਰ ਮੁਕਰੁ ਨਾਹੀ
ਤਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧ ਨੁਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬੰਡੈ ਅ
ਭਾਗੁ॥੨੪੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲਕਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ॥ ॥ ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੇਧਨਵ ੧੯੬
ਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ॥ ਮਲਕਜਿਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁ
ਦੇਖਾਲੇਆਇ॥ ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਛੀਐਹਰਾਕੂਕੜ
ਕਾਇ॥ ਸਾਹੇਲਿਖੇਨਚਲਨੀਜਿੰਦੂਸਮਝਾਇ॥ ਜਿੰ
ਦੁਵਹੁਟੀਮਰਵੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ॥ ਆਪਣਹ
ਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗਲਿਲਗੈਧਾਇ॥ ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪਰਸ
ਲਾਤਕੰਨੀਨਾਸੁਣੀਆਇ॥ ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈ
ਖੜਨਆਪੁਮੁਹਾਇ॥ ੧॥ ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾ
ਖੜੀਚਾਲਾਦੁਨੀਆਭਤਿ॥ ਥੀਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀ
ਖੇਵੰਢਾਘਤਿ॥ ੨॥ ਕਿਝੁਨਬੂਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀ
ਭੀਭਾਹਿ॥ ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਤ

ਰੀਦਝਾਮਾਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੇ੩
੩ਸਮਲਿਬਕੁਭਰੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਫੜਾਥੇ੩ਮਾ
ਦੁਕਰੀ॥੪॥ਜੇਜਾਣਾਲੜਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਰੀ
ਛਿ॥ਤੈਜੇਵਰੁਮੇਨਾਹਿਕੋਇਸਭੁਜਗਡਿਠਾਹੀਛਿ॥੫॥
ਫਰੀਦਾਜੇਤੁਮਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿਖਨਲੇਖਾ॥੬॥
ਪਨੜੈਗਿਰੀਵਾਨਿਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਕਰਿਦੇਖਾ॥੭॥
ਫਰੀਦਾਜੇਤੈਮਾਗਨਿਮੁਕੀਆਤਿਨਾਨਮਾਰੇਪ੍ਰੀਮਿ॥
ਆਪਨੜੈਘਰਿਜਾਈਮੇਪੇਗਤਿਨਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੮॥ਫਰੀ
ਦਾਜਾਤਉਖਦਣਵੇਲਾਤਾਤੁੰਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਰਗਿ
ਸਵਾਈਨੀਹਿਜਾਭਰਿਆਤਾਲਦਿਆ॥੯॥ਦੇ
ਰੀਦਾਜੁਥੀਆਦਾੜੀਹੋਈਭੂਰਾ॥ਮਗਹੁਨੇ॥

ਇਆਪਿਛਾਗਹਿਆਵੂਰਿ॥੮॥ਦੇਖਫਰੀਦਾਜਿਥੀ
ਆਸਕਰਹੋਈਵਿਸੁ॥ਸਾਈਬਾਝੁਆਪਦੇਵੇਦਨ
ਕਹੀਅੈਕਿਸੁ॥੧੦॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਈਅ
ਸੁਇਸੁਇਰੀਏਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਅਹੋਰਕਰੇਦੀ
ਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਗਵਿਓਧਉਲੀਗ
ਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾਂਈਸਿਉਪਿਰਹਤੀਰੰਗਨਵੇਲਾਹੋਇ
॥੧੨ਮਃ੩॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁਸਦਾ
ਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮੁਨਲ
ਗਈਜੇਲੋਚੈਸਭਕੋਇ॥ਏਹੁਪਿਰਮੁਪਿਆਲਾਖ
ਅਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਲੋਇ
ਗਮੋਹਿਆਸੇਲੋਇਦਮੇਰਿਭੁ॥ਕਜਲਰੇਖਨ

੧੮੧

ਸਹਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੁਇਬਹਿਭੁ॥੧੪॥ਫੁਰੀਦਾਕੂਕੇ
ਦਿਆਚਾਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤਾ॥ਜੇਸੈਤਾਨਵੰ
ਦਾਦਿਆਸੇਕਿਤੁਫੇਰਹਿਚਿਤਾ॥੧੫॥ਫੁਰੀਦਾਥੀਉ
ਪਵਾਦਭੁ॥ਜੇਸਾਂਦੀਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਥਿ
ਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਸਾਂਦੀਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥
੧੬॥ਫੁਰੀਦਾਖਾਕੁਨਨਿਦੀਐਖਾਕੁਜੇਰਨਕੋਦਿ॥ਜੀ
ਵਦਿਆਪੇਗਤਲੇਸੁਦਿਆਉਪਰਿਹੋਦਿ॥੧੭॥ਫੁ
ਰੀਦਾਜਾਲਬਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿ
ਚਰੁਤਿਲੰਘਾਈਐਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫੁਰੀ
ਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਦਿਕੰਡਾਮੇਜੇ
॥ਵਸੀਰਬਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਫੁਦੇ

੧੮॥ ਫੁਰੀ ਦਾਇ ਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀ ਅੇਥਲ ਰੰਗ ਰਿਭਵਿ ੧੮੮
ਓਖਿਅ ਅਜੁ ਫੁਰੀ ਦੇ ਕੂਜ ਤਾ ਸੈ ਕੋ ਹਾਥੀ ਓਖਿਅ ॥ ੨੦॥ ਫੁ
ਰੀ ਦਾ ਗਤੀ ਵਡੀਆ ਪੁਖਿ ਪੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਗਤਿ
ਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿ ਆਜਿ ਨਾ ਵਿਡਾਈਆ ਸਾ ॥ ੨੧॥ ਫੁਰੀ ਦਾ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਵਾਰਿ ਆਮਿ ਤਾਂ ਆਇਤਿ ਆਗੇ ਤਾ ਜਲੈ ਮਜੀ
ਠਜਿ ਉਓ ਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥ ੨੨॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾ ਪਥਿ ਜ
ਉਰੀ ਆਕਿ ਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟਾ ॥ ਹੋਵੈ ਉਨ ਕਤਾਇ ਦਾ ਪੇਧਾ
ਲੋੜੈ ਪਟਾ ॥ ੨੩॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜਿ ਦੂਰਿ ਪਰਿ ॥
ਲਿਪਿ ਆਰੇ ਨੇਹਾ ॥ ਚਲਾਂਤਿ ਜੈ ਕੰਬਲੀ ਗਹਾਂ ਤਤੁ ਏਨੇ
ਹਾ ॥ ੨੪॥ ਰਿਜ ਉਸਿ ਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸ ਉਸੇ
ਜਾਇ ਮਿਲਾਂਤਿ ਨਾਂ ਸਜਣਾ ਤੁਟ ਉਨਾਹੀ ਨੇਹਾ ॥ ੨੫

ਫਰੀਦਾ ਮੇਰੇ ਲਾਵਾ ਪਗਦਾ ਮਤੁ ਮੇਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿ
ਲਾਰੂ ਹੁਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਫਰੀਦ
ਸਕਰ ਖੰਡ ਨਿਵਾਤ ਗੁਰੂ ਮਾਖਿ ਓਮਾ ਝਾਵੁ ਪੁਸਾ ਸਭੇ ਵਸ
ਤੁ ਮਿਟੀ ਆਰਥ ਨ ਪੁਜ ਨਿਤੁ ਪੁਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਫਰੀਦ ਰੋਟੀ
ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋ ਪੜੀ
ਘਟੇ ਸਹ ਨਿਗੇਦੁ ਖੁ ॥ ੨੮ ॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ
ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਗਦੀ ਚੋ ਪੜੀ ਨਾਤ ਰਸ
ਏ ਜੀਉ ॥ ੨੯ ॥ ਅਜੁਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗ ਮੁੜੇ ਮੁ
ੜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਹੁੰਦੇ ਹਾਗਟੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੋਇ ਵਿਹ
ਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸਾਹ ਰੋਏ ਏਈ ਨਾਲ ਰੋਏ ਏਈ ਮੇਨਾ ਹੀ ਥਾਉ ॥
ਪਿਰਵਾਤ ਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧੰਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥ ੩੧ ॥

ਹੁਰੈ ਪੇਈ ਅੇਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗਸੁ ਅਥਾਹਾ ਨਾਨਕ
ਸੋ ਸੋ ਹਾਗਣੀ ਜੁਗਵੈ ਬੇ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ
ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਅਾਇ ਨਿਚਿ ਦਾ ॥ ਫਰੀ ਦਾਰਹੀ ਸੁਬੇੜੀ
ਹਿੰਦੁ ਦੀ ਗਈ ਕ ਬੁਰੀ ਗੀ ਧਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜੋ ਬਨੁ ਜਾਂਦੇ ਨਾ
ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋ ਬਨੁ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਚੰਤ ਖੋਟੇ
ਲਾਵਾ ਵੁਦੁ ਖੁਬਿਰ ਹਿੰਦਿ ਛਾਵਣੁ ਲੇਛਾ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ
ਜੀਵਣਾ ਤੁੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ
ਆਖੀ ਅੇ ਬਿਰਹਾ ਤੁੰ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਫਰੀ ਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ
ਬਿਰਹਾ ਨਉ ਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਦੁ ਮਸਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਫਰੀ ਦ
ਸਗੰਧ ਲਾਧਰੀ ਆਖੰ ਰੁਲਿਵਾਇ ॥ ਇਕਿ ਗਾਹੇ

ਦੇਗਹਿਗਏਇਕਗਧੀਗਏਉਜਾਤ੍ਰਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾ
ਚਰਿਗਵਾਇਆਹਫਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆਸੀਮਿ॥
ਲੇਖਾਰਬੁਧੰਗੇਸੀਆਤੂੰਆਹੋਕੇਰੇਕੰਮ॥੩੮॥ਫ
ਰੀਦਾਦਰਿਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਤਿਠਘੜੀਆਲਿ
॥ਏਹੁਨਿਦੇਸਾਮਾਰੀਮੇਹਮਦੇਸਾਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥
੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਏਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾ
ਇ॥ਸੋਹੇਤ੍ਰਾਘੜੀਆਲਜਿਉਰੁਖੀਗੈਣਿਵਿਹਾਇ॥
੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਟਿਲਗੀਦੇਹਾਜੇ
ਸਉਵਰਿਆਜੀਵਟਾਭੀਤਨੁਹੋਸੀਖੋਹ॥੪੧॥ਫਰੀ
ਦਾਬਾਰਿਪਗਾਇਮੇਥੈਸਟਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥
ਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਇ॥੪੨॥ਕੀਰਿ

੨ ਸਿਰਿ ਘੜਾਵਟਿ ਕੈ ਸਹੁ ਲੋਹਾਗੁ ॥ ਫਰੀਦਾਹ ਉਲੋੜੀ ੯੧
ਸਹਾਯਾ ਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ੪੩ ॥ ਫਰੀਦਾਇ
ਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾਇ ਕਨਾ ਨਹੀ ਲੋੜਾ ॥ ਅਗੈ ਗਏ
ਸਿਵਾ ਪਸਨਿ ਚੋਟਾ ਖਾਸੀ ਕਉਣਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾ
ਮੇਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੰਗੀ ਸਰੋਰ ਡਾ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀ ਗਣਮ
ਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀ ਮਾਗਡਾ ॥ ੪੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋ ਰੋਮੰਡ ਪ
ਮਾੜੀ ਆਉ ਸਾਰੇ ਦੇਭੀ ਗਏ ॥ ਕੁੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿਗ
ਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥ ੪੬ ॥ ੨ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖੰਭਰਿ
ਮੇਖਾ ਅਗਲੀ ਆਜਿ ਦਨ ਕਾਣੀ ਮੇਖਾ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆ
ਭੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇ ਕਸੇਖਾ ॥ ੪੭ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬ
ਆਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗੜੁਲੀ ਤਾਪੁ ਟੁਲੁਟਿ

ਆਦੀਵਰੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਧੈਜਿ
ਥੀਆਜਿਸਿਰਿਥੀਆਤਿਲਾਂਗਾਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇ
ਕੋਇਲਿਆਗਾਮੰਦੇਅਮਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ
੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੁਫੁਗਲਿਦਿਲਿਕਤੀਬੁਝਵ
ਤ੍ਰਿਬਾਹਰਿਦਿਸੇਚਾਲਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥੫੦॥ਫ
ਰੀਦਾਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇਜੇਤਨਰਤੇਰ
ਬਸਿਉਤਿਨਤੁਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥੫੮੩॥ਇਹਤਨੁਜਭੇਰਤੁ
ਹੋਰਤੁਬਿਨੁਤਨੁਨਹੋਇਜੇਸਹਰਾਤੇਆਪਣੇਤਿਤੁਤਨਿਲੇਭੁਰ
ਤੁਨਹੋਇਭੇਪਾਇਮੇਤਨੁਖੀਣੁਹੋਇਲੇਭੁਰਤੁਦਿਚਹੁਜਾਇ
॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਚਪਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿਕਭਉਦੁਖ
ਮੇਲੁਗਵਾਇ॥ਨਨਕਤੇਜਨੁਜੇਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿ॥

ਇ॥੫੨॥ ਫਗੀਦਾਸੀ ਸਰਦਰ ਛੂਛਿ ਲਹੁ ਜਿਥੁ ਲਭੀਦੁ ॥੨॥
ਬੁਛਾ ਛੁਪੜਿ ਛੂਛੈ ਕਿਆ ਹਦੈ ਚਿਕੜਿ ਰੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ ਫਗੀ
ਦਾ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨਗਦਿ ਓਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈ ਆਸਾ ॥੫੪॥ ਫਗੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਅ
ਗਰਮੇ ਤੈਸਹ ਨਾਮਿ ਲੀ ਆਸਾ ॥੫੫॥ ਫਗੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਅ
ਦਾੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀ ਆਗਾਰੇ ਮਨ ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਰੇ ਮ
ਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀ ਆਸਾ ॥੫੬॥ ਫਗੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇ
ਤੜਾ ਪਿਰਨੀ ਦਨ ਨਿਦਾਗਾ ਜੇ ਦਿਹਲ ਧੋਗਾ ਣਵੇ ਗਏ
ਦਿਲਾੜਿ ਦਿਲਾੜਿ ॥੫੭॥ ਫਗੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾੜੀ
ਆਏ ਤੁਨ ਲਏ ਚਿਤੁ ॥੫੮॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨਹ
ਮਿਤੁ ॥੫੯॥ ਫਗੀਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ
ਦੀ ਚਿਤੁ ਧਰਿ ॥੬੦॥ ਜਾਇ ਜਮਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ

ਤਉ ਵੰਦਣਾ॥੫੮॥ਜਿਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣਸੇਕੰਮਤੇ
ਵਿਸਾਰਿ॥ਅਤੁਸਗਮਿੰਦਾਬੀਵਈਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ
॥੫੯॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀ
ਲਾਹਿਭਗੰਦਿ॥ਦਰਵੇਸਾਂਨਲੋੜੀਅੇਰਖਾਂਦੀਜੀ
ਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇਮੇਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੇਡਾ
ਵੇਸਾ॥ਗੁਨਾਹੀਭੁਰਿਆਮੇਫਿਰਾਲੇਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸਾ
੬੧॥ਤਤੀਤੇਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਦੁਬੀਦੇਇ॥ਫਰੀ
ਦਾਜੇਡੇਹਾਗਟਿਰਬਦੀਝੁਰੇਦੀਝੁਰੇਇ॥੬੨॥ਜ
ਕੁਆਰੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦ
ਏਹੋਪਛੋਤਾਉਵਤਿਕੁਆਰੀਨਥੀਅੇ॥੬੩॥ਉ
ਲਰਕੇਗੀਛਪੜੀਆਇਉਥੇਹੋਝਾ॥ਚਿਜੁ

ਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝਾ॥੬੪॥ਹਸੁਉਡਰਿਕੋਧੈ॥੬੫॥
ਪਾਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਲੋਕੁਨਜਾ
ਣਈਹੰਸੁਨਕੋਧਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈ
ਆਪੀਖੀਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲਿ॥ਫਰੀਦਾਸਹੁਕੁਰਿ
ਆਭੀਚਲਸੀਬਕੇਕਵਲਇਕਲਾ॥੬੬॥ਫਰੀਦ
ਇਦੁਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲਹਿਓਮਾਸੁ॥ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਅੰਜੁਗਵਾਪਰੈਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥੬੭॥ਫਰੀਦ
ਰੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਵਟੀਨਾਗਰਿਲਜਾ॥ਜੇਸਜਣੁਭੁ
ਇਭਾਰੁਬੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿਅਜੁ॥੬੮॥ਫਰੀਦਾਬੇ
ਦੇਵਾਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਰੁਲੀਰੀਤਿ॥ਕਬਹੀਚਲਿਨ
ਇਆਪੀਜੇਵਖਤੁਮਸੀਤਾ॥੭੦॥ਉਠਿਫਰੀਦਾਉ

ਜੁਸਾਜਸੁਬਹਾਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਿ॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇ
ਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥ ੭੧॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੇਸਿਰਿ
ਕੀਜੈਕਾਇ॥ ਕੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾਈਮੇਥਾਲਣੁਸੀਦੈਥਾ
ਇ॥ ੭੨॥ ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਰੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੂੰਜਲਓ
ਹਿ॥ ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਾਹਿਗਏਤੂੰਅਜੈਨਾਪਤੀਲਹਿ॥ ੭੩॥ ਫ
ਰੀਦਾਮਨੁਮੇਦਾਨੁਕਰਿਟੇਏਟਿਬੈਲਾਹਿ॥ ਅਗੈਮੁਲਿਨਮਾਵ
ਈਦੇਜਕਸਿਦੀਰਾਹਿ॥ ੭੪॥ ਮਃ ੫॥ ॥ ਫਰੀਦਾਖਾਲਕਖਲਕ
ਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ ਮੰਦਾਕਿਸਨੈਆਖੀਅੇਜਾਂਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥ ੭੫॥ ਫਰੀਦਾਜੀਦਿਹਿਨਾਲਕਪਿਆਜੈ
ਗਲਕਪਹਿਚੁਖਾ॥ ਪਵਨਨਾਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਨਾਇਤੀਦੁਖ
॥ ੭੬॥ ਚਬਣਚਲਣਗਤੰਨਸੇਸੁਣੀਅਰੁਬਹਿਗਏ॥ ਹੇਰੂਮ

ਹਸੇਜਾਨੀਚਲਿਗਏ॥੧੧॥ਠਗੀਦਾਬਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਨਿ॥੧੨॥
ਨਹੀਦਾਇ॥ਦੇਹੀਰੋਗੁਨਲਗਾਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੧੩॥ਠ
ਗੀਦਾਪਖੁਪਰਾਹੁਦੀਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਵਜੀਸੁਬਹਸਿ
ਉਚਲਣੁਕਾਰਿਸਾਜੁ॥੧੪॥ਠਗੀਦਾਰਾਤਿਕਥੁਰੀਵੀਡੀਐਸੁ
ਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿਨਾਨੈਦੁਨੀਦਾਵਲੇਤਿਨਾਮਿਲਣੁਕੁ
ਆਉ॥੧੫॥ਠਗੀਦਾਮੇਜਾਨਿਆਦੁਖਮੁਸੁਕੁੰਦੁਖਸਬਾਇਐ
ਜਗਿ॥ਉਚੇਚੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂਘਰਿਪਰਿਏਹਾਅਗਿ॥੧੬॥
ਮਃ੫ ॥ਠਗੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੁਲਾਬਾਗੁ॥ਜੇਜ
ਨਪੀਗਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨਾਮੰਚਨਲਾਗੁ॥੧੭॥ਮਃ੫ ॥ਠ
ਗੀਮਰਸੁਹਾਵਰੀਸਿਗਿਸੁਵੰਨਰੀਦੇਹਾ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪ
ਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹਾ॥੧੮॥ਕਿਧੀਵਹਣੁਨਢਾਹਿ

ਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਰਬਰਜਾਇਵਹਣਤਿ
ਦਾਉਰੰਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਰੁਖਾਂਸੇਤੀਦਿਹਗਇ
ਆਸੂਲਾਂਸੇਤੀਗਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾ
ਕਪਰਵਾਤਾ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇ
ਰੇਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨਕਪਰੁਕਿਆਕਰੈਜੇਪਾਤਣਹੈ
ਸੁਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇ
ਕਦੂਢੇਦੀਨਾਲਹਾਂ॥ਸੁਖਾਂਜਿਉਮਾਲੀਹਕਾਰਇ
ਤਿਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨਭਉਕਣਾ
ਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਅੇਕਉਣਾ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿ
ਤੀਵਗੈਪਉਣਾ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੁਗੀ
ਆਮਾਖਿਆਨਈਵਹੀਨਿ॥ਜੋਜੇਵੈਵੈਰੀ॥

ਉਮਰਹਥਪਵੀਨਿ॥੮੮॥ਫੁਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿਜ ^{੮੮}
ਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂਡਹਿਕਾਗਾ॥ਅਜੈਸੁਰਬਨਬਾ
ਹੁਤਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗਾ॥੮੯॥ਕਾਗਾਕਰੀਗਛੰਢੇ
ਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁ
ਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸਾ॥੯੦॥ਕਾਗਾਚੁੰਡਿਨੀਪਿ
ਜਾਗਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵ
ਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੁਖਾਹਿ॥੯੧॥ਫੁਰੀਦਾਗੋਗਨਿਮਈ
ਸਰੁਕਰੇਨਿਪਾਰਿਆਪਾਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੇਬੋਅ॥
ਵਟਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੨॥ਏਨੀਲੋਇਣੀ
ਖੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫੁਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੇ
ਪਈਮੇਆਪਈਪਈ॥੯੩॥ਆਪੁਸਵਾ

ਗਰਿਮੇਮਿਲਹਿਮੇਮਿਲਿਆਸੁਖਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂ
ਮੇਰਾਹੋਇਰਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੮॥੫॥ਕੰਢੀ
ਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਥੰਨੈਪੀਰਾਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੇ
ਰਖੀਮੇਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰਾ॥੮॥੬॥ਫਰੀਦਾਮਹ
ਲਨਿਸਖਣਬਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿਆਗੇ
ਗਾਂਸੇਨਿਮਾਂਟੀਆਂਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿਆਆਖੀਸੇ
ਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣਅਜੁਕਿਕਲਾ॥੮॥੭॥ਫਰੀਦਾ
ਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਗੀਆਵੈਢਾਹਾ॥
ਅਗੈਦੋਜਕਤਪਿਆਸੁਣੀਮੇਹੂਲਪਵੈਕਹਾਹਾ॥
॥ਇਕਨਾਨੈਸਭਸੋਈਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਾ
ਵਾਹਾਅਮਲਜਿਕੀਤਿਆਵਨੀਵਿਚਿਸੇ॥

ੴ ਗਾਹਾ ॥ ੮ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਦਰੀਅ ਵੈ ਕੈ ਨੈਥ ਗੁ ॥ ੮ ॥
ਲਾਥੈ ਠਾਕੇ ਲਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇ ਦੇ ਹੰਝ ਨੈਅ ਚਿੰਤੈ ਬਾਜ
ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾ ਵਿਸਰੀਅ ॥ ਜੋਮ
ਨਿਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤਿ ਸਿਨਿ ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆ ॥ ੮ ॥
ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਟ ਦੇ ਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀਅ ॥ ਨਿਅ ॥ ਆਇ ਓਥੈ
ਦਾਦੁ ਨੀਵਿ ਚਿਵਤਿ ਆਸੂਟੀ ਬੰਨਿ ॥ ਮਲਕ ਲਮਉਤ
ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨ ਪਿਆਰੀਆ
ਭਾਈਆ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖੁ ਹੁਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ਚ
ਹੁਜਟਿ ਆਂਦੈ ਕੀਨਿ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀਵਿ
ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਆਏ ਕੀਮਿ ॥ ੧੦੦ ॥ ਫੁਰੀ ਦਾ ਹਉ ਬਲਿ
ਤਿਨਿ ਪੰਥੀਆ ਜੰਗਲ ਜਿਨਾ ਦਾਸੁ ॥ ਕੰਕਰ ਚੁਗ

ਨਿਥਲਵਸਨਰਬਨਛੋਗਨਿਪਾਸਿ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਗਤਿ
ਫਰੀਦਵਟਕੀਥਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੰਡਾ
ਢੂੰਢੀਆਂਗਹਣੁਕਿਥਾਉਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾਇ
ਪੱਟੋਲਾਧਜਿਕਰੀਕੰਥਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀ
ਸਹਮਿਲੈਸੋਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮਃ੩॥ ॥ਕਾਇ
ਪੱਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਥਲੜੀਪਹਿਰੇਉ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਥੈ
ਠਿਆਸਹਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਉ॥੧੦੪॥ਮਃ੪॥
ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਧਨਜੋਬਨਿਆ
ਗਾਹ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਦਿਥੇਜਿਉਮੀਹਾਹਾ॥੧
੦੫॥ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਰਗਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਓਨੁ
ਮੇਥੈਵਖਘਟੇਰਿਆਮਗੈਰਉਰਨਠਾਉ॥੧॥

ਫਰੀਦਾਪੁਰ ਲਗਤਿ ਨਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦਰੇ ਮੁਇਓ ੯੯
ਹਿ। ਜੇਤੈ ਰਬ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਗ ਬਿਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ। ੧੦
੧। ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾਵਰਾਵੇ ਮੁਹਤਜੁ
ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਗਤਿਆਏ ਹੁਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ। ੧੦੮। ਮਃ
੫॥ ਫਰੀਦਾਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇਲਾਹਿ ਵਿ
ਕਾਰੁ। ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋਭਲਾਤਾਲ ਭੀ ਦਰਬਾਰ। ੧
੦੮। ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂਰੀ
ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ। ਸੋਈ ਜੀਉ ਨਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕ
ਰਦਾ ਸਾਰੁ। ੧੧੦। ਮਃ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾਇ ਸ
ਦਾ ਨੀਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਮਿ। ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖ
ਸਪਾਈ ਅਪ੍ਰਿਕਰਮ। ੧੧੧। ਪਹਿਲੈ ਪਹਿਰੈ

ਫਲੜਾਫਲੁਭੀਪਿਛਾਗਤਿ॥ਜੇਸਾਗਨਿਲਹੰਨਿਸੇ
ਸਾਈਕੰਨਉਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀ
ਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੀਦੇਨਾਲਾ
ਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਲਿ॥੧੧੩॥ਢੂਢੇਦੀਏ
ਸੁਹਾਗਕੂਤਨਿਕਾਈਕੋਰਿ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਟੀਤਿ
ਨਾਝਾਕਨਹੋਗ॥੧੧੪॥ਸਬਰਸੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕ
ਨੀਹਣੇ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧
੫॥ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿ
ਨਜੀਕਿਖਦਾਇਦੇਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਸਬ
ਰਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੁਥੰਦਾਦਿੜਕਗਹਿ॥ਵਧਿਬੀਲ
ਹਿਦਰੀਆਉਦੁਟਿਨਬੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਦਾ

ਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਗੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿ
ਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਗੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤ
ਨੁਗਜਿਉਥਾਲਣੁਹਰੁਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਬਕਾਂਸਿਰਿਜ
ਲਾਂਜੇਮੁਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਤਪਾਇਤ
ਨੁਗਜਿਉਥਾਲਣੁਹਰੁਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਅੰ
ਟੋੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥ਹਉਢੁ
ਢੇਵੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੇਰੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲ
ਖਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰ
ਸਾਦੇਖਿਤਰੀਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਭੁਬਿਮ
ਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਐ
ਮਾਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੇਕੀਤਾਸੰਗਾ॥ਜੇਜਾਣਾ

ਬਗੁਬਪੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੨੩॥ਕਿਅੰ
ਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭੰ
ਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੰਸੁਕਰੇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹਿ
ਕੜੇਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸਾ॥ਇਹਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਬਿ
ਆਸਚੇਤੇਗੀਆਸਾ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵ
ਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੇਹਿ
ਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅ
ਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣਜਿਹਥਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਏਕੈਭੈ
ਣੇਵੈਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਮਤਿਹੋਰੀ
ਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣੁਹੋਰੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਰੁ
ਵੇਆਪਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥੧੨੮॥

ਇਕੁ ਫਿਕਾਨਾ ਗਾਲਾਇ ਸਭ ਨਾਮੇ ਸਚਾ ਧਈ ॥ ਰਿ ੯੯
ਆਉ ਨ ਕੈ ਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣ ਕਸਭ ਅਮੋਲ ਕਵੇ ॥ ੧੨
੯ ॥ ਸਭ ਨਾਮ ਨ ਮਾਣਿ ਕਰਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾ ਗਵਾ ॥
ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀ ਆਂਟੀ ਸਿਕਹਿ ਆਉ ਨ ਰਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥
੧੩੦ ॥

੧੪ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋ
ਕ ਸਹਸਰਿ ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਪੜਿ ਪ੍ਰਸੂ ਕਿਸੀ ਧਿਅ ॥
੯ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜ ਸਿਬ ਗੁਲ ਸਮਾਧੀ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠਿ
ਨ ਸਾਰੀ ॥ ਤ੍ਵੈ ਪਾਲਤਿ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਲਿ

ਮਾਲਾਤਿਲਕਲਿਲਾਟੀ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤਕਪਾਟੀ॥
ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੀ॥ ਸਭਫੇਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੀ॥
ਕਹਨਾਨਕਨਿਸਚੈਪਿਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥
॥੧॥ ਨਿਹਫਲੰਤਸੁਜਨਮਸੁਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੋ॥
ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਹਹਿਕੋ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥਹੈਕਹਨਾਨਕਬੀਚਾਰਾ॥ ਕਾਰਣਕ
ਰਤੇਬਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥ ੨॥ ਜੋਗਸਬਦੰ
ਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਤਬ੍ਰਹਮਣਹਾ॥ ਖੜੀ
ਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਪ੍ਰਕਿਤਹਿ॥ ਸਰਬ
ਸਬਦੰਤਏਕਸਬਦੰਜੋਕੋਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ ਨਾਨਕ
ਕੋਟਾਸਹੈ — ਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩॥ ਏਹ

ਤਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਮਾਤਮਾਹਮਾਤਮੰਸੀ ੨੦੦
ਥਾਸ੍ਵਦੇਵਸਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਵਾਨਾਨਕਤਾਕੋਦਾ
ਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਵਾ॥੪॥

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੫॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
ਗੁਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਤੰ
ਚਮਾਤਾ ਕਤੰ ਚਪਿਤਾ ਕਤੰ ਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਾ॥
ਕਤੰ ਚ ਕ੍ਰਾਤਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧੁ ਵਕਤੰ ਚ ਮੋਹ ਕਟੰਥ
ਕਤੰ ਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰ ਤੇਤਿ ਮਾਗੀ ਕਰੇ
ਹੀਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨੁ ਹਿਸਿ ਮਰਣ ਨਾਨਕ

ਲਥਧੰਅਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧਿਰੀਤਮਾਤਪਿਤਾ
ਸਨੇਹੰਧਿਗਸਨੇਹੰਭੁਤਬਾਧਵਹ॥ਧਿਗਸਨੇ
ਹੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧਿਗਸਨੇਹੰਗਿਹ
ਰਬਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਸ੍ਰੋਹਸਤ੍ਰਿ॥ਸੁਖਲੰਥ
ਸੀਤਿਨਾਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਣਿਤਬਲਨੰ
ਬਰਧੰਤਿਜਰੁਆਹਿਤੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤੰਤਆ
ਸਾਅਥਿਤਰੁਵਨੰ॥ਗਨੰਤਸ੍ਵਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ
॥ਪਤੰਤਮੋਹਿਕੂਪਦੁਰਲਭੁਦੇਹੰਤਤਮਾਸੁਲੰਨ
ਨਕਾ॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥
੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਲੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚੰਦ
ਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤਗਹਿਤੰਬਾਇਰੁਖਾ

ਥੰਭਨਗਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀ २੦੭
ਜਾਨੰਤਿਅਸਥਿਰੰ॥ ਦੁਰਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰ
ਣਨਾਨਕਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥ ੪॥
ਸੁਭੰਤਤੁਲੀਅਚੁਤਗੁਣਗ੍ਰੀਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕਿਪਾਲੰ
ਗੀਭੀਰੰਉਚੈਸਰਬਗਿਆਪਾਰਾ॥ ਕ੍ਰਿਤਿਅਪੀਅੰਬਿ
ਸ਼ਾਮਚਰਣੰ॥ ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥ ੫॥ ਮਿਰੀ
ਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਸ਼ੁਹਾਅਹੋਜਸਿ
ਰਥੇਣੁਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੇਮਨਛਿਦਤੇ॥ ੬॥ ਬਹੁਜ
ਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸ
ਬਿਖਮਥਾਨਥਸੰਤਉਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰ
ਕਹਾਹੋਵੰਤਿਅਗਿਆਕੁਗਵਾਨਪੁਰਖਾ

ਨਾਨਕ ਕੀਟੀ ਸਾਸਮ ਕਰਖਿ ਤੇ ॥ ॥ ਸਬਦੰ ਰਤੰ ਹਿ
ਤੰ ਮਇਆ ਕੀਰਤੰ ਕਲੀਕਰਮ ਕਿਰਤੁ ਮਾਮਿ ਏਤਿ
ਤਤਾਗਤ ਰੁਰਮ ਮੋਹੀ ਰੁਗਵਾਨ ਰਮਣੀ ਸਰਬਤ੍ਰਥਾ
ਨਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਤੁ ਦਰੰ ਮਮੋ ਘਟ ਰਸ ਨਿਬਸੰਤ ਸਾਧਰ
ਸਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅੰਜਾ ਪੁਜ ਪਨਾ
ਧਾ ॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਗਵਿਸ ਸੀਮਰ
ਨ ਖਿਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁ ਪਾਗਿ ਰਿਤ ਰਸਿ ਬੰਡੰ ॥
ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਕੁਤ ਹੀਤੰ ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਯੰ
ਕਮਾਇਆ ਸੂਰੂਪੰ ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਰੋਪਾਲ ਮਾ
ਤੰ ॥ ਮਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨਾ ॥ ਧਾ ॥ ਨਹ ਬਿਨੁ
ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤ ਨਾਮੰਤ ਜੰਤ ਲੋ

ਸਰਟਿਸੰਤਕਿਲਥਿਖਨਸੀ॥ਪਾਪਤੰਧਰਮਲਖਦਾ॥ ੨੦੨
ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹਾ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹਿਮ
ਲਪਥੁਧੰਰਚੰਤਬਨਿਤਾਥਿਨੋਦਸਾਹੀ॥ਜੋਬਨਬਹਿਕ
ਮਕਨਿਕਕੰਰਲਹਾ॥ਬਚਿਤਮੰਦਿਰਸੋਭੰਤਿਬਸਤ੍ਰਇ
ਤੰਮਾਇਆਥਾਪਤੀ॥ਹੇਅਚਤਸਰਟਿਸੰਤਨਾਨਕਕੋਭ
ਗਵਾਨਏਨਮਹਾ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੇ
ਗੰਤਰੋਗੀ॥ਊਚੂਤਨੀਚੰਨਾਨਾਸੁਮੁਚੀ॥ਗਜੰਤਮਨਿਮ
ਭਿਮਾਨਿਤਹੀਨਾ॥ਪਰਵਿਗਤਿਮਾਰਗੰਦਰਤੰਤਬਿਨਾਸਨ
॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਜਾਪਸੰਗੇਲਾਅਸਥਿਰੰਨਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨ
॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਗਾਜੀਧਿਬੁਧ
ਨੀ॥ਬਸਿਤਿਰਿਖਿਅੰਤਿਅਗਿਆਨੀ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿਦ

ਅੰਦ੍ਰਿਜੁ ਸੰਤਰਿਅਨੀ। ਰਹਿਤ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੀ ਨਾ। ਬੰਨ੍ਹਿਤ ਨਨਕ
ਸਬਦ ਬੀਨਾ। ੧੩। ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣਿਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣਿਤ ਬਾਲ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ। ਫਿਰੰਤ ਜਾ ਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ। ਨਮੁਦਨੁ
ਜਾਚੰਤ ਨਨਕ ਦੇ ਨਹਾਰ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ। ੧੪। ਨਹਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ
ਭ੍ਰਾਂਤ ਹਨਹਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹਾ। ਨਹਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਹਪ੍ਰ
ਦਿਗਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨ ਬੰਧਨਹ। ਦਇਆਲਏ ਕਭਗਦਾਨ ਪੁਰਖ
ਹਨ ਨਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਹਾ। ੧੫। ਅਮਨਿਤਾ ਵਿਡੰਅਨਿ
ਤਾਚਿੰਤੰਅਨਿਤਾ ਮਾਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੀ। ਅਮਨਿਤ ਹੋਤੰਅਹੰ ਬੰਧੰਭਰ
ਮਾਮਾਇਆ ਮਲਨੀ ਬਿਕਾਰੀ। ਟਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਠਰਾਗਾਨਿ
ਹਜਿ ਮਰੰਤ ਮਲੀਨ ਬਧੀ। ਹੋਗੋ ਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨੁ
ਤਿਤਉ ਧਾਰਣਹ ਜਾਧ ਸੰਗਮਹ। ੧੬। ਗਿਰੰਤਿ ਗਿਰਿ

ਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪਬੈਸ੍ਵੰਤਰਹਾ। ਬਹਿਤਅਗਾਹੋਤਯੰਤਰੰਗੀਦ
ਖੰਤਕਿਹਬਿੰਤਜਨਮੰਤਮਰਣਹਾ। ਅਨਿਕਸਾਧਨਿਸਿਧਤੇਨ
ਨਕਾ। ਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹਾ। ੧
੭। ਘੋਰਦੁਖੰਅਨਿਕਹੰਭੰਜਨਮਦਾਰਵੰਮਹਾਬਿਖਾਵੰ। ਮਿ
ਟੰਤਸਗਲਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਨਕਾ। ਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟ
ਭਜਮੰਕੋਰੇਤਾ। ੧੮। ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰਗੁਣਗਮੰਤਅ
ਘਖੰਡਨਾ। ਰਿਦਬਸੰਤਭੈਭੀਤਦੂਤਹਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰ
ਮਲਾ। ਜਨਮਮਰਣਰਹੰਤਸ੍ਵੇਤਾਸੁਖਸੁਹਾਅਮੋਖਦਰਸ
ਨਹਾ। ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪਿਅਨਨਕਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕੋਰ
੧੯। ਪਾਛੰਕੋਰੇਤਿਅਗਵੀਦਹਨਿਰਾਸੰਅਸਪੂਰਨ
ਧਨਭੁਖੰਧਨਵੰਤਹਰੰਗੀਅਰਗਖੰਡਨਾ। ਭ

ਬਲੀ

ਗੰਭੀਰਗਤਿਦਾਨੰਗਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹਾਪਾ
ਰਬੁਹਮਪੁਰਖਦਤਾਰਹਾਨਾਨਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲ
ਕੁਤੇ॥੨॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹਨਿਰਧਨੰਧਨਨ
ਮਨਰਹਰਹਾਅਨਾਥਨਾਥੇਗੋਬਿੰਦਹੰਬਲਕੇਸ
ਵਹਾਸਰਬਭੂਤਦਲਾਲਾਮਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵ
ਦਾਮੇਦਰਹਾਸਰਬਗੁਪੁਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹ
ਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਦਾਹਾਘਟਿਘਟਿਬ
ਸੰਤਬਾਸੁਦੇਵਹਪਾਰਬੁਹਮਪੁਰਮੇਸੁਰਹਾਸ
ਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨਹਥਿਸਗੰਤਿਨਾ
ਥਿਸਗੰਤਿਨਾਗਇਣਹਾ॥੨੧॥ਨਹਸਮਰੁ
ਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮਪੁਰਖੋਤਮਨਕ

ਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਵਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁ ੨੦੪
ਰੀ॥੨੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆਥਿਸਾਮਛੁ
ਦਨਾਵੇਵੰਤਦਾਨੀ॥ਸਿਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇ
ਤਨਹਾ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਮਾਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹਾ॥ਸਿਮਰੰ
ਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤੁਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥
੨੩॥ਦਾਨੰਪਗਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਥਿਪੁ
ਗੀਤਿਬੁਧੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰਕਾਲਦੁਖਭੇ
ਗਤੇ॥੨੪॥ਥਿਥਾਅਨਗਾਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸਸਿਮ
ਰਣਰਿਦੰਤਰਹਾ॥ਅਰੰਗੰਮਹਾਰੰਗੀਥਿਸਿਮਿਤੇਕ
ਦਾਮਲਾਹਾ॥੨੫॥ਰਮਣੰਕੇਵਲੀਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰ
ਧਾਰਣਹਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਗਾਇਣਨਾਨਕ

ਸਤ੍ਰੰ

ਨਹਿ

ਪੀਵਤੰ ਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪਤੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸ
ਅਮਿਤੰ ਸਦ੍ਰਜਨਾਨਾਨਾਨਕਰੇਜਨਾਨਾਨਿਕਪ੍ਰਕਾ
ਰੇਣ ਨਿਦਕਾਵਧਾਏ ਉਪਤਿਸਦਤੋ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਰ
ਸਕਾਰਨਹਰੁਵੰਤਨਹਰੁਵੰਤਮਾਨਰੰਗਨਹਰੁਸੇਭਾਹੀ
ਟੰਭਵੰਤਿਨਹਰੁਪੇਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹਰੁਗੋਬਿੰਦਨਾ
ਮਜਪਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪਾਣੀਸੁਖ
ਥਾਸਨਹਰੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸੈਨਾਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰ ਸੰ
ਨਾਹੰਤਨਿਨਿਮਤਾਨਾਨਾਵਧਾਹਗੁਣਗੋਬਿੰਦਰਾਮ
ਟੰਭਗੁਰਸਥਦਕਰਚਰਮਣਹਾਨਾਨਾਰੂਰੁਤੰਮ
ਸੂਰਥਨਾਗਹਰੁਭ੍ਰੰਤੰ ਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹਰੁਬਿਚਰੰ
ਰੰਭਲੰ ਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਥਾਨੰਤੰ ਗੋਪਾਲਕੀਰਤੰ

ਜਿਤ ਤੇ ਬਿਸੁਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ ਕੋਰੇ ਤਿਪੰਚਤ ੨੦੫
ਸਕਰਹਾ ॥ ੨੬ ॥ ਮਿਗਤਿ ਸਨਾਹੀ ਧਰਬ ਨਗ
ਰੰਤ ਮਛਾਯਾਗਚਿਦੁਰਮਤਿਹਾ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੇ
ਹਮਿ ਬਾਸਿ ਮਹੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹਾ ॥ ੩੦ ॥
ਨਚ ਬਿਦਿਅਾਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰਨ ਚਗੁਣਗੁਨਾਮ
ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਨਚ ਰਾਗਰਤ ਨਕੰਡੰਨਹ ਚੰਚਲਚ
ਤੁਰਚਾਤੁਰਨਹਾ ॥ ਭਾਗਉਦਿ ਮਲਬਧੀ ਮਾਇਅੰ
ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲਪੰਡਿਤਹਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੀਠਰਮ
ਦੀਯਾਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾਹਸਤ ਉਚਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥
ਭਟਿਜੇ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੈ ਨੈਨੰਦਨੀ
ਰਮੰਤੁ ਹੀਣ ਸੁਜੇ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀਤ ਜਨਮ

ਕ੍ਰਮਦਣਹਾਕ੍ਰਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹਕਾ
ਕਹਸਰਪਨਿਤੁਲਿਖਲਹਾ॥੩੩॥ਚਰਣਾਰਥਿ
ਦਭਜਨੰਰਿਦਣੀਨਾਮਧਾਰਣਹਾਕੀਰਤਨੰਸ
ਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹੜਿਸਦੀਤਿਜਮਦੂਤਨਹਾ॥
੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲਭੰਸੂਰਗ
ਰਾਜਨਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਨੰਨਚਦੁਰ
ਲਭੰਸੂਛਮੰਬਰਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰੁ
ਤਥਾਂਧਵਨਚਦੁਰਲਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹਾਨਚ
ਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਅਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰ
ਚਲਹਾਨਚਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਿਨਾ
ਬਧਿਸਾਧਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤ

ਤਹੜਿ ਸਟੰ ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ ਪਯਾਲ ਲੋਕ ਹਾਸ २੦੬
ਰਬਤ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦ ਹਨ ਨਕਲੇ ਪਛੇ ਪਨਲਿਪੁ
ਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਮੀਮਿਤੰ ਦ੍ਰੁਸਟ ਸਥਾ
ਸ੍ਵਜਨ ਹਾਦ੍ਰਖੰ ਭਯੰਤਿ ਸੁਖੰ ਭ੍ਰੇਭੀਤੰ ਤਨਿਰਭਯ
ਹਾਥਾਨ ਬਿਹੁਨ ਬਿਸਾਮ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ
ਹਰਿਗੁਰ ਹਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਰਬ ਸੀਲ ਮਮੀ ਸੀਲੰ ਸਰਬ
ਪਾਵਨ ਮਮ ਪਾਵਨ ਹਾ ਸਰਬ ਕਰਤ ਬਮ ਮੰ ਕਰਤਾ
ਨਾਨਕ ਲੇਪਨ ਲਿਪੁ ਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ ਦੇ
ਦਹਨ ਹਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਹਾ ਨਹ ਸੀਤਲੰ
ਚੁਤੇਣ ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨ ਹਾ ॥ ੩੯

ੴ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਾਮ ਧਾਨ ਸਰਬਤ੍ ਪੂਰਨਾ
ਗਾਨੰ ਸਮਵਖਸੁ ਖੰਜੁ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਵੈਰ
ਦਹਾ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ ਜੀਆ ਪੰਚਦੇਖ ਬਿੰਦੁ
ਗਤਿ ਤਹਾ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਲ ਪਮਾ
ਦਾ ਜਲਕ ਮਲਹਤ ਹਾਉ ਪਦੇ ਸੰਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ
ਹਰ ਗਵੰਤਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਰੁ ਨਿਦਾਨ ਹਸੇਤਿ
ਸੁਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਰਿਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁ ਕਹਾ ਖਟਲ
ਖਣੁ ਪੂਰਨੰ ਪੂਰਖ ਹਨਾਨ ਕਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਾ ॥
੪੦॥ ਅਜਾ ਭੋਗੀ ਤਕੰਦ ਮੂਲੰ ਬਸੰਤੇ ਸਮੀਪਿ ਕੇਹ
ਰਹਾ ॥ ਤਤ੍ਰ ਗਤੇ ਸੰਸਾਰ ਹਨਾਨ ਕਸੇ ਗਹਰ ॥

ਆਪਤੇ॥੪੧॥ਛਲੀਛੁੜਕੋਦਿਬਿਘਨੰਅਪਰ ੨੦੭
ਧੀਕਿਲਬਿਖਮਲਾਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਾਪਮਾ
ਨੰਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤਜਨਮਭਰਮੰ
ਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧਤੇ॥ਨਿਰਮਲੰ
ਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰ
ਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣ
ਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਕਰਣਕ
ਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੂਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸ
ਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁ
ਨੰਪ੍ਰਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚੰ

ਕਹਾ॥੪੩॥ਵਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੀਮਹਾਂਦੁਖ
ਸਰਬਸੁਖਣਹਾਵਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤ
ਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹਾਮਸਿਥਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੇ
ਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹਾਭੈਅਟਵੀਮੀਮਾਹਾਂਨਗਰ
ਬਾਸੰਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇਆਸਾਧਸੰਗਮ
ਰਾਮਰਾਮਰਮਣੀਸਰਦਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਲੁ
ਲਚਰਣੀ॥੪੪॥ਹੇਮਜਿਤਸੂਰਸੰਗਮੀਮਤਿ
ਬਲਨਾਥਹੁਮਰਦਨਹਾਗਣਗੰਧਬਦੇਵਮਾ
ਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਥਿਮੋਹਨਹਾਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮ
ਸਕਾਰੰਸਰਦਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸੂਰਹਾ॥੪੫॥

ਕਾਮਨਰਕਬਿਸਮੰਬਹੁਜੋਨੀਕੁਮਾਵਣਹਾਚਿਤ
ਹਰਣਤ੍ਰੈਲੋਕਗੀਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹਾ
ਅਲਪਸੁਖਮਵਿਤਚੰਚਲਉਚਨੀਚਸਮਾਵ
ਣਹਾਤਵਭੈਬਿਮੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਿਓਟਨਾਨਕ
ਨਾਗਇਣਹਾ॥੪੬॥ਹੇਕਲਮੂਲਕੋਪੰਕਦੰਚਕਰ
ਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਲਾਂਤਜੀਵੰਦਸੰਕਰੋਤਿਨਿ
ਰਤ੍ਰਕੋਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹਾਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾ
ਤ੍ਰਿਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੋਅਧਮੰਨਰਹਾਦੀਨ
ਦਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਚ
ਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੀਪਟਸੰਗਸਿਰਸੀਰ

ਹਮਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਥ
ਹੁਪਕਾਰੰਮਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿੜੰਨ
ਚਇਸਟੰਨਚਥਾਂਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜ
ਟਾ॥ਅਕਰਣਕਰੋਤਿਅਖਾਦਿਖਾਵੰਮਸਾਜੰਸਾ
ਜਸਮਜਟਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿ
ਗਾਪਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥੪੮॥ਚੇਜਨਮਮ
ਰਣਮੁਲਿਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾਹ॥ਮਿੜੰਤਜੰਤਿ
ਸੜੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕਮਾਯਾਬਿਸੂਰਨਹ॥ਅਵੰ
ਤਿਜਾਵੰਤਥਕੰਤਿਜੀਆਵੁਖਸੁਖਬਹੁਰੋਗਣ
ਹ॥ਭੁਮਭਯਾਨਉਦਿਅਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿ

ਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹਾਥੈਵੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਆਗਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੮॥ਰੇਪੁ
ਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥੧੦॥
ਸੰਸਾਰਤਾਪਹਰਣਹਕਰੁਣਮੇਸਭਵਖਹਰੇ॥
ਹੇਸਰਟਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮਯਾਕ
ਰੇ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੀਤਿਨਾਨਕ
ਮਹਾਂਸਾਂਗਰਭੈਦੁਤਰਹਾ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸੁਕਰਖ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸੁਕਾਂਯਾਰਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹਾ॥ਆ
ਤਮਰਖਾਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਣਰਖਾਜਗ
ਸ੍ਵਰਹਾ॥ਸਰਬਰਖਾਗੁਰਦਯਾਲਹਭੈਦੁ
ਸਨਹਾ॥ਕਗਤਿਵਛਲਾਨਾਥਨਾਥ

੨੦੮

10
ਸਗਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਮਛੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕ
ਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾਸੰਬੈਸੰਤਰੰਕਾਸਦਬੈਸਟੀ॥ਜੇ
ਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖੜਜੇਤ੍ਰੇਸਾਸੰਸਰੀਰਧਾਰ
ਣੀ॥ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰਨਹਛੇਟ
ਤਜਰਰੇਗਣਹ॥ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੀਭੰਸਰੇਵ
ਰੀ॥ਨਾਨਕਨਹਛਿਜੰਤਿਤਰੰਗਤੇਯਣਹ॥੫੩॥
ਗੁਸਾਂਦੀਗਾਰਿਸਦਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀ
ਵਣਹ॥ਲਬਧੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸੂਛਮਾਰਗ
ਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੋਲੀਕ
ਰਵਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ॥ਸਾਗਰੰਲੰਪ੍ਰੀਤਿ
ਰੀਤਮਪਰਗਾਸਮੰਧਕਹ॥ਸਾਧਸੰ

ਮਰੀਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫॥ ੨੦੧੦
ਪ॥ ਤਿਲਕ ਹੀਣ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣ ਜਥਾ
ਰਾਜ ਨਹਾ ਅਵੁਧ ਹੀਣ ਜਥਾ ਸੁਚਾ ਨਾਨਕ ਧ
ਰਮ ਹੀਣ ਤਥਾ ਬੈਸਨ ਵਹਾ ॥੫॥ ਨਸੰਖੰ ਨ ਚਕੰ
ਨਗ ਦਾਨ ਸਿਆਮੀ ਅਸੁਰ ਜਰੂ ਪੰਰਹੰਤੁ ਜਨਮੀ
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੀਤਿ ਬੇਦਾਊ ਚਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦ ਹ
॥ ਬਸੰਤਿ ਸਾਧਰਿ ਦਹਾਂ ਅਚੁਤ ਬੁਝੈਤਿ ਨਾਨਕ ਬ
ਰਭਾਗੀ ਅਹਾ ॥੫॥ ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੀ ਸ
ਨਬੰਧੀ ਸੂਨ ਸਿਆਲਖਰਹਾ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨੁ
ਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ ਪੰਚਤਸਕਰਹਾ ਹੀਤਮ
ਕਮਣੀ ਅਹੰਫਾਸਤੀ ਖਣਕ ਫਿਨਹਾ ॥

ਪਾਵਕਤੋਅਮਸਾਧਘੋਰਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰ
ਘਨਹਾਭੁਜਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚ
ਰਣਸਰਣਿਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤ
ਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੰਗੋਗਥੰਡਣਹਾਸਾਧ
ਸੰਗੇਣਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਹਾ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੰਰਿਦਯੰਕੂ
ਮਿਵੈਰਣਹਾਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤ
ਸੂਜਨਹਾ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਿਘਟੰਤਿਸ
ਸਾਨਿਤਪੁਤੋਛਿਜੰਤਿਮਹਾਂਸੁੰਦਰੀਕਾਇਆਕਾਦ
ਕੰਨਿਆਗਸਤੋਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁਟੰਬਲੀਲ
ਨਿਤਆਸਾਥਿਮਿਆਥਿਨੇਦਾਕੁਮੰਤਿ

ਜਨਮਹਾਂਰਿਓਸਗਣਿਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯੁਹਾ॥
੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹੇਰਸਗੇਮਧੁਗੰਪਿਅਤੁਲੀ॥ਸ
ਤਹਤੰਪਰਮਥਾਦੀਅਵਰਤਏਥਹਸੁਧਅਛਰ
ਣਾਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੀਤਿ
ਨਾਰੀਮਦੋਨਉਨਮਤੀ॥ਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਣਹਾ॥
ਚਰਨਕਮਲਨਹਭਜੰਤਤਿਣਸਮਾਨਿਧਿਗੁਜਨ
ਮਨਹਾ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾਗਰਸਦੇਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣ
ਤੁਲੀਧਨੇ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰਨਮੋਨਮਹਾ॥੬੩॥
ਤਿਣਤਮੇਰੰਸਹਕੰਤਹਗੀਅੰ॥ਬੂਡੰਤਤਗੀਅੰਉਣ
ਗੀਅੰ॥ਅੰਧਕਾਰਕੇਦਸੂਰਉਜਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰ

ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦੁਆਰੀ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰ
ਗਉਧਰਣੰ॥ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਜਿਪੂਰਣਹਾਅਤ
ਮਰਤੰਸੰਸਾਰਾਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿਹਫਲਹਾ॥
੬੫॥ਪਰਦਰਬਹਿਰਣੰਬਹੁਵਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰ
ਣੰਸਰਬਜੀਅਕਹਾਲਉਲਟੀਤਿਸਨਾਅਤਿਪ
ਤਿਮਨਮਾਏਕਰਮਕਰਤਸਿਸੂਕਰਹਾ॥੬੬॥ਮ
ਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈਵਤਰਹਾਅਨੇਕ
ਪਾਤਿਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰਸਯਹਾ
੬੭॥
ਮਹਲਾ ੫॥ਗਾਥਾ॥੧॥ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ॥ ਕਰ ਪੂਰ ਪੁਰ ਪੁਸ਼ਰੀ ਧਾ ਪਰ ਸਮਾਨੁ ਖਵੇ ॥ २੧੨
ਮਲੀਣੀ ॥ ਮਜਾਰੁ ਪਿਰਵਰੀ ਧਨਾਨ ਕਮ ਬਿਗਰ
ਬੇਣ ਮਗਾਨੇ ॥ ੧ ॥ ਪਮਾਣੇ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ
ਦੀ ਪਲੋ ਮਸਿਖੰਡਣ ਹਾਗਛੁਣ ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ
ਬਿਨਾਸਾ ਧੂਨ ਸਿਧਤੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਰੇ
ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾਬਚਲੰ ਬੋਭਣੰਤਿ ॥
ਨਕਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ ੩ ॥ ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ਇਸਟ
ਮਿਤ੍ਰ ਬਾਂਧਵੁ ਹਾਲ ਬਧੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਸੂ
ਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭੁਜਣੰ ॥ ੪ ॥ ਮੇਲਾ ਗਰਸੰਗੇ
ਨੰ ਮੁਖਿ ਰਖ ਸਿਚੰਦ ਨਹਾ ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂ

ਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰ ਬੁਧ ਨ ਬੋਹ ਬੋ ॥੫॥ ਗਾਥਾ ਗ੍ਰੰਥ ਗੋ
 ਪਾਲਕ ਬੰਮ ਬੰਮਾਨ ਮਰਦਨ ਹਾਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ
 ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣ ਹਾ ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁ
 ਖ ਪੰਥਾਲ ਹੰ ਬਾਬਡ ਕਰਮਣ ਹਾਹਤੰ ਤਾਜਨ ਮਮ
 ਰਣੇ ਨਰਮਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਹਾ ॥੭॥ ਪਤ੍ਰ ਭੂਰਿ
 ਜੇਣ ਝੁੜੀ ਯੰਨ ਹਜ ਝੁੜੀ ਯੰ ਪੇਰੁ ਸੰਪਤਾ ਨਾਮ ਬਿ
 ਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹਿਤਿ ਜੋ ਨਿਬਾਸ ਰੋਰੇਣੀ ॥
 ੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਲਭੰ ਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣ ਹਾ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੇ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ
 ਬਿਆਪਣ ਹਾ ॥੯॥ ਗਾਥਾ ਗ੍ਰੰਥ ਅਪਾਰੀ

ੲਥਿ ਰਲਾ ਜਨਹਾ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਮਤ ਜਣੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਮੰਤ ਸਾ
ਧਿ ਬਚਨ ਕੋਟਿ ਦੇਖ ਬਿਨਾਸ ਨਹਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਪਾਨੰ ਨਾਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਓਧਾਰਣਹਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁੰਦ
ਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹਾ ॥ ਜੇਣ ਮਧੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹਾ ॥ ਮੁਕ
ਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਪੰਥ ਰਭਾਗਣ
ਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿ ਲਬਧੇ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕ
ਦੇ ਨਚਿਤ੍ਰਾ ॥ ਜਾਕਾ ਅਸਥਲ ਤੇ ਲੁਅ ਮਿਤ੍ਰਾ ॥ ਸੋਈ
ਨਾਨਕ ਸਖਾਜੀ ਅਸੰਗ ਕਿਤ੍ਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਜ ਸੰਮਿ
ਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਹਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਬ੍ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹਾ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤਾ॥ਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੇਬਿਸਰਣੇਗੋਬਿੰਦਹ॥
ਜੀਵਣੇਹਰਿਨਾਮਧ੍ਵਣਹ॥ਲਭਣੇਸਾਧਸੰਗੇਣ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਲਿਖਣਹ॥੧੫॥ਦਸਨਾਥਿਊਨ
ਭੁਲੰਗੀਮੰਤ੍ਰਗਾਰੁਤੀਨਿਵਾਰਣੇ॥ਬਿੰਦੁਪਾਤ੍ਰਣ
ਸੰਤੀ॥ਨਾਨਕਲਬਧਕਰਮਣਹ॥੧੬॥ਜਥਕਥ
ਰਮਣੇਸਰਣੇਸਰਬਤ੍ਜੀਅਣਹ॥ਤਬਲਗਣੇ
ਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਾ॥ਪਰਸਾਟੇਗਰਦਰਸਨਹ॥੧੭॥ਚ
ਰਣਾਰਥਿੰਦਮਨਾਥਿਧੀ॥ਸਿਧੀਸਰਬਕਸਲਣਹ॥
ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬੰਪਗਪੂਰਬਣਹ॥

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣਿ ਗਵਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਏਉ ਧਰਣ ॥ ੨੧੪ ॥
ਹਾਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰ ਪੁਜਨ ਮਨ ਲਭੁ
ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੇਦ ਪੁਗਣ ਸਾਸਤਰੀ ਚਾਰੀ ਏਕੰਕਾ
ਰਨਾਮ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਕਲ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੀ ॥ ਬ
ਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋਤਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਮਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ
ਮੰਉ ਧਰਣਿ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਏਹਾ ॥ ਲਬਧਿ ਅੰਸਾਧ
ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤ ਵਰਸਨਾ ॥ ੨੧ ॥
ਸਰਬ ਦੇਖ ਪਰੰਤਿ ਮਾਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਣ ॥
॥ ਲਬਧੇ ਇਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਮਸਤ ਕਿਲਿਖਣ
॥ ੨੨ ॥ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ ਹੋਯੈ
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸ

ਖੇਟਥੈਟਰਤਨਰਚਨਕਸੰਭਰੰਗਣਹਾ॥੦॥ਰੋਗ
ਸੋਗਬਿਓਗੰਨਾਨਕਸੁਖਨਸੁਖਨਹਾ॥੨੪॥ਫੁਨਹੇ
ਮਹਲਾ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਹਾਥਿ
ਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਗਝਿਗਹਿਓ
ਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾ
ਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਸੇਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤਸਭਮਹਿਬੋਸਿਕਿਕੀਰਤਮੇਕਯਾਅਰਪੀ
ਸਭਸੰਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭਦਿਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਜੇਜਸੁਕੀਤਵਿ
ਛਾਣੀਐ॥ਹਰਿਹੰਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਗੁਤਸਾਜਨਪਾਈਐ
ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾਜਿਆ

294
ਸੀਗਾਰਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆਜੇਪਾਰਿਆਵੇਕੰਤੁਤਸਭਕਿਛੁ
ਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹੰਕੰਤੈਬਾਣੁਸੀਗਾਰੁਸਭਾਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥
੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਵਿਦਸਿਆਕੰਤੁਸਾਵਡਿਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁਬਣਿਅੰ
ਹਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਜੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਅਚਿੰਤਮਨਿ
ਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰਜਾਪ੍ਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭ
ਕਿਛੁਪਾਈਆ॥੪॥ਆਸਾਇਤੀਆਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥
॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੇਤਨਿਅਦ
ਗਣਬਹੁਤਕਿਅਦਗੁਣਛਾਇਆ॥ਹਰਿਹੰਸਤਿਗੁਰਭਏਦ
ਇਆਲਤਮਨੁਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਹੁਨਨਕਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰ
ਸਿਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਤਰਾਇ
ਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣਜਾਪੁਰਾਪਾਈਆ॥ਹਰਿਹੰ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥
ਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ਅੰਗ ਨਿਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਕੰ
ਠਿ ਰਤੀ ਨਿਪੇਖਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨਾ ॥ ਬਾਸਉ ਸੰਗ ਗਪਾਲ
ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂਰਿ ਧਸਿ ਧਿਨ ਵਨਿ
ਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿ ਸੁਸਦਾ ਕਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਰਤਿ ਅਗਵਣ
ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾਲਾਜੀ ਅਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ
ਦਰ ਬਛਿੜ ਕਤ ਛਾਕੀ ਅਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪ
ਵਿਤ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂਸੁ ਨ ਤੇਰੇ ਪੁਨੀ
ਤ ਪਾਰ ਬਹੁ ਮੁਥੀ ਚਾਰਈ ॥ ੮ ॥ ਉਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ
ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਮਕੈ ਥੀ ਜੁਲਿ ਮੁਖ
ਉਜੌਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪਾਇ

ਮੇ॥ ਹਰਿ ਹੰਜੇ ਮਸਤ ਕਿ ਹੋਵੈ ਰਾਗੁ ਤਵ ਰਸ ਸਮਾਈ २੧੬
ਮੇ॥ ੮॥ ਭਿਰੋ ਸਭੇ ਬਾਵਨ ਹੀ ਤੁਸੁ ਜੇਹਿਆ ਥਾਧੋਹੁ
ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ ਤੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸੇਹਿਆ ਵਸਦੀ ਸਘਨਮ
ਪਾਰਮਨੁ ਪਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਹੰਜਾਨ ਕਕਸਮ
ਲਜੰਹਿ ਨਾਇਗਮਦਾਸ ਸਰਿ ॥੧੦॥ ਚਾੜਿ ਕਚਿਤ ਸੁ
ਚਿਤ ਸੁ ਸਾਜਨ ਚਾਹੀ ਮੇ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪਾਇਤਿ
ਸੈ ਕਉ ਆਹੀ ਮੇ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਟਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੰਦ ਜ
ਲਕਾਰਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹੰਤਿ ਉਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੇ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ
ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾਚਿਤ ਅਨੁਪਮ ਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀ
ਮੇ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁਤਤੁ ਪਛਾਨੀ ਮੇ॥ ਚਿਤ
ਮਿਤਿ ਪਾਇਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ਹਰਿ ਹੰਚੰਦਲ

ਚੋਗਹਿਮਾਰਿਤਪਾਵਹਿਸਚੁਧਨਾ॥੧੨॥ਸੁਪਨੈਊਭੀ
ਭਈਗਹਿਓਕੀਨਅੰਚਲਾ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰਖਬਿਗਨਿ
ਤਪੇਖਿਮਨੁਬੰਚਲਾ॥ਖੋਜਉਤਾਕੇਚਰਨਕਹਹੁਕਤ
ਪਾਈਮੇ॥ਹਰਿਹਾਂਸੇਈਜਤਨੁਬਤਾਇਸਖੀਪਿਉ
ਪਾਈਮੇ॥੧੩॥ਨੈਣਨਦੇਖਹਿਸਾਧਸਿਨੈਣਬਿਹਾ
ਲਿਮਾ॥ਕਰਨਨਸੁਨਹੀਨਾਦੁਕਰਨਮੁੰਦਿਪਾਲਿਮਾ
॥ਰਸਨਾਜਪੇਨਨਾਮੁਤਿਲੁਤਿਲੁਕਰਿਕਈਮੇ॥ਹ
ਰਿਹਾਂਜਬਬਿਸਰੈਗੋਬਿੰਦਗਇਦਿਨੈਦਿਨੁਪਈਮੇ
॥੧੪॥ਪੰਕਜਛਾਬੇਪੰਕਮਹਾਮਦਗੀਛਿਮਾਅੰਗ
ਸੰਗਉਰਝਾਇਬਿਸਰਤੇਸੁੰਛਿਮਾ॥ਹੈਕੋਓਮੇਸੁ
ਮੀਤੁਜਿਤੋਰੇਬਿਖਮਗਾਂਠਿ॥ਨਾਨਕਇਤਾ॥੩॥ਨੀਤ

ਨਾ ਬੁਝਿ ਦੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਝਿ ॥ ੧੫ ॥ ਧਾਵੁ ਉਦ ਸਾ ਅਨੇਕ
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸੰਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵ ਨਥਿ ਪਿ
ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਈ
ਮੇ ॥ ਹਰਿ ਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਈ ਪਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈ
ਮੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾ ਤਿ ਮੁਲ ਨਿਖਟਈ ॥ ਖ
ਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਅਗਧਿ ਕਦੇ ਨ
ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿ ਬੇਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵ
ਣਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵਣਾ ॥ ਜੀ
ਅਕਰ ਨਿਜੇ ਕਾਗੁ ਨਿਦ ਕਮੁਏ ਪਾਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆ
ਨਾਮ ਜਪਿ ॥ ੧੮ ॥ ਧਾਵਨ ਪਤਿ ਤਪਨੀਤ

ਕਤਹਿਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ ਝੁਠੇਰੰਗਿਭਾਮਾਰੁਕਹਾਂਲਗੁ
ਐਵੀਐ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਗੈਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਿਮਾ॥ ਹ
ਰਿਹਾਂਹਉਥਲਿਹਾਗੀਤਿਨੁਜਿਦਰਗਹਜਾਨਿਮਾ॥ ੧
੯॥ ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਥਿਕਾਰਘਨਾਮਹਾਂ
ਤੁਗੀਧਤਵਾਸੁਸਫਕਾਛਾਰਤਨੁ॥ ਫਿਰਤਉਗਰਥਿਗੁ
ਥਾਰਿਮਰਵਨਹਜਾਨਈ॥ ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਗੈਪੇ
ਖਿਕਾਹੇਸੁਖਮਾਨਈ॥ ੨॥ ਜਿਸਕੀਪੂਜੈਅਉਧਤਿ
ਸੈਕਉਵੁਗਾਖਈ॥ ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਲ
ਉਭਾਖਈ॥ ਦੇਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਿਕਾਜਿਤੋਰੈਆਵਈ॥ ਜਾਵ
ਹਰਿਹਾਂਥਿਨੁਨਵੈਤਨੁਛਾਰਥਿਥਾਸਭੁਜਾਵਈ॥ ਨਪੀਤਿਪੇ
ਅਉਖਥਨਾਮੁਅਪਾਰਾਮਲੋਕਪੀਤੁ॥ ਚਰਨਕਮ
ਗਚੋਨਗਈ॥ ੩॥

ਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈਅਜਿਸੈਪਗ ੨੧੮
ਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈਗੀਪਾਵਣੇ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿ
ਨਜਿਹਰਿਰੰਗਗਵਣੇ॥੨੨॥ਵੇਦਾਸੰਦਾਸੰਗਇਕ
ਭਾਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦੁਆਏਗਸਿਵਿਚਿਆਪਿਖਲੇ
ਇਆ॥ਜੋਜੋਓਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹ
ਰਿਹਾਂਦੁਖਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥
ਚਉਬੋਲਾਮਹਲਾ ੫॥

੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕਿਹੁਹੋਤੀਸਾਦਾ॥ਗਵ
ਏਖਕੇਸਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਿਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਪਾਸੀਚੁਨਗਈਹੋਤਾ॥ਚਰਨਕਮ

ਲਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਬੁਝਨੁ ਸੁਗਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਮੇਰ
ਉਦਿਅਨ ਬਨ ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁ ਧਾਰੁ ਰਮਾ ॥ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਰੰਮ ਕੈ ਗਨ ਉਦੈ ਕ ਕਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ ਮੂਸਨ ਮਸਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ ਬੀਧੇ ਬਾਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਭਵ
ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ ਜਪਤ ਪਸੰਜ ਮਹਰਖ ਸੁਖ ਮਾਨ
ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬਾ ॥ ਮੂਸਨ ਨਿਮਖ ਕਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿਵਾਰਿ ਵਾ
ਰਿਦੈ ਉਸਰਬਾ ॥੫॥ ਮੂਸਨ ਮਰਮਨ ਜਾਨਈ ਮਹਤ ਹਿਰ
ਤ ਸੰਸਾਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ਉਰਿ ਓਮਿ ਬਿਬਿਓ
ਹਾਰਾ ॥੬॥ ਘਬਰਾ ਬਜਬਜਾ ਗੀਐ ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿ
ਲਾ ॥ ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖੁ ਦਇ
॥੭॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ਚਰਨ ਚਿਰ

ਕਥਿਰਹੀਥੁਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖ
ਘਾਟੀਉਚੈਘਨੇਚੰਚਲਚੀਤਥਿਹਾਲਾ॥ਨੀਚਕੀ
ਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲਾ॥੯॥ਕਮ
ਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰਾ॥
ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਰਾਰਿ॥੧੦॥
ਮਗਨਭਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰ
ਗਾ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸਰਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕਅਧਮ
ਪਤੰਗਾ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮਹਲਾ੫॥

੨੧੮

੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਦਿ॥੮॥ਰਤੇਸੇਈਜਿਮੁਖਨਮਤਿਨਿਜਿਨੀਸਿ
ਭਤ੍ਰਿਪਵਦੇਕਚੇਥਿਰਹੀਜਿਨਾ

ਕਾਰਿਨਆਈ॥੧॥ਧਈਵਿਹੂਣਾਪਾਟਪਟੰਬਰਗ
ਹੀਸੇਤੀਜਾਲੇ॥੨॥ਧੁੜੀਵਿਚਿਲੁਰੰਦੜੀਸੋਹਾਂਨਾਨਕ
ਤੈਸਹਨਾਲੇ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਗਾਧੀਮੇਨਾਮਿ
ਰੰਗਿਬੈਗਗੁ॥ਜੀਤੇਪੰਚਬੈਗਆਨਾਨਕਸਫੁਲ
ਮਾਰੂਇਹੁਗਗੁ॥੪॥ਜਾਮੂਇਕੁਤਲਖਤਓਜਿਤੀ
ਪਿਨਦੇਦਰਿਕਿਤੜੇ॥ਥਾਹਮਣੁਥਿਰਥਾਗਇਓਜਨ
ਮੁਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਵਿਸਰੇ॥੫॥ਸੋਰਤਿਸੋਰਸੁਪੀਜੀ
ਮੈਕਥਹੂਨਫੀਕਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾ
ਈਅਹਿਦਰਗਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੬॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਰਮੇ
ਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਬ
ਸਦਾਗੁਣਸਾਰਈ॥ਏਕਾਦੇ

ਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ ਲਗਾਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ॥ ੨੨੦
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਸਹ ਜਿਸੁ ਖਸਾਰਈ॥ ਨ
ਨਕਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ॥ ੬॥ ਕਰੇ ਸੁਚੈ
ਗਾਮਾਨਿ ਦੁਟੀ ਗਣਤਲਾਹਿ॥ ਅਪਟੀ ਨ ਦਰਿ ਨਿਹ
ਲਿਆ ਪੇਲੈ ਹੁਮਿ ਲਾਇ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿ
ਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ॥ ਜੇ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇਈ ਸ
ਭੁਕਮਾਇ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੇਵੁ ਸਿੰਦੂ ਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾ
ਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਅਨਦਭਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਮਨਿ ਰਜਾਇ॥ ੭॥
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਾਜਿ ਨਿਸਿ ਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਿੰਘੁ ਗੁਰੂ ਪਟਾਕਾਰ ਜਾਮੈ ਵੈਰਾਸਿ॥ ੮॥ ਪਾਪੀਕ
ਜੇ ਹਾਵੈ ਹਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥ

ਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧਰਮਗਾਇ॥੮॥ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮਪਦਾਰਥਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕ
ਧਰਮੁਮੇਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤਾ॥੧੦॥ਖੁਭਰੀ
ਭਥਾਇਮਿਠੀਗਲਦਿਕੁਮੰਤੀਆ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਥ
ਗੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥ਸੁਤਰੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੇ
ਰਤੇਸਹਆਪਣੈ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਰਾਧਣੀਸਿਉਅਠੇਪ
ਹਰਲਵੰਨਿ॥੨੨॥ਸੁਤਰੇਅਸੰਖਮਾਇਆਭੂਰੀ
ਕਾਰਨੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੀਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥
੧੩॥ਮਿਗਤਿਸਨਾਪੋਖਿਭੁਲਣੇਵਰੈਨਗਰਗੀਧੁਭੁ
ਜਿਨੀਸਚਅਗਥਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਭਾ॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਥੁਮਾ

ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਰਿਉ ਪਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ੨੨੧ ॥
- ੧੫ ॥ ਦੂਜੀ ਛੋਰਿ ਕਵਾਟਰੀ ਇਕ ਸਸਉਚਿ ਤੁਲਾਇ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਵੀ ਨਾਨਕਾ ਵਹਣਿ ਲੁਕੰਦਰੀ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਹ
ਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸਉ ਦਾਕਗਿ ਵਟ ਜਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਵ
ਖਰ੍ਹੇ ਜਿਨੀ ਲਾਇਆ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਸਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਪੰਥਾਪੇ
ਮਨ ਜਾਣਈ ਭੂਲੀ ਫਿਰੇ ਗਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਾਇ ਕੈ ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅਧਾਰ ॥ ੧੮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨ
ਹੁਨ ਵੀਸਰੈ ਮੰਗੈ ਟੀਮਾ ਵੀਮਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ
ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਚਰੁ ਮੂਲ ਨ ਬੜੀ ਦੇਜਿ
ਚਰੁ ਆਪਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾਖਾ
ਖਰ੍ਹੇ ਚਿਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥ ਖੰਗੁ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ

ਪਿੰਨਾਸਾਂ ਵੀ ਤੇਲਿ॥ ਤੰਨਿ ਜੜਾਂ ਦੀਆ ਪਵੇ ਲਹਾਂ ਸੁ
ਸਜਣੁ ਦੇਲਿ॥ ੨੧॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਿ
ਰਿਸਾਂ ਹਾਂ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਜਿਸ ਪਾਸਿ ਬਹਿਰਿ ਆਸੇ ਹੀਮੇ
ਸਭ ਨਾਂ ਵਾਂ ਵੇਸਾਹੁ॥ ੨੨॥ ੫੭੧॥

ਮੁੰਦਾ ਵਟੀ ਮਹਲਾ ੫॥
॥ ਬਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈ ਓਸਤ ਸੰਤੋਖ ਵੀ
ਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁ ਰਕਾ ਪਾਇ ਓਨਿ ਸਕਾਸਭ ਸੁ
ਅਧਾਰੇ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਝੇ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਓਧਾ
ਰੇ॥ ਏਹ ਵਸਤੂ ਤਜੀ ਨਹੀ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖ ਓਰਧ
ਰੇ॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰ ਚਰਨ ਲਗਿਤ ਰੀਐ ਸਭ ਨਾਨਕ ਬੁ
ਹਮੁ ਪਸਾਰੇ॥ ੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਭਖੀ ਕੀ

॥ ਤੇਗ ਕੀ ਤਾਜ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮੈਂ ਨੇ ਜੋਗ ਕੀ ਤੇਈ ਮੇ ਨਿਰ
ਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮ ਤਿਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣ
ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਜੀ ਵਾਤ ਨੁਮ ਨੁਬੀ
ਵੈਹਰਿਆ ॥੨॥

੨੨੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਗਮਾਲਾ ਗਗ ॥ ॥ ਗਗਮਾਲਾ ਗਗ
ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗ ਨਾ ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿਆ
ਭਉ ਨੰਦ ਨਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗਗ ਭੈਰਉ ਵੈਕਰ ਹੀ ॥ ਪੰਚ ਗ
ਨੀ ਸੰਗ ਉਚਰ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵੁਲੀ ॥
ਗਗਾਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨ ਅਸਲੇ ਖੀਕੀ ॥

ਰਈਥਾਰੀ॥ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ॥ਪੰਚਮਹਰ
 ਖੁਦਿਸਾਖਸੁਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਾਲਮੰਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵ
 ਹਿ॥੧॥ਲਲਤਥਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀ
 ਭਾਂਤਿ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ॥
 ੧॥ਦੁਤੀਅਮਾਲਕਉਸਕਅਲਾਪਹਿ॥ਸੰਗਰਾਗ
 ਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪਹਿ॥ਗੋਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਕੰਧਾਰੀ॥
 ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਂਚਉ
 ਗਾਈ॥ਮਾਲਗਾਗਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਈ॥ਮਾਰੂਮ
 ਸਤਅੰਗਮੇਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਥਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ॥
 ਖਉਖਟਅਉਭਉਗਨਦਗਾਏ॥ਅਸਟਮਾਲਕ
 ਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਓਓਓ

ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤਾ॥ ਉਰਹਿ ਤਾਨ ਕਲੇ ਲਗਾਂ ਇਨ ਤਾ
ਰਮਿ ਲਾਵਹੀ॥ ੧॥ ਤੇਲੀ ਗੀ ਦੇ ਵਕ ਗੀ ਆਈ॥ ਬਸੰ
ਤੀ ਸੰਦੂਰ ਸੁਹਾਈ॥ ਸਰਸ ਅਹੀ ਗੀ ਲੈ ਭਾਰ ਜਾ॥ ਸੰ
ਗਿ ਲਾਈ ਪਾਂਚ ਉਆਰ ਜਾ॥ ਸੁਰਮਾ ਨੰਦ ਭਾਸ ਕਰਿਆ
ਏ॥ ਚੰਦ ਬਿੰਬ ਮੰਗ ਲਨ ਸੁਹਾਏ॥ ਸਰਸ ਬਾਨ ਅ
ਉਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਕੋ ਮੇਦਾ॥
ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰੇ ਮੇਕ ਹੇ ਸਵਾਰੀ॥ ਪੁਨਿਆਈ ਦੀ ਪਕ ਕੀ
ਥਾਰੀ॥ ੧॥ ਕਛੇਲੀ ਪਟ ਮੰਜਰੀ ਦੇ ਡੀਕ ਹੀ ਅਲਾਪਿ
॥ ਕਾਮੇ ਦੀ ਅਉਗ ਜਰੀ ਸੰਗਿ ਦੀ ਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ॥ ੧॥ ਕ
ਸੰਕਾ ਕੰਤ ਲਾ ਅਉਗ ਮਾ॥ ਕਮਲ ਕੁਸਮ ਚੰ ਪਕ ਕੇ
ਉਗਾ ਅਉਕਾ ਨਰਾ ਕਲਾਨਾ॥ ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ

ਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਥਿਸਿਰੀਗਾਗਵੇਗਾਵ
ਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਰਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਥੈਗਾਟੀਕਰ
ਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪ
ਛੇਸਿੰਧਵੀ॥ਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਗਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾ
ਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰੰਗਿ॥ਸਾਰਾਚਾ॥ਅਉਰਗੋਡਗੰਭੀ
ਗਾ॥ਅਸਟਪ੍ਰਤ੍ਨਸਿਰੀਗਾਗਕੇਗੰਡਕੰਭੁਹਮੀਰੰ॥
੧॥ਖਸਟਮਾਮੇਘਰਾਗਵੇਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੀਰਿ
ਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ਸੋਗਠਿਗੋਡਮਲਾਰੀ॥ਪੁਨੀ॥ਪੁਨਿ
ਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਗਾਨਗਾਨੀ॥ਉਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀ
ਨੀ॥ਅਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਥੈਰਾਧਰ
ਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਥਲੀਧਰਨਾ॥

ਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਥਿਸਿਰੀਗਾਗਵੈਗਾਵ
ਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਟੀਕਰ
ਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪ
ਛੇਸਿੰਧਵੀ॥ਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਗਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾ
ਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰੰਗਿਸਾਰੰਗਾਮਉਰਗੋਰੰਗੀ
ਗਾ॥ਅਸਟਪ੍ਰਤ੍ਵਸਿਰੀਗਾਗਕੇਗੀਡਕੀਭਹਮੀਰੰਗੀ॥
੧॥ਖਸਟਮਾਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿ
ਬਰੰਗਨਿਲਾਵਹਿ॥ਸੋਗਠਿਗੋਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨਿ
ਗਾਵਹਿ॥ਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਉਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀ
ਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰ
ਗਜਧਰਕੇਦਾਰੰਗਜਥਲੀਧਰੰਗ

ਧਾਰਾ॥ ਪੁਨਿਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰਾ॥ ਮਉਸਿਅਮਾ॥ ਮੇਘ ੨੨੪
ਗਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥ ੧॥ ਖਸਟਗਗਉਨਿਗਾਇ
ਸੰਗਿਗਗਨੀਤੀਸਾ॥ ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਗਗੀਨਿਕੇਅਠ
ਰਹਦਸਬੀਸਾ॥ ੧॥ ੬॥ ੪੮॥

ਸਮਤੁ ੧੮੮੨ ਯੋਬੀਪੁਰੀਹੋਈਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਜੀ॥

226